

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΝΕΩΤΑΤΑΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ

ΤΟΜΟΣ Γ'

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ καὶ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΜΕΡΗ ҚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ Β'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΚΟΡΝΑΡΟΥ
28—ΕΝ ΟΔΩ ΣΤΑΔΙΟΥ—28
1914

[Καὶ ἐν τῷ Γ' τούτῳ τόμῳ τῆς Χρηστομαθείας, τῆς συντεταγμένης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ τοῦ προγράμματος τῶν ἐν τοῖς ἑλλ. σχολείοις καὶ γυμνασίοις διδακτέων μαθημάτων τελευταίου Βασιλικοῦ Διατάγματος, παρέλαβον ἐκλεκτὰ μέρη ἐκ τῶν δύο πρώτων βιβλίων τῶν Ἑλληνικῶν τοῦ Σενοφῶντος καὶ ἐκ τῆς Κύδου Παιδείας τοῦ αὐτοῦ, τοσαῦτα μέν, δσα εἶναι δυνατὸν νὰ διδαχθῶσιν ἐπὶ ἐν σχολικὸν ἔτος, τοιαῦτα δέ, οἷα νὰ ἐγείρωσι τὸ διαφέρον τῶν μαθητῶν καὶ νὰ μὴ φέρωσιν αὐτοὺς εἰς ἀνίαν ἀσχολουμένους περὶ λεπτομερείας ἐπουσιώδεις.

Τὸ κείμενον διήγεσα εἰς μείζονας μεθοδικὰς ἐνότητας, προτάξας τὸν γενικὸν σκοπὸν αὐτῶν, διὰ παραγράφων δ' ἐδήλωσα τὰς ἑλάσσονας ἐνότητας, καθ' ἃς ὑὰ χωρῇ ἡ ἐρμηνεία καὶ ἡ λογικὴ ἐπεξεργασία ἐκάστης μεθοδικῆς ἐνότητος.

*Ἐν τῇ συντάξει τοῦ πίνακος τῶν λέξεων καὶ φράσεων εἰχον ἐν γένει ὑπ' ὅφει τὶ τὸ ἀναγκαῖον καὶ χοήσιμον εἰς τοὺς μαθητάς, τὶ τὸ μέλλον νὰ διευκολύνῃ αὐτοὺς εἰς τὴν κατ' οἶκον προπαρασκευὴν ἢ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἐν τῷ σχολείῳ ἐρμηνευθέντος τεραζίου διὰ τοῦτο ἀπέφυγον τὰς πολλὰς καὶ περιττὰς σημειώσεις τὰς εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικὸν ἀναφερομένας, ἀνηκούσας δὲ κυρίως εἰς τὴν ἐν τῷ σχολείῳ κοινῇ συνεργασίᾳ διδάσκοντος καὶ διδασκομένων ἐπεξεργασίαν τοῦ κειμένου.

Τὰς εἰς πρόσωπα καὶ τόπους ἀναφερόμενας ἀναγκαῖας πληροφορίας ἔταξα ἐν ἰδιαίτερῳ πίνακι ἐν τέλει, ἵνα εύκολωτέρα μὲν καθίσταται ἡ εὑρεσίς καὶ ἀνασκόπησις τῶν τοιούτων, οίκονομῆται δὲ χρόνος, μὴ ὑπαρχούσης ἀνάγκης τῆς σημειώσεως καὶ τούτων ἐν τῷ λεγομένῳ «τετραδίῳ συστήματος».

Τὰς ἐπιγραφὰς καὶ περιλήψεις τῶν μεθοδικῶν ἐνοτήτων δεν παρέθηκα, ὡς συνήθως γίνεται, ἐν ταῖς σημειώσεσιν, ἵνα μὴ καταστέφηται ἡ αὐτενέργεια τῶν μαθητῶν, εἰς τοὺς δροῖους παρὰ τὰ διδάγματα τῆς παιδαγωγικῆς προσφέρονται ἔτοιμα ἔκεινα, τὰ δροῖα πρέπει νὰ καθοδηγῶνται προσηκόντως ὑπὸ τῶν διδασκάλων νὰ εὐρίσκωσιν αὐτοὶ αὐτενεργοῦντες.

*Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ιουλίου 1914].

Γ. Ε. Ρούσανος

Τύποις Π. Α. Ηερόκοντος ἐν Ἀθήναις

1914 ΕΝ

Α'. Βίος Ξενοφῶντος.

Ο Ξενοφῶν ἐγένετο ἐν Ἀθήναις πιθανῶς τῷ 434 π. Χ. ἐξ εὐγενοῦς καὶ εὐπόρου οἴκου. Οἱ μὲν πατὴρ αὐτοῦ ὀνομάζετο Γρύλλος, ἡ δὲ μήτηρ Διοδώρα.

Ως εὐγενεῖς καὶ πλούσιοι οἱ γονεῖς τοῦ Ξενοφῶντος εἶχον καὶ τὴν ὑπογρέωσιν καὶ τὴν δύναμιν ν' ἀναθέψωσι καὶ ἐκπαιδεύσωσι τὸν νιὸν αὐτῶν ἀριστα· πρὸς τοῦτο δὲ ἔστειλαν αὐτὸν καὶ εἰς ἄλλους μὲν διδασκάλους, μᾶλιστα δὲ εἰς τὸν θαυμάσιον διδασκαλὸν τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς Σωκράτην καὶ ἐκ τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ παραδείγματος τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρὸς πλείστον ὁ νιὸς αὐτῶν ὑφελήθη.

Οτε δὲ ἐγένετο νεανίας ὁ Ξενοφῶν, προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ φίλου του Προξένου τοῦ Βοιωτίου εἰς τὰς Σάρδεις τῆς Λυδίας καὶ ἐκεῖ συνεστάθη ὑπὸ αὐτοῦ πρὸς τὸν σατράπην τῆς Μ. Ἀσίας Κῦρον τὸν νεώτερον, υἱὸν τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Δαρείου τοῦ Β'. Οἱ Κύρος δὲ κατὰ τὸν χρόνον ἐκείνον (401 π. Χ.) συναθροίσας 100 χιλιάδας βαρβάρων καὶ 13 χιλιάδας Ἑλλήνων παρεσκευάζετο νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμιονος, ἵνα ἐκβάλῃ αὐτὸν ἐκ τοῦ θρόνου καὶ βασιλεύσῃ αὐτὸς ἀντ' ἐκείνου. Τῆς ἐκστρατείας δὲ ταύτης μετέσχε καὶ ὁ Ξενοφῶν ὃς ἀπλοὺς ἐμελοντής.

Οτε δὲ ὁ μὲν Κύρος ἐφονεύθη κατὰ τὴν περὶ τὰ Κούναξα τῆς Βαβυλονίας μάχην, οἱ δὲ Ἐλλήνες στρατηγοὶ κατόπιν ἐδολοφονήθησαν ὑπὸ τοῦ σατράπου Τίσσαφέροντος, ὁ Ξενοφῶν ἐκλεχθεὶς στρατηγὸς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Προξένου ἐγένετο ὁ κυριώτατος αἵτιος τῆς καθόδου καὶ σωτηρίας τῶν Μυρίων, μετά θαυμασίας συνέσεως καὶ στρατηγικῆς ἐμπειρίας ὅδηγήσας τοὺς συμμαχητὰς αὐτοῦ διὰ πολλῶν χωρῶν ἐχθριῶν εἰς τὴν Τραπεζοῦντα. Φθάσας δὲ ἐπειτα εἰς τὸν Ἐλλήσποντον παρέδωκε τοὺς ὑπολειφθέντας ἐκ τῶν Μυρίων 6000 εἰς τὸν Σπαρτιάτην Θίβρωνα (399 π. Χ.), δοτὶς τότε ἡγωνιζετο ἐν Μ. Ἀσίᾳ ὑπέρ ἐλευθερώσεως τῶν τὰ παράλια τῆς Μ. Ἀσίας κατοικούντων Ἐλλήνων ἀπὸ τοῦ Ηερσικοῦ ζυγοῦ.

Κατόπιν ὁ Ξενοφῶν ἀκολουθήσας τὸν φίλον του βασιλέα τῆς Σπάρτης Ἀγησίλαον ἐστράτευσε κατὰ τὸν ἐν Ἐλλάδι πολεμίων τῆς Σπάρτης καὶ μετέσχε τῆς ἐν Χανιάσιαι μάχης (394 π. Χ.) κατὰ τὸν Θηβαίων, μεθ' ὅν τότε συνεμάχουν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ξενοφῶν συνεμάχησε μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Σπαρτιατῶν, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀπόντα κατεδίκασαν αὐτὸν εἰς ἔξοριαν, οἱ δὲ Σπαρτιάται ἔδωκαν πρὸς αὐτὸν χωρίον τι ἐν τῇ Ἡλείᾳ παρὰ τὸν Σπιλλοῦντα (393 π. Χ.), ὅπου ὁ Ξενοφῶν ἔζησεν ἐπὶ 23 ἔτη μετὰ τῆς γυναικός του Φιλησίας καὶ τῶν δύο τέκνων Γρύλλου καὶ Διοδώρου, ἀσχολούμενος εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν ὑδραγωγίαν, τὴν ἀπένθετας καὶ συγγραφάς ποικίλων ἔργων.

Μετά δέ τὴν ἐν Λευκτροῖς μάχην διωχθεὶς ἐκ τοῦ Σπιλλοῦντος (370 π. Χ.) ὑπὸ τῶν πολεμίων τῆς Σπάρτης Ἡλείων κατέφυγε εἰς τὴν Κορίνθον καὶ ἐκεῖθεν ἥρξατο πάλιν φιλικῶς ἐπικοινωνῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἵτινες σύμμαχοι τότε τῶν Σπαρτιατῶν ὄντες συνειργάζοντο μετ' αὐτῶν κατὰ τῶν Θηβαίων. Τότε δὲ καθηρέθη μὲν τὸ περὶ τῆς ἔξοριας τοῦ Ξενοφῶντος ψήφισμα, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐπαγῆλθε πλέον εἰς τὰς Ἀθήνας, κατέταξεν ὅμως εἰς τὸ ἱππικὸν τῶν Ἀθηνῶν ἀμφοτέρους τοὺς νιὸν αὐτοῦ, ὃν ὁ Γρύλλος ἐπεσεν ἐν Μαντινείᾳ (362 π. Χ.) μαχόμενος ἥρωικῶς.

Ἐξησε δὲ ὁ Ξενοφῶν ἐπὶ τινὰ ἔτη ἀκόμη ἐν Κορίνθῳ καὶ ἀπέθανε πιθανῶς τῷ 355 π. Χ.

Β'. Συγράμματα Ξενοφῶντος.

Ο Ξενοφῶν συνέγραψε 15 συγράμματα, ὅν 4 μὲν μεγάλα, 11 δὲ μικρά.
Τὰ μὲν μεγάλα συγγράμματα αὐτοῦ είναι τὰ ἀκόλουθα:

Ἡ Κύρου Ἀνάθασίς διηγημένη εἰς 7 βιβλία. Ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ περιγράφεται ἡ ἀπὸ τῶν Σάρδεων τῆς Λυδίας ἀνάθασις Κύρου τοῦ νεωτέρου εἰς Βασιλωνίαν καὶ ἡ μετὰ τὴν παρὰ τὰ Κούζανα μάχην κάθοδος τῶν Μυρίων εἰς τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου.

Ἡ Κύρου Παιδεία διηγημένη εἰς 8 βιβλία. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο είναι ἴστορικὸν μυθιστόρημα, ἐν ᾧ ὁ Ξενοφῶν περιγράφων τὴν ἀγωγὴν Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου, τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ Ηρασικοῦ κράτους, ὑποδεικνύει ὅτι τὰ μεγάλα ἔργα καὶ ἡ εὐδαίμονία τοῦ βασιλέως ἐκείνου ἐπήγασαν ἐκ τῶν χρηστῶν ἀρχῶν, ἃς ἐπόρισεν εἰς αὐτὸν ἡ ὄρθη παιδεία.

Τὰ **Ἑλληνικὰ** (πράγματα, συμβάντα) διηγημένα εἰς 7 βιβλία. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο περιλαμβάνει τὴν Ἑλληνικὴν ἴστοριαν ἀπὸ τοῦ 411 π. Χ. μέχρι τοῦ 362 π. Χ., ἥτοι ἀπὸ τοῦ χρόνου, εἰς ὃν καταλήγει τὸ σύγγραμμα τοῦ Θουκυδίδου (ὁ Ηελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πόλεμος), μέχρι τῆς ἐν Μαντινείᾳ μάχης.

Τὰ **Ἀπομνημονεύματα** διηγημένα εἰς 4 βιβλία. Διὰ τοῦ συγγράμματος τούτου ὁ Ξενοφῶν ἀπολογεῖται μὲν πρὸς τὰς κατηγορίας, ὃς ἀπέδωκεν πρὸς τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ Σωκράτην, ὅτι δὲν ἐπίστενεν εἰς τοὺς θεοὺς τῆς πόλεως καὶ ὅτι διὰ τῆς διδασκαλίας του ἔβλαπτε τοὺς νέους, ἐντεῦθεν δὲ λαμβάνων ἀφορμὴν ὑποτυποῦ γενικήν τινα εἰκόνα τοῦ βίου τοῦ σοφοῦ αὐτοῦ διδασκάλου.

Τὰ δὲ μικρότερα συγγράμματα τοῦ Ξενοφῶντος είναι τὰ ἔξης:

Οἱ Αγνοίλαος, ἐγκώμιον τοῦ βασιλέως ἐκείνου τῆς Σπάρτης.

Οἱ Τέρων, διάλογος τοῦ ποιητοῦ Σιμωνίδου πρὸς τὸν πρεσβύτερον Ιερωνα, τύραννον τῶν Συρακουσῶν, περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ ἴδιωτοῦ βίου καὶ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἀρχῶν τις δύναται νὰ καταστήσῃ εὐδαίμονα τὴν χώραν του.

Οἱ Αποδογία τοῦ Σωκράτους πρὸς τοὺς δικαστάς, συμπλήρωμα τῶν Απομνημονευμάτων.

Οἱ Οἰκονομικός, διάλογος τοῦ Σωκράτους πρὸς τὸν Κριτόβουλον καὶ τὸν Ἰσχόμαχον περὶ τῆς ἀρίστης διοικήσεως τοῦ οἴκου· ἵδια ἐν σχέσει πρὸς τὴν γεωργίαν.

Τὸ Συμπόσιον, ἐν ᾧ ὁ Σωκράτης παρίσταται ἀναστρεφόμενος μετὰ πρίλων ἐν συμποσίῳ καὶ περὶ ποικίλων πραγμάτων μετ' αὐτῶν συζητῶν.

Οἱ Αθηναίων πολιτεία, περιγραφὴ τοῦ πολιτεύματος τῶν Αθηνῶν.

Οἱ Λακεδαιμονίων πολιτεία, περιγραφὴ τοῦ πολιτεύματος τῆς Σπάρτης.

Πόροι ἢ περὶ προσόδων, περιγραφὴ τῶν δημοσίων προσόδων τῶν Αθηναίων καὶ μᾶλιστα τῶν ἀπὸ τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρείου καὶ ὑπόδειξις μέσων βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς πόλεως.

Ιππαρχικός, περιέχων διδάγματα πρὸς ἵππαρχους καὶ ὀφελίμους εγγυαῖς συμβουλάς πρὸς βελτιώσιν τοῦ ἵππου τῶν Αθηνῶν.

Οἱ περὶ ιππικῆς, περιέχων χορηγίμους διδασκαλίας πρὸς ἴδιωτην πλέα καὶ συμβουλάς πρὸς παίδευσιν ἵππου καὶ δηλισμὸν ἵπτεων.

Οἱ Κυνηγετικός, περιέχων ἐγκώμιον τοῦ κυνηγίου καὶ πολλὰς πραγματικὰς ὁδηγίας πρὸς παίδευσιν κυνῶν θηρευτικῶν.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

I.—ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ Α', Β', Γ', Δ', Ε' ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

[Τὴν ὑτορίαν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου συνέγραψε μὲν ὁ Θουκυδῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἥτοι ἀπὸ τοῦ 431 π.Χ., μέχρι τοῦ 41 π.Χ., δτε ἐι Ἀθηναῖοι κατεναυμάχησαν τοὺς Πελοποννησίους περὶ τὸ Κυνὸς σῆμα πλησίον τῆς Σηστοῦ, ἐξηκολούθησε δὲ ἡ Ξενοφῶν ἐν τῷ Α' καὶ Β' βιβλίῳ τῶν Ἑλληνικῶν αὗτοι.

Μετὰ τὴν γαυμαχίαν ταύτην, ἔρχεται διηγούμενος ὁ Ξενοφῶν, οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντες στρατηγὸν τὸν Ἀλκιβιάδην νικῶσι καὶ πάλιν παρὰ τὸν Ἀδυδον ἀρχομένου τοῦ χειμῶνος τοῦ 411 π. Χ. τοὺς Πελοποννησίους στρατηγουμένους ὑπὸ τοῦ Μινδάρου καὶ τὸν μετὰ τούτων συμμαχοῦντα Πέρσην σατράπην Φαρνάδαζον. Ἔτερος δὲ Πέρσης σατράπης, ὁ Τισσαφέργης, ἀνησυχήσας ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν τούτην τῶν Ἀθηναίων σπεύδει εἰς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ συλλαβόν ὃν Ἀλκιβιάδην φυλακίζει αὐτὸν ἐν Σάρδεσιν. Οὗτος ὅμως διαφρόνητος ἐν τῆς φυλακῆς κατὰ Φεδρουάριον τοῦ 410 π. Χ. νικᾷ καὶ ἀλιν παρὰ τὴν Κύζικον ἥγούμενος 80 πλοίων καὶ τοὺς Πελοποννησίους ὑπὸ τὸν Μίνδαρον καὶ τοὺς Πέρσας ὑπὸ τὸν Φαρνάδαζον. Περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ ἔτους τούτου καταλαβόν τὴν Χρυσόπολη, ἀπέναντι τοῦ Βυζαντίου, γίνεται κύριος τοῦ Βοσπόρου, κυρίει ἀκολούθως (409 π.Χ.) τὴν Καλχηδόνα καὶ κατόπιν (408 π.Χ.) τὸ Βυζάντιον. Ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων δὲ τούτων εὐτυχημάτωλαβόν θάρρος ὁ Ἀλκιβιάδης ἀποφασίζει νὰ ἐμφανισθῇ τέλος

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀφ' οὗ πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἀνακληθῆ τὸ περὶ
τοὺς ἔξορίας αὐτοῦ φύγισμα, οὗτῳ δὲ κατὰ τὸν Πούνιον τοῦ 408
π.Χ. τυγχάνει λαμπρᾶς δεξιώσεως ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀναγο-
ρεύεται ὑπὸ αὐτῶν ἡγεμόνων αὐτοκράτωρ.

Μετὰ ταῦτα δὲ Ἀλκιδιάδης λαβὼν ὑπὲρ τὰς 100 τριήρεις ἀπο-
πλέει εἰς Σάμον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Φώκαιαν πρὸς ἀργυρολογίαν, ὅπως
ἔξουκονοι μήση τὰς ἀναγκαίας εἰς τὸ ναυτικὸν δαπάνας, παραχγεί-
λας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Σάμου εἰς τὸν κυθερνήτην τὴν
ναυαρχίδος Ἀντίοχον νὰ μὴ ναυμαχήσῃ πρὸς τοὺς Πελοποννη-
σίους κατὰ τὴν ἀπουσίαν του· οὗτος δὲ ὅμως παρὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ
Ἀλκιδιάδου ναυμαχήσας πρὸς βορρᾶν τὴν Ἐφέσου ταρά τὸ Νό-
τιον νικᾷται ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου (407 π. Χ.) Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπο-
δώσκυτες εἰς ἀμέλειαν τοῦ Ἀλκιδιάδου τὴν ἡτταν τιύτην ἀραι-
ροῦσιν ἀπ' αὐτοῦ τὴν στρατηγίαν καὶ ἐκλέγουσι δικα ἄλλους
στρατηγούς, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Σάμον καὶ συμπληρώσκυτες 70
τριήρεις ἐλεγχάτουν τὴν χώραν τῶν πολεμίων].

2.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

·III παρὰ τὰς Ἀργενούσας ναυταρχία (406 π. Χ.)

Τῷ δὲ ἐπιόντι ἔτει οἱ Λακεδαιμόνιοι, τῷ Λυσάνδρῳ παρεληλυθότος ἥδη τοῦ χρόνου, ἐπεμψαν ἐπὶ τὰς ναῦς Καλλικρατίδαν, "Οτε δὲ παραδίδου ὁ Λύσανδρος τὰς ναῦς, ἔλεγε τῷ Καλλικρατίδᾳ, διτὶ θαλαττοφράτωρ τε παραδιδούη καὶ ναυμαχίᾳ νενικήως. Ο δὲ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἐξ Ἐφέσου ἐν ἀριστερᾷ Σάμιον παραπλεύσαντα, οὐ δισαν αἱ τῶν Ἀθηναίων νῆες, ἐν Μιλήτῳ παραδοῦναι τὰς ναῦς καὶ διμολογήσειν θαλαττοφρατεῖν. Οὐ φαμένοι δὲ τοῦ Λυσάνδρου πολυπραγμονεῖν ἄλλου ἀρχοντος, αὐτὸς ὁ Καλλικρατίδας πρὸς αἷς παρὰ Λυσάνδρου ἔλαβε ναυσιχροσεπλήρωσεν ἐκ Χίου καὶ Ρόδου καὶ ἄλλοθεν ἀπὸ τῶν συμμάχων πεντήκοντα ναῦς. Ταύτας δὲ πάσας ἀθροίσας, οὕσας τετταράκοντα καὶ ἑκατόν, παρεσκευάζετο ὡς ἀπαντησόμενος τοῖς πολεμίοις,

Καταμαθὼγ δὲ ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων καταστασιαζόμενος οὐ μόνον ἀπροθύμως ὑπηρετούντων, ἀλλὰ καὶ διαθροούντων ἐταῖς πόλεσιν, διτὶ Λακεδαιμόνιοι μέγιστα παραπίπτοιεν ἐν τῷ ἀε διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους (πολλάκις ἀνεπιτηδείων γενομένῳ καὶ ἀρτεῖ ξυνιέντων τὰ ναυτικὰ καὶ ἀνθρώποις ὡς χρηστέον οι γιγνωσκόντων) κινδυνεύοιεν τῇ παθεῖν κακὸν διὰ τοῦτο, ἐκ τούτο δὴ ὁ Καλλικρατίδας συγκαλέσας τοὺς Λακεδαιμογίων ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν αὐτοῖς τοιάδε.

«Ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ οἶκοι μένειν καί, εἴτε Λύσανδρος εἴτε ἄλλος ἐμπειρότερος περὶ τὰ ναυτικὰ βούλεται εἶναι, οὐ κωλύω τι κατ' ἐμέ· ἐγὼ δὲ ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὰς ναῦς πεμφθεὶς οὐκ ἔχω τί ἄλλο ποιῶ ἢ τὰ κελευσόμενα, ὡς ἀν δύνωμαι κράτιστα. Υμεῖ δὲ πρὸς ἡ ἐγώ τε φιλοτιμοῦμαι καὶ ἡ πόλις ἡμῶν αἰτιᾶζεται, (ἴστι γάρ αὐτὰ ὕσπερ καὶ ἐγώ), συμβουλεύετε τὰ ἀριστα ὑμῖν δο κοῦντα είναι περὶ τοῦ ἐμὲ ἐνθάδε μένειν ἢ οἶκαδε ἀποπλεῖ ἐροῦντα τὰ καθεστῶτα ἐνθάδε».

Οὐδενὸς δὲ τολμήσαντος ἄλλο τι εἰπεῖν ἢ τοῖς οἶκοι πεύθεσθο ποιεῖν τε ἐφ' ἡ ἥκει, ἐλθὼν παρὰ Κῦρον ἦτει μισθὸν τοῖς ναύ-

ταις ὁ δὲ αὐτῷ εἶπε δύο ἡμέρας ἐπισχεῖν. Καλλικρατίδας δὲ ἀγθε-
σθεὶς τῇ ἀναβολῇ καὶ ταῖς ἐπὶ τὰς θύρας φοιτήσεσιν, ὅργισθεὶς
καὶ εἰπὼν ἀθλιωτάτους εἶναι τοὺς Ἑλληνας, ὅτι βαρ-
βάρους κολακεύουσιν ἔνεκα ἀργυρίου, φάσκων τε,
ἵν σωθῆ ὁ ἵκαδε, κατά γε τὸ αὐτοῦ δυνατὸν διαλλά-
ξειν Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἀπέπλευσεν εἰς
Μύλητον κάκεῦθεν πέμψας τριήρεις εἰς Λακεδαιμονα ἐπὶ χρήματα,
ἐκκλησίαν ἀθροίσας τῶν Μιλήσιων, τάδε εἶπεν.

«Ἐμοὶ μέν, ω Μιλήσιοι, ἀνάγκη τοῖς οἴκοι ἀρχουσι πείθε-
θαι τὸν ὑμᾶς δὲ ἐγὼ ἀξιῶ προθυμοτάτους εἶναι εἰς τὸν πόλεμον διὰ
τό, οἰκοῦντας ἐν βαρβάροις, πλεῖστα κακὰ ἥδη ὑπ' αὐτῶν πεπον-
θέναι. Δεῖ δ' ὑμᾶς ἔξηγεσθαι τοῖς ἄλλοις συμμάχοις, ὅπως ἂν τά-
χιστά τε καὶ μάλιστα βλάπτωμεν τοὺς πολεμίους, ἔως ἂν οἱ ἐκ Λα-
κεδαιμονος ἥκωσιν, οὓς ἐγὼ ἔπειρα χρήματα ἀξοντας, ἐπεὶ τὰ ἐν-
θάδε ὑπάρχοντα Λύσανδρος Κύρῳ ἀποδούς, ὡς περιττὰ ὄντα
οἴχεται Κῦρος δέ, ἐλλόντος ἐμοῦ ἐπ' αὐτόν, ἀεὶ ἀνεβάλλετό μοι
διαλεχθῆναι, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὰς ἐκείνου θύρας φοιτᾶν οὐκ ἥδυνάμην
μαυτὸν πεῖσαι. Ὅπισχνοῦμαι δ' ὑμῖν ἀντὶ τῶν συμβάντων ἥμιν
ἀγαθῶν ἐν τῷ χρόνῳ, φὰ δὲ ἐκεῖνα προσδεχώμεθα, χάριν ἀξίαν
ἀποδώσειν. Ἀλλὰ σὺν τοῖς θεοῖς δείξω μεν τοῖς βαρβά-
ροις, ὅτι καὶ ἀνευ τοῦ ἐκείνους θαυμάζειν δυνάμεθα
οὓς ἔχθροὺς τιμωρεῖσθαι».

Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' εἶπεν, ἀνιστάμενοι πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ αἰ-
μαζόμενοι ἐναντιοῦσθαι, δεδιότες εἰσηγοῦντο πόδον χρημάτων καὶ
ιὗτοὶ ἐπαγγελλόμενοι ίδια.

Λαβὼν δὲ ταῦτα ἐκεῖνος καὶ ἐκ Χίου πεντεδραχμίαν ἐκάστῳ
τῶν ναυτῶν ἐφοδιασάμενος ἐπλευσε τῆς Λέσβου ἐπὶ Μήθυμναν,
πολεμίαν οὖσαν. Οὐ βουλομένων δὲ τῶν Μηθυμναίων προσχω-
ρεῖν, ἀτ' ἐμφρονούντων Ἀθηναίων καὶ τῶν τὰ πράγματα ἔχόν-
των ἀττικιζόντων, προσβαλὼν αἰρεῖ τὴν πόλιν κατὰ κράτος. Τὰ
ὲν οὖν χρήματα πάντα διήρπασαν οἱ στρατιῶται, τὰ δὲ ἀνδρά-
σιδα πάντα συνήθροισεν ὁ Καλλικρατίδας εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ,
ελευσόντων τῶν συμμάχων ἀποδόσθαι καὶ τοὺς Μηθυμναίους,
οὐκ ἔφη, ἔαυτοῦ γε ἀρχοντος, οὐδέν' ἀν 'Ελλήνων ἀν-

δραποδισθῆναι. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς μὲν ἐλευθέρους ἀφῆκε, τοὺς δὲ τῶν Ἀθηναίων φρουροὺς καὶ τὰ ἀνδράποδα τὰ δοῦλα πάντα ἀπέδοτο.

Κατιδόν δὲ Κόνωνα ἀναγόμενον ἄμα τῇ ἡμέρᾳ ἐδίωκεν ὑποτεμνόμενος τὸν εἰς Σάμον πλοῦν, ὅπως μὴ ἔκεισε φύγοι. Κόνων δ' ἔφευγε ταῖς ναυσὶν εὗ πλεούσαις διὰ τὸ ἐκ πολλῶν πληρωμάτων εἰς ὅλίγας ἔξεινέχθαι τοὺς ἀρίστους ἐρέτας καὶ καταφεύγει εἰς Μυτιλήνην τῆς Λέσβου καὶ σὺν αὐτῷ τῶν δέκα στρατηγῶν Λέων καὶ Ἐρασινίδης. Καλλιφρατίδας δὲ συνεισέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα, διώκων ναυσὶν ἐκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα. Κόνων δέ, ὡς ἔφθη ὑπὸ τῶν πολεμίων κατακωλυθείς, ἡναγκάσθη ναυμαχῆσας πρὸς τῷ λιμένι καὶ ἀπώλεσε ναῦς τριάκοντα οἱ δὲ ἀνδρες εἰς τὴν γῆν ἀπέφυγον τὰς δὲ λοιπὰς τῶν νεῶν, τετταράκοντα οὔσας, ὑπὸ τῷ τείχει ἀνείλκυσε. Καλλιφρατίδας δὲ ἐν τῷ λιμένι ὁρμισάμενος ἐπολιόρκει ἐνταῦθα, τὸν ἔκπλουν ἔχων, καὶ κατὰ γῆν, μεταπεμφάμενος τοὺς Μηθυμναίους πανδημεῖ, καὶ ἐκ τῆς Χίου τὸ στράτευμα διεβίβασε χοήματά τε παρὰ Κύρου αὐτῷ ἥλθεν.

Ο δέ Κύρον ἐπεὶ ἐπολιόρκεῖτο καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ οἴτων οὐδαμόθεν ἦν εὐπορῆσαι, οἱ δὲ ἀνθρωποι πολλοὶ ἐν τῇ πόλει ἤσαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐβοήθουν διὰ τὸ μὴ πυνθάνεσθαι ταῦτα, καθελκύσας τῶν νεῶν τὰς ἀρίστα πλεούσας δύο ἐπλήρωσε πρὸς ἡμέρας, ἔξι ἀπασῶν τῶν νεῶν τοὺς ἀρίστους ἐρέτας ἐκλέξας καὶ τοὺς ἐπιβάτας εἰς κούλην ναῦν μεταβιβάσας καὶ τὰ παραρρύματα παραβαλών. Τὴν μὲν οὖν ἡμέραν οὕτως ἀνεῖχον, εἰς δὲ τὴν ἐσπέραν, ἐπεὶ σκότος εἴη, ἔξεβίβαζεν, ὡς μὴ καταδήλους εἶναι τοῖς πολεμίοις ταῦτα ποιοῦντας. Πέμπτῃ δὲ ἡμέρᾳ εἰσθέμενοι σῆτα μέτρια, ἐπειδὴ ἥδη μέσον ἡμέρας ἦν καὶ οἱ ἐφορμοῦντες δλιγώρως εἶχον καὶ ἔνιοι ἀνεπαύοντο, ἔξεπλευσαν ἔξω τοῦ λιμένος, καὶ ἡ μὲν ἐπὶ Ἑλλησπόντου ὁρμησεν, ἡ δὲ εἰς τὸ πέλαγος. Τῶν δὲ ἐφορμούντων, ὡς ἔκαστοι ἥνυτον, τάς τε ἀγκύρας ἀποκόπτοντες καὶ ἐπειγόμενοι ἐβοήθουν τεταργμένοι, τυχόντες ἐν τῇ γῇ ἀριστοποιούμενοι. Εἰσβάντες δὲ ἐδίωκον τὴν εἰς τὸ πέλαγος ἀφορμήσασαν, καὶ ἄμα τῷ ἥλιῳ δύνοντι κατέλαβον, καὶ κρατήσαντες μάχη, ἀναδημάνενοι ἀπῆγον εἰς τὸ στρατόπεδον ἀ-

2 τοῖς ἀνδράσιν. Ἡ δ' ἐπὶ τοῦ Ἐλλησπόντου φυγοῦσα ναῦς διέφυγε
καὶ ἀφικομένη εἰς τὰς Ἀθήνας ἔξαγγέλλει τὴν πολιορκίαν.

4 Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὰ γεγενημένα καὶ τὴν πολιορκίαν ἐπεὶ ἥκου-
σαν, ἐψηφίσαντο βοηθεῖν ναυσὶν ἑκατὸν καὶ δέκα, εἰσβιβάζοντες
τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ὄντας ἀπαντας καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους· καὶ
πληρώσαντες τὰς δέκα καὶ ἑκατὸν ἐν τριάκοντα ἡμέραις ἀπῆραν.

5 Εἰσέβησαν δὲ καὶ τῶν ἵππων πολλοί. Μετὰ ταῦτα ἀνήχθησαν εἰς
Σάμον, πάκειθεν Σαμίας ναῦς ἔλαβον δέκα· ἥμροισαν δὲ καὶ ἄλ-
λας πλείους ἢ τριάκοντα παρὰ τῶν ἄλλων συμμάχων, εἰσβαίνειν
ἀναγκάσαντες ἀπαντας, δμοίως δὲ καὶ εἴ τινες αὐτοῖς ἔτυχον ἔξω
οὖσαι. Ἔγένοντο δὲ αἱ πᾶσαι πλείους ἢ πεντήκοντα
καὶ ἑκατόν.

6 Ὁ δὲ Καλλικρατίδας ἀκούων τὴν βοήθειαν ἦδη ἐν Σάμῳ οὖ-
σαν, αὐτοῦ μὲν κατέλιπε πεντήκοντα ναῦς καὶ ἀρχοντα Ἐτεόνικον,
ταῖς δὲ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀναγμεῖς ἐδειπνοποιεῖτο τῆς Λέσβου ἐπὶ
τῇ Μακέα ἄκρᾳ. Τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔτυχον καὶ οἱ Ἀθηναῖοι
δειπνοποιούμενοι ἐν ταῖς Ἀργινούσαις. Αὗται δ' εἰσὶν
ἀντίον τῆς Μυτιλήνης. Τῆς δὲ νυκτὸς ἴδων τὰ πυρά, καὶ τινῶν
αὐτῷ ἔξαγγειλάντων, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι εἴεν, ἀνήγετο περὶ μέσας
νύκτας, ὡς ἔξαπιναίως προσπέσοις ὕδωρ δ' ἐπιγενόμενον πολὺ^{πολὺ}
καὶ βρονταὶ διεκώλυσαν τὴν ἀναγωγήν. Ἐπεὶ δὲ ἀνέσχεν, ἄμα τῇ
ἡμέρᾳ ἔπλει ἐπὶ τὰς Ἀργινούσας.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀντανήγοντο εἰς τὸ πέλαγος τῷ εὐωνύμῳ,
παρατεταγμένοι ὥδε. Ἀριστοκράτης μὲν τὸ εὐώνυμον ἔχων ἱγεῖτο
πεντεκαίδεκα ναυσί, μετὰ δὲ ταῦτα Διομέδων ἐτέραις πεντεκαίδεκα,
ἐπετέτακτο δὲ Ἀριστοκράτει μὲν Περικλῆς, Διομέδοντι δὲ Ἐρασι-
νίδης· παρὰ δὲ Διομέδοντα οἱ Σάμοι δέκα ναυσὶν ἐπὶ μιᾶς τετα-
γμένοις ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Σάμιος. ὁνόματι Ἰππεύς· ἔχόμεναι δὲ
αἱ τῶν ταξιάρχων δέκα καὶ αὐταὶ ἐπὶ μιᾶς· ἐπὶ δὲ ταύταις αἱ τῶν
ναυάρχων τρεῖς καὶ εἴ τινες ἄλλαι ἥσαν συμμαχίδες. Τὸ δὲ δεξιὸν
κέρας Πρωτόμαχος εἶχε πεντεκαίδεκα ναυσί· παρὰ δ' αὐτὸν Θρά-
συλλος ἐτέραις πεντεκαίδεκα· ἐπετέτακτο δὲ Πρωτομάχῳ μὲν Λυ-
σίας, ἔχων τὰς ἵσας ναῦς, Θρασύλλῳ δ' Ἀριστογένης. Οὕτω δ' ἐτά-
χθῆσαν, ἵνα μὴ διέκπλουν διδοῖεν χεῖρον γὰρ ἔπλεον.

Αἱ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων ἀντιτεταγμέναι ἦσαν ἄπασαι ἐπὶ μιᾶς ὡς πρὸς διέκπλουν καὶ περίπλουν παρεσκευασμέναι διὰ τὸ βέλτιον πλεῖν· εἶχε δὲ τὸ δεξιὸν κέρας Καλλικρατίδας.³² Ερμῶν δὲ μεγαρεὺς ὁ τῷ Καλλικρατίδᾳ κυβερνῶν εἴπε πρὸς αὐτόν, ὅτι εἴη καλῶς ἔχον ἀποπλεῦσαν αἱ γὰρ τριήρεις τῶν Ἀθηναίων πολλῷ πλείους ἦσαν. Καλλικρατίδας δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ Σπάρτη οὐ δέος μὴ κάκιον οἰκήσεται αὐτοῦ ἀποθανόντος, φεύγειν δὲ αἰσχρὸν ἔφη εἶναι.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐναυμάχησαν χρόνον πολύν, πρῶτον μὲν ἀμφότεροι, ἐπειτα δὲ διεσκεδασμέναι. Ἐπεὶ δὲ Καλλικρατίδας τε ἐμβαλούσης τῆς νεώς ἀποπεσὼν εἰς τὴν θάλατταν ἥφαντίσθη, Πρωτόμαχός τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τῷ δεξιῷ τὸ εὐώνυμον ἐνίκησαν, ἐντεῦθεν φυγὴ τῶν Πελοποννησίων ἐγένετο, εἰς Χίον πλείστων, τινῶν δὲ καὶ εἰς Φώκαιαν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πάλιν εἰς τὰς Ἀργινούσας κατέπλευσαν.³³ Απώλοντο δὲ τῶν μὲν Ἀθηναίων νῆες πέντε καὶ εἴκοσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν ἐκτὸς δὲ λίγων τῶν πρὸς τὴν γῆν προσενεχθέντων, τῶν δὲ Πελοποννησίων Λαζωνικαὶ μὲν ἐννέα, τῶν πασῶν οὓσῶν δέκα, τῶν δὲ ἄλλων συμμάχων πλείους ἢ ἔξηκοντα.

Ἐδοξε δὲ τοῖς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἐπτὰ μὲν καὶ τετταράκοντα ναυσὶ Θηραμένην τε καὶ Θρασύβουλον τριηράρχους ὅντας καὶ τῶν ταξιάρχων τινὰς πλεῖν ἐπὶ τὰς καταδεδυκυίας ναῦς καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἀνθρώπους, ταῖς δὲ ἄλλαις ἐπὶ τὰς μετ' Ἐτεονίκου τῇ Μυτιλήνῃ ἐφορμούσας· ταῦτα δὲ βουλομένους ποιεῖν ἀνεμος καὶ χειμῶν διεκόλυσεν αὐτοὺς μέγας γενόμενος τροπαῖον δὲ στήσαντες αὐτοῦ ηὐλίζοντο.

Τῷ δὲ Ἐτεονίῳ δὲ ὑπηρετικὸς κέλης πάντα ἔξήγγειλε τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν. Οἱ δὲ αὐτὸν πάλιν ἔξέπεμψεν εἰπὼν τοῖς ἐνοῦσι σιωπῇ ἐκπλεῖν καὶ μηδενὶ διαλέγεσθαι, παραχοῦμα δὲ αὐθὶς πλεῖν εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον ἐστεφανωμένους καὶ βοῶντας, ὅτι Καλλικρατίδας νενίκηκε ναυμαχῶν καὶ ὅτι αἱ τῶν Ἀθηναίων νῆες ἀπολώλασιν ἄπασαι. Καὶ οἱ μὲν τοῦτ' ἐποίουν αὐτὸς δέ, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι κατέπλεον, ἔθυε τὰ εὐαγγέλια καὶ τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε δειπνοποιεῖσθαι καὶ τοῖς ἐμπόροις τὰ χρήματα σιωπῇ

ἐνθεμένους εἰς τὰ πλοῖα ἀποπλεῖν εἰς Χίον (ἥν δὲ τὸ πνεῦμα οὐδιον) 8 καὶ τὰς τριήρεις τὴν ταχίστην. Αὐτὸς δὲ τὸ πεζὸν ἀπῆγεν εἰς τὴν Μήθυμναν, τὸ στρατόπεδον ἐμπρήσας.

Κόνων δὲ καθελκύσας τὰς ναῦς, ἐπεὶ οἵ τε πολέμιοι ἀπεδεδράκεσαν καὶ ὁ ἄνεμος εὐδιαιτερος ἦν, ἀπαντήσας τοῖς Ἀθηναίοις ἥδη ἀνηγμένοις ἐκ τῶν Ἀργινουσῶν ἔφρασε τὰ περὶ τοῦ Ἐτεονίκου. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατέπλευσαν εἰς τὴν Μυτιλήνην, ἐκεῖθεν δ' ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον καὶ οὐδὲν διαπραξάμενοι ἀπέπλευσαν ἐπὶ Σάμου.

3.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

•III δέκατη τῶν ἐν Ἀργενούσαις ναυμαχησάντων στρατηγῶν (406 π. Χ.)

1 Οἱ δ' ἐν οἴκῳ τούτους μὲν τοὺς στρατηγοὺς ἔπαινσαν πλὴν Κόνωνος· πρὸς δὲ τούτῳ εἶλοντο Ἀδείμαντον καὶ τρίτον Φιλοκλέα. Τῶν δὲ ναυμαχησάντων στρατηγῶν Πρωτόμαχος μὲν καὶ Ἀριστογένης οὐκ ἀπῆλθον εἰς Ἀθήνας, τῶν δὲ ἔξι καταπλευσάντων, Περικλέους καὶ Διομέδοντος καὶ Λυσίου καὶ Ἀριστοκράτους καὶ Θρασύλλου καὶ Ἐρασινίδου, Ἀρχέδημος, δὲ τοῦ δῆμου τότε προεστηκὼς ἐν Ἀθήναις καὶ τῆς διωβελίας ἐπιμελόμενος, Ἐρασινίδη ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν κατηγόρει ἐν δικαστηρίῳ, φάσκων ἔξι Ἑλλησπόντου αὐτὸν ἔχειν χρήματα δόντα τοῦ δῆμου κατηγόρει δὲ καὶ περὶ τῆς στρατηγίας· καὶ ἔδοξε τῷ δικαστηρίῳ δῆσαι τὸν Ἐρασινίδην.

2 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ διηγοῦντο οἱ στρατηγοὶ περὶ τε τῆς ναυμαχίας καὶ τοῦ μεγέθους τοῦ χειμῶνος. Τιμοκράτους δὲ εἰπόντος, ὅτι καὶ τοὺς ἄλλους χρὴ δεθέντας εἰς τὸν δῆμον παραδοθῆναι, ἡ βουλὴ ἔδησε.

3 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκκλησία ἐγένετο, ἐν ᾧ τῶν στρατηγῶν κατηγόρουν ἄλλοι τε καὶ Θηραμένης μάλιστα, δικαίους εἶναι λόγον ὑποσχεῖν, διότι οὐκ ἀνείλοντο τὸν ναυαγούς. "Οτι μὲν γὰρ οὐδενὸς ἄλλου καθήπτοντο, ἐπιστολὴν ἐπεδείκνυ μαρτύριον, ἥν ἐπεμψαν οἱ στρατηγοὶ εἰς τὴν βουλὴν καὶ εἰς τὸν δῆμον, ἄλλο οὐδὲν αἰτιώμενοι ἥ τὸν χειμῶνα.

Μετὰ ταῦτα δὲ οἱ στρατηγοὶ βραχέως ἔκαστος ἀπελογήσατο 5 (οὐ γὰρ προντέθη σφίσι λόγος κατὰ τὸν νόμον) καὶ τὰ περὶ αγμένα διηγοῦντο, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἐπὶ τοὺς πολεμίους πλέοιεν, τὴν δὲ ἀναιρεσιν τῶν ναυαγῶν προστάξαιεν τῶν τριηράρχων ἀνδράσιν ἕκανοις καὶ ἐστρατηγηκόσιν ἥδη, Θηραμένει καὶ Θρασύβούλῳ καὶ ἄλλοις τοιούτοις· καὶ εἴπερ γέ τινας δέοι, περὶ τῆς 6 ἀναιρέσεως οὐδένα ἄλλον ἔχειν αὐτοὺς αἰτιάσασθαι ἢ τούτους, οἵς προσετάχθη. Καὶ οὐχ ὅτι γε κατηγοροῦσιν ἡμῖν, ἔφασαν, ψευσόμεθα φάσκοντες αὐτοὺς αἰτίους εἶναι, ἀλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ κωλῦσαν τὴν ἀναιρέσειν. Τούτων δὲ μάρτυρας παρείχοντο τοὺς κυβερνήτας καὶ ἄλλους τῶν συμπλεόντων πολλούς.

Τοιαῦτα λέγοντες ἐπειθόν τὸν δῆμον ἐβούλοντο δὲ πολλοὶ τῶν ἴδιωτῶν ἐγγυᾶσθαι ἀνιστάμενοι· ἔδοξε δὲ ἀναβαλέσθαι εἰς ἑτέραν ἐκκλησίαν (τότε γὰρ ὁψὲ ἦν καὶ τὰς χεῖρας οὐκ ἀν καθεώρων), τὴν δὲ βουλὴν προβουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν ὅτῳ τρόπῳ οἱ ἀνδρες κρίνοιντο.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐγίγνετο Ἀπατούρια, ἐν οἷς οἵ τε πατέρες καὶ 8 οἱ συγγενεῖς σύνεισι σφίσιν αὐτοῖς. Οἱ οὖν περὶ τὸν Θηραμένη παρεσκεύασαν ἀνθρώπους μέλανα ἱμάτια ἔχοντας καὶ ἐν χρῷ κεκαρμένους πολλοὺς ἐν ταύτῃ τῇ ἐορτῇ, ἵνα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἥκοιεν, ὡς δὴ συγγενεῖς ὅντες τῶν ἀπολωλότων, καὶ Καλλίξεινον ἐπεισαν ἐν τῇ βουλῇ κατηγορεῖν τῶν στρατηγῶν.

Ἐντεῦθεν ἐκκλησίαν ἐποίουν, εἰς ἣν ἡ βουλὴ εἰσήνεγκε τὴν 9 ἑαυτῆς γνώμην, Καλλίξείνου εἰπόντος, τὴν δε. «Ἐπειδὴ τῶν τε κατηγορούντων κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ ἔκείνων ἀπολογουμένων ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀκηρόσι, διαψηφίσασθαι Ἀθηναίους ἀπαντας κατὰ φυλάς· θεῖναι δὲ εἰς τὴν φυλὴν ἐκάστην δύο ὑδρίας· ἐφ' ἐκάστη δὲ τῇ φυλῇ κήρυκα κηρύττειν, ὅτῳ δοκοῦσιν ἀδικεῖν οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἀνελόμενοι τοὺς νικήσαντας ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, εἰς τὴν προτέραν ψηφίσασθαι, ὅτῳ δὲ μή, εἰς τὴν ὑστέραν· ἀν δὲ δόξωσιν ἀδικεῖν, θανάτῳ ζημιῶσαι καὶ τοῖς ἐν-

δεκα παραδοῦναι καὶ τὰ γρήματα δημεῦσαι, τὸ δὲ πιδέκατον τῆς θεοῦ εἶναι».

Παρηλθε δέ τις εἰς τὴν ἐκκλησίαν φάσκων ἐπὶ τεύχους ἀλφίτων σωθῆναι ἐπιστέλλειν δὲ αὐτῷ τοὺς ἀπολλυμένους, ἐὰν σωθῆι, ἀπαγγεῖλαι τῷ δῆμῳ, ὅτι οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ἀρίστους ὑπὲρ τῆς πατρίδος γενομένους.

Τὸν δὲ Καλλίξεινον προσεκαλέσαντο παράνομα φάσκοντες συγγεγραφέναι Εὑρυπιτόλεμός τε ὁ Πεισιάνακτος καὶ ἄλλοι τινές. Τοῦ δὲ δῆμου ἔνιοι ταῦτα ἐπήγνουν, τὸ δὲ πλῆθος ἐβόα δεινὸν εἶναι, εἰ μή τις ἔάσει τὸν δῆμον πράττειν ὃ ἀν βούληται. Καὶ ἐπὶ τούτοις εἰπόντος Λυκίσκου καὶ τούτους τῇ αὐτῇ ψήφῳ κρίνεσθαι, ἥπερ καὶ τοὺς στρατηγούς, ἐὰν μὴ ἀφῶσι τὴν κλῆσιν, ἐπειδούβησε πάλιν ὁ δῆλος, καὶ ἡναγκάσθησαν ἀφίεναι τὰς κλήσεις.

Τῶν δὲ πρυτάνεών τινων οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τὸν νόμον, αὐθις Καλλίξεινος ἀναβὰς κατηγόρει αὐτῶν τὰ αὐτά. Οἱ δὲ ἐβόων καλεῖν τοὺς οὐ φάσκοντας. Οἱ δὲ πρυτάνεις φοβηθέντες ωμολόγουν πάντες προθῆσειν πλὴν Σωκράτους τοῦ Σωφρονίσκου οὗτος δ' οὐκ ἔφη ἀλλ' ἦ κατὰ νόμον πάντα ποιήσειν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναβὰς Εὑρυπιτόλεμος ἔλεξεν ὑπὲρ τῶν στρατηγῶν τάδε. «Τὰ μὲν κατηγορήσων, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀνέβην ἐνθάδε Περικλέους ἀναγκαίου μοι ὅντος καὶ ἐπιτηδείου καὶ Διομέδοντος φύλου, τὰ δὲ ὑπεραπολιγησόμενος, τὰ δὲ συμβουλεύσων, ἂ μοι δοκεῖ ἀριστα εἶναι ἀπάσῃ τῇ πόλει

Κατηγορῶ μὲν οὖν αὐτῶν, ὅτι μετέπεισαν τοὺς συνάρχοντας βουλομένους πέμπειν γράμματα τῇ τε βουλῇ καὶ ὑμῖν, ὅτι ἐπέταξαν τῷ Θηραμένει καὶ Θρασυβούλῳ τετταράκοντα καὶ ἐπτὰ τριήρεσιν ἀνείσθαι τοὺς ναυαγούς, οἱ δὲ οὐκ ἀνείλοντο. Εἴτα νῦν τὴν αἰτίαν κοινὴν ἔχουσιν, ἐκείνων ἵδια ἀμαρτόντων, καὶ ἀντὶ τῆς τότε φιλανθρωπίας νῦν ὑπὲρ ἐκείνων τε καὶ τινων ἀλλων ἐπιβουλευόμενοι κινδυνεύουσιν ἀπολέσθαι. Οὐκ, ἀν ὑμεῖς γέ μοι πάθησθε, τὰ δίκαια καὶ ὅσια ποιοῦντες, καὶ ὅθεν μάλιστ' ἀληθῆ πεύσεσθε καὶ οὐ μετανοήσαντες ὑστερον ενρήσετε σφᾶς αὐτοὺς ἡμαρτηκότας τὰ μέγιστα εἰς θεούς τε καὶ ὑμᾶς αὐτούς.

Συμβουλεύω δ' ὑμῖν, ἐν οἷς οὔθ' ὑπ' ἔμοιν οὔθ' ὑπ' ἄλλον οὐδενὸς ἔστιν ἔξαπατηθῆναι ὑμᾶς, καὶ τοὺς ἀδικοῦντας εἰδότες κολάσεσθε, ἢ ἂν βούλησθε δίκην, καὶ ἄμα πάντας καὶ καθ' ἓνα ἔκαστον, εἰ μὴ πλέον, ἀλλὰ κανὸν μίαν ἡμέραν δόντες αὐτοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογήσασθαι, μὴ ἄλλοις μᾶλλον πιστεύοντες ἢ ὑμῖν αὐτοῖς.

Ἔστε δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντες, ὅτι τὸ Καννωνοῦ 20 ψήφισμά ἔστιν ἴσχυρότατον, ὃ κελεύει, «ἔάν τις τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον ἀδικῇ, δεδεμένον ἀποδικεῖν ἐν τῷ δῆμῳ, καὶ ἔάν καταγνωσθῇ ἀδικεῖν, ἀποθανεῖν εἰς τὸ βάραθρον ἐμβληθέντα, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημευθῆναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον εἶναι». Κατὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα κελεύω κρίνεσθαι τοὺς 21 στρατηγοὺς καὶ νῆα Δία, ἂν ὑμῖν γε δοκῇ, πρῶτον Περικλέα τὸν ἐμοὶ προσήκοντα· αἰσχρὸν γάρ μοί ἔστιν ἐκείνον περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ἢ τὴν ὅλην πόλιν.

Τοῦτο δ' εἰ μὴ βούλεσθε, κατὰ τόνδε τὸν νόμον κρί- 22 νατε, ὃς ἔστιν ἐπὶ τοῖς ιεροσύλοις καὶ προδόταις, «ἔάν τις ἢ τὴν πόλιν προδιδῷ ἢ τὰ ιερὰ κλέπῃ, κριθέντα ἐν δικαστηρίῳ, ἂν καταγνωσθῇ, μὴ ταφῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημόσια εἶναι».

Τούτων δποτέρῳ βούλεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷ νόμῳ 23 κρινέσθων οἱ ἄνδρες κατὰ ἓνα ἔκαστον, διηρημένων τῆς ἡμέρας τριῶν μερῶν, ἕνὸς μέν, ἐν ᾧ συλλέγεσθαι ὑμᾶς δεῖ καὶ διαψηφίζεσθαι, ἔάν τε ἀδικῶσιν ἔάν τε μή, ἐτέρου δ' ἐν ᾧ κατηγορῆσαι, ἐτέρου δ' ἐν ᾧ ἀπολογήσασθαι. Τούτων δὲ γιγνομένων οἱ μὲν 24 ἀδικοῦντες τεύχονται τῆς μεγίστης τιμωρίας, οἱ δ' ἀναίτιοι ἐλευθερωθήσονται ὑφ' ὑμῶν, ὥστε Ἀθηναῖοι, καὶ οὐκ ἀδίκως ἀπολοῦνται, ὑμεῖς δὲ κατὰ τὸν νόμον εὐσεβοῦντες καὶ εὐορκοῦντες κρινεῖτε καὶ οὐ συμπολεμήσετε Λακεδαιμονίοις τοὺς ἐκείνους ἐβδομήκοντα ναῦς ἀφελομένους καὶ νενικηκότας, τούτους ἀπολλύντες ἀκρίτους παρὰ τὸν νόμον.

Τί δὲ καὶ δεδιώτες σφόδρα οὕτως ἐπείγεσθε; ἢ μὴ οὐχ ὑμεῖς 25 δην ἂν βούλησθε ἀποκτείνητε καὶ ἐλευθερώσητε, ἀν κατὰ τὸν νόμον κρίνητε, ἀλλ' οὐκ ἀν παρὰ τὸν νόμον, ὥσπερ Καλλίξεινος τὴν

7 βουλήν ἔπεισεν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεγκεῖν μιᾷ ψήφῳ; ἀλλ᾽ ἵσως ἂν τίνα καὶ οὐκ αἴτιον δόντα ἀποκτείναιτε· μεταμελῆσαι δὲ ὑστερον ἀναμνήσθητε ως ἀλγεινὸν καὶ ἀνωφελὲς ἥδη ἔστι, πρὸς δὲ ἔτι καὶ περὶ θανάτου ἀνθρώπου ἡμαρτηκότες.

8 Δεινὰ δὲ ἄν ποιήσαιτε, εἰ Ἄριστάρχῳ μέν, πρότερον τὸν δῆμον καταλύοντι, εἴτα δὲ Οἰνόην προδιδόντι Θηβαίοις πολεμίοις οὓσιν ἔδοτε ἡμέραν ἀπολογήσασθαι, ἢ ἐβούλετο, καὶ τάλλα κατὰ τὸν νόμον προύθετε, τοὺς δὲ στρατηγούς, τοὺς πάντα ὑμῖν κατὰ γνώμην πρᾶξαντας, νικήσαντας δὲ τοὺς πολεμίους, τῶν αὐτῶν 9 τούτων ἀποστερήσετε. Μὴ ὑμεῖς γε, δέ, Ἀθηναῖοι, ἀλλ᾽ ἔπιτῶν δόντας τοὺς νόμους, δι᾽ οὓς μάλιστα μέγιστοί ἔστε, φυλάττοντες ἀνευ τούτων μηδὲν πράττειν πειρᾶσθε.

10 Ἐπανέλθετε δὲ καὶ ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πράγματα, καθ᾽ ἄ καὶ αἱ ἡμαρτίαι δοκοῦσι γεγενῆσθαι τοῖς στρατηγοῖς. Ἐπεὶ γάρ, κρατήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ, εἰς τὴν γῆν κατέπλευσαν, Διομέδων μὲν ἐκέλευεν ἀναχθέντας ἐπὶ κέρως ἀπαντας ἀναιρεῖσθαι τὰ ναυάγια καὶ τοὺς ναυαγούς, Ἐρασινίδης δὲ ἐπὶ τοὺς πρὸς Μυτιλήνην πολεμίους τὴν ταχίστην πλεῖν ἀπαντας. Θράσυλλος δὲ ἀμφότερος ἀν ἔφη γενέσθαι, ἐὰν τὰς μὲν αὐτοῦ καταλίπωσι, ταῖς δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους πλέωσιν καὶ δόξαν τοῦτο, καταλιπεῖν τρεῖς ναῦς ἔκαστον ἐκ τῆς αὐτοῦ συμμορίας τῶν στρατηγῶν, δικτὸν δόντων, καὶ τὰς τῶν τοξιάρχων δέκα καὶ τὰς τῶν Σαμίων δέκα καὶ τὰς τῶν ναυάρχων τρεῖς· αὗται ἀπασαι γύγνονται ἐπτὰ καὶ τετταράκοντα, τέτιταρες περὶ ἐκάστην ναῦν τῶν ἀπολωλιῶν δώδεκα οὖσῶν. Τῶν δὲ καταλειφθέντων ἥσαν καὶ Θρασύβουλος καὶ Θηραμένης, δις ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ κατηγόρει τῶν στρατηγῶν. Ταῖς δὲ ἄλλαις ναυσὶν ἐπλεον ἐπὶ τὰς πολεμίας.

11 Τί τούτων οὐχ ἴκανῶς καὶ καλῶς ἐπράξαν; Οὐκοῦν δύκαιον τὰ μὲν πρὸς τοὺς πολεμίους μὴ καλῶς πραχθέντα τοὺς πρὸς τοῦτο ταχθέντας ὑπέχειν λόγον, τοὺς δὲ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, μὴ ποιήσαντας ἢ οἱ στρατηγοὶ ἐκέλευσαν, διότι οὐκ ἀνείλοντο, κρίνεσθαι. 32 Τοσοῦτον δὲ ἔχω εἰπεῖν ὑπὲρ ἀμφοτέρων, ὅτι δὲ χειμῶν διεκώλυσε μηδὲν πρᾶξαι, ὃν οἱ στρατηγοὶ παρεκελεύσαντο· τούτων δὲ μάρ-

τυρες οι σωθέντες ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὃν εἰς τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν ἐπὶ καταδύσης νεώς διασωθείς, ὃν κελεύουσι τῇ αὐτῇ ψήφῳ κρίνεσθαι, ἥπερ τοὺς οὐ πράξαντας τὰ προσταχθέντα.

Μὴ τοίνυν, δὲ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀντὶ μὲν τῆς νίκης καὶ τῆς εὐτυχίας ὅμοια ποιήσητε τοῖς ἱτιημένοις τε καὶ ἀτυχοῦσιν, ἀντὶ δὲ τῶν ἐκ θεοῦ ἀναγκαίων ἀγνωμονεῖν δόξητε, προδοσίαν καταγγότες ἀντὶ τῆς ἀδυναμίας· ἀλλὰ πολὺ δικαιότερον στεφάνους γεραιόειν τοὺς νικῶντας ἢ θανάτῳ ζημιοῦν πονηροῖς ἀνθρώποις πειθομένους».

Ταῦτα εἰπὼν Εὑρυπτόλεμος ἔγραψε γνώμην κατὰ τὸ Καννωνῦ ψήφισμα κρίνεσθαι τοὺς ἄνδρας δίχα ἐκαστον· ἡ δὲ τῆς βουλῆς ἦν μιᾶς ψήφῳ ἀπαντας κρίνειν. Τούτων δὲ διαχειροτονουμένων τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν Εὑρυπτολέμου ὑπομοσαμένου δὲ Μενεκλέους καὶ πάλιν διαχειροτονίας γενομένης ἔκριναν τὴν τῆς βουλῆς. Καὶ μετὰ ταῦτα κατεψήφισαντο τῶν ναυμαχησάντων στρατηγῶν δικτὸ δόντων ἀπέθανον δὲ οἱ παρόντες ἔξ.

Καὶ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὑστερον μετέμελε τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἐψηφίσαντο, οἵτινες τὸν δῆμον ἔξηπάτησαν, προβολὰς αὐτῶν εἶναι καὶ ἐγγυητὰς καταστῆσαι, ἔως ἂν κριθῶσιν, εἶναι δὲ καὶ Καλλίξεινον τούτων. Προσβλήθησαν δὲ καὶ ἄλλοι τέτταρες καὶ ἐδέθησαν ὑπὸ τῶν ἐγγυησαμένων. Υστερον δέ, στάσεώς τινος γενομένης, ἀπέδρασαν οὗτοι πρὸν κριθῆναι Καλλίξεινος δὲ κατελθών, ὅτε καὶ οἱ ἐκ Πειραιῶς εἰς τὸ ἄστυ, μισούμενος ὑπὸ πάντων λιμῷ ἀπέθανεν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ι.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

III παρὸ τοὺς Αἴγιος ποταμοὺς ναυμαχέα (405 π.Χ.)

Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Χῖοι καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι συλλεγέντες εἰς Ἑφεσον ἔβουλεύσαντο περὶ τῶν ἐνεστηκότων πραγμάτων πέμπειν εἰς Λακεδαιμονα πρέσβεις Λύσανδρον αἰτήσοντας ἐπὶ τὰς ναῦς, εὗ φερόμενον παρὰ τοῖς συμμάχοις. Καὶ ἀπεπέμφθησαν πρέσβεις, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ Κύρου ταῦτα λέγοντες ἄγγελοι. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἔδοσαν τὸν Λύσανδρον ὡς ἐπιστολέα, ναύαρχον δὲ Ἀρακον· οὐ γὰρ νόμος αὐτοῖς δἰς τὸν αὐτὸν ναυαρχεῖν τὰς μέντοι ναῦς παρέδοσαν Λυσάνδρῳ.

Τῷ δὲ ἐπιόντι ἔτει Λύσανδρος ἀφικόμενος εἰς Ἑφεσον μετεπέμψατο Ἐτεόνικον ἐκ Χίου σὺν ταῖς ναυσί, καὶ τὰς ἄλλας πάσας συνήθροισεν, εἴ πού τις ἦν, καὶ ταύτας τὴν ἐπεσκεύαζε καὶ ἄλλας ἐν Ἀντάνδρῳ ἐναυπηγεῖτο.

Ἐλθὼν δὲ παρὰ Κῦρον χρήματα ἥτεν δὲ αὐτῷ εἶπεν, ὅτι τὰ μὲν παρὰ βασιλέως ἀνηλιωμένα εἴη, καὶ ἔτι πλείω πολλῷ, δεικνύων ὅσα ἔκαστος τῶν ναυάρχων ἔχοι, ὅμως δὲ ἔδωκε. Λαβὼν δὲ ὁ Λύσανδρος τὰργύριον ἐπὶ τὰς τριήρεις τριηράρχους ἐπέστησε καὶ τοῖς ναύταις τὸν δφειλόμενον μισθὸν ἀπέδωκε. Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ τὸ ναυτικὸν ἐν τῇ Σάμῳ.

Λύσανδρος δέ, ἐπεὶ αὐτῷ Κῦρος πάντα παραδοὺς τὰ αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα ἀρρωστοῦντα μετάπεμπτος ἀνέβαινε, μισθὸν διαδοὺς τῇ στρατιᾷ ἀνήχθη τῆς Καρίας εἰς τὸν Κεράμειον κόλπον. Καὶ προσβαλὼν πόλει τῶν Ἀθηναίων συμμάχῳ, ὃνομα Κερδείας, τῇ ὑστεραίᾳ κατὰ κράτος αἱρεῖ καὶ ἔξηνδραπόδισεν.

Ἡσαν δὲ μειξοβάρβαροι οἱ ἐνοικοῦντες. Ἐκεῖθεν δὲ ἀπέπλευσεν 16 εἰς Ρόδον.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Σάμου δρυμώμενοι τὴν βασιλέως κα-
κῶς ἔποιουν, καὶ ἐπὶ τὴν Χίον καὶ τὴν Ἔφεσον ἐπέπλεον, καὶ πα-
ρεσκευάζοντο πρὸς ναυμαχίαν, καὶ στρατηγοὺς πρὸς τοῖς ὑπάρ-
χουσι προσείλοντο Μένανδρον, Τυδέα, Κηφισόδοτον.

Λύσανδρος δὲ ἐκ τῆς Ρόδου παρὰ τὴν Ἰωνίαν ἔπλει πρὸς τὸν 17
Ἐλλήσποντον πρὸς τε τῶν πλοίων τὸν ἔκπλουν καὶ ἐπὶ τὰς ἀφε-
στηκίας αὐτῶν πόλεις. Ἀνήγοντο δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς 18
Χίου πελάγιοι· ἥ γὰρ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν.

Λύσανδρος δὲ ἔξ Αβύδου παρέπλει εἰς Λάμψακον
σύμμαχον οὖσαν Ἀθηναίων· καὶ οἱ Αβυδηνοὶ καὶ οἱ ἄλλοι παρῆ-
σαν πεζῇ ἥγειτο δὲ Θώραξ Λακεδαιμόνιος. Προσβαλόντες δὲ τῇ 19
πόλει αἱροῦσι κατὰ κράτος, καὶ διήρπασαν οἱ στρατιῶται οὖσαν
πλουσίαν καὶ οῖνον καὶ σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων πλήρῃ·
τὰ δὲ ἐλεύθερα σώματα πάντα ἀφῆκε Λύσανδρος.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατὰ πόδας πλέοντες ὠρμίσαντο τῆς Χερσο- 20
νίσου ἐν Ἐλαιοῦντι ναυσὶν ὅγδοήκοντα καὶ ἑκατόν. Ἐνταῦθα δὴ
ἀριστοποιουμένοις αὐτοῖς ἀγγέλλεται τὰ περὶ Λάμψακον καὶ εὐθὺς
ἀνήγθησαν εἰς Σηστόν. Ἐκεῖθεν δὲ εὐθὺς ἐπισιτισάμενοι ἔπλευ- 21
σαν εἰς Αἴγας ποταμοὺς ἀντίον τῆς Λαμψάκου διεῖχε
δὲ ὁ Ἐλλήσποντος ταύτη σταδίους ώς πεντεκαίδεκα. Ἐνταῦθα δὴ
ἔδειπνοποιοῦντο.

Λύσανδρος δὲ τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ, ἐπεὶ ὅρθος ἦν, ἐσήμηνεν εἰς 22
τὰς ναῦς ἀριστοποιησαμένους εἰσβαίνειν, πάντα δὲ παρασκευασά-
μενος ώς εἰς ναυμαχίαν καὶ τὰ παραβλήματα παραβαλὼν προει-
πεν, ώς μηδεὶς κινήσοιτο ἐκ τῆς τάξεως μηδὲ ἀνάξοιτο.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἐπὶ τῷ λιμένι παρε- 23
τάξαντο ἐν μετώπῳ ώς εἰς ναυμαχίαν. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀντανήγαγε
Λύσανδρος, ἀπέπλευσαν πάλιν εἰς τοὺς Αἴγας ποταμούς.

Λύσανδρος δὲ τὰς ταχίστας τῶν νεῶν ἐκέλευσεν ἐπεσθαι τοῖς 24
Ἀθηναίοις, ἐπειδὰν δὲ ἐκβῶσι, κατιδόντας δὲ τι ποιοῦσιν ἀποπλεῖν
καὶ αὐτῷ ἔξαγγειλαι. Καὶ οὐ πρότερον ἔξεβίβασεν ἐκ τῶν νεῶν,
πρὸιν αὐται ἥκον. Ταῦτα δὲ ἐποίει τέτταρας ἡμέρας.

25 Ἀλκιβιάδης δὲ κατιδὼν ἐκ τῶν τειχῶν τοὺς μὲν Ἀθηναίους ἐν αλγιαλῷ δρμοῦντας καὶ πρὸς οὐδεμιᾷ πόλει, τὰ δὲ ἐπιτήδεια ἐκ Σηστοῦ μετιόντας πεντεκαίδεκα σταδίους ἀπὸ τῶν νεῶν, τοὺς δὲ πολεμίους ἐν λιμένι καὶ πρὸς πόλει ἔχοντας πάντα, οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοὺς δρμεῖν, ἀλλὰ μεθορμίσαι εἰς Σηστὸν πα-
26 ργύνει οὖ δόντες ναυμαχήσετε, ἔφη, δταν βούλησθε. Οἱ δὲ στρατηγοί, μᾶλιστα δὲ Τυδεὺς καὶ Μένανδρος, ἀπιέναι αὐτὸν ἐκέλευσαν· αὗτοὶ γὰρ νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκεῖνον. Καὶ δὲ μὲν ὄφετο.

27 Λύσανδρος δέ, ἐπεὶ ἦν ἡμέρα πέμπτη ἐπιπλέουσι τοῖς Ἀθηναίοις, εἴπει τοῖς παρ' αὐτοῦ ἐπομένοις, ἐπὰν κατίδωσιν αὐτοὺς ἐκβεβηκότας καὶ ἐσκεδασμένους κατὰ τὴν Χερρόνησον (ὅπερ ἐποίουν πολὺ μᾶλλον καθ' ἐκάστην ἡμέραν, τά τε σιτία πόρρωθεν ὄντούμενοι καὶ καταφρονοῦντες δὴ τοῦ Λυσάνδρου, ὅτι οὐκ ἀντανῆγεν), ἀποπλέοντας εἰς τοῦμπαλιν παρ' αὐτὸν ἀραι ἀσπίδα κατὰ
28 μέσον τὸν πλοῦν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν ὡς ἐκέλευσε. Λύσανδρος δὲ εὐθὺς ἐσήμηνε τὴν ταχίστην πλεῖν, συμπαρήσει δὲ καὶ Θώραξ τὸ πεζὸν ἔχων.

Κόνων δὲ ἴδων τὸν ἐπίπλουν, ἐσήμηνεν εἰς τὰς ναῦς βοηθεῖν ἀνὰ κράτος. Διεσκεδασμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων, αἱ μὲν τῶν νεῶν δίκροτοι ἦσαν, αἱ δὲ μονόκροτοι, αἱ δὲ παντελῶς κεναί· ή δὲ Κόνωνος καὶ ἄλλαι περὶ αὐτὸν ἐπτὰ πλήρεις ἀνήχθησαν ἀθρόαι καὶ ἡ Πάραλος, τὰς δὲ ἄλλας πάσας Λύσανδρος ἔλαβε πρὸς τῇ γῇ. Τοὺς δὲ πλείστους ἄνδρας ἐν τῇ γῇ συνέλεξεν· οἱ δὲ καὶ ἔφυγον εἰς τὰ τειχύδρια.

29 Κόνων δὲ ταῖς ἐννέα ναυσὶ φεύγων, ἐπεὶ ἔγνω τῶν Ἀθηναίων τὰ πράγματα διερμηνέα, κατασχὼν ἐπὶ τὴν Ἀβαρνίδα, τὴν Λαμψάκου ἄκραν, ἔλαβεν αὐτόθεν τὰ μεγάλα τῶν Λυσανδρού νεῶν ίστία, καὶ αὐτὸς μὲν ὀκτὼ ναυσὶν ἀπέπλευσε παρ' Εὐαγόραν εἰς Κύπρον, ἥ δὲ Πάραλος εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπαγγελοῦσα τὰ γεγονότα.

2.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τὰ μετὰ τὴν παρὰ τοὺς Αἴγαδος ποταμοὺς μάχην
καὶ ἡ ἄλωσις τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Λυσάνδρου.

(405—404 π. Χ.)

Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐν τῇ Λαμφάκῳ κατεστήσατο Λύσανδρος, ἔπλει ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ Καλχηδόνα. Οἱ δ' αὐτὸν ὑπεδέχοντο, τοὺς τῶν Ἀθηναίων φρουροὺς ὑποσπόνδους ἀφέντες. Οἱ δὲ προδόντες Ἀλκιβιάδῃ τὸ Βυζάντιον τότε μὲν ἔφυγον εἰς τὸν Πόντον, ὑστερον δ' εἰς Ἀθήνας καὶ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι. Λύσανδρος δὲ τούς τε 2 φρουροὺς τῶν Ἀθηναίων, καὶ εἴ τινά που ἄλλον ἵδοι Ἀθηναῖον, ἀπέπεμπεν εἰς τὰς Ἀθήνας, διδοὺς ἐκεῖσε μόνον πλέον σιν ἀσφάλειαν, ἄλλοι θι δ' οὗ, εἰδὼς, ὅτι, ὅσῳ ἀν πλείους συλλεγῶσιν εἰς τὸ ἄστυ καὶ τὸν Πειραιᾶ, θᾶττον τῶν ἐπιτηδείων ἔνδειαν ἔσεσθαι. Καταλιπὼν δὲ Βυζαντίου καὶ Καλχηδόνος Σθενέλαιον ἀρμοστὴν Λάκωνα, αὐτὸς ἀποπλεύσας εἰς Λάμψακον τὰς ναῦς ἐπεσκεύαζεν.

Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις τῆς Παράλου ἀφικομένης νυκτὸς ἐλέγετο ότι συμφορά, καὶ οἱμωγὴ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν εἰς ἄστυ διῆκεν, δὲ τερος τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων ὥστε ἐκείνης τῆς νυκτὸς οὐδεὶς ἐκοιμήθη, οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας πενθοῦντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἦτι αὐτοὶ ἑαυτούς, πείσεσθαι νομίζοντες, οἷα ἐποίησαν Μηλίους τε, Λακεδαιμονίων ἀποίκους ὅντας, κρατήσατες πολιορκίᾳ, καὶ Ἰστιαιᾶς καὶ Σκιωναίους καὶ Τορωναίους καὶ Αἴγινήτας καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἐκ- 4 κλησίαν ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἐδοξεῖ τούς τε λιμένας ἀποχῶσαι πλὴν ἐνὸς καὶ τὰ τείχη εὑτρεπίζειν καὶ φυλακὰς ἐφιστάναι καὶ τάλλα πάντα ὡς εἰς πολιορκίαν παρασκευάζειν τὴν πόλιν. Καὶ οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα ἤσαν.

Λύσανδρος δ' ἐκ τοῦ Ἐλλησπόντου ναυσὶ διακοσίαις ἀφικό- 5 μενος εἰς Λέσβον κατεσκευάσατο τάς τε ἄλλας πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ Μυτιλήνην εἰς δὲ τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία ἔπειμψε δέκα τριμήρεις ἔχοντα Ἐτεόνικον, ὃς τὰ ἐκεῖ πάντα πρὸς Λακεδαιμονίους μετέστησεν. Εὐθὺς δὲ καὶ ἡ ἄλλη Ἐλλὰς ἀφειστήκει Ἀθη-

ναίων μετὰ τὴν ναυμαχίαν πλὴν Σαμίων οὗτοι δὲ σφαγὰς τῶν γνωρίμων ποιήσαντες κατεῖχον τὴν πόλιν.

7 Λύσανδρος δὲ μετὰ ταῦτα ἐπεμψε πρὸς Ἱεράνταν καὶ εἰς Λακεδαιμονα, ὅτι προσπλεῖ σὺν διακοσίαις ναυσί. Λακεδαιμόνιοι δ' ἔξῆσαν πανδημεὶ καὶ οἱ ἄλλοι Πελοποννήσιοι πλὴν

2 "Αργείων, παραγγεῖλαντος τοῦ ἑτέρου Λακεδαιμονίων βασιλέως
8 Παυσανίου. Ἐπεὶ δ' ἀπαντεῖς ἡθροίσθησαν, ἀναλαβὼν αὐτοὺς

9 πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ Ἀκαδημείᾳ. Λύσανδρος δὲ ἀφικόμενος εἰς Αἴγιναν ἀπέδωκε τὴν πόλιν Αἰγινήταις, ὅσους ἐδύνατο πλείστους αὐτῶν ἀθροίσας, ὡς δ' αὐτῶς καὶ Μηλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι τῆς αὐτῶν ἐστέροντο. Μετὰ δὲ τοῦτο δηώσας Σαλαμῖνα ὁρμίσατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, καὶ τὰ πλοῖα εἰργε τοῦ εἵσπλου.

10 Οἱ δ' Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἥπόρουν, τί χρὴ ποιεῖν, οὔτε νεῶν οὔτε συμμάχων αὐτοῖς ὅντων οὔτε σίτου ἐνόμιζον δὲ οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν μὴ παθεῖν, ἢ οὐ τιμωρούμενοι ἐποίησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑβριν ἥδικουν ἀνθρώπους μικροπολίτας οὐδ' ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ ἑτέρᾳ ἢ ὅτι ἐκείνοις συνεμάχουν.

11 Διὰ ταῦτα τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιήσαντες ἐκαρτέρουν, καὶ, ἀποθνησκόντων ἐν τῇ πόλει λιμῷ πολλῶν, οὐ διελέγοντο περὶ 12 διαλλαγῆς. Ἐπεὶ δὲ παντελῶς ἥδη ὁ σῖτος ἐπελελοίπει, ἐπει μψαν πρέσβεις παρ' Ἱεράνταν, βουλόμενοι σύμμαχοι εἶναι Λακεδαιμονίοις ἔχοντες τὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐπὶ τούτοις συνθήκας ποιεῖσθαι. Ὁ δὲ αὐτοὺς εἰς 13 Λακεδαιμονα ἐκέλευεν ίέναι οὐ γὰρ εἶναι κύριος αὐτός.

Ἐπεὶ δ' ἀπήγγειλαν οἱ πρέσβεις ταῦτα τοῖς Ἀθηναῖοις, ἐπει
ψαν αὐτοὺς εἰς Λακεδαιμονα. Οἱ δ' ἐπεὶ ἤσαν ἐν Σελλασίᾳ καὶ ἐπύθοντο οἱ ἔφοροι αὐτῶν, ἢ ἔλεγον, ὅντα οἵαπερ καὶ πρὸς Ἱεράνταν, αὐτόθεν αὐτοὺς ἐκέλευνον ἀπιέναι καί, εἴ τι δέονται εἰρήνης, πάλιον ἥκειν βουλευσαμένους.

14 Οἱ δὲ πρέσβεις ἐπεὶ ἥκον οἴκαδε καὶ ἀπήγγειλαν ταῦτα εἰς τὴν πόλιν, ἀθυμία ἐνέπεσε πᾶσιν φόντο γὰρ ἀνδραποδισμήσεθαι, καὶ ἔως ἢν πέμπωσιν ἑτέρους πρέσβεις, πολλοὺς τῷ λιμῷ ἀπολεῖσθαι. Περὶ δὲ τῶν τειχῶν τῆς καθαιρέσεως οὐδεὶς ἐβούλετο

συμβουλεύειν. Ἀρχέστρατος γὰρ, εἰπὼν ἐν τῇ βουλῇ κράτιστον εἶναι ἐφ' οὓς Λακεδαιμόνιοι προυκαλοῦντο εἰρήνην ποιεῖσθαι, ἐδέθη προυκαλοῦντο δὲ τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα σταδίους καθελεῖν ἑκατέρου. Ἐγένετο δὲ ψήφισμα μὴ ἔξειναι περὶ τούτων συμβουλεύειν.

Τοιούτων δὲ ὄντων Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ, ὅτι, εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον, εἰδὼς ἦξει Λακεδαιμονίους πότερον ἔξανδρα παποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι ἀντέχουστι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔνεκα. Πεμφθεὶς δὲ διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ τῷεῖς μῆνας καὶ πλέον, ἐπιτηρῶν, ὅπότε Ἀθηναῖοι ἔμελλον διὰ τὸ ἐπιλελούπεναι τὸν σῖτον ἀπαντα, ὅτι τις λέγοι, διμολογήσειν. Ἐπεὶ δὲ ἤκει τετάρτῳ μηνί, ἀπῆγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ, ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι, εἴτα κελεύοι εἰς Λακεδαιμονίαν οὐ γὰρ εἶναι κύριος, ὃν ἐρωτᾶτο ὑπὸ αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους. Μετὰ ταῦτα ἥρεθη πρεσβευτὴς εἰς Λακεδαιμονίαν αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός.

Λύσανδρος δὲ τοῖς ἐφόροις ἔπειμψεν ἀγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων Ἀριστοτέλην, φυγάδα Ἀθηναῖον ὄντα, ὅτι ἀποκρίνατο Θηραμένει ἐκείνους κυρίους εἶναι εἰρήνης καὶ πολέμου Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ἐπεὶ ἤσαν ἐν Σελλασίᾳ, ἐρωτώμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἥκοιεν, εἰπον, ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης, μετὰ ταῦτα οἱ ἐφόροι καλεῖν ἐκέλευνον αὐτούς. Ἐπεὶ δὲ ἤκον, ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἀντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἔξαιρεν. Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα ἀνδραποδιεῖν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένη ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις τῇ Ἑλλάδι ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην, ἐφ' ὃ τά τε μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν αὐτὸν ἔχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας Λακεδαιμονίοις ἔπεισθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, δποιᾶν ἡγῶνται.

Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανέφερον ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἰσιόντας δὲ αὐτοὺς ὁχλος περιεχεῖτο πολύς, φο-

βιούμενοι μὴ ἀπρακτοὶ ἥκοιεν οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ. Τῇ δὲ ὑστεραιάᾳ ἀπήγγελλον οἱ πρόσβεις, ἐφ' οἵς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῦντο τὴν εἰρήνην· προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης, λέγων, ώς χρὴ πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τείχη περιαιρεῖν. Ἀντειπόντων δέ τινων αὐτῷ, πολὺ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρήνην. Μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρος τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ οἱ φυγάδες κατῆσαν καὶ τὰ τείχη κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων πολλῇ προθυμίᾳ, νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ελλάδι ἄρχειν τῆς ἐκευθεοίας.

3.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Η ἀρχὴ τῶν τριάκοντα ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ θάνατος τοῦ Θηραμένους (404-403 π. Χ.)

Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει ἔδοξε τῷ δῆμῳ τριάκοντα ἄνδρας ἐλέσθαι, οἳ νόμους συγγράψουσι, καθ' οὓς πολιτεύσουσι. Καὶ ἥρεθμησαν οὗδε Πολυχάρης, Κορίτιας, Μηλόβιος, Ιππόλοχος, Εὐκλείδης, Ιέρων, Μνησίλοχος, Χρέμων, Θηραμένης, Ἄρεσίας, Διοκλῆς, Φαιδρίας, Χαιρέλεως, Ἀναίτιος, Πείσων, Σοφοκλῆς, Ἐρατοσθένης, Χαρικλῆς, Ὄνομακλῆς, Θέογνις, Αἰσχίνης, Θεογένης, Κλεομῆδης, Ἐρασίστρατος, Φείδων, Δρακοντίδης, Εὐμάθης, Ἄριστοτέλης, Ιππόμαχος, Μνησιθείδης. Τούτων δὲ προαχθέντων ἀπέπλει Λύσανδρος πρὸς Σάμον, Ἅγις δ' ἐκ τῆς Δεκελείας ἀπαγαγὼν τὸ πεδίον στρατευμα διέλυσε κατὰ πόλεις ἐκάστους.

Οἱ δὲ τριάκοντα ἥρεθμησαν μέν, ἐπεὶ τάχιστα τὰ μακρὰ εἶχη καὶ τὰ περὶ τὸν Πειραιᾶ καθηρέθη ἀρεθέντες δέ, ἐφ' ὃ τε συγγράψαι νόμους, καθ' οὓς στινας πολιτεύσοιτο, τούτους μὲν ἀεὶ μελλον συγγράφειν τε καὶ ἀποδεικνύναι, βουλὴν δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς κατέστησαν, ώς ἐδόκει αὐτοῖς ἐπειτα πρῶτον μέν, οὓς πάντες ἥδεσαν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἀπὸ συκοφαντίας ζῶντας καὶ τοῖς αιλοῖς κάγαθοῖς βαρεῖς ὅντας, συλλαμβάνοντες ὑπῆγον θανάτου· καὶ ἡ τε βουλὴ ἥδεως αὐτῶν κατεψηφίζετο οὕτε ἄλλοι, ὅσοι συνήδεσαν ἔαυτοῖς μὴ ὄντες τοιοῦτοι, οὐδὲν ἥχθοντο.

Ἐπεὶ δὲ ἥρξαντο βουλεύεσθαι, ὅπως ἀν ἔξειντι αὐτοῖς τῇ πόλει 13
χοησθαι ὅπως βούλοιντο, ἐκ τούτου πρῶτον μὲν πέμψαντες εἰς
Λακεδαιμονα Αἰσχίνην τε καὶ Ἀριστοτέλην ἔπεισαν Λύσανδρον
φρουροὺς σφίσι συμπρᾶξαι ἐλθεῖν, ἕως δὴ τοὺς πονηροὺς ἐκπο-
δὸν ποιησάμενοι καταστήσαιντο τὴν πολιτείαν θρέψειν δὲ αὐτοὶ
ὑπισχνοῦντο. Ὁ δὲ πεισθεὶς τούς τε φρουροὺς καὶ Καλλίβιον ἀρ- 14
μοστὴν συνέπραξεν αὐτοῖς πεμφθῆναι.

Οἱ δὲ ἔπει τὴν φρουρὰν ἔλαβον, τὸν μὲν Καλλίβιον ἐθερά-
πευον πάσῃ θεραπείᾳ, ὡς πάντα ἐπαινούῃ, ἢ πράττοιεν, τῶν δὲ
φρουρῶν τούτου συμπέμποντος αὐτοῖς, οὓς ἐβούλοντο συνελάμ-
βανον, οὐκέτι τοὺς πονηρούς τε καὶ δλίγους ἀξίους, ἀλλ᾽ ἥδη οὓς
ἐνόμιζον ἥκιστα μὲν παρωθουμένους ἀνέχεσθαι, ἀντιπράττειν
δέ τι ἐπιχειροῦντας, πλείστους ἀν τοὺς συνεθέλοντας λαμβάνειν.

Τῷ μὲν οὖν πρῶτῳ χρόνῳ ὁ Κριτίας τῷ Θηραμέ- 15
νει διογνώμων τε καὶ φίλος ἦν ἔπει δὲ αὐτὸς προπετῆς
ἥν ἐπὶ τὸ πολλοὺς ἀποκτείνειν, ὁ Θηραμένης ἀντέκοπτε, λέγων,
ὅτι οὐκ εἰκὸς εἴη θανατοῦν, εἴ τις ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ δήμου, τοὺς
δὲ καλοὺς κἀγαθοὺς μηδὲν πακὸν εἰργάζετο· ἔπει καὶ ἐγώ, ἔφη,
καὶ σὺ πολλὰ δὴ τοῦ ἀρέσκειν ἔνεκα τῇ πόλει καὶ εἴπομεν καὶ ἐπρά-
ξαμεν· ὁ δὲ (ἔτι γὰρ οἰκείως ἔχοητο τῷ Θηραμένει) ἀντέλεγεν, ὅτι 16
οὐκ ἐγχωροί τοῖς πλεονεκτεῖν βουλομένοις μὴ οὐκ
ἐκποδὼν ποιεῖσθαι τοὺς ἴκανων τάτους διακωλύειν εἰ
δέ, ὅτι τριάκοντά ἐσμεν καὶ οὐχ εἴς, ἥπτόν τι οἶει ἢ ὥσπερ τυ-
ραννίδος ταῦτης τῆς ἀρχῆς χρῆναι ἐπιμελεῖσθαι, εὐήθυης εἰ. Ἐπεὶ
δέ, ἀποθνήσκοντων πολλῶν καὶ ἀδίκως, πολλοὶ δῆλοι ἥσαν συνι- 17
στάμενοί τε καὶ θαυμάζοντες, τί ἔσοιτο ἢ πολιτεία, πάλιν ἔλεγεν
ὁ Θηραμένης, ὅτι, εἰ μή τις κοινωνοὺς ἴκανοὺς λήψοιτο τῶν πραγ-
μάτων, ἀδύνατον ἔσοιτο τὴν διλιγαρχίαν διαμένειν.

Ἐκ τούτου μέν τοι Κριτίας τε καὶ οἱ ἄλλοι τριάκοντα 18
ἥδη φοβούμενοι καὶ οὐχ ἥκιστα τὸν Θηραμένην, μὴ συρρείησαν
πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται, καταλέγοντες τρισχιλίους τοὺς με-
θέξοντας δὴ τῶν πραγμάτων. Ὁ δὲ ἀν Θηραμένης καὶ πρὸς 19
ταῦτα ἔλεγεν, ὅτι ἀτοπὸν δοκοίη ἔαυτῷ γε εἶναι πρῶτον μὲν τό,
βουλομένους τοὺς βελτίστους τῶν πολιτῶν κοινωνοὺς ποιήσασθαι,

τρισχιλίους καταλέξαι, ὥσπερ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἔχοντά τινα ἀνάγκην καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς εἶναι, καὶ οὐτ' ἔξω τούτων σπουδαίους οὔτ' ἐντὸς τούτων πονηροὺς οἵον τε γενέσθαι. Ἐπειτα δ', ἔφη, ὅρῳ ἔγωγε δύο ἡμᾶς τὰ ἐναντιώτατα πράττοντας, βιαίαν τε 20 τὴν ἀρχὴν καὶ ἴττονα τῶν ἀρχομένων κατασκευαζομένους. Ὁ μὲν ταῦτ' ἔλεγεν.

Οἱ δ' ἔξετασιν ποιήσαντες τῶν μὲν τρισχιλίων ἐν τῇ ἀγορᾷ, τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου ἄλλων ἄλλαχοῦ, ἐπειτα κελεύσαντες ἀπιέναι ἀποθεμένους τὰ ὅπλα, ἐνῷ ἐκεῖνοι ἀπεληλύθεσαν, πέμψαντες τοὺς φρουροὺς καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς διμογνώμονας αὐτοῖς, τὰ ὅπλα πάντων πλὴν τῶν τρισχιλίων παρείλοντο, καὶ ἀνακομίσαντες ταῦτα εἰς τὴν ἀκρόπολιν συνέθηκαν ἐν τῷ ναῷ.

21 Τούτων δὲ γενομένων, ὡς ἔξὸν ἥδη αὐτοῖς ποιεῖν ὅτι βούλοιντο, πολλοὺς μὲν ἔχθρας ἔνεκα ἀπέκτεινον, πολλοὺς δὲ χρημάτων.

Ἐδοξε δ' αὐτοῖς, ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φρουροῖς χρήματα διδόναι, καὶ τῶν μετοίκων ἔνα ἔκαστον λαβεῖν, καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν ἀποσημήνασθαι.

22 Ἐκέλευον δὲ καὶ τὸν Θηραμένην λαβεῖν, ὅντινα βούλοιτο. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο· Ἀλλ οὐ δοκεῖ μοι, ἔφη, καλὸν εἶναι φάσκοντας βελτίστους εἶναι ἀδικώτερα τῶν συκοφαντῶν ποιεῖν. Ἐκεῖνοι μὲν γάρ, παρ' ὧν χρήματα λαμβάνοιεν, ζῆν εἴσων, ἡμεῖς δὲ ἀποκτενοῦμεν μηδὲν ἀδικοῦντας, ἵνα χρήματα λαμβάνωμεν; πῶς οὐ ταῦτα τῷ παντὶ ἐκείνων ἀδικώτερα; Οἱ δὲ ἐμποδὼν νομίζοντες αὐτὸν εἶναι τῷ ποιεῖν, ὅτι βούλοιντο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ, καὶ ίδιᾳ πρὸς τοὺς βουλευτὰς ἄλλος πρὸς ἄλλον διέβαλλον ὡς λυμανόμενον τὴν πολιτείαν. Καὶ παραγγείλαντες νεανίσκοις, οἷς ἐδόκουν αὐτοῖς θρασύτατοι εἶναι, ξιφίδια ὑπὸ μάλης ἔχοντας παραγενέσθαι, 24 συνέλεξαν τὴν βουλήν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Θηραμένης παρῆν, ἀναστὰς ὁ Κριτίας ἔλεξεν ὥδε.

«Ω ἄνδρες βουλευταί, εἰ μέν τις ὑμῶν νομίζει πλείους τοῦ καιροῦ ἀποθνήσκειν, ἐννοησάτω, ὅτι, ὅπου πολιτεῖαι μεθίστανται, πανταχοῦ ταῦτα γίγνεται πλείστους δὲ ἀνάγκη ἐνθάδε πολεμίους εἶναι τοῖς εἰς διλιγαρχίαν μεθιστᾶσι διά τε τὸ πολυανθρωποτάτην

τῶν Ἑλληνίδων τὴν πόλιν εἶναι καὶ διὰ τὸ πλεῖστον χρόνον ἐν ἔκειθεροις τὸν δῆμον τεθράφθαι Ἡμεῖς δὲ γνόντες μὲν τοῖς οἴοις 2 ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν χαλεπήν πολιτείαν εἶναι δημοκρατίαν, γνόντες δέ, ὅτι Λακεδαιμονίοις τοῖς περισώσασιν ἡμᾶς δὲ μὲν δῆμος οὕποτ' ἀν φίλος γένοιτο, οἵ δὲ βέλτιστοι ἀεὶ ἀν πιστοὶ διατελοῖεν, διὰ ταῦτα σὺν τῇ Λακεδαιμονίων γνώμῃ τήνδε τὴν πολιτείαν καθίσταμεν. Καὶ ἐάν τινα αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῇ δλιγαρχίᾳ, ὅσον δυνάμεθα ἐκποδὼν ποιεύμεθα πολὺ δὲ μάλιστα δοκεῖ ἡμῖν δίκαιον εἶναι, εἴ τις ἡμῶν αὐτῶν λυμαίνεται ταῦτη τῇ καταστάσει, δίκην αὐτὸν διδόναι.

Νῦν οὖν αἰσθανόμεθα Θηραμένην τουτονὶ οἵς δύναται ἀπολλύντα ἡμᾶς τε καὶ ὑμᾶς. Ὡς δὲ ταῦτα ἀληθῆ, ἢν κατανοῆτε, εὐδόγησετε οὔτε ψέγοντα οὐδένα μᾶλλον Θηραμένους τουτοὺς τὰ παρόντα οὔτε ἐναντιούμενον, ὅταν τινὰ ἐκποδὼν βουλώμεθα ποιήσασθαι τῶν δημαγωγῶν. Εἰ μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐγίγνωσκε, πολέμιος μὲν ἦν, οὐ μέντοι πονηρὸς γ' ἀν δικαίως ἐνομίζετο· νῦν δὲ αὐτὸς μὲν ἄρξας τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καὶ φιλίας, αὐτὸς δὲ τῆς τοῦ δήμου καταλύσεως, μάλιστα δὲ ἔξορμήσας ἡμᾶς τοῖς πρώτοις ὑπαγομένοις εἰς ὑμᾶς δίκην ἐπιτιθέναι, νῦν, ἐπεὶ καὶ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς φανερῶς ἐχθροὶ τῷ δήμῳ γεγενήμεθα, οὐκέτ' αὐτῷ τὰ γιγνόμενα ἀρέσκει, ὅπως αὐτὸς μὲν αὖ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καταστῇ, ἡμεῖς δὲ δίκην δῶμεν τῶν περογμένων. Ὡστε οὐ μόνον ὡς ἐκθερῷ αὐτῷ προσήκει ἀλλὰ καὶ ὡς προδότῃ ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν διδόναι τὴν δίκην. Καίτοι τοσούτῳ μὲν δεινότερον προδοσία πολέμου, ὅσῳ χαλεπότερον φυλάξασθαι τὸ ἀφανὲς τοῦ φανεροῦ, τοσούτῳ δ' ἐχθιον, ὅσῳ πολεμίοις μὲν ἄνθρωποι καὶ σπένδονται καὶ αὐθίς πιστοὶ γίγνονται, δὸν δ' ἀν προδιδόντα λαμβάνωσι, τοσούτῳ οὔτε ἐσπείσατο πώποτε οὐδεὶς οὕτ' ἐπίστευσε τοῦ λοιποῦ.

"Ινα δὲ εἰδῆτε, ὅτι οὐ καὶ ταῦτα οὕτος ποιεῖ, ἀλλὰ φύσει προδότης ἐστίν, ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ τούτῳ πεπραγμένα. Οὗτος γὰρ ἐξ ἀρχῆς μὲν τιμώμενος ὑπὸ τοῦ δήμου κατὰ τὸν πατέρα Ἀγνωνα, προπετέστατος ἐγένετο τὴν δημοκρατίαν μεταστῆσαι εἰς τοὺς τετρακοσίους, καὶ ἐπρώτευεν ἐν ἐκείνοις. Ἐπεὶ δ'

ἥσθετο ἀντίπαλόν τι τῇ δηλιγαρχίᾳ συνιστάμενον, πρῶτος αὐτὸν τῷ δήμῳ ἐπ’ ἔκείνους ἐγένετο ὅμεν δήπου καὶ κόμορνος ἐπικαλεῖται. Δεῖ δέ, ὡς Θηράμενες, ἄνδρα τὸν ἄξιον ζῆν οὐ προάγειν μὲν δεινὸν εἶναι εἰς πράγματα τοὺς συνόντας, ἵνα δέ τι ἀντικόπτῃ, εὐθὺς μεταβάλλεσθαι, ἀλλ’ ὥσπερ ἐν νηὶ διαπονεῖσθαι, ἔως ἂν εἰς οὐρὸν καταστῶσιν· εἰ δὲ μή, πῶς ἂν ἀφίκοιντό ποτε ἔνθα δεῖ, εἰ, ἐπειδάν τι ἀντικόψῃ, εὐθὺς εἰς τάνατία πλέοιεν; Καὶ εἰσὶ μὲν δήπου πᾶσαι μεταβολαὶ πολιτειῶν θανατηφόροι, σὺ δὲ διὰ τὸ εὐμετάβολος εἶναι πλείστοις μὲν μεταίτιος εἴ τε ἐξ δηλιγαρχίας ὑπὸ τοῦ δήμου ἀπολωλέναι, πλείστοις δ’ ἐκ δημοκρατίας ὑπὸ τῶν βελτιόνων. Οὗτος δέ τοι ἔστιν, ὃς καὶ ταχθεὶς ἀνελέσθαι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τοὺς καταδύντας· Ἀθηναίων ἐν τῇ περὶ Λέοβον ναυμαχίᾳ, αὐτὸς οὐκ ἀνελόμενος, δῆμος τῶν στρατηγῶν κατηγορῶν ἀπέκτεινεν αὐτούς, ἵνα αὐτὸς περισσωθείη. “Οστις γε μὴν φανερός ἐστι τοῦ μὲν πλεονεκτεῖν ἀεὶ ἐπιμελόμενος, τοῦ δὲ καλοῦ καὶ τῶν φύλων μηδὲν ἐντρεπόμενος, πῶς τούτου χοῦ ποτε φείσασθαι; πῶς δὲ οὐ φυλάξασθαι, εἰδότας αὐτοῦ τὰς μεταβολάς, ὃς μὴ καὶ ἡμᾶς ταῦτα δυνασθῆ ποιῆσαι;

“Ἡμεῖς οὖν τοῦτον ὑπάγομεν⁶ καὶ ὡς ἐπιβουλεύοντα καὶ ὡς προδιδόντα ἡμᾶς τε καὶ ὑμᾶς. Ὡς δ’ εἰκότα ποιοῦμεν, καὶ τάδ’ ἔννοήσατε. Καλλίστη μὲν γὰρ δήπου δοκεῖ πολιτεία εἶναι ἡ Λακεδαιμονίων· εἰ δὲ ἐκεῖ ἐπιχειρήσειέ τις τῶν ἐφόρων ἀντὶ τοῦ τοῖς πλείσοι πείθεσθαι ψέγειν τε τὴν ἀρχὴν καὶ ἐναντιοῦσθαι τοῖς πραττομένοις, οὐκ ἂν οἰεσθε αὐτὸν καὶ ὑπὸ αὐτῶν τῶν ἐφόρων καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλης ἀπάσης πόλεως τῆς μεγίστης τιμωρίας ἀξιωθῆναι; Καὶ ὑμεῖς οὖν, ἐὰν σωφρονῆτε, οὐ τούτου ἀλλ’ ὑμῶν αὐτῶν φείσεσθε, ὡς οὗτος σωθεὶς μὲν πολλοὺς ἂν μέγα φρονεῖν ποιήσειε τῶν ἐναντία γιγνωσκόντων ὑμῖν, ἀπολόμενος δὲ πάντων καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν ἔξω ὑποτέμοι ἂν τὰς ἐλπίδας».

“Ο μὲν ταῦτ’ εἰπάντων ἐκαθέζετο· Θηραμένης δὲ ἀναστὰς ἔλεξεν· «Ἀλλὰ πρῶτον μὲν μνησθήσομαι, ὡς ἄνδρες, ὅ τε λευταῖον κατ’ ἔμοῦ εἶπε. Φησὶ γάρ με τοὺς στρατηγὸν ἀποκτεῖναι κατηγοροῦντα. Ἔγὼ δὲ οὐκ ἥρχον δήπου κατ’ ἔκείνων λό-

γου, ἀλλ᾽ ἐκεῖνοι ἔφασαν, προσταχθέν μοι ὑφ' ἑαυτῶν, οὐκ ἀνελέσθαι τοὺς δυστυχοῦντας ἐν τῇ περὶ Λέσβον ναυμαχίᾳ. Ἐγὼ δὲ ἀπολογούμενος, ως διὰ τὸν χειμῶνα οὐδὲ πλεῖν, μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας δυνατὸν ἦν, ἔδοξα τῇ πόλει εἰκότα λέγειν, ἐκεῖνοι δὲ ἑαυτῶν κατηγορεῖν ἔφαίνοντο. Φάσκοντες γὰρ οἵον τε εἶναι σῶσαι τοὺς ἄνδρας, προέμενοι αὐτοὺς ἀπολέσθαι, ἀποπλέοντες ὥχοντο.

Οὐ μέντοι θαυμάζω γε τὸ Κριτίαν παρακηροέναι· ὅτε γὰρ ταῦτα ἦν, οὐ παρὸν ἐτύγχανεν, ἀλλ᾽ ἐν Θετταλίᾳ μετὰ Προμηθέως δημοκρατίαν κατεσκεύαζε καὶ τοὺς πενέστας ὥπλιζεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας. Ὡν μὲν οὖν οὗτος ἐκεὶ ἔπραττε, μηδὲν ἐνθάδε γένοιτο· τάδε γε μέντοι διμολογῶ ἐγὼ τούτῳ, εἴ τις ὑμᾶς μὲν τῆς ἀρχῆς βούλεται παῦσαι, τοὺς δὲ ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν ἴσχυροὺς ποιεῖ, δίκαιον εἶναι τῆς μεγίστης αὐτὸν τιμωρίας τυγχάνειν· ὅστις μέντοι δ ταῦτα πράττων ἔστιν, οὕτωι ἀν ὑμᾶς καλλιστα κρίνειν, τά τε πεπραγμένα καὶ ἡ νῦν πράττει ἔκαστος ἡμῶν εἰ κατανοήσετε.

Οὐκοῦν, μέχρι μὲν τοῦ ὑμᾶς τε καταστῆναι εἰς τὴν βουλείαν καὶ ἀρχὰς ἀποδειχθῆναι καὶ τοὺς διμολογουμένως συκοφάντας ὑπάγεσθαι, πάντες ταῦτα ἐγιγνώσκομεν· ἐπεὶ δέ γε οὗτοι ἡρξαντο ἄνδρας καλούς τε καλαθούς συλλαμβάνειν, ἐκ τούτου καγὸν ἡρξάμην τάναντία τούτοις γιγνώσκειν. Ἡδειν γάρ, ὅτι, ἀποθνήσκοντος μὲν Λέοντος τοῦ Σαλαμινίου, ἀνδρὸς καὶ ὄντος καὶ δοκοῦντος ἵκανον, εἶναι, ἀδικοῦντος δὲ οὐδὲ ἐν, οἱ διμοιοι τούτῳ φοβήσοιντο· φοβούμενοι δὲ ἐναντίοι τῇδε τῇ πολιτείᾳ ἐσοιντο ἐγίγνωσκον δέ, ὅτι, συλλαμβανομένου Νικηφράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλουσίου καὶ οὐδὲν πώποτε δημοτικὸν οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ πατρὸς πρᾶξαντος, οἱ τούτῳ διμοιοι δυσμενεῖς ἡμῖν γενήσοιντο. Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφῶντος ὑφ' ἡμῶν ἀπολλυμένου, δεῖν τῷ πολέμῳ δύο τριήρεις εὖ πλεούσας παρείχετο, ἡπιστάμην, ὅτι καὶ οἱ πρόθυμοι τῇ πόλει γεγενημένοι πάντες ὑπόπτως ἡμῖν ἔξοιεν. Ἀντεῖπον δὲ καὶ δτε τῶν μετοίκων ἔνα ἔκαστον λαβεῖν ἔφασαν χρῆναι εὖδηλον γὰρ ἦν, ὅτι, τούτων ἀπολομένων, καὶ οἱ μέτοικοι ἀπαντεῖς πολέμιοι τῇ πολιτείᾳ

έσοιντο. Ἀντεῖπον δὲ καὶ ὅτε τὰ ὅπλα τοῦ πλήθους παρηροῦντο, οὐ νομίζων χρῆναι ἀσθενῆ τὴν πόλιν ποιεῖν· οὐδὲ γὰρ τοὺς Λακεδαιμονίους ἔωρων τούτου ἔνεκα βουλομένους περισῶσαι ἡμᾶς, ὅπως δὲ λίγοι γενόμενοι μηδὲν δυναίμεθ' αὐτοὺς ὠφελεῖν· ἔξῆν γὰρ αὐτοῖς, εἰ τούτου γ' ἐδέοντο, καὶ μηδένα λιπεῖν, δὲ λίγον ἔτι χρόνον τῷ λιμῷ πιέσαντας. Οὐδέ γε τὸ φρούρον μισθοῦσθαι συνήρεσκε μοι, ἔξὸν αὐτῶν τῶν πολιτῶν τοσούτους προσλαμβάνειν, ἔως ὅᾳδίως ἐμέλλομεν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρχομένων κρατήσειν. Ἐπεὶ γε μὴν πολλοὺς ἔωρων ἐν τῇ πόλει τῇ ἀρχῇ τῇδε δυσμενεῖς, πολλοὺς δὲ φυγάδας γιγνομένους, οὐκ ἀλλ' ἐδόκει μοι οὔτε Θρασύβουλον οὔτε Ἀνυτον οὔτε Ἀλκιβιάδην φυγαδεύειν· ἥδειν γάρ, ὅτι οὕτω γε τὸ ἀντίπαλον ἴσχυρὸν ἔσοιτο, εἰ τῷ μὲν πλήθει ἡγεμόνες ἵκανοι προσγενήσοιντο, τοῖς δὲ ἡγεῖσθαι καὶ βουλομένοις σύμμαχοι πολλοὶ φανήσοιντο. Οἱ ταῦτα οὖν νουθετῶν ἐν τῷ φανερῷ πότερα εὑμενῆς ἂν δικαίως ἦ προδότης νομίζοιτο; Οὐχ οἱ ἐχθρούς, ὁ Κριτία, κωλύοντες πολλοὺς ποιεῖσθαι, οὐδὲ οἱ συμμάχους πλείστους διδάσκοντες κτᾶσθαι, οὕτοι τοὺς πολεμίους ἴσχυροὺς ποιοῦσιν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον οἱ ἀδίκως τε χρήματα ἀφαιρούμενοι καὶ τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας ἀποκτείνοντες, οὗτοί εἰσιν οἱ καὶ πολλοὺς τοὺς ἐναντίους ποιοῦντες καὶ προδιδόντες οὐ μόνον τοὺς φύλους, ἀλλὰ καὶ ἑαυτοὺς δι' αἰσχροκέρδειαν.

Εἰ δὲ μὴ ἄλλως γνωστόν, ὅτι ἀληθῆ λέγω, ὅδε ἐπισκέψασθε. Πότερον οἵεσθε Θρασύβουλον καὶ Ἀνυτον καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας ἢ ἐγὼ λέγω μᾶλλον ἂν ἐνθάδε βούλεσθαι γίγνεσθαι ἢ ἂν οὗτοι πράττουσιν; Ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι νῦν μὲν αὐτοὺς νομίζειν συμμάχων πάντα μεστὰ εἶναι· εἰ δὲ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως προσφιλῶς ἡμῖν είχε, χαλεπὸν ἂν ἡγεῖσθαι εἶναι καὶ τὸ ἐπιβαίνειν ποι τῆς χώρας.

Α δ' αὐτὸν, ως ἐγώ εἴμι, οἵος ἀείποτε μεταβάλλεσθαι, κατανοήσατε καὶ ταῦτα. Τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν καὶ αὐτὸς δήπου δ δῆμος ἐψηφίσατο διδασκόμενος, ως οἱ Λακεδαιμόνιοι πάσῃ πολιτείᾳ μᾶλλον ἂν ἢ δημοκρατίᾳ πιστεύσειαν. Ἐπεὶ δέ γε ἐκεῖνοι μὲν οὐδὲν ἀνίεσαν, οἱ δὲ ἀμφὶ Ἀριστοτέλην

καὶ Μελάνθιον καὶ Ἀρίσταρχον στρατηγοῦντες φανεροὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ χώματι ἔρυμα τειχίζοντες, εἰς δὲ ἐβούλοντο τὸν πολεμίους δεξάμενοι ὑφ' αὐτοῖς καὶ τοῖς ἑταίροις τὴν πόλιν ποιήσασθαι, εἰ ταῦτ' αἰσθόμενος ἐγὼ διεκόλυσα, τοῦτ' ἐστὶ προδότην εἶναι τῶν φίλων;

Αποκαλεῖ δὲ κόθορνόν με, ὃς ἀμφοτέροις πειρῶμενον ἀρμόττειν. Ὅστις δὲ μηδετέροις ἀρέσκει, τοῦτον, ὃ πρὸς τῶν 47 τῶν θεῶν, τί ποτε καὶ καλέσαι χρή; Σὺ γὰρ δὴ ἐν μὲν τῇ δημοκρατίᾳ πάντων μισοδημότατος ἐνομίζου, ἐν δὲ τῇ ἀριστοκρατίᾳ πάντων μισοχρηστότατος γεγένησαι. Ἐγὼ δέ, ὡς Κριτία, 48 ἐκείνοις μὲν ἀείποτε πολεμῶ, τοῖς οὐ πρόσθεν οἰομένοις καλὴν ἄν δημοκρατίαν εἶναι, πρὸν καὶ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ δέ ἀπορίαν δραχμῆς ἄν ἀποδόμενοι τὴν πόλιν αὐτῆς μετέχοιεν, καὶ τοῦσδέ γ' αὖτις ἀεὶ ἐναντίος εἰμί, οἵ οὐκ οἴονται καλὴν ἄν ἐγγενέσθαι δλιγαρχίαν, πρὸν εἰς τὸ ὑπὸ δλίγων τυραννεῖσθαι τὴν πόλιν καταστήσειαν. Τὸ μέντοι σὺν τοῖς δυναμένοις καὶ μεθ' ἵππων καὶ μετ' ἀσπίδων ὠφελεῖν διατάττειν τὴν πολιτείαν πρόσθεν τὸ ἀριστον ἥγούμην εἶναι καὶ νῦν οὐ μεταβάλλομαι. Εἰ δέ ἔχεις εἰπεῖν, ὡς Κριτία, ὅπου ἐγὼ 49 σὺν τοῖς δημοτικοῖς ἢ τυραννικοῖς τοὺς καλούς τε κάγαθοὺς ἀποστερεῖν πολιτείας ἐπεχείρησα, λέγε· ἐὰν γὰρ ἐλεγχθῶ ἢ νῦν ταῦτα πράττων ἢ πρότερον πώποτε πεποιηκώς, διμολογῶ, τὰ πάντων ἔσχατα παθών, δικαίως ἄν ἀποθνήσκειν».

Ως δὲ εἰπὼν ταῦτα ἐπαύσατο καὶ ἡ βουλὴ δήλη ἐγένετο εὔμε- 50 νῶς ἐπιμορθήσασα, γνοὺς δὲ Κριτίας, ὅτι, εἰ ἐπιτρέψοι τῇ βουλῇ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτοῦ, ἀναφεῦξοιτο, καὶ τοῦτο οὐ βιωτὸν ἥγησάμενος, προσελθὼν καὶ διαλεχθείς τι τοῖς τριάκοντα ἔξηλθε, καὶ ἐπιστῆναι ἐκέλευσε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας φανερῶς τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις πάλιν δὲ εἰσελθὼν εἰπεν·

«Ἐγώ, ὡς βουλή, νομίζω προστάτου ἔργον εἶναι οἶου δεῖ, δις 51 ἄν δρῶν τὸν πολεμίους φίλους ἔξαπατωμένους μὴ ἐπιτρέπῃ. Καὶ ἐγὼ οὖν τοῦτο ποιήσω. Καὶ γὰρ οἶδε οἱ ἐφεστηκότες οὐ φασιν ἥμιν ἐπιτρέψειν, εἰ ἀνήσουμεν ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν δλιγαρχίαν λυμανόμενον.

Ἐστι δὲ ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις τῶν μὲν ἐν τοῖς τρισκυλίοις

δόντων μηδένα ἀποθνήσκειν ἀνευ τῆς ὑμετέρας ψήφου, τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου κυρίους εἶναι τοὺς τριάκοντα θανατοῦν. Ἐγὼ οὖν, ἔφη, Θηραμένην τουτονὶ ἔξαλείφω ἐκ τοῦ καταλόγου, συνδοκοῦν ἀπασιν ἡμῖν. Καὶ τοῦτον, ἔφη, ἡμεῖς θανατοῦμεν».

52 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Θηραμένης ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν Ἔστιαν καὶ εἶπεν «Ἐγὼ δ', ἔφη, ὃ ἄνδρες, ἵκετενώ τὰ πάντων ἐννομώτατα, μὴ ἐπὶ Κριτίᾳ εἶναι ἔξαλεύφειν μήτε ἐμὲ μήτε ὑμῶν διὸ ἂν βούληται, ἀλλ' ὅνπερ νόμον οὗτοι ἔγραψαν περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ, 53 κατὰ τοῦτον καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ τὴν κρίσιν εἶναι. Καὶ τοῦτο μέν, ἔφη, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἀγνοῶ, διτὶ οὐδέν μοι ἀρκέσει ὅδε ὁ βωμός, ἀλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδεῖξαι, διτὶ οὗτοι οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι, ἀλλὰ καὶ περὶ θεοὺς ἀσεβέστατοι. Υμῶν μέντοι, ἔφη, ὃ ἄνδρες καλοὶ καγαθοί, θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ ταῦτα γιγνώσκοντες, διτὶ οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα εὐεξαλειπτότερον ἢ τὸ ὑμῶν ἐκάστου».

54 Ἐκ δὲ τούτου ἐκέλευσε μὲν ὁ τῶν τριάκοντα κῆρυξ τοὺς ἔνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένην ἐκεῖνοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου τοῦ θρασυτάτου τε καὶ ἀναιδεστάτου, εἶπε μὲν ὁ Κριτίας· Παραδίδομεν ὑμῖν, ἔφη, Θηραμένη τουτονὶ κατακεκριμένον κατὰ τὸν νόμον ὑμεῖς δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες οὗ δεῖ τὰ ἐκ τούτων 55 πράττετε. Ως δὲ ταῦτα εἶπεν, εἴλκε μὲν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ Σάτυρος, εἴλκον δὲ οἱ ὑπηρέται. Οἱ δὲ Θηραμένης, ὥσπερ εἰκός, καὶ θεοὺς ἐπεκαλεῖτο καὶ ἀνθρώπους καθορᾶν τὰ γιγνόμενα. Ή δὲ βουλὴ ἡσυχίαν εἶχεν, δρῶσα καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις ὅμοίους Σατύρῳ καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πλῆρες τῶν 56 φρουρῶν, καὶ οὐκ ἀγνοοῦντες, διτὶ ἐγχειρίδια ἔχοντες παρῆσαν. Οἱ δ' ἀπίγαγον τὸν ἄνδρα διὰ τῆς ἀγορᾶς μάλα μεγάλη τῇ φωνῇ δηλοῦντα, οὐα ἔπασχε.

4—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

**III κατάλυσες τῶν τρεάκοντα ὑπὸ Θρασυδούλου
καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς δημοκρατίας
ἐν Ἀθήναις (403 π. Χ.)**

Θηραμένης μὲν δὴ οὕτως ἀπέθανεν. Οἱ δὲ τριάκοντα, ὡς ἔξὸν 1
ἡδη αὐτοῖς τυραννεῖν ἀδεῶς, προεῖπον μὲν τοῖς ἔξω τοῦ
καταλόγου μὴ εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, ἥγον δὲ ἐκ τῶν
χωρίων, ἵνα αὐτοὶ καὶ οἱ φίλοι τοὺς τούτων ἀγροὺς
ἔχοιεν. Φευγόντων δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐντεῦθεν πολλοὺς
ἄγοντες ἐνέπλησαν καὶ τὰ Μέγαρα καὶ τὰς Θήβας τῶν ὑποχω-
ρούντων.

Ἐκ δὲ τούτου Θρασύβουλος δρμηθεὶς ἐκ Θηβῶν ὡς 2
σὺν ἑβδομήκοντα Φυλὴν χωρίον καταλαμβάνει ἴσχυρόν.
Οἱ δὲ τριάκοντα ἐβοήθουν ἐκ τοῦ ἀστεως σύν τε τοῖς τρισκιλίοις
καὶ σὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ μάλισθη εὐημερίας οὕσης. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο,
εὐθὺς μὲν θρασυνδμενοί τινες τῶν νέων προσέβαλον πρὸς τὸ χω-
ρίον, καὶ ἐποίησαν μὲν οὐδέν, τραύματα δὲ λαβόντες ἀπῆλθον.
Βουλομένων δὲ τῶν τριάκοντα ἀποτεχίζειν, ὅπως ἐκπολιορκήσειαν
αὐτοὺς ἀποκλείσαντες τὰς ἐφόδους τῶν ἐπιτηδείων, ἐπιγίγνεται
τῆς νυκτὸς χιῶν παμπληθῆς καὶ τῇ ὑστεραίᾳ. Οἱ δὲ νιφόμενοι
ἀπῆλθον εἰς τὸ ἄστυ, μάλισθη συγκούντο τῶν σκευοφόρων ὑπὸ τῶν ἐκ
Φυλῆς ἀποβαλόντες.

Γιγνώσκοντες δέ, ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν λεηλατήσοιεν, εἰ μή
τις φυλακὴ ἔσοιτο, διαπέμπουσιν εἰς τὰς ἐσχατιάς, ὅσον πεντεκαί-
δεκα στάδια ἀπὸ Φυλῆς, τούς τε Λακωνικοὺς πλὴν δλίγων φρου-
ροὺς καὶ τῶν ἱπέων δύο φυλάς. Οὗτοι δὲ στρατοπεδευσάμενοι ἐν
χωρίῳ λασίῳ ἐφύλαττον.

Οἱ δὲ Θρασύβουλος, ἵδη συνειλεγμένων εἰς τὴν Φυλὴν περὶ
ἐπτακοσίους, λαβὼν αὐτοὺς καταβαίνει τῆς νυκτὸς θέμενος δὲ τὰ
ὅπλα ὅσον τρία ἡ τέτταρα στάδια ἀπὸ τῶν φρουρῶν ἡσυχίαν εἰ-
χεν. Ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡμέραν ἐγίγνετο, καὶ ἡδη ἀνίσταντο ὅποι
ἔδειτο ἔκαστος ἀπὸ τῶν ὅπλων, καὶ οἱ ἱπποκόμοι ψήχοντες τοὺς
ἴππους ψόφον ἐποίουν, ἐν τούτῳ ἀναλαβόντες οἱ περὶ Θρασύβου-

λον τὰ ὅπλα δρόμῳ προσέπιπτον· καὶ ἔστι μὲν οὗς αὐτῶν κατέβαλον, πάντας δὲ τρεψάμενοι ἐδίωξαν ἐξ ἣ ἐπτὰ στάδια, καὶ ἀπέκτειναν τῶν μὲν ὄπλιτῶν πλέον ἢ εἴκοσι καὶ ἑκατόν, τῶν δὲ ἵππεων Νικόστρατόν τε τὸν καλὸν ἐπικαλούμενον, καὶ ἄλλους δὲ δύο, ἔτι 7 καταλαβόντες ἐν ταῖς εὖναις.⁷ Ἐπαναχωρήσαντες δὲ καὶ τροπαῖον στησάμενοι καὶ συσκευασάμενοι ὅπλα τε ὅσα ἔλαβον καὶ σκεύη ἀπῆλθον ἐπὶ Φυλῆς. Οἱ δ' ἐξ ἀστεως ἵππεις βοηθήσαντες τῶν μὲν πολεμίων οὐδένα ἔτι εἶδον, προσμείναντες δέ, ἔως τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο οἱ προσίκοντες, ἀνεχώρησαν εἰς ἄστυ.

Ἐκ δὲ τούτου οἱ τριάκοντα, οὐκέτι νομίζοντες ἀσφαλῆ σφίσι τὰ πράγματα, ἐβούληθησαν Ἐλευσῖνα ἐξιδιώσασθαι, ὥστε εἶναι σφίσι καταφυγήν, εἰ δεήσειε. Καὶ παραγγείλαντες τοῖς ἵππεῦσιν ἥλιθον εἰς Ἐλευσῖνα Κροτίας τε καὶ οἱ ἄλλοι τῶν τριάκοντα ἐξέτασίν τε ποιήσαντες ἐν τοῖς ὅπλοις, φάσκοντες εἰδέναι βούλεσθαι πόσοι εἰεν καὶ πόσης φυλακῆς προσδείσοιντο, ἐκέλευον ἀπογράφεσθαι πάντας, τὸν δὲ ἀπογραφάμενον ἀεὶ διὰ τῆς πυλίδος ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐξιέναι. Ἐπὶ δὲ τῷ αἰγιαλῷ τοὺς μὲν ἵππεας ἐνθεν καὶ ἐνθεν κατέστησαν, τὸν δ' ἐξιόντα ἀεὶ οἱ ὑπηρέται συνέδουν. Ἐπεὶ δὲ πάντες συνειλημμένοι ἦσαν, Λυσίμαχον τὸν ἵππαρχον ἐκέλευον ἀναγαγόντα παραδοῦναι αὐτοὺς τοῖς ἐνδεκα.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ εἰς τὸ Ὁδεῖον παρεκάλεσαν τοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ ὄπλίτας καὶ τοὺς ἄλλους ἵππεας. Ἀναστὰς δὲ Κροτίας ἐλέξεν· «Ἡμεῖς, ἔφη, ὃ ἄνδρες, οὐδὲν ἤτον ὑμῖν κατασκευᾶσσομεν τὴν πολιτείαν ἢ ἡμῖν αὐτοῖς. Δεῖ οὖν ὑμᾶς, ὥσπερ καὶ τιμῶν μεθέξετε, οὕτω καὶ τῶν κινδύνων μετέχειν. Τῶν οὖν συνειλημμένων Ἐλευσινίων καταψηφιστέον ἐστίν, ἵνα ταῦτὰ ἡμῖν καὶ θαρρῆτε καὶ φοβήσθε». Δεῖξας δέ τι χωρίον, εἰς τοῦτο ἐκέλευε φανερὰν φέρειν τὴν ψῆφον. Οἱ δὲ Λακωνικοὶ φρουροὶ ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ Ὁδείου ἐξωπλισμένοι ἦσαν ἦν δὲ ταῦτα ἀρεστὰ καὶ τῶν πολιτῶν οἵς τὸ πλεονεκτεῖν μόνον ἔμελεν.

Ἐκ δὲ τούτου λαβὼν δὲ Θρασύβουλος τοὺς ἀπὸ Φυλῆς, περὶ χιλίους ἥδη συνειλεγμένους, ἀφικνεῖται τῆς νυκτὸς εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Οἱ δὲ τριάκοντα, ἐπεὶ ἥσθοντο ταῦτα, εὐθὺς ἔβοήθουν σύν τε τοῖς Λακωνικοῖς καὶ σὺν τοῖς ἵππεῦσι καὶ τοῖς ὄπλίταις ἐπειτα ἔχώρουν κατὰ τὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀμαξιτὸν ἀναφέρουσαν.

Οἱ δὲ ἀπὸ Φυλῆς ἔτι μὲν ἐπεχείρησαν μὴ ἀνιέναι αὐτούς, ἐπεὶ 11 δὲ μέγας ὁ κύκλος ὃν πολλῆς φυλακῆς ἐδόκει δεῖσθαι οὕπω πολλοῖς οὖσι, συνεσπειράθησαν ἐπὶ τὴν Μουνιχίαν.

Οἱ δ' ἐκ τοῦ ἀστεως εἰς τὴν Ἰπποδάμειον ἀγορὰν ἐλθόντες πρῶτον μὲν συνετάξαντο, ὅστε ἐμπλῆσαι τὴν ὁδὸν, ἢ φέρει πρός τε τὸ ιερὸν τῆς Μουνιχίας Ἀρτέμιδος καὶ τὸ Βενδίδειον καὶ ἐγένοντο βάθος οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων. Οὗτοι δὲ συντεταγμένοι ἔχώρουν ἄνω.

Οἱ δὲ ἀπὸ Φυλῆς ἀντενέπλησαν μὲν τὴν ὁδόν, βάθος δὲ οὐ 12 πλέον ἢ εἰς δέκα ὄπλίτας ἐγένοντο. Ἐτάχθησαν μέντοι ἐπ' αὐτοῖς πελτοφόροι τε καὶ ψιλοὶ ἀκοντισταί, ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ πειροβόλοι. Οὗτοι μέντοι συχνοὶ ἦσαν καὶ γὰρ αὐτόθεν προσεγένοντο.

Ἐν ᾧ δὲ προσῆσαν οἱ ἐναντίοι, Θρασύβουλος τοὺς μεθ' αὐτοῦ θέσθαι κελεύσας τὰς ἀσπίδας καὶ αὐτὸς θέμενος, τὰ δ' ἄλλα ὅπλα ἔχων, κατὰ μέσον στὰς ἔλεξεν.

«Ἄνδρες πολῖται, τοὺς μὲν διδάξαι, τοὺς δὲ ἀναμνῆσαι ὑμῶν 13 βιούλομαι, ὅτι εἴσὶ τῶν προσιόντων οἱ μὲν τὸ δεξιὸν ἔχοντες, οὓς ὑμεῖς ἡμέραν πέμπτην τρεψάμενοι ἐδιώξατε, οἱ δ' ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου ἔσχατοι, οὗτοι δὴ οἱ τριάκοντα, οἱ ἡμᾶς καὶ πόλεως ἀπεστέρουν οὐδὲν ἀδικοῦντας καὶ οἰκιῶν ἔξήλαυνον καὶ τοὺς φιλάταους τῶν ἡμετέρων ἀπέκτεινον καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν ἀπεσημαίνοντο· ἀλλὰ νῦν τοι παραγενένηται, οὗτοι μὲν οὕποτε 1 φοντο, ἡμεῖς δὲ ἀεὶ ηὐχόμεθα. Ἐχοντες γὰρ ὅπλα μὲν 1 ἐναντίοι αὐτοῖς καθέσταμεν οἱ δὲ θεοί, ὅτι ποτὲκαὶ δειπνοῦντες συνέλαμβανόμεθα καὶ καθεύδοντες καὶ ἀγοράζοντες, οἱ δὲ καὶ οὐχ ὅπως ἀδικοῦντες, ἀλλ' οὐδὲ ἐπιδημοῦντες ἐφυγαδευόμεθα, νῦν φανερῶς ἡμῖν συμμαχοῦσι. Καὶ γὰρ ἐν εὐδίᾳ χειμῶνα ποιοῦσιν, ὅταν ἡμῖν συμφέρῃ, καὶ ὅταν ἐγχειρῶμεν, πολλῶν ὅντων ἐναντίων διάγοις οὖσι τροπαῖα ἴστασθαι διδόσι· καὶ νῦν δὲ κεκομίκασιν ἡμᾶς εἰς χωρίον, ἐν ᾧ οὗτοι μὲν οὔτε βάλλειν οὔτε ἀκοντίζειν ὑπὲρ τῶν προτεταγμένων διὰ τὸ πρὸς ὅρθιον ἵέναι δύναινται² ἄν,

ἥμεῖς δὲ εἰς τὸ κάταντες καὶ δόρατα ἀφιέντες καὶ ἀκόντια καὶ πέ-
16 τρους ἔξιζόμεθά τε αὐτῶν καὶ πολλοὺς κατατρώσομεν. Καὶ ὅμετο
μὲν ἄν τις δεήσειν τοῖς γε πρωτοστάταις ἐκ τοῦ ἵσου μάχεσθαι· νῦν
δέ, ἂν ὑμεῖς, ὥσπερ προσήκει, προθυμώς ἀφῆτε τὰ βέλη, ἀμαρτή-
σεται μὲν οὐδεὶς ὃν γε μεστὴ ἡ ὁδός, φυλαττόμενοι δὲ δραπετεύ-
σουσιν ἀεὶ ὑπὸ ταῖς ἀσπίσιν· ὥστε ἔξεσται ὥσπερ τυφλοὺς καὶ
τύπτειν, ὅπου ἄν βουλόμεθα, καὶ ἐναλλομένους ἀνατρέπειν.

17 Ἄλλ,² ὃ ἄνδρες, οὕτω χρὴ ποιεῖν, ὅπως ἔκαστός
τις ἔαυτῷ συνείσεται τῆς νίκης αἰτιώτατος ὃν. Αὗτη
γὰρ ἡμῖν, ἂν θεὸς θέλῃ, νῦν ἀποδώσει καὶ πατρίδα καὶ οἴκους
καὶ ἐλευθερίαν καὶ τιμᾶς καὶ παῖδας, οὓς εἰσί, καὶ γυναῖκας. Ω
μακάριοι δῆτα, οἵ ἄν ἡμῖν τικήσαντες ἐπίδωσι τὴν πασῶν ἡδί-
στην ἡμέραν. Εὐδαιμόνων δὲ καὶ ἄν τις ἀποθάνῃ· μνημείου γὰρ
οὐδεὶς οὕτω πλουσίος ὃν καλοῦ τεύξεται. Ἐξάρξω μὲν οὖν ἐγώ,
ἥνικ² ἄν καιρὸς ἦ, παιᾶν· ὅταν δὲ τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσω-
μεν, τότε πάντες διοιθυμαδὸν ἀνθ' ὃν ὑβρίσθημεν τιμωρώμεθα
τοὺς ἄνδρας».

8 Ταῦτα δ'³ εἶπόν τοις πρὸς τοὺς ἐναντίους ἡσυ-
χίαν εἶχε· καὶ γὰρ διά μάντις παρήγγελλεν αὐτοῖς μὴ πρότερον ἐπι-
τίθεσθαι, πρὸ τῶν σφετέρων ἢ πέσοι τις ἢ τρωθείη· ἐπειδὰν
μέντοι τοῦτο γένηται, ἡγησόμεθα μέν, ἔφη, ὑμεῖς, νίκη δ'³ ἡμῖν
19 ἔσται ἐπομένοις, ἐμοὶ μέντοι θάνατος, ὃς γέ μοι δοκεῖ. Καὶ οὐκ
ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐπεὶ ἀνέλαβον τὰ ὅπλα, αὐτὸς μέν, ὥσπερ ὑπὸ μοί-
ρας τινὸς ἀγόμενος, ἐπτηδήσας πρῶτος· ἐμπεσὼν τοῖς πολεμίοις
ἀποθνήσκει, καὶ τέθαπται ἐν τῇ διαβάσει τοῦ Κιφισοῦ· οἱ δ'³
ἄλλοι ἐνίκων καὶ κατεδίωξαν μέχρι τοῦ διμαλοῦ. Ἀπέθανον δ'³
ἐνταῦθα τῶν μὲν τοιάκοντα Κριτίας τε καὶ Ἰππόμα-
χος, τῶν δὲ ἐν Πειραιεῖ δέκα ἀρχόντων Χαρμίδης δι
Γλαύκωνος, τῶν δ'³ ἄλλων περὶ ἐβδομήκοντα. Καὶ τὰ μὲν ὅπλα
ἔλαβον, τοὺς δὲ κιτῶνας οὐδενὸς τῶν πολιτῶν ἐσκύλευσαν.

Ἐπεὶ δέ τοῦτο ἐγένετο καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπεδί-
δοσαν, προσιόντες ἀλλήλοις πολλοὶ διελέγοντο.

30 Κλεόριτος δὲ διά τῶν μωστῶν κῆρυξ, μάλ² εὔφωνος ὃν, κατα-
σιωπησάμενος ἔλεξεν· «Ἄνδρες πολῖται, τί ἡμᾶς ἔξελαύνετε; τί

ἀποκτεῖναι βιούλεσθε; Ἡμεῖς γὰρ ὑμᾶς κακὸν μὲν οὐδὲν πώποτε ἐποιήσαμεν, μετεσχήκαμεν δὲ ὑμῖν καὶ ιερῶν τῶν σεμνοτάτων καὶ θυσιῶν καὶ ἔορτῶν τῶν καλλίστων καὶ συγχορευταὶ καὶ συμφοιτηταὶ γεγενήμεθα καὶ συστρατιῶται, καὶ πολλὰ μεθ' ὑμῶν κεκινδυνεύκαμεν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀμφοτέρων ὑμῶν σωτηρίας τε καὶ ἔλευθερίας. Πρὸς θεῶν πατρόφων 21 καὶ μητρόφων καὶ συγγενείας καὶ κηδεστίας καὶ ἑταιρείας (πάντων γὰρ τούτων πολλοὶ κοινωνοῦμεν ἄλλοις) αἰδούμενοι καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους παύσασθε ἀμαρτάνοντες εἰς τὴν πατρῷδα, καὶ μὴ πείθεσθε τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριάκοντα, οἵ ίδιων κερδέων ἔνεκα διάγονος δεῖν πλείους ἀπεκτόνασιν. Ἀθηναίων ἐν ὅκτῳ μησὶν 22 ἥ πάντες Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολεμοῦντες. Ἐξὸν δ' ὑμῖν ἐν εἰρήνῃ πολιτεύεσθαι, οὗτοι τὸν πάντων αἰσχιστόν τε καὶ γαλεπώτατον καὶ ἀνοσιώτατον καὶ ἔκθιστον καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις πόλεμον ὑμῖν πρὸς ἄλλήλους παρέζησιν. Ἄλλος εὖ γε μέντοι ἐπίστασθε, ὅτι καὶ τῶν νῦν ὑφ' ὑμῶν ἀποθανόντων οὐ μόνον ὑμεῖς, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς ἔστιν οὓς πολλὰ κατεδακρύσαμεν».

“Οἱ μὲν τοιαῦτα ἔλεγεν οἱ δὲ λοιποὶ ἀρχοντες καὶ διὰ τὸ τοιαῦτα προσακούειν τοὺς μεθ' ἑαυτῶν ἀπήγαγον εἰς τὸ ἄστυ.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν τριάκοντα πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἔοη- 23 μοι συνεκάθηντο ἐν τῷ συνεδρίῳ· τῶν δὲ τρισχιλίων ὅπου ἔκαστοι τεταγμένοι ἦσαν, πανταχοῦ διεφέροντο πρὸς ἄλλήλους. “Οσοι μὲν γὰρ ἐπειοήκεσάν τι βιαιότερον καὶ ἐφοβοῦντο, ἐντόνως ἔλεγον, ως οὐ χρείη καθυφίσθαι τοῖς ἐν Πειραιεῖ· ὅσοι δὲ ἐπίστευον μηδὲν ἡδικηρέναι, αὐτοί τε ἀνελογίζοντο καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδασκον, ως οὐδὲν δέοιντο τούτων τῶν κακῶν, καὶ τοῖς τριάκοντα οὐκ ἔφασαν χρῆναι πείθεσθαι οὐδὲ ἐπιτρέπειν ἀπολλύναι τὴν πόλιν. Καὶ τὸ τελευταῖον ἐψηφίσαντο ἔκείνους μὲν καταπαῦσαι, ἄλλους δὲ ἐλέσθαι. Καὶ εἶλοντο δέκα, ἕνα ἀπὸ φυλῆς.

Καὶ οἱ μὲν τριάκοντα Ἐλευσῖνάδε ἀπῆλθον οἱ δὲ 24 δέκα τῶν ἐν ἄστει καὶ μάλα τεταραγμένων καὶ ἀπιστούντων ἄλλοις σὺν τοῖς ἵππάρχοις ἐπεμέλοντο.

Ἐξεκάθιμενδον δὲ καὶ οἱ ἵπτεῖς ἐν τῷ Ὡδείῳ, τούς τε ἵππους καὶ τὰς ἀσπίδας ἔχοντες, καὶ δι' ἀπιστίαν ἐφώδευον τὸ μὲν ἀρ' ἐσπέρας σὺν ταῖς ἀσπίσι κατὰ τὰ τείχη, τὸ δὲ πρὸς δῷμον σὺν τοῖς ἵπτοις, ἀεὶ φοβούμενοι μὴ ἐπεισπέσοιέν τινες αὐτοῖς τῶν ἐκ τοῦ Πειραιᾶ.

25 Οἱ δὲ πόλλοι τε ἥδη ὅντες καὶ παντοδαποὶ ὅπλα ἐποιοῦντο, οἱ μὲν ἔνδινα, οἱ δὲ οἰστῦνα, καὶ ταῦτα ἐλευκοῦντο. Ποὶν δὲ ἡμέρας δέκα γενέσθαι, πιστὰ δόντες, οἵτινες συμπολεμήσειαν, καὶ εἰ ἔνοι εἶεν, ἴσοτέλειαν ἔσεσθαι, ἔξῆσαν πολλοὶ μὲν ὅπλιται, πολλοὶ δὲ γυμνῆτες· ἐγένοντο δὲ αὐτοῖς καὶ ἵπτεῖς ὡσεὶ ἑβδομήκοντα προνομὰς δὲ ποιούμενοι, καὶ λαμβάνοντες ἔνδινα καὶ ὅπώραν, ἐκάθιμενδον πάλιν ἐν Πειραιεῖ.

26 Τῶν δὲ τοῦ ἄστεως ἄλλος μὲν οὐδεὶς σὺν ὅπλοις ἔξηγει, οἱ δὲ ἵπτεῖς ἔστιν ὅτε καὶ ληστὰς ἐχειροῦντο τῶν ἐκ Πειραιᾶς, καὶ τὴν φᾶλαγγαν αὐτῶν ἐκαπούργον. Περιέτυχον δὲ καὶ τῶν Αἴξωνέων τισὶν εἰς τοὺς αὐτῶν ἀγροὺς ἐπὶ τὰ ἐπιτίθεια πορευομένοις· καὶ τούτους Λυσίμαχος ὁ ἵππαρχος ἀπέσφαξε, πολλὰ λιτανεύοντας καὶ πολλῶν χαλεπῶς φερόντων ἵπτειν.

27 Ἄνταπέκτειναν δὲ καὶ οἱ ἐν Πειραιεῖ τῶν ἵπτεων ἐπ' ἀγροῦ λαβόντες Καλλίστρατον φυλῆς Λεοντίδος. Καὶ γὰρ ἥδη μέγα ἐφρόνουν, ὥστε καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τοῦ ἄστεως προσέβαλλον.

28 Πειπόντων δὲ πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα τῶν μὲν τριάκοντα ἔξ Έλευσῖνος, τῶν δὲ ἐν τῷ καταλόγῳ ἔξ ἄστεως, καὶ βοηθεῖν κελευόντων, δις ἀφεστηρότος τοῦ δήμου ἀπὸ Λακεδαιμονίων, Λύσανδρος λογισάμενος, ὅτι οὗτόν τε εἴη ταχὺ ἐκπολιορκῆσαι τοὺς ἐν τῷ Πειραιεῖ, κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν εἰ τῶν ἐπιτίθειων ἀποκλεισθείησαν, συνέπραξεν ἐκατόν τε τάλαντα αὐτοῖς δανεισθῆναι, καὶ αὐτὸν μὲν κατὰ γῆν ἀρμοστήν, Λίβυν δὲ τὸν ἀδελφὸν ναυαρχοῦντα ἐκπεμφθῆναι. Καὶ ἔξελθὼν αὐτὸς μὲν Ἐλευσῖνάδε συνέλεγεν ὅπλίτας πολλοὺς Πελοποννησίους· δὲ δὲ ναύαρχος κατὰ θάλατταν ἐφύλαττεν, ὅπως μηδὲν εἰσπλέοι αὐτοῖς τῶν ἐπιτίθειων· ὥστε ταχὺ πάλιν ἐν ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ ἐν Πειραιεῖ, οἱ δὲ ἐν τῷ ἄστει πάλιν αὖ μέγα ἐφρόνουν ἐπὶ τῷ Λυσάνδρῳ.

Οὕτω δὲ πρόχωρούντον Παυσανίας ὁ βασιλεὺς φθονήσας Λυσάνδρῳ, εἰ κατειργασμένος ταῦτα ἄμα μὲν εὐδοκιμήσοι, ἄμα δὲ ἵδιας ποιήσοιτο τὰς Ἀθήνας, πείσας τῶν ἐφόρων τρεῖς ἔξαγει φρουράν. Συνείποντο δὲ καὶ οἱ σύμμαχοι πάντες πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων· οὗτοι δὲ ἔλεγον μέν, ὅτι οὐ νομίζοιεν εὐδοκεῖν ἄλλο στρατευόμενοι ἐπ' Ἀθηναίους μηδὲν παράσπονδον ποιοῦνταις· ἐπραττον δὲ ταῦτα, ὅτι ἐγίγνωσκον Λακεδαιμονίους βουλομένους τὴν τῷν Ἀθηναίων χώραν οἰκείαν καὶ πιστὴν ποιῆσασθαι.

Ο δὲ Παυσανίας ἐστρατοπεδεύσατο μὲν ἐν τῷ Ἀλιπέδῳ καλούμενῳ πρὸς τῷ Πειραιεῖ δεξιὸν ἔχων κέρας, Λύσανδρος δὲ σὺν τοῖς μισθοφόροις τὸ εὐόνυμον.

Πέμπων δὲ πρέσβεις ὁ Παυσανίας πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἐκέλευεν ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθοντο, προσέβαλλεν ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκεν, ὅπως μὴ δῆλος εἴη εὔμενὴς αὐτοῖς ὁ ν. Ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἀπὸ τῆς προσβολῆς πρᾶξας ἀπῆλθε, τῇ ὑστεραίᾳ λαβὼν τῶν μὲν Λακεδαιμονίων δύο μόρας, τῶν δὲ Ἀθηναίων ἓπειρον τρεῖς φυλάς, παρῆλθεν ἐπὶ τὸν Κωφὸν λιμένα, σκοπῶν πῆ τεναποτειχιστόταος εἴη δὲ Πειραιεύς. Ἐπεὶ δὲ ἀπιόντος αὐτοῦ προσέθετον τινες καὶ πράγματα αὐτῷ παρεζύον, ἀγμεσθεὶς παρήγγειλε τοὺς μὲν ἓπειρος ἐλᾶν εἰς αὐτοὺς ἐνέντας, καὶ τὰ δέκα ἀφ' ἥβης συνέπεσθαι, σὺν δὲ τοῖς ἄλλοις αὐτὸς ἐπηκόλούθει. Καὶ ἀπέκτειναν μὲν ἐγγὺς τριάκοντα τῶν ψυλῶν, τοὺς δὲ ἄλλους κατεδίωξαν πρὸς τὸ Πειραιοῦ θέατρον· ἐκεῖ δὲ ἔτυχον ἔξοπλιζόμενοι οἵ τε πελτασταὶ πάντες καὶ οἱ δράπται τῶν ἐν Πειραιῶς. Καὶ οἱ μὲν ψυλοὶ εὐθὺς ἐκδραμόντες ἤκοντιζον, ἔβαλλον, ἐτόξευον, ἐσφενδόνων· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ αὐτῶν πολλοὶ ἐτοιτρόσκοντο, μᾶλλα πιεζόμενοι ἀνεχώρουν ἐπὶ πόδα· οἱ δὲ ἐν τούτῳ πολὺ μᾶλλον ἐπέκειντο.

Ορῶν δὲ ταῦτα ὁ Θρασύβουλος καὶ οἱ ἄλλοι δράπται ἐβοήθουν, καὶ ταχὺ παρετέξαντο πρὸ τῶν Ἀλῶν ἐπ' ὅκτω. Ο δὲ Παυσανίας μάλα πιεσθεὶς καὶ ἀναχωρήσας ὅσον στάδια τέτταρα ἦ πέντε πρὸς λόφον τινά, παρήγγειλε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις ἐπιχωρεῖν πρὸς ἑαυτόν. Ἐκεῖ δὲ συνταξά-

μενος παντελῶς βαθεῖαν τὴν φάλαγγα ἵγεν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. Οἱ δὲ εἰς χεῖρας μὲν ἐδέξαντο, ἐπειτα δὲ οἱ μὲν ἔξεσθησαν εἰς τὸν ἐν ταῖς Ἀλαῖς πηλόν, οἱ δὲ ἐνέκλιναν· καὶ ἀποθνήσκουσιν αὐτῶν ὡς πεντήκοντα καὶ ἑκατόν.

5 Οἱ δὲ Παυσανίας τροπαῖον στησάμενος ἀνεγόησε· καὶ οὐδὲ¹ ὡς ὀργίζετο αὐτοῖς, ἀλλὰ λάθος πέμπων ἐδίδασκε τοὺς ἐν Πειραιεῖ, οἷα χρὴ λέγοντας πρέσβεις πέμπειν πρὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς παρόντας ἐφόρους. Οἱ δὲ² ἐπείθοντο. Διύτῃ δὲ καὶ τοὺς ἐν τῷ ἀστεῖ καὶ ἐκέλευν πρὸς σφᾶς προσιέναι ὃς πλείστους συλλεγομένους λέγοντας, ὅτι οὐδὲν δέονται τοῖς ἐν τῷ Πειραιεῖ πολεμεῖν, ἀλλὰ διαλυθέντες κοινῇ ἀμφότεροι Λακεδαιμονίοις φίλοι εἶναι. Ἡδέως δὲ³ ταῦτα καὶ Ναυκλείδας ἐφορος ὥν συνήκουεν. Ωσπερ γὰρ νομίζεται σὺν βασιλεῖ δύο τῶν ἐφόρων συστρατεύεσθαι, καὶ τότε παρῷν οὗτος τε καὶ ἄλλος, ἀμφότεροι τῆς μετὰ Παυσανίου γνώμης ὅντες μᾶλλον ἢ τῆς μετὰ Λυσάνδρου. Διὰ ταῦτα οὖν καὶ εἰς τὴν Λακεδαιμονία προθύμως ἐπεμπον τούς τ' ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἔχοντας τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἐν ἀστεῖ⁴ ιδιώτας, Κηφισοφῶντά τε καὶ Μέλιτον.

Ἐπεὶ μέντοι οὗτοι ὤχοντο εἰς Λακεδαιμονία, ἐπεμπον δὴ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐκ τοῦ ἀστεως λέγοντας, ὅτι αὐτοὶ μὲν παραδιδόσαι καὶ τὰ τείχη, ἀ ἔχουσι, καὶ σφᾶς αὐτοὺς Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι ὅτι βούλονται, ἀξιοῦν δὲ² ἐφασαν καὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, εἰ φίλοι φασὶν εἶναι Λακεδαιμονίοις, παραδιδόναι τόν τε Πειραιᾶ καὶ τὴν Μουνιχίαν.

Ἀκούσαντες δὲ πάντων αὐτῶν οἱ ἐφόροι καὶ οἱ ἔκκλητοι, ἐξέπεμψαν πεντεκαίδεκα ἄνδρας εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐπέταξαν σὺν Παυσανίᾳ διαλλάξαι, ὅπῃ δύναιντο κάλλιστα. Οἱ δὲ διήλαξαν, ἐφ' ὅτε εἰρηνῆν μὲν ἔχειν πρὸς ἀλλήλους, ἀπιέναι δὲ¹ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἔκαστον πλήν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἔνδεκα καὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ ἀρξάντων δέκα εἰ δέ τινες φοβοῖντο τῶν ἐξ ἀστεως, ἔδοξεν αὐτοῖς Ἐλευσῖνα κατοικεῖν.

Τούτων δὲ περανθέντων Παυσανίας μὲν διῆκε τὸ στρατευμα,

οἱ δ' ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνελθόντες σὺν τοῖς ὅπλοις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἔθυσαν τῇ Ἀθηνᾷ. Ἐπεὶ δὲ κατέβησαν, ἐκκλησίαν ἐποίησαν οἱ στρατηγοί, ἔνθα δὴ δ Θρασύβουλος ἔλεξεν «‘Υμῖν, ἔφη, 40 ὃ ἐκ τοῦ ἀστεως ἄνδρες, συμβουλεύω ἐγὼ γνῶναι ὑμᾶς αὐτούς. Μάλιστα δ' ἂν γνοίητε, εἰ ἀναλογίσαισθε, ἐπὶ τίνι ὑμῖν μέγα φρονητέον ἐστίν, ὥστε ἡμῶν ἀρχειν ἐπιχειρεῖν. Πότερον δικαιότεροί ἐστε; Ἀλλ' ὁ μὲν δῆμος, πενέστερος ὑμῶν ὥν, οὐδὲν πώποτε ἔνεκα χρημάτων ὑμᾶς ἡδίκηκεν· ὑμεῖς δέ, πλουσιώτεροι πάντων ὄντες, πολλὰ καὶ αἰσχρὰ ἔνεκα κερδέων πεποιήκατε. Ἐπεὶ δὲ δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει, σκέψασθε, εἰ ἄρα ἐπ' ἄνδρεις ὑμῖν μέγα φρονητέον. Καὶ τίς ἂν καλλίων κρίσις τούτου γένοιτο ἢ ὡς 41 ἐπολεμήσαμεν πρὸς ἄλλήλους; Ἀλλὰ γνώμῃ φαίητο ἂν προέχειν, οἵ, ἔχοντες καὶ τεῖχος καὶ ὅπλα καὶ χρήματα καὶ συμμάχους Πελοποννησίους, ὑπὸ τῶν οὐδὲν τούτων ἔχόντων περιείληφθε; Ἀλλ' ἐπὶ Λακεδαιμονίοις δὴ οἴεσθε μέγα φρονητέον εἶναι; πῶς, οὕτω 42 ὥσπερ τοὺς δάκνοντας κύνας κλοιῷ δήσαντες παραδιδόσιν, οὕτω κάκεῖνοι ὑμᾶς παραδόντες τῷ ἡδικημένῳ τούτῳ δήμῳ οἴχονται ἀπιόντες; Οὐ μέντοι γε ὑμᾶς, δ' ἄνδρες, ἀξιῶ ἐγὼ ὡν δημωμόδιοι παραβῆναι οὐδέν, ἄλλὰ καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις καλοῖς ἐπιδεῖξαι, ὅτι καὶ εὔορκοι καὶ ὅσιοι ἐστε». Εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ ὅτι οὐδὲν δέοι ταράττεσθαι, ἄλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς ἀρχαίοις χρῆσθαι, ἀνέστησε τὴν ἐκκλησίαν.

Καὶ τότε μὲν ἀρχὰς καταστησάμενοι ἐπολιτεύοντο· ὑστέρῳ 43 δὲ χρόνῳ, ἀκούσαντες ξένους μισθοῦσθαι τοὺς Ἐλευσῖνι, στρατευσάμενοι πανδημεὶ ἐπ' αὐτούς, τοὺς μὲν στρατηγοὺς αὐτῶν εἰς λόγους ἐλθόντας ἀπέκτειναν, τοῖς δὲ ἄλλοις εἰσπέμψαντες τοὺς φίλους καὶ ἀναγκαίους ἐπεισαν συναλλαγῆναι. Καὶ δημόσαντες ὅρκους ἢ μὴ μηδισικακήσειν, ἔτι καὶ νῦν δημοῦ τε πολιτεύονται καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένει ὁ δῆμος.

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

I.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

**Γένος τοῦ Κύρου.—Ἄγωγὴ καὶ πολιτεία
Περσῶν.**

Πατρὸς μὲν δὴ ὁ Κῦρος λέγεται γενέσθαι Καμβύσου Περσῶν
1 βασιλέως, μητρὸς δὲ διμολογεῖται Μανδάνης γενέσθαι ἥ δὲ Μαν-
δάνη αὕτη Ἀστυάγους ἦν θυγάτηρ τοῦ Μήδων γενομένου βασι-
λέως. Φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται καὶ ἔδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν
βαρβάρων εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος καὶ
φιλοτιμότατος, ὥστε πάντα μὲν πόνον ἀνατλῆναι, πάντα δὲ κίν-
2 δυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἔνεκα. Φύσιν μὲν δὴ τῆς μορφῆς
καὶ τῆς ψυχῆς τοιαύτην ἔχων διαμνημονεύεται.

Ἐπαιδεύθη γε μὴν ἐν Περσῶν νόμοις οὗτοι δὲ δοκοῦσιν οἱ
νόμοι ἀρχεσθαι τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ ἐπιμελόμενοι οὐκ ἔνθεν περ
ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσιν ἀρχονται. Αἱ μὲν γὰρ πλεῖσται πόλεις
ἀφεῖσαι παιδεύειν ὅπως τις ἐθέλει τοὺς ἔαυτοῦ παῖδας καὶ αὐτοὺς
τοὺς πρεσβυτέρους, ὅπως ἐθέλουσι, διάγειν, ἔπειτα προστάτουσιν
αὐτοῖς μὴ κλέπτειν μηδὲ ἀρπάζειν, μὴ βίᾳ εἰς οἰκίαν παριέναι, μὴ
παίειν δν μὴ δίκαιον, μὴ ἀπειθεῖν ἀρχοντι, καὶ τάλλα τὰ τοιαῦτα
ώσαύτως ἦν δέ τις τούτων τι παραβαίνη, ζημίαν αὐτοῖς ἐπέθε-
3 σαν. Οἱ δὲ Περσικοὶ νόμοι προλαβόντες ἐπιμέλονται, ὅπως τὴν ἀρ-
χὴν μὴ τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται, οἵοι πονηροῦ τινος ἥ αἰ-
σχοῦ ἔργου ἐφίεσθαι. Ἐπιμέλονται δὲ ὡδε.

Ἐστιν αὐτοῖς ἐλευθέρα ἀγορὰ καλουμένη, ἔνθα τά τε βασί-
λεια καὶ τάλλα ἀρχεῖα πεποίηται. Ἐντεῦθεν τὰ μὲν ὕνια καὶ οἱ ἀγο-
ραῖοι καὶ αἱ τούτων φωναὶ καὶ ἀπειροκαλίαι ἀπελήγλανται εἰς ἄλ-
λον τόπον, ὡς μὴ μιγνύηται ἥ τούτων τύρβη τῇ τῶν πεπαιδευμέ-

νων εύκοσμία. Διήρηται δὲ αὕτη ἡ ἀγορά, ἡ περὶ τὰ ἀρχεῖα, τέταρα μέρη τούτων δ' ἔστιν ἐν μὲν παισίν, ἐν δὲ ἐφῆβοις, ἄλλο τε- 4 λείοις ἀνδράσιν, ἄλλο τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη γεγονόσι. Νόμῳ δ' εἰς τὰς ἑαυτῶν χώρας ἔκαστοι τούτων πάρεισιν, οἱ μὲν παιδεῖς ἂμα τῇ ἡμέρᾳ καὶ οἱ τέλειοι ἀνδρες, οἱ δὲ γεραίτεροι, ἥνικ' ἀν ἑκάστῳ προχωρῇ, πλὴν ἐν ταῖς τεταγμέναις ἡμέραις, ἐν αἷς αὐτοὺς δεῖ παρεῖναι. Οἱ δὲ ἐφῆβοι καὶ κοιμῶνται περὶ τὰ ἀρχεῖα σὺν τοῖς γυμνητικοῖς ὅπλοις.

"Αρχοντες δ' ἐφ' ἑκάστῳ τούτων τῶν μερῶν εἰσι δώδεκα· δώδεκα γάρ καὶ Περσῶν φυλαὶ διήρηνται. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παισὶν 5 ἐκ τῶν γεραίτερων ἡρημένοι εἰσίν, οἱ ἀν δοκῶσι τοὺς παιδας βελτίστους ἀποδεικνύναι ἐπὶ δὲ τοῖς ἐφῆβοις ἐκ τῶν τελείων ἀνδρῶν, οἱ ἀν αὖ τοὺς ἐφῆβους βελτίστους δοκῶσι παρέχειν ἐπὶ δὲ τοῖς τελείοις ἀνδράσιν, οἱ ἀν δοκῶσι παρέχειν αὐτοὺς μάλιστα τὰ τεταγμένα ποιοῦντας καὶ τὰ παραγγελλόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρχῆς εἰσὶ δὲ καὶ τῶν γεραίτερων προστάται ἡρημένοι, ὅπως καὶ οὗτοι τὰ καθήκοντα ἀποτελῶσιν ἢ δὲ ἑκάστῃ ἡλικίᾳ προστέτακται ποιεῖν, διηγησόμεθα, ὡς μᾶλλον δῆλον γένηται, ἢ ἐπιμέλονται, ὡς ἀν βέλτιστοι εἶεν οἵ πολῖται.

Οἱ μὲν δὴ παιδεῖς εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες διάγουσι μαν- 6 θάνοντες δικαιοσύνην καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, ὅτι γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἀρχοντες αὐτῶν διατελοῦσι τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς. Γίγνεται γάρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ ἀνδράσιν, ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς καὶ ἀρπαγῆς καὶ βίας καὶ ἀπάτης καὶ κακολογίας καὶ ἄλλων, οἷων δὴ εἰκός. Οὓς δ' ἀν γνῶσι τούτων τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται. Κολάζονται δὲ καὶ ὃν ἀν ἀδίκως ἐγκαλοῦντα εὑρίσκωσι. Δικάζονται δὲ καὶ ἐγκλήματος, οὐ ἔνεκα ἀνθρώποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους μάλιστα, δικάζονται δὲ ἥκιστα, ἀχαριστίας, καὶ ὃν ἀν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόντα δέ, κολάζονται καὶ τοῦτον ἴσχυρῶς. Οὔονται γάρ τοὺς ἀχαριστοὺς καὶ περὶ θεοὺς ἀν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν καὶ περὶ γονέας καὶ πατρίδα καὶ φύλους· ἔπεσθαι δὲ δοκεῖ μάλιστα τῇ ἀχαριστίᾳ ἡ ἀναισχυντία· καὶ γάρ αὕτη μεγίστη δοκεῖ εἶναι ἐπὶ πάντα τὰ αἰσχρὰ ἡγεμών.

8 Διδάσκουσι δὲ τοὺς παῖδας καὶ σωφροσύνην· μέγα δὲ συμβάλλεται εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτούς, ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους δρῶσιν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν σωφρόνως διάγοντας. Διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ πείθεσθαι τοῖς ἀρχοῦσιν μέγα δὲ καὶ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι δρῶσι τοὺς πρεσβυτέρους πειθομένους τοῖς ἀρχούσιν ἴσχυρῶς. Διδάσκουσι δὲ καὶ ἐγκράτειαν γαστρὸς καὶ ποτοῦ μέγα δὲ καὶ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι δρῶσι τοὺς πρεσβυτέρους οὐ πρόσθmen ἀπιόντας γαστρὸς ἔνεκα, πρὸν ἂν ἀφῶσιν οἱ ἀρχοντες, καὶ ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἀρχοντες σημήνωσι. Φέρονται δὲ οὕκωθεν σιτον μὲν ἄρτον, ὅψον δὲ κάρδαμον, πιεῖν δέ, ἵν τις διψῇ, κώμωνα, ὃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσσασθαι.

Πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν.

1 Μέχρι μὲν δὴ ἔξ ή ἐπτακαίδεκα ἑτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν, ἐκ τούτου δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἔξερχονται.

9 9 Οὗτοι δ' αὖ οἱ ἐφῆβοι διάγουσιν ὕδε. Δέκα ἔτη, ἀφ' οὐ ἀν ἐκ παίδων ἔξέλθωσι, κοιμῶνται μὲν περὶ τὰ ἀρχεῖα, ὥσπερ προειρήκαμεν, καὶ φυλακῆς ἔνεκα τῆς πόλεως καὶ σωφροσύνης· δοκεῖ 2 γὰρ αὕτη η ἡλικία μάλιστα ἐπιμελείας δεῖσθαι παρέχουσι δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἔαυτοὺς τοῖς ἀρχοῦσι χρῆσθαι, ἵν τι δέονται, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ.

Καὶ ὅταν μὲν δέῃ, πάντες μένουσι περὶ τὰ ἀρχεῖα· ὅταν δὲ ἔξηγι βασιλεὺς ἐπὶ θῆραν, ἔξαγει τὴν ἡμίσειαν τῆς φυλακῆς ποιεῖ δὲ τοῦτο πολλάκις τοῦ μηνός· ἔχειν δὲ δεῖ τοὺς ἔξιόντας τόξα καὶ παρὰ τὴν φαρέτραν ἐν κολεῷ κοπίδα ἢ σάγαριν, ἔτι δὲ γέρρον καὶ παλτὰ δύο, ὥστε τὸ μὲν ἀφεῖναι, τῷ δ', ἐὰν δέῃ, ἐκ χειρὸς χρῆσθαι. Διὰ τοῦτο δὲ δημοσίᾳ τοῦ θηρῶν ἐπιμέλονται, καὶ βασιλεύς, ὥσπερ καὶ ἐν πολέμῳ, ἡγεμών ἐστιν αὐτοῖς καὶ αὐτός τε θηρῶν 3 καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμέλεται, ὅπως ἀν θηρῶσιν, ὅτι ἀληθεστάτη αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι αὕτη η μελέτη τῶν πρὸς τὸν πόλεμον. Καὶ γὰρ πρῷ ἀνίστασθαι ἔθίζει καὶ ψύχη καὶ θάλπη ἀνέχεσθαι, γυμνάζει δὲ καὶ ὄδοιπορίας καὶ δρόμοις, ἀνάγκη δὲ καὶ τοξεῦσαι θηρίον καὶ ἀκοντίσαι, ὅπου ἀν παραπίπτῃ. Καὶ τὴν ψυχὴν δὲ πολλάκις ἀνάγκη θήγεσθαι, ὅταν τι τῶν ἀλκίμων θηρίων ἀνθιστῆται παίειν

μὲν γάρ δήπου δεῖ τὸ ὄμόσε γιγνόμενον, φυλάξασθαι δὲ τὸ ἐπιφερόμενον· ὥστε οὐ ὁρίσιον εὑρεῖν, τί ἐν τῇ θήρᾳ ἀπεστι τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων.

Ἐξέρχονται δὲ ἐπὶ τὴν θήραν ἀριστον ἔχοντες πλεῖον μέν, ὡς 11 τὸ εἰκός, τῶν παίδων, τὰλλα δὲ ὅμοιον καὶ θηρῶντες μὲν οὐκ ἀντιστήσειαν, ἢν δέ τι δεήσῃ ἡ θηρίου ἔνεκα ἐπικαταμεῖναι ἡ ἄλλως ἐθελήσωσι διατρῆψαι περὶ τὴν θήραν, τὸ ἀριστον τοῦτο δειπνήσαντες τὴν ὑστεραίαν αὖ θηρῶσι μέχρι δείπνου, καὶ μίαν ἄμφω τούτῳ τῷ ημέρᾳ λογίζονται, ὅτι μᾶς ημέρας σῖτον δαπανῶσι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσι τοῦ ἐθῆσθαι ἔνεκα, ἵν, ἐάν τι καὶ ἐν πολέμῳ δεήσῃ, δύνωνται τοῦτο ποιεῖν. Καὶ ὅψον δὲ τοῦτο ἔχουσιν οἱ τηλικοῦτοι, ὃ τι ἀν θηράσωσι εἰ δὲ μή, τὸ κάρδαμον. Εἰ δέ τις αὐτοὺς οἴεται ἡ ἐσθίειν ἀηδῶς, ὅταν κάρδαμον μόνον ἔχωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ, ἢ πίνειν ἀηδῶς, ὅταν ὕδωρ πίνωσιν, ἀναμνησθήτω, πῶς μὲν ηδὺ μᾶζα καὶ ἄρτος πεινῶντι φαγεῖν, πῶς δὲ ηδὺ ὕδωρ πιεῖν διψῶντι.

Αἱ δ' αὖ μένουσαι φυλαὶ διατρίβουσι μελετῶσαι τά τε ἄλλα, 12 ἡ παῖδες ὄντες ἔμαθον, καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν, καὶ διαγωνιζόμενοι ταῦτα πρὸς ἄλλήλους διατελοῦσιν. Εἰσὶ δὲ καὶ δημόσιοι τούτων ἀγῶνες καὶ ἀθλα προτίθεται ἐν ᾧ δ' ἀν τῶν φυλῶν πλεῖστοι ὥσι δαημονέστατοι καὶ ἀνδρικώτατοι καὶ εὐπιστότατοι, ἐπαινοῦσιν οἱ πολῖται καὶ τιμῶσιν οὐ μόνον τὸν νῦν ἀρχοντα αὐτῶν, ἄλλὰ καὶ ὅστις αὐτοὺς παῖδας ὄντας ἐπαίδευσε. Χρῶνται δὲ τοῖς μένουσι τῶν ἐφήβων αἱ ἀρχαῖ, ἢν τι ἡ φρουρῆσαι δεήσῃ ἡ κακούργους ἐρευνῆσαι ἡ ληστὰς ὑποδραμεῖν ἡ καὶ ἄλλο τι δρᾶσαι, ὅσα ἴσχυος ἡ τάχοντος ἔργα ἔστι. Ταῦτα μὲν δὴ οἱ ἐφηβοι πράττουσιν.

Ἐπειδὰν δὲ τὰ δέκα ἔτη διατελέσωσιν, ἐξέρχονται εἰς τοὺς τελείους ἀνδρας. Ἀφ' οὐδ' δ' ἀν ἐξέλιθωσι χρόνου, οὗτοι αὖ πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη διάγουσιν ὅδε. Πρῶτον μέν, ὥσπερ οἱ ἐφηβοι, παρέχουσιν ἑαυτοὺς ταῖς ἀρχαῖς χοῆσθαι, ἢν τι δέῃ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ, ὅσα φρονούντων τε ἡδη ἔργα ἔστι καὶ ἔτι δυναμένων. Ἡν δέ ποι δέῃ στρατεύεσθαι, τόξα μὲν οἱ οὕτω πεπαιδευμένοι οὐκέτι ἔχοντες οὐδὲ παλτὰ στρατεύονται, τὰ δ' ἀγχέμαχα ὅπλα καλούμενα, θώρακά τε περὶ τοῖς στέργοντος καὶ γέρρον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, οἵον-

περ γράφονται οἱ Πέρσαι ἔχοντες, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ μάχαιραν ἢ κοπίδα. Καὶ αἱ ἀρχαὶ δὲ πᾶσαι ἐκ τούτων καθίστανται, πλὴν οἱ τῶν παίδων διδάσκαλοι.

Ἐπειδὰν δὲ τὰ πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη διατελέσωσιν, εἶησαν μὲν ἄν οὗτοι πλεῖόν τι γεγονότες ἢ τὰ πεντήκοντα ἔτη ἀπὸ γενεᾶς ἔξερχονται δὲ τηνικαῦτα εἰς τοὺς γεραιτέρους ὅντας τε καὶ καλουμένους.

14 Οἱ δ' αὖ γεραίτεροι οὗτοι στρατεύονται μὲν οὐκέτι ἔξω τῆς ἑαυτῶν, οἵκοι δὲ μένοντες δικάζουσι τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια πάντα. Καὶ θανάτου δὲ οὗτοι κρίνουσι καὶ τὰς ἀρχὰς οὗτοι πάσας αἴρουνται καί, ἵν τις ἢ ἐν ἐφήβοις ἢ ἐν τελείοις ἀνδράσιν Ἑλλίπη τι τῶν νομίμων, φαίνουσι μὲν οἱ φύλαρχοι ἔκαστοι καὶ τῶν ἀλλών ὁ βουλόμενος, οἵ δὲ γεραίτεροι ἀκούσαντες ἐκκρίνουσιν· δὲ ἐκκριθεὶς ἄτιμος διατελεῖ τὸν λοιπὸν βίον.

2.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Δεξπόνων τοῦ Κύρου παρὰ τῷ πάππῳ Ἀστυάγει.

1 Κῦρος μέχρι μὲν δώδεκα ἑτῶν ἢ δλίγῳ πλεῖον ταύτῃ τῇ παιδείᾳ ἐπαιδεύθη καὶ πάντων τῶν ἡλίκων διαφέρων ἐφαίνετο καὶ εἰς τὸ ταχὺ μανθάνειν, ἀ δέοι, καὶ εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀνδρείως ἔκαστα ποιεῖν. Ἐκ δὲ τούτου τοῦ χρόνου μετεπέμψατο Ἀστυάγης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς ἰδεῖν γὰρ ἐπειθύμει, ὅτι ἥκουνεν αὐτὸν καλὸν κάγαθὸν εἶναι.

2 "Ερχεται δ' αὐτῇ τε ἡ Μανδάνη πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸν Κῦρον τὸν υἱὸν ἔχοντα. Ὡς δὲ ἀφίκετο τάχιστα καὶ ἔγνω ὁ Κῦρος τὸν Ἀστυάγην τῆς μητρὸς πατέρα ὅντα, εὐθὺς οἴλα δὴ παῖς φύσει φιλόστοργος ὃν ἡσπάζετό τε αὐτόν, ὥσπερ ἄν εἴ τις πάλαι συντεθραμμένος καὶ πάλαι φιλῶν ἀσπάζοιτο, καὶ ὅρῶν δὴ αὐτὸν κεκοσμημένον καὶ δρθαλμῶν ὑπογραφῆ καὶ χρώματος ἐντρύψει καὶ κόμαις προσθέτοις, ἀ δὴ νόμιμα ἵν τοις Μήδοις ταῦτα γὰρ πάντα Μηδικά ἔστι, καὶ οἱ πορφυροὶ χιτῶνες καὶ οἱ κάνδυες καὶ οἱ στρεπτοὶ οἱ περὶ τῇ δέρῃ καὶ τὰ ψέλια τὰ περὶ ταῖς γερσίν, ἐν Πέρσαις δὲ τοῖς οἴκοι καὶ νῦν ἔτι πολὺ καὶ ἐσθῆτες φαυλότεραι

καὶ δίαιται εὐτελέστεραι· δρῶν δὴ τὸν κόσμον τοῦ πάππου ἐμβλέπων αὐτῷ ἔλεγεν, Ὡ μῆτερ, ὡς καλός μοι ὁ πάππος. Ἐρωτώσῃς δὲ αὐτὸν τῆς μητρὸς πότερος καλλίων αὐτῷ δοκεῖ εἶναι, ὁ πατήρ ἢ οὗτος, ἀπεκρίνατο ἄφα ὁ Κῦρος, Ὡ μῆτερ, Περσῶν μὲν πολὺ κάλλιστος ὁ ἐμὸς πατήρ, Μήδων μέντοι, ὅσων ἔδρακα ἔγω καὶ ἐν ταῖς ὄδοις καὶ ἐπὶ ταῖς θύραις, πολὺ οὗτος ὁ ἐμὸς πάππος κάλλιστος.

³Αντασπαζόμενος δὲ ὁ πάππος αὐτὸν καὶ στολὴν καλὴν ἐνέδυσε καὶ στρεπτοῖς καὶ ψελίοις ἐτίμα καὶ ἐκόσμει, καὶ εἴ ποι ἔξειλαύνοι, ἐφ’ ἵππου χρυσοχαλίνου περιῆγεν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἰώθει πορεύεσθαι. Οὐ δὲ Κῦρος, ἀτε παῖς ὃν καὶ φιλόκαλος καὶ φιλότιμος, ἥδετο τῇ στολῇ καὶ ἵππεύειν μανθάνων ὑπερέχαιρεν ἐν Πέρσαις γὰρ διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι καὶ τρέφειν ἵππους καὶ ἵππεύειν ἐν δρεινῇ οὕσῃ τῇ χώρᾳ καὶ ἰδεῖν ἵππον πάνυ σπάνιον ἦν.

Δειπνῶν δὲ δὴ ὁ Ἀστυάγης σὺν τῇ θυγατρὶ καὶ τῷ Κύρῳ, ⁴ βουλόμενος τὸν παῖδα ὡς ἥδιστα δειπνεῖν, ἵνα ἴττον τὰ οἴκαδε ποθοίη, προσῆγεν αὐτῷ καὶ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώματα. Τὸν δὲ Κῦρον ἔφασαν λέγειν, Ὡ πάππε, ὅσα πράγματα ἔχεις ἐν τῷ δείπνῳ, εἰ ἀνάγκη σοι ἐπὶ πάντα τὰ λεκάρια ταῦτα διατείνειν τὰς χεῖρας καὶ ἀπογεύεσθαι τούτων τῶν παντοδαπῶν βρωμάτων. Τί δέ, φάναι τὸν Ἀστυάγην, οὐ γὰρ πολὺ σοι δοκεῖ εἶναι κάλλιον τόδε τὸ δεῖπνον τοῦ ἐν Πέρσαις; Τὸν δὲ Κῦρον πρὸς ταῦτα ἀποκρίνασθαι, Οὔκ, ὡς πάππε, ἀλλὰ πολὺ ἀπλουστέρα καὶ εὐθυτέρα παρ’ ἡμῖν ἡ ὄδος ἐστιν ἐπὶ τὸ ἐμπλησθῆναι ἢ παρ’ ὑμῖν ἡμᾶς μὲν γὰρ ἄρτος καὶ κρέα εἰς τοῦτο ἄγει, ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸν ἡμῖν σπεύδετε, πολλοὺς δέ τινας ἐλιγμοὺς ἄνω καὶ πάτω πλανώμενοι μόλις ἀφικνεῖσθε ὅπου ἡμεῖς πάλαι ἥκομεν. Ἄλλ, ὡς παῖ, φάναι τὸν Ἀστυάγην, οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα, γενόμενος δὲ καὶ σύ, ἐφη, γνώσῃ ὅτι ἥδεα ἐστίν. Ἄλλὰ καὶ σέ, φάναι τὸν Κῦρον, δρῶ, ὡς πάππε, μυσατόμενον ταῦτα τὰ βρώματα. Καὶ τὸν Ἀστυάγην ἐπερρέομαι, Καὶ τίνι δὴ σὺ τεκμαιρόμενος, ὡς παῖ, λέγεις; Ὅτι σε, φάναι, δρῶ, ὅταν μὲν τοῦ ἄρτου ἄψῃ, εἰς οὐδὲν τὴν χεῖρα ἀποφώμενον, ὅταν δὲ τούτων τινὸς θύγης, εὐθὺς ἀποκαθαίρει τὴν χεῖρα

εἰς τὰ χειρόμακτρα, ὡς πάνυ ἀχθόμενος, ὅτι πλέα σοι ἀπ' αὐτῶν
6 ἐγένετο. Πρὸς ταῦτα δὲ τὸν Ἀστυάγην εἶπεῖν, Εἴ τοινυν οὕτω
γιγνώσκεις, ὃ παῖ, ἀλλὰ κρέα γε εὐωχοῦ, ἵνα νεανίας οἴκαδε ἀπέλ-
θῃς. "Αμα δὲ ταῦτα λέγοντα πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν καὶ θήρεια
καὶ τῶν ἡμέρων. Καὶ τὸν Κῦρον, ἐπεὶ ἔώρα πολλὰ τὰ κρέα, εἰ-
πεῖν, Ἡ καὶ δίδως, φάναι, ὃ πάπτε, πάντα ταῦτα μοι τὰ κρέα
διὰ τὸν βούλωμαι αὐτοῖς χρῆσθαι; Νὴ Δία, φάναι, ὃ παῖ, ἔγωγέ
7 σοι. Ἐνταῦθα δὴ τὸν Κῦρον λαβόντα τῶν κρεῶν διαδιδόναι τοῖς
ἀμφὶ τὸν πάπτον θεραπευταῖς, ἐπιλέγοντα ἐκάστῳ, Σοὶ μὲν τοῦτο
ὅτι προθύμως με ἵπτεύειν διδάσκεις, σοὶ δ' ὅτι μοι παλτὸν ἔδω-
κας νῦν γὰρ τοῦτ' ἔχω· σοὶ δ' ὅτι τὸν πάπτον καλῶς θεραπεύ-
εις, σοὶ δ' ὅτι μου τὴν μητέρα τιμᾶς· τοιαῦτα ἐποίει, ἔως διεδί-
δου πάντα ἄξλαβε κρέα.

8 Σάκα δέ, φάναι τὸν Ἀστυάγην, τῷ οἰνοχόῳ, ὃν ἔγὼ μάλιστα
τιμῶ, οὐδὲν δίδως; Ὁ δὲ Σάκας ἄρα καλός τε ὃν ἐτύγχανε καὶ
τιμὴν ἔχων προσάγειν τοὺς δεομένους Ἀστυάγους καὶ ἀποκω-
λύειν οὓς μὴ καιρὸς αὐτῷ δοκοίη εἶναι προσάγειν. Καὶ τὸν Κῦ-
ρον ἐπερέσθαι προπετῶς ὡς ἀν παῖς μηδέπω ὑποπτήσσων, Διὰ
τί δή, ὃ πάπτε, τοῦτον οὕτω τιμᾶς; Καὶ τὸν Ἀστυάγην σκώ-
ψαντα εἰπεῖν, Οὐχ δρᾶς, φάναι, ὡς καλῶς οἰνοχοεῖ καὶ εὐσχημό-
νως; Οἱ δὲ τῶν βασιλέων τούτων οἰνοχόοι κομψῶς τε οἰνοχοοῦσι
καὶ καθαρείως ἐγχέουσι καὶ διδόσι τοῖς τρισὶ δακτύλοις δχοῦν-
τες τὴν φιάλην καὶ προσφέρουσιν, ὡς ἀν ἐνδοῖεν τὸ ἔκπωμα εὐ-
9 ληπτότατα τῷ μέλλοντι πίνειν. Κέλευσον δή, φάναι, ὃ πάπτε, τὸν
Σάκαν καὶ ἐμοὶ δοῦναι τὸ ἔκπωμα, ἵνα κάγὼ καλῶς σοι πιεῖν
ἔγκεας ἀνακτήσωμαί σε, ἵν δύνωμαι. Καὶ τὸν κελεῦσαι δοῦναι.
Λαβόντα δὲ τὸν Κῦρον οὕτω μὲν δὴ εὗ κλύσαι τὸ ἔκπωμα, ὥσπερ
τὸν Σάκαν ἔώρα, οὕτω δὲ στήσαντα τὸ πρόσωπον σπουδαίως καὶ
εὐσχημόνως πως προσενεγκεῖν καὶ ἐνδοῦναι τὴν φιάλην τῷ
πάπτῳ, ὥστε τῇ μητρὶ καὶ τῷ Ἀστυάγει πολὺν γέλωτα παρασχεῖν.
Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Κῦρον ἐκγελάσαντα ἀναπηδῆσαι πρὸς τὸν πάπ-
τον καὶ φιλοῦντα ἀμα εἰπεῖν, Ὡ Σάκα, ἀπόλωλας· ἐκβαλῶ σε ἐκ
τῆς τιμῆς· τά τε γὰρ ἄλλα, φάναι, σοῦ κάλλιον οἰνοχοήσω καὶ οὐκ
ἐκπίομαι αὐτὸς τὸν οἶνον. Οἱ δ' ἄρα τῶν βασιλέων οἰνοχόοι, ἐπει-

δάν διδῶσι τὴν φιάλην, ἀρύσαντες ἀπὸ αὐτῆς τῷ κυάθῳ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐγχεάμενοι καταρροφοῦσι, τοῦ δή, εἰ φάρμακα ἐγχέοιεν, μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς.

¹⁰ Ἐκ τούτου δὴ δὲ Ἀστυάγης ἐπισκώπων, Καὶ τί δή, ἔφη, ὁ Κῦρος, τὰλλα μιμούμενος τὸν Σάκαν οὐκ ἀπερρόφησας τοῦ οἴνου; "Οτι, ἔφη, νὴ Δία ἐδεδοίκειν μὴ ἐν τῷ κρατῆρι φάρμακα μεμιγμένα εἴη. Καὶ γάρ, ὅτε εἰστίασας σὺ τὸν φίλους ἐν τοῖς γενεθλίοις, σαφῶς κατέμαθον φάρμακα ὑμῖν αὐτὸν ἐγχέαντα. Καὶ πῶς δὴ σὺ τοῦτο, ἔφη, ὁ παῖ, κατέγνως; "Οτι νὴ Δί¹ ὑμᾶς ἑώρων καὶ ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς σώμασι σφαλλομένους. Πρῶτον μὲν γὰρ ἡ οὐκ ἔτειτε ήμας τοὺς παῖδας ποιεῖν, ταῦτα αὖτοὶ ἐποιεῖτε. Πάντες μὲν γὰρ ἄμα ἐκεκράγειτε, ἐμανθάνετε δὲ οὐδὲν ἀλλήλων, ἥδετε δὲ μὲν γὰρ ἄμα γελοίως, οὐκ ἀκρούμενοι δὲ τοῦ ἄδοντος ὥμνυτε ἀρισταἄδειν· λέγων δὲ ἔκαστος ὑμῶν τὴν ἑαυτοῦ ὅρμην, ἔπειτ', εἰ ἀνασταύητε δοχησόμενοι, μὴ ὅπως δοχεῖσθαι ἐν δυθμῷ, ἀλλ' οὐδὲ δοθοῦσθαι ἐδύνασθε. ¹Ἐπελέλησθε δὲ παντάπασι σύ τε, ὅτι βασιλεὺς ἦσθα, οἵ τε ἄλλοι, ὅτι σὺ ἀρχων· τότε γὰρ δὴ ἔγωγε καὶ πρῶτον κατέμαθον, ὅτι τοῦτ² ἀρ³ ἦν ἡ Ἰσηγορία, δὲ ὑμεῖς τότ⁴ ἐποιεῖτε οὐδέποτε γοῦν ἐσιωπᾶτε. Καὶ δὲ Ἀστυάγης λέγει, "Ο δὲ σὸς πατήρ; ὁ παῖ, πίνων οὐ μεθύσκεται; Οὐ μὰ Δί⁵, ἔφη. Ἄλλὰ πῶς ποιεῖ; Διψῶν παύεται, ἄλλο δὲ κακὸν οὐδὲν πάσχει οὐ γάρ, οἶμαι, ὁ πάππε, Σάκας αὐτῷ οἰνοχοεῖ.

Καὶ ἡ μήτηρ εἶπεν, Ἄλλὰ τί ποτε σύ, ὁ παῖ, τῷ Σάκᾳ οὕτω πολεμεῖς; Τὸν δὲ Κῦρον εἶπεν, "Οτι νὴ Δία, φάναι, μισῶ αὐτόν· πολλάκις γάρ με πρὸς τὸν πάππον ἐπιθυμοῦντα προσδραμεῖν οὗτος δὲ μιαρώτατος ἀποκωλύει. Ἄλλ' ἵκετεύω, φάναι, ὁ πάππε, δός μοι τρεῖς ἡμέρας ἄρξαι αὐτοῦ. Καὶ τὸν Ἀστυάγην εἶπεν, Καὶ πῶς ἂν ἄρξαις αὐτοῦ; Καὶ τὸν Κῦρον φάναι, Στὰς ἄν, ὥσπερ οὗτος ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ, ἔπειτα, δόποτε βούλοιτο παριέναι ἐπὶ ἀριστον, λέγοιμ⁶ ἄν, ὅτι οὕπω δυνατὸν τῷ ἀρίστῳ ἐντυχεῖν· σπουδάζει γάρ πρός τινας εἴθι, δόποτε ἥκοι ἐπὶ τὸ δεῖπνον, λέγοιμ⁷ ἄν, ὅτι λοῦται εἰ δὲ πάνυ σπουδάζοι φαγεῖν, εἴποιμ⁸ ἄν, ὅτι παρὰ ταῖς γυναιξίν ἐστιν· ἔως παρατείναι μι τοῦτον, ὥσπερ οὗτος ἐμὲ παρατείνει ἀπὸ σοῦ κωλύων.

12 Τοσαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθυμίας παρεῖχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰς δὲ ἡμέρας, εἴ τινος αἴσθοιτο δεόμενον ἢ τὸν πάππον ἢ τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφόν, χαλεπὸν ἦν ἄλλον φθάσαι τοῦτο ποιήσαντα ὃ τι γὰρ δύναιτο ὁ Κῦρος ὑπερέχαιρεν αὐτοῖς χαριζόμενος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

3.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Τελευτὴ τοῦ Κύρου καὶ λόγοι αὐτοῦ πρὸς τοὺς παῖδας καὶ φίλους.

Οὕτω δὲ τοῦ αἰῶνος προκεχωρηκότος, μάλα δὴ πρεσβύτης ὃν ὁ Κῦρος ἀφικνεῖται εἰς Πέρσας, τὸ ἔβδομον ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς. Καὶ δὲ μὲν πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ πάλαι δή, ὥσπερ εἰκός, ἐτετελευτήκεσαν αὐτῷ. Ὁ δὲ Κῦρος ἔθυσε τὰ νομιζόμενα ἵερα καὶ τοῦ χοροῦ ἥγήσατο Πέρσαις κατὰ τὰ πάτραια καὶ τὰ δῶρα πᾶσι διέδωκεν, ὥσπερ εἰώθει. Κοιμηθεὶς δ' ἐν τῷ βασιλείῳ ὅναρ εἶδε τοιόνδε. Ἐδοξεν αὐτῷ προσελθὼν κρείττων τις ἢ κατὰ ἀνθρωπον εἰπεῖν, «Συσκευάζου, δὲ Κῦρε ἥδη γὰρ εἰς θεοὺς ἄπει». Τοῦτο δὲ ἵδων τὸ ὅναρ ἔξηγέρθη καὶ σχεδὸν ἐδόκει εἰδέναι, ὅτι τοῦ βίου ἡ 3 τελευτὴ παρείη. Εὐθὺς οὖν ἐκάλεσε τοὺς παῖδας· οἱ δὲ ἔτυχον συνηκολουθηκότες αὐτῷ καὶ ὅντες ἐν Πέρσαις ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς Περσῶν ἀρχάς παρόντων δὲ πάντων ἥρχετο τοιοῦδε λόγου.

6 «Παιδεῖς ἐμοὶ καὶ πάντες οἱ παρόντες φίλοι, ἐμοὶ μὲν τοῦ βίου τὸ τέλος ἥδη πάρεστιν ἐκ πολλῶν τοῦτο σαφῶς γιγνώσκων ὑμᾶς δὲ χρή, ὅταν τελευτήσω, ὃς περὶ εὐδαίμονος ἐμοῦ καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν πάντα. Ἔγὼ γὰρ παῖς τε ὃν τὰ ἐν παισὶ νομιζόμενα καλὰ δοκῶ κεκαρπῶσθαι, ἐπεί τε ἥβησα, τὰ ἐν νεανίσκοις, τέλειός τε ἀνὴρ γε-

νόμενος τὰ ἐν ἀνδράσι σὺν τῷ χρόνῳ τε προϊόντι ἀεὶ συναναστομένην ἐπιγιγνώσκειν ἔδόκουν καὶ τὴν ἐμὴν δύναμιν, ὥστε καὶ τοῦ μὸν γῆρας οὐδεπώποτε ἡσθόμην τῆς ἐμῆς νεότητος ἀσθενέστερον γιγνόμενον καὶ οὕτ' ἐπιχειρήσας οὕτ' ἐπιθυμήσας οἴδα ὅτου ἡτύχησα. Καὶ τοὺς μὲν φίλους ἐπεῖδον δι' ἐμοῦ εὐδαιμονας γενομέ- 7 νους, τοὺς δὲ πολεμίους ὑπ' ἐμοῦ δουλωθέντας καὶ τὴν πατρίδα πρόσθεν ἴδιωτεύουσαν ἐν τῇ Ἀσίᾳ νῦν προτετιμημένην καταλείπω· ὃν τὸ ἐκτησάμην οὐδὲν ὅτι οὐδεσωσάμην· καὶ τὸν μὲν παρελθόντα χρόνον ἐπραττον οὕτως, ὥσπερ ηὔχόμην. Φόβος δέ μοι συμπαροιμαρτῶν, μή τι ἐν τῷ ἐπιόντι χρόνῳ ἡ Ἰδοιψι ἡ ἀκούσαιμι ἡ πάθοιμι γαλεπόν, οὐκ εἴα με τελείως μέγα φρονεῖν οὐδὲν εὐφραίνεσθαι ἐκπεπταμένως. Νῦν δέ, ἦν τελευτήσω, καταλείπω 8 μὲν ὑμᾶς, ὃ παῖδες, ζῶντας, οὕσπερ ἔδοσάν μοι οἱ θεοὶ γενέσθαι· καταλείπω δὲ πατρίδα καὶ φίλους εὐδαιμονοῦντας· ὥστε 9 πῶς οὐκ ἀν ἐγὼ δικαίως μακαριζόμενος τὸν ἀεὶ χρόνον μνήμης τυγχάνοιμι;

Δεῖ δέ καὶ τὴν βασιλείαν με ἥδη σαφηνίσαντα καταλιπεῖν, ὡς ἀν μή, ἀμφίλογος γενομένη, πράγματα ὑμῶν παράσχῃ. Ἐγὼ δέ οὖν φιλῶ μὲν ἀμφοτέρους ὑμᾶς δμοίως, ὃ παῖδες, τὸ δὲ προβουλεύειν καὶ τὸ ἡγεῖσθαι, ἐφ' ὅτι ἀν καιρὸς δοκῇ εἶναι, τοῦτο προστάτω τῷ προτέρῳ γενομένῳ καὶ πλειόνων κατὰ τὸ εἰκὸς ἐμπείρῳ. Ἐπαιδεύθην δέ καὶ αὐτὸς οὕτως ὑπὸ τῆσδε τῆς ἐμῆς τε 10 καὶ ὑμετέρας πατρίδος, τοῖς πρεσβυτέροις, οὐ μόνον ἀδελφοῖς ἀλλὰ καὶ πολίταις, καὶ δῆδων καὶ θάκων καὶ λόγων ὑπείκειν, καὶ ὑμᾶς δέ, ὃ παῖδες, οὕτως ἐξ ἀρχῆς ἐπαίδευνον, τοὺς μὲν γεραιτέρους προτιμᾶν, τῶν δὲ νεωτέρων προτετιμῆσθαι· ὡς οὖν παλαιὰ καὶ εἰθισμένα καὶ ἔννομα λέγοντος ἐμοῦ, οὕτως ἀποδέχεσθε.

Καὶ σὺ μέν, ὃ Καμβύση, τὴν βασιλείαν ἔχε, θεῶν τε διδόντων καὶ ἐμοῦ, ὅσον ἐν ἐμοί. Σοὶ δέ, ὃ Ταναοξάρη, σατράπην εἶναι δίδωμι Μήδων τε καὶ Ἀρμενίων καὶ τρίτων Καδουσίων· ταῦτα δέ σοι διδοὺς νομίζω ἀργῆν μὲν μείζω καὶ τοῦνομα τῆς βασιλείας τῷ πρεσβυτέρῳ καταλιπεῖν, εὐδαιμονίαν δὲ σοὶ ἀλυποτέραν. Ὁποίας μὲν γὰρ ἀνθρωπίνης εὐφροσύνης ἐπιδεής ἔσει οὐκ ὁρῶ, ἀλλὰ πάντα σοι τὰ δοκοῦντα ἀνθρώπους εὐφραίνειν παρέσται· τὸ

δὲ δυσκαταπρακτοτέρων τε ἐρᾶν καὶ τὸ πολλὰ μεριμνᾶν καὶ τὸ μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν ἔχειν κεντριζόμενον ὑπὸ τῆς πρὸς τάμα ἔργα φιλονικίας καὶ τὸ ἐπιβουλεύειν καὶ τὸ ἐπιβουλεύεσθαι, ταῦτα τῷ βασιλεύοντι ἀνάγκη σοῦ μᾶλλον συμπαρομαρτεῖν, ἦ, σάφεσθι, τῷ εὐφραίνεσθαι πολλὰς ἀσχολίας παρέχει.

13 Οἶσθα μὲν οὖν καὶ σύ, ὁ Καμβύση, ὅτι οὐ τόδε τὸ χρυσοῦν σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασφῆσόν ἐστιν, ἀλλ᾽ οἱ πιστοὶ φίλοι σκῆπτρον βασιλεῦσιν ἀληθέστατον καὶ ἀσφαλέστατον. Πιστοὺς δὲ μὴ νόμιζε φύεσθαι ἀνθρώπους· πᾶσι γὰρ ἀν οἱ αὐτοὶ πιστοὶ φαίνοιντο, ὅσπερ καὶ τάλλα τὰ πεφυκότα πᾶσι τὰ αὐτὰ φαίνεται· ἀλλὰ τοὺς πιστοὺς τίθεσθαι δεῖ ἔκαστον ἑαυτῷ· ή δὲ κτῆσις αὐτῶν ἐστιν οὐδαμῶς σὺν τῇ βίᾳ, ἀλλὰ μᾶλλον σὺν τῇ εὐεργεσίᾳ. Εἰ οὖν καὶ ἄλλους τινὰς πειράσῃ συμφύλακας τῆς βασιλείας ποιεῖσθαι, μηδαμόθεν πρότερον ἄρχου ἢ ἀπὸ τοῦ διμόθεν γενομένουν. Καὶ πολῖταί τοι ἄνθρωποι ἀλλοδαπῶν οἰκειότεροι καὶ σύστιοι ἀποσκήνων· οἱ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ αὐξηθέντες καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν γονέων ἀγαπώμενοι καὶ τὴν αὐτὴν μητέρα καὶ τὸν αὐτὸν 5 πατέρα προσαγορεύοντες, πῶς οὐ πάντων οὗτοι οἰκειότατοι; Μὴ οὖν, ἂν οἱ θεοὶ ὑφῆγηνται ἀγαθὰ εἰς οἰκειότητα ἀδελφοῖς, μάταιά ποτε ποιήσητε, ἀλλ᾽ ἐπὶ ταῦτα εὐθὺς οἰκοδομεῖτε ἄλλα φιλικὰ ἔργα· καὶ οὕτως ἀεὶ ἀνυπέρβλητος ἐσται ἡ ὑμετέρα φιλία. Ἐαυτοῦ τοι κήδεται δὲ προνοῶν ἀδελφοῦ· τίνι γὰρ ἄλλῳ ἀδελφός, μέγας ὁν, οὕτω καλόν, ὡς ἀδελφῷ; τίς δὲ ἄλλος τιμήσεται διὸ ἀν-
6 δρα μέγα δυνάμενον οὕτως, ὡς ἀδελφός; τίνα δὲ φοβήσεται τις ἀδικεῖν ἀδελφοῦ μεγάλου ὄντος οὕτως, ὃς τὸν ἀδελφόν; Μήτε οὖν θᾶττον μηδεὶς σοῦ τούτῳ ὑπακούετω μήτε προθυμούτερον παρέστω οὐδενὶ γὰρ οἰκειότερα τὰ τούτου οὔτε ἀγαθὰ οὔτε δεινὰ ἢ σοί. Ἐννόει δὲ καὶ τάδε· τίνι χαρισάμενος ἐλπίσαις ἀν μειζόνων τυχεῖν ἢ τούτῳ; τίνι δὲ ἀν βοηθήσας ἵσχυροτερον σύμμαχον ἀντιλάβοις; τίνα δὲ αἴσχιον μὴ φιλεῖν ἢ τὸν ἀδελφόν; τίνα δὲ ἀπάντων κάλλιον προτιμᾶν ἢ τὸν ἀδελφόν; Μόνου τοι, ὁ Καμβύση, πρωτεύοντος ἀδελφοῦ παρὸν ἀδελφῷ οὐδὲ φθόνος παρὰ τῶν ἄλλων ἐφικνεῖται.

7 Ἀλλὰ πρὸς θεῶν πατρόφων, ὁ παῖδες, τιμᾶτε ἄλλήλους, εἴ τι

καὶ τοῦ ἐμοὶ χαρίζεσθαι μέλει ὑμῖν· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ θεούς γε,
τοὺς δεῖ ὅντας καὶ πάντ² ἐφορῶντας καὶ πάντα δυναμένους, φο-
βούμενοι, μήποτε ἀσεβὲς μηδὲν μηδὲ ἀνόσιον μήτε ποιήσητε
μήτε βουλεύσητε.

Μετὰ μέντοι θεοὺς καὶ ἀνθρώπων τὸ πᾶν γένος τὸ δεῖ ἐπιγι- 21
γνόμενον αἰδεῖσθε· οὐ γὰρ ἐν σκότῳ ὑμᾶς οἱ θεοὶ ἀποφύπτον-
ται, ἀλλ᾽ ἐμφανῆ πᾶσιν ἀνάγκη ἀεὶ ζῆν τὰ ὑμέτερα ἔργα· ἂν, ἵν
μὲν καθαρὰ καὶ ἔξω τῶν ἀδίκων φαίνηται, δυνατοὺς ὑμᾶς ἐν
πᾶσιν ἀνθρώποις ἀναδείξει· εἰ δὲ εἰς ἀλλήλους ἀδικόν τι φρονή-
σετε, ἐκ πάντων ἀνθρώπων τὸ ἀξιόπιστοι εἶναι ἀποβαλεῖτε· οὐ-
δεὶς γὰρ ἄν ἔτι πιστεῦσαι δύναιτο ὑμῖν, οὐδὲν εἰ πάνυ προθυ-
μοῦτο, ἵδον ἀδικούμενον τὸν μάλιστα φιλίᾳ προσήκοντα.

Εἰ μὲν οὖν ἔγδο ὑμᾶς ἴκανῶς διδάσκω, οἷους γρὴ πρὸς ἀλλή- 22
λους εἶναι· εἰ δὲ μή, καὶ παρὰ τῶν προγεγενημένων μανθάνετε·
αὕτη γὰρ ἀρίστη διδασκαλία. Οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ διαγεγένηται
φίλοι μὲν γονεῖς παισί, φίλοι δὲ ἀδελφοὶ ἀδελφοῖς· ἥδη δέ τινες
τούτων καὶ ἐναντία ἀλλήλοις ἔπραξαν· διποτέροις ἄν οὖν αἰσθά-
νησθε τὰ πραχθέντα συνενεγκόντα, ταῦτα δὴ αἴρούμενοι δρθῶς
ἄν βουλεύοισθε.

Καὶ τούτων μὲν ἴσως ἥδη ἄλις. Τὸ δὲ ἐμὸν σῶμα, ὃ παῖδες, 23
ὅταν τελευτήσω, μήτε ἐν χρυσῷ θῆτε μήτε ἐν ἀργύρῳ μήτε ἐν
ἄλλῳ μηδενί, ἀλλὰ τῇ γῇ ως τάχιστα ἀπόδοτε. Τί γὰρ τούτου μα-
καριώτερον τοῦ γῆ μιχθῆναι, ἢ πάντα μὲν τὰ καλά, πάντα δὲ
τάγαθὰ φύει τε καὶ τρέφει; Ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως φιλάνθρωπος ἐγε-
νόμην καὶ νῦν ἡδέως ἄν μοι δοκῶ κοινωνῆσαι τοῦ εὐεργετοῦντος
ἀνθρώπους. Ἀλλὰ γὰρ ἥδη, ἔφη, ἐκλείπειν μοι φαίνεται ἡ ψυχή, 24
ὅθενπερ, ως ἔσοικε, πᾶσιν ἀρχεται ἀτολείπουσα. Εἴ τις οὖν ὑμῶν
ἢ δεξιᾶς βιούλεται τῆς ἐμῆς ἄνθρωπαι ἢ ὅμιμα τούμὸν ζῶντος ἔτι
προσιδεῖν ἐθέλει, προσίτω· ὅταν δὲ ἔγδο ἐγκαλύψωμαι, αἰτοῦμαι
ὑμᾶς, ὃ παῖδες, μηδεὶς ἔτ² ἀνθρώπων τούμὸν σῶμα ἵδετο, μηδὲ
αὐτοὶ ὑμεῖς. Πέρσας μέντοι πάντας καὶ τοὺς συμμάχους ἐπὶ τὸ
μνῆμα τούμὸν παρακαλεῖτε συντηρησούμενος ἐμοί, ὅτι ἐν τῷ
ἀσφαλεῖ ἥδη ἔσομαι, ως μηδὲν ἄν ἔτι κακὸν παθεῖν διόσοι δὲ ἄν
ἔλθωσι, τούτους εὐ ποιήσαντες, διόσα ἐπ² ἄνδρὶ εὐδαίμονι νομί-

26 ζεταὶ, ἀποπέμπετε. Καὶ τοῦτο, ἔφη, μέμνησθέ μου τελευταῖον,
 τοὺς φίλους εὐεργετοῦντες καὶ τοὺς ἐχθροὺς δυνήσεσθε κολάζειν.
 Καὶ χαίρετε, ὡς φίλοι παιδες, καὶ τῇ μητρὶ ἀπαγγέλλετε ὃς παρ'
 ἐμοῦ καὶ πάντες δὲ οἱ παρόντες καὶ οἱ ἀπόντες φίλοι χαίρετε». Ταῦτ' εἰπὼν καὶ πάντας δεξιωσάμενος ἐνεκαλύψατο καὶ οὕτως
 ἐτελεύτησεν.

ΠΙΝΑΞ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

§ 1—3

Τῷ ἐπιόντι ἔτει=κατὰ τὸ ἐπεργόμενον ἔτος, τὸ ἀκόλουθον ἔτος (406 π. Χ.).
παρεληλυθότος ἥδη τοῦ χρόνου τῷ Λυσάνδρῳ=ἐπεὶ παρεληλύθει ἥδη
οὐ χρόνος τῷ Λ., ἐπειδὴ εἶχε παρέλθει πλέον ὁ γρόνος (τῆς ναυαρχίας)
τοῦ Λυσάνδρου.

ἐπὶ τὰς ναῦς=εἰς τὴν διοίκησιν τῶν νεῶν, ως ναύαρχον.
ἔλεγεν ὅτι παραδιδοίη=ἔλεγεν ὅτι παρέδιδε (τὰς ναῦς).
θαλαττοκράτωρ καὶ νενικηκώς=ώς κύριος τῆς θαλάσσης καὶ νικητής.
ναυμαχίᾳ=ἐν ναυμαχίᾳ (παρὰ τὸ Νότιον τῆς Ἐφέσου).
ἐκέλευσε ... παραδοῦναι=παρεκάλεσε νὰ παραδώσῃ.
ἔξι Ἐφέσου παραπλεύσαντα ἐν ἀριστερᾷ Σάμου=ἄφ' οὐ παραπλεύσῃ
Ἐφέσου ἔχων ἀριστερὰ τὴν Σάμον.

οὐ=όπου.
καὶ δμολογήσειν θαλαττοκρατεῖν=καὶ (ἔφη Καλλικρατίδας) δμολογήσει
(τότε) θαλαττοκρατεῖν τὸν Λύσανδρον, καὶ τότε μόνον εἴπεν ὁ Κ. ὡς

θὰ παραδεχθῇ ὅτι εἶναι κύριος τῆς θαλάσσης ὁ Λ.
φαμένου τοῦ Λυσάνδρου οὐ πολυπραγμονεῖν=ἐπεὶ ἔφη Λ. διὰ οὐ πολι
πραγμονεῖ, ὅτι δὲν εἶναι πολύπραγμων, δὲν ἀνακατεύεται εἰς ἔνε
ὑποθέσεις.
ἄλλον ἄρχοντος=ὅτε ἄλλος ἄρχει τις;

πρὸς αἷς ναυσὶν ἔλαβε παρὰ Λυσάνδρου=πρὸς ταῖς ναυσίν, ἃς ἔλαβε παρὰ Λ., ἐκτὸς τῶν πλοίων, τὰ δόπια ἔλαβε παρὰ τοῦ Λ.

προσπληρόω=προσέτι πληρόω, ἔξοπλιζω.

ἄλλοθεν ἀπὸ τῶν συμμάχων=ἔξι ἄλλων πόλεων συμμαχίδων.

ὅς ἀπαντησόμενος=ἴνα ἀπαντήσῃ, ίνα ἐπιλεύσῃ πρὸς συνάντησιν.

§ 4—5

Καταμαθὼν καταστασιαζόμενος=έπει κατέμαθεν ὅτι **κατεστασιάζετο**, ἀφ' οὗ ἐπληροφορήθη καὶ ὅτι κατερράφθιον γείτο.

οὐ μόνον ἀπροθύμως ὑπηρετούντων=οἵτινες δχι μόνον ἄνευ προθυμίας ὑπηρέτουν.

διαθρόω=διαδίδω κρυφά.

ἐν ταῖς πόλεσι (τῶν συμμάχων).

ὅτι **παραπίπτοιεν μέγιστα=ότι παρέπιπτον μέγιστα=ότι** διέπραττον μέγιστα παραπτώματα (=σφάλματα). πρβλ. § 2 «ὅτι παραδιδούῃ».

ἐν τῷ ἀεὶ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους=ἐν τῷ συγνῇ (κατ' ἔτος) ἀλλαγῇ τῶν ναυάρχων.

πολλάκις γενομένων (ναυάρχων) ἀνεπιτηδείων=έπειδὴ πολλάκις ἐγένοντο ναύαρχοι ἀκατάλληλοι.

εἰ αἱ ἄρτι ἔντιντων τὰ ναυτικὰ=καὶ οἱ ἄρτιώς ἔντινται τὰ ναυτικά, πρὸ μικροῦ ἐλάμψιαν γνῶσιν τῶν ναυτικῶν, ἵσαν πρωτόπειροι εἰς τὰ ναυτικά.

καὶ οὐ γιγνωσκόντων ὡς χρηστέον ἔστιν ἀνθρώποις=καὶ οἱ οὐκ ἐγίγνωσκον πᾶς δεῖ χρῆσθαι ἀνθρώποις, δὲν ἐγνώριζον πᾶς νὰ διοικῶσιν ἀνθρώπους.

κινδυνεύοιεν τέ τι παθεῖν=καὶ (διαθροούντων) ὅτι ἐκινδύνευον νὰ πάθωσι τι (κακόν).

ἢ τούτου=κατόπιν τούτου, ἔνεκα τούτου' τίνος;

οιάδε=τὰ ἔξῆς περίπου.

μοὶ ἀρκεῖ=εἰς ἐμὲ εἶναι ἀρκετόν, ἐγὼ ἀρκοῦμαι.

οὐλεται εἰναι=ἰσχυρίζεται, ἔχει τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἔστι.

πεπειρότερος (έμοῦ)=πλέον πεπειραμένος ἔμοῦ.

ἢ κωλύω τὸ κατ' ἐμὲ=δὲν ἐμποδίζω, δὲν ἀντιλέγω ἐγώ.

εμφθεῖς ἐπὶ τὰς ναῦς=έπειδὴ ἐπέμφθην ἐπὶ τὰς ναῦς, διωρίσθην ναύαρχος πρβλ. § 1 «έπειμφαν ἐπὶ τὰς ναῦς».

ἢ ἔχω=δὲν δύναμαι, δὲν γνωρίζω.

ἢ κελευόμενα· ὥπο τίνος;

ράτιστα ὡς ἀν δύνωμαι= ἀριστα ὅσον ἡμπορῶ.

μεῖς δέ... συμβουλεύετε τὰ δοκοῦντα ὑμῖν εἰναι ἀριστα=ὑμεῖς δὲ συμβουλεύετε ἀ δοκεῖ ὑμῖν ὅτι ἔστιν ἀριστα, δότε μοι τὴν ἀρίστην συμβουλὴν κατὰ τὴν γνώμην σας.

πρὸς ἄ φιλοτιμοῦμα=ώς πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐγὼ φιλοτίμως πράττω.
αἰτιάζεται=αἰτίαν ἔχει, κατηγορεῖται.

ἴστε γὰρ αὐτὰ=διότι γιγνώσκετε αὐτά.

περὶ τοῦ μένειν ἐμὲ ἡ ἀποτλεῖν=περὶ τούτου, ἢν πρέπῃ ἐγὼ νὰ μένω
ἡ νὰ ἀποτλεύσω.

ἔροῦντα (ἐμὲ)=ἴνα ἐγὼ εἴπω.

τὰ καθεστῶτα ἐγθάδε=τὴν κατάστασιν τῶν ἐδῶ πραγμάτων.

§ 6—11

Οὐδενὸς τολμήσαντος εἰπεῖν=ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ.

πείθεσθαι (τὸν Καλλιχρατίδαν) τοῖς οἴκοι=νὰ πείθηται ὁ Κ. εἰς τοὺς ἐν
τῇ πατρὶ (ἀρχοντας) κατωτέρῳ § 9 τὸ πλῆρες «τοῖς οἴκοι ἀρχοντι
πείθεσθαι».

ἐφ' ἄ ἥκει=ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὅποια ἔχει ἔλθει τίνα;

παρὰ Κῦρον=πρὸς τὸν Κῦρον.

ἐπισχεῖν=νὰ ἐπίσχῃ, νὰ περιμείνῃ τίνος χρήματος;

ἄχθομαι=ἀγανακτῶ, στενοχωροῦμαι.

ταῖς φοιτήσεσιν ἐπὶ τὰς θύρας=διὰ τὰς συγνάς μεταβάσεις εἰς τὰ ἀνά-
κτορα (τὸν Κύρον).

εἰπὼν εἶναι τὸν "Ἐλληνας=εἰπὼν ως εἰεν οἱ "Ἐλληνες, ὃφ' οὐ εἴπεν ὅτι
ἥσαν οἱ "Ἐλληνες.

ἔνεκα ἀργυρίου=ἴνα λάβωσιν ἀργύριον (χρήματα).

φάσκων τε... διαλλάξειν=καὶ εἰπὼν ὅτι διαλλάξει, θὰ συμφιλιώσῃ διά-
φορον τοῦ ἐν § 4 διαλλάττειν.

κατά γε τὸ αὐτὸν δυνατὸν=ὅσον βεβαίως αὐτὸς δύναται.

ἢν σωθῆ οἰκαδε=έὰν σωθεῖς ἐπανέλθῃ εἰς Σπάρτην.

ἐπὶ χρήματα=πρὸς παραλαβὴν χρημάτων.

ἐκκλησίαν ἀθροίσας τῶν Μ.=καλέσας εἰς συνέλευσιν τοὺς Μ.

τάδε=τὰ ἔξης.

ἔμοι ἀνάγκη ἐστὶν=ἐγὼ εἴμαι ἡγαγκασμένος· ὑπὸ τίνος:

ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς εἶναι προθυμοτάτους=ἀξιῶ δέ, δπως ὑμεῖς ἡτε προθυ-
μότατοι, ἀπαιτῶ δὲ νὰ εἴσθε ὑμεῖς προθυμότατοι.

διὰ τὸ πεπονθέναι ἥδη=διὰ τοῦτο, διότι ἔχετε πάθει μέχρι τοῦτο.

οἰκοῦντας ἐν βαρβάροις=ἐπειδὴ οἰκεῖτε ἐν μέσῳ βαρβάρων.

ἔξηγεσθαι τοῖς συμμάχοις==νὰ προηγήσθε, νὰ δίδητε τὸ παράδειγμα
(τῆς εἰς τὸν πόλεμον προθυμίας) εἰς τοὺς συμμάχους.

τάχιστα καὶ μάλιστα=ταχίστας καὶ καιριωτάτας (βλάβιας ἐπιφέρωμεν εἰς
τοὺς πόλεμίους).

ῆκωσιν=ἐπανέλθωσιν.

ἄξοντας=ἴνα ἀγάγωσιν πρβλ.. § 5 «έροῦντα».

ἀποδοὺς Κύρῳ=επεὶ ἀπέδωκεν (=εδωκεν δόσω) πρὸς τὸν Κῦρον.

οἴχεται=ἀπελήγλυθεν, ἔχει ἀναγνωρίσει.

ἔλθόντος ἐμοῦ ἐπ’ αὐτὸν=ὅτε ἐγὼ ἤλθον πρὸς συνάντησιν αὐτοῦ.

διαλεχθῆναι μοι=nὰ συνομιλήσῃ μετ’ ἐμοῦ.

ἐγὼ οὐκ ἐδυνάμην πεῖσαι ἐμαυτὸν=ἐγὼ δὲν ἦδυνάμην νὰ πεισθῶ, νὰ συγκατανεύσω.

φοιτᾶν ἐπὶ τὰς θύρας· πρβλ. § 6 «ταῖς ἐπὶ τὰς θύρας φοιτήσεσιν».

ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν ἀποδώσειν=ὑπισχνοῦμαι ὅτι ἀποδώσω ὑμῖν, σᾶς δίδω τὸν λόγον μου ὅτι θὰ σᾶς εὐχαριστήσω ὅπως πρέπει.

ἀντὶ τῶν συμβάντων ἡμῖν ἀγαθῶν=ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν, ἢ ἂν συμβῇ ἡμῖν, ἀντὶ τῶν συμβησομένων ἡμῖν ἀγαθῶν ποῖα εἰναι τὰ ἀγαθὰ ταῦτα;

προσσέχομαι=περιμένω.

σὺν τοῖς θεοῖς=μαζί μὲ τοὺς θεούς, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν.

θαυμάζειν=κολακεύειν.

§ 12—15

Οἱ αἰτιαζόμενοι=οἱ κατηγορούμενοι πρβλ. § 5 «αἰτιάζεται».

ἐναντιοῦσθαι=ὅτι ἡσαν ἐναντίοι αὐτῷ, ἀντεπολιτεύοντο αὐτόν.

δεδιότες=ἐπειδὴ ἐδεδίεσαν, ἐφοβοῦντο· τί;

εἰσηγοῦμαι πόρον χρημάτων=προτείνω τρόπον εὑρέσεως ζητημάτων.

ἐπαγγέλλομαι=ὑπισχνοῦμαι.

ἰδίᾳ=ἰδιαιτέρως, ἐκ τῶν ἴδιων των ζητημάτων.

ταῦτα, τὰ χρήματα (δημόσια καὶ ἴδιωτικά).

ἐφοδιάζομαι τινι=δίδω ώς ἐφόδιον εἰς τινα.

προσχωρῶ=βαδίζω πρός τινα, παραδίδομαι ἐκουσίως πρός τινα.

ἄτε ἐμφρονρούντων Ἀθηναίων=διότι ἐν αὐτῇ ὑπῆρχον φρονροὶ Ἀθ.

οἱ τὰ πράγματα ἔχοντες=οἱ κυβερνῆται (τῆς πόλεως).

ἀττικίζω=ἀνήκω εἰς τὴν Ἀττικὴν (Ἀθηναϊκήν) μερίδα.

προσβάλλω=κάμινο ἔφοδον.

αἰρῶ τὴν πόλιν κατὰ κράτος=κυριεύω τὴν πόλιν διὰ τῆς βίας, ἥτοι κατόπιν μάχης.

χρήματα=κινητὰ πράγματα.

ἀνδράποδα=οἱ κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως αἰχμαλωτιζόμενοι.

κελευόντων τῶν συμμάχων=εἰ καὶ ἐκέλευον (προέτρεπον) οἱ σύμμαχοι.

ἀποδίδομαι τι=πωλῶ τι.

καὶ τοὺς Μηθυμναίους=(οὐ μόνον τοὺς ἐν Μηθύμνῃ Ἀθηναίους φρουροὺς καὶ τοὺς δούλους τῶν Μ. ἀλλὰ) καὶ τοὺς ἐλευθέρους πολίτας τῆς Μ.

ἔφη οὐδέντα ἀν Ἐλλήνων ἀνδραποδισθῆναι=ἔφη ὅτι οὐδεὶς Ἐλλήνων

ἀνδραποδισθείη ἄν, εἰπεν ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν Ἐλλήνων θὰ πωληθῇ ώς ἀνδράποδον.

ἐαυτοῦ γε ἄρχοντος=ἐφ' ὅσον τοὺς λάχιστον αὐτὸς ἄρχει.
φρουρούς, οἵτινες πιθανῶς ἤσαν δοῦλοι Ἀθηναῖοι.
ἀπέδοτο· πρβλ. § 14 «ἀποδόσθαι».

§ 15—18.

Κατιδὼν Κόνων ἀναγόμενον=ἐπεὶ κατεῖδεν ὅτι Κόνων ἀνήγετο, ἀφ'
οὗ εἶδε καλῶς ὅτι ὁ Κ. ἔξεπλεεν (ἐκ τῶν Β. Α. τῆς Λέσβου Ἐκατοννή-
σιν, ὅπου εἶχε προσορμισθῆ βραδύνας νὰ βοηθήσῃ τοὺς Μηθυμναίους).
ὑποτέμνομαι=προσπαθῶ δολίως νὰ κόψω, νὰ ἐμποδίσω.
διὰ τὸ ἔξειλέχθαι=διὰ τοῦτο, ὅτι εἰχον ἐκλεχθῆ πρβλ. § 8 «διὰ τὸ πε-
πονθέναι».

εἰς δλίγας, ἐνν. ναῦς.

ἔρετης=κοιτηλάτης.

ὅς ἔφθη κατακωλυθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων=ἐπειδὴ προέλαβον καὶ τὸν
ἥμιτόδισαν οἱ πολέμιοι

πρὸς τῷ λιμένι=κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος.

ἀποφεύγω εἰς τὴν γῆν=φεύγων εἰς τὴν ξηρὰν σώζομαι.

ἀνέλκω=ἐκ τῆς θαλάσσης ἀναβιβάζω εἰς τὴν ξηράν.

δρυμίζομαι=καταφεύγω εἰς δρυμόν, προσορμίζομαι, ἀγκυροβολῶ.

ἔχω τὸν ἔκπλον=εἰμαι κύριος τῆς ἔξόδου.

μεταπέμπομαι=προσκαλῶ.

πανδημεὶ=πάντας τοὺς πολίτας (τοὺς δυναμένους νὰ μάχωνται).

§ 19—22.

Καὶ (ἐπεὶ) οὐδαμόθεν ἥν=καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ κανέναν μέρος δὲν ἥτο δυνατόν.
εὐπορῶ σίτων=εὐπόλως προμηθεύομαι τροφάς.
διὰ τὸ μὴ πυνθάνεσθαι=διὰ τοῦτο, ὅτι οὐκ ἐπυνθάνοντο, διότι δὲν
ἐπληροφοροῦντο· πρβλ. § 16 «διὰ τὸ ἔξειλέχθαι» καὶ § 8 «διὰ τὸ πε-
πονθέναι».

καθέλκω=ἐκ τῆς ξηρᾶς καταβιβάζω εἰς τὴν θάλασσαν τὸ ἀντίθετον τοῦ
ἐν τῇ § 17 «ἀνέλκω».

ἐπλήρωσε· πρβλ. § 3 «προσεπλήρωσε».

πρὸς ἡμέρας=πρὸς ἔξημερώσῃ.

ἐπιβάται=οἱ πεζοναῦται (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἔρετας).

εἰς κοίλην ταῦν=εἰς τὸ κοῖλον τῆς νεώς, εἰς τὸ κύτος τοῦ πλοίου.

παραρρύματα=τὰ ἐκ δέρματος ἢ χονδροῦ ὑφάσματος παραπετάσματα
(ἄτινα ἐχρησίμευνον, δπως προφυλάττωσι τὰς πλευρὰς τῶν πλοίων ἀπὸ
τῶν κυμάτων, τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῶν ἐχθρικῶν βλημάτων καὶ ἐν-
ταῦθα ἀπὸ τῶν βλεμμάτων τῶν ποθεμάτων).

ἀνέχω=μένω ἀκίνητος, ἡσυχάζω.

ἐπεὶ σκότος εἴη=ὅτε ἐσκοτείνεται.

- ἐξεβίβαζεν*=ἐκ τῶν δύο πλοίων εἰς τὴν ἔηραν ἐξῆγε.
ώς μὴ εἶναι καταδήλους=ῶστε νὰ μὴ δσι κατάδηλοι.
εἰστιθέμαί τι=θέτω τι ἐντὸς (τοῦ πλοίου λ. χ.) πρὸς χρῆσιν μου.
σῆτα μέτρια=τροφαὶ ἐπαρκεῖς πρβλ. § 19 «σίτων».
μέσον ἡμέρας=μεσημβρία.
οἱ ἐφορμοῦντες=οἱ πολιορκοῦντες (Λακεδαιμόνιοι).
δλιγχώσις ἔχω=δλιγχωδῶ, ἀμελῶ, ἀπροσεκτῶ.
ἐπὶ Ἑλλησπόντου=πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἑλλησπόντου, ἢτοι πρὸς βορρᾶν.
ώς ἥνυτον=ώς ἡδύναντο.
ἐπείγομαι=σπεύδω, βιάζομαι.
τυχόντες ἀριστοποιούμενοι=διότι ἔτυχε νὰ γευματίζωσι.
ἄμα τῷ ἡλίῳ δύνοντι=κατά τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου (τὸ ἀντίθετον: ἄμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι).
κρατῶ τινα μάχην=κρείττων τινὸς γίνομαι ἐν τῇ μάχῃ, νικῶ τινα μαχόμενος.
ἀναδησάμενοι=ἄφ' οὐ προσέδεσαν (τὴν συλληφθεῖσαν ναῦν) ὅπισθεν τοῦ
 ιδιοῦ των πλοίου· τὸ δὲ ἀναδέομαι-οῦμαι.
ἀπάγω=δόδηγῶ ὁπίσω.
αὐτοῖς ἀνδράσιν=μὲ δλοὺς τοὺς ἐντὸς αὐτῆς ἀνδρας.
διαφεύγω=φεύγων σώζομαι πρβλ. § 17 «ἀποφεύγω».

§ 24—28.

- Ψηφίζομαι βοηθεῖν*=ἀποφασίζω νὰ σπεύσω εἰς βοήθειαν.
τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ὄντας=τοὺς ἔχοντας στρατεύσιμον ἡλικίαν (ἢτοι ἀπὸ τοῦ 18 μέχρι τοῦ 60 ἔτους).
ἀπαίρω=ἀποπλέω· συνώνυμα «ἀνάγομαι» § 15 καὶ «ἐκπλέω» § 20.
δμοίως δὲ ἦθοισαν καὶ ταύτας, εἴ τινες ἔτυχον οὖσαι ἔξω.
αὐτοῦ=ἐν τῷ λιμένι τῆς Μυτιλήνης.
δειπνοποιοῦμαι=δειπνῶ, εὑρίσκομαι κατὰ τὴν ὕραν τοῦ δείπνου· πρβλ. § 21 «ἀριστοποιοῦμαι».
ἄκρα=ἀκρωτήριον.
ἀντίον=ἀπέναντι.
τὰ πυρά, τὰ ἐπὶ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων καὶ τῶν νησίδων.
καὶ ἔξαγγειλάντων τινῶν αὐτῷ ὅτι Ἀ. εἰεν=καὶ ἐπειδὴ ἀνήγγειλάν τινες
 αὐτῷ ὅτι Ἀ. εἰσίν.
περὶ μέσας νύκτας=περὶ τὸ μεσονύκτιον· πρβλ. § 20 «μέσον ἡμέρας».
ώς προσπέσσοι=ἴνα ἐπιτέσῃ, ἐπιτεθῇ.
ἔξαπιναίως=αἰφνιδίως.
ἐπιγίγνομαι=ἐπέρχομαι, ἐπιπίπτω ἀπρόσδοκήτως.
ἀναγωγὴ=ἔκπλους, ἐκ τοῦ ἀνάγομαι.
ἀνέσχε (τὸ ὕδωρ)=ἔσταμάτησε· πρβλ. § 20 «ἀνεῖχον».

§ 29—34

Αντανάγομαι=άναγομαι, ἐκπλέω ἐναντίον τινός.
τῷ εὐωνύμῳ (χέρᾳ)=μὲ τὸ ἀριστερόν, προπλέοντος τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος.
ἡγοῦμαι=προηγοῦμαι.
μετὰ ταῦτα (ἐνν. ἐτέτακτο, ὅπερ παραλαμβάνομεν ἐκ τοῦ κατωτέρῳ : ἐπετέτακτο).

ἐπιτάσσομαι τινι=κατόπιν τινὸς τάσσομαι, λαμβάνω θέσιν.

ἐπὶ μιᾶς (ἐνν. νεώς)=εἰς μίαν σειράν, γραμμήν.

ἐστρατήγει=ἐνανάρχει (διότι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ αὐτὸς ἡδύνατο νὰ εἶναι καὶ στρατηγὸς ἐν ἔηρῃ καὶ ναύαρχος ἐν θαλάσσῃ).

ἔχόμεναι=παρεπόμεναι, πλησίον οὖσαι.

ταξίαρχοι=οἱ διοικηταὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ἥ ναυτικοῦ σώματος τῶν 10 φυλῶν ὅντες ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν στρατηγῶν.

ἐπὶ ταύταις=κατόπιν τούτων.

ναύαρχοι=οἱ κυβερνῆται τῶν τριῶν νεῶν (Σαλαμινίας, Παράλου καὶ Δηλίαδος) τῆς πολιτείας.

οὔτω=ἐν διπλῇ σειρᾷ πλὴν τοῦ κέντρου, ὅπερ ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῶν Ἀργινούσσων.

ἴνα μὴ διδοῖεν διέκπλον (ταὶς τῶν πολεμίων ναυσὶν)=ἴνα μὴ καθιστῶσιν εὔκολον εἰς τὰ ἔχθρικὰ πλοῖα νὰ πλέωσι διὰ μέσου αὐτῶν.

χεῖρον γάρ ἐπλεον=διότι αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων ἐπλεον μὲ ταχύτητα μηδοτέραν ἢ αἱ τῶν Λ.

πρὸς διέκπλον καὶ **περίπλον**=ὅπως πλέωσι διὰ μέσου τῶν ἔχθρικῶν πλοίων καὶ περιπλέωσιν (περικυκλώνωσιν) αὐτά.

διὰ τὸ βέλτιον πλεῖν ἀντίθετον τοῦ ἀνωτέρῳ «χεῖρον ἐπλεον».

ὅ κυβερνῶν τῷ Καλλικρατίδᾳ=ὅ κυβερνήτης τοῦ πλοίου τοῦ Κ., ἦτοι τῆς ναυαρχίδος.

ὅτι εἴη καλῶς ἔχον=ὅτι καλῶς ἔχοι, ὅτι συμφέρον ἦτο.

οὐ δέος μὴ κάκιον οἰκήσεται=δὲν ὑπάρχει φόβος μήπως χειροτέρον διοικῆθῃ, δὲν θὰ περιέλθῃ εἰς χειροτέραν κατάστασιν.

αὐτοῦ ἀποθανόντος=ἐὰν αὐτὸς ἀποθάνῃ, φονευθῇ.

διασκεδάννυμαι=διασκορπίζομαι.

ἐπεὶ δὲ Κ. ἡφανίσθη=ἐπειδὴ δὲ ὁ Κ. ἐγένετο ἀφανῆς (διότι τὸ σῶμα αὐτοῦ δὲν εὑρέθη).

ἐμβαλούσης τῆς νεώς (νηῆ πολεμίᾳ)=ὅτε συνεπλάκη τὸ πλοῖόν του πρὸς ἔχθρικὸν πλοῖον.

ἐντεῦθεν=ἐκ τούτου, κατόπιν τούτου.

πάλιν=διπέσω.

τῶν προσενεχθέντων=οἵ προσηγένεχθησαν, ὑπὸ τῶν κυμάτων παρασυρθέντες ἔξενομίσθησαν εἰς τὴν ἔηράν.

§ 35—38

*"Εδοξε τοῖς στρατηγοῖς ... Θηραμένην καὶ Θρασύβουλον πλεῖν=ἀπεφα-
σίσθη ὑπὸ τῶν στρατηγῶν, ἵνα ὁ Θ. καὶ ὁ Θρ. πλέωσιν.*

*τριηράρχους δύντας=οἱ ἥσαν τριηράρχοι, ἵτοι κυβερνήται τριηρών ὑπ' αὐ-
τῶν ἔξωπλισμένων.*

*ἐπὶ τὰς καταδεδυκίας ναῦς=πρὸς βοήθειαν τῶν νεῶν, αἵτινες βλαβεῖσαι
ἔκινδύνευον νὰ βυθισθῶσι.*

*ταῖς δὲ ἄλλαις (πλεῖν τοὺς στρατηγούς).
χειμῶν=τρικυμία. *Πεσόντων τοῖς αὐτοῖς**

διεκώλυσεν αὐτοὺς βουλομένους ποιεῖν ταῦτα.

*τροπαῖον=σημεῖον τροπῆς τῶν πολεμίων (ὅπερ συνίστατο ἐξ ὅπλων τῶν
πολεμίων, αἵτινα ἀνηρτῶντο ἀπό τινος δένδρου ἢ ἐτίθεντο ἐπὶ τινος
στύλου).*

αὐλίζομαι=στρατοπεδεύω.

*ὑπηρετικὸς κέλης=τὸ μικρὸν καὶ ταχὺ πλοιάριον τῆς ὑπηρεσίας, ὅπερ
διεβίβαζε διαταγὰς τοῦ ναυάρχου.*

πάλιν ἐξέπεμψε=όπισθ ἀπέστειλεν· πρβλ. § 33 «πάλιν κατέπλευσαν».

*τοῖς ἐνοῦσι (τῷ κέλητι)=τοῖς οὖσιν ἐντὸς τοῦ κέλητος, ἵτοι εἰς τὸ πλή-
ρωμα αὐτοῦ.*

παραχρῆμα δὲ αὐθις=ἀμέσως δὲ πάλιν.

ἐστεφανωμένοι=φοροῦντες στεφάνους ώς καλάς εἰδήσεις κομίζοντες.

ἐπειδὴ=ὅτε.

θύνω εὐαγγέλια=προσφέρω θυσίαν διὰ καλήν ἀγγελίαν.

*ἔμποροι=οἱ παρακολουθοῦντες τὸν στρατὸν πρὸς πώλησιν τροφῶν καὶ
ἄγορὰν λαφύρων.*

*ἐνθεμένους τὰ χρήματα εἰς τὰ πλοῖα=ἀφ' οὗ τοποθετήσωσι τὰ ἐμπορεύ-
ματά των εἰς τὰ φορτηγά πλοῖα.*

πνεῦμα οὐριον=ἄνεμος οὐριος, εὐνοϊκός.

καὶ τὰς τριήρεις (ἀποπλεῖν).

τὴν ταχίστην (όδὸν)=τάχιστα.

ἐμπίμπρημι=κατακαίω.

ἀποδιδράσκω=φεύγω πρυφίως.

εὔδιος=ἥσυχος.

φράζω=λέγω.

τὰ περὶ Ἐτεονίκον=τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν Ἐτ. τίνα;

διαπράττομαι τι=κατορθώνω τι.

ἐπὶ Σάμου=πρὸς τὴν Σ. διευθυνόμενοι πρβλ. § 20 «ἐπὶ Ἑλλησπόντου».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

§ 1—2

Οἱ ἐν οἴκῳ=οἱ οῖκοι, ἥτοι οἱ ἐν Ἀθήναις.
 πρὸς τούτῳ=πλησίον τούτου, πλὴν τούτου πρόβλ. κεφ. Σ', § 3 «πρὸς ταὶς ναυσί».

εἰλοντο=ἐξέλεξαν ὁ ἑνεστώς;

τῶν ναυμαχησάντων στρατηγῶν. Ἐκ τῶν 10 στρατηγῶν ἐνταῦθα μνημονεύονται 8 μόνον, διότι ὁ μὲν ἔνατος Λέων συνελήφθη ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων κυβερνῶν τὴν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Μυτιλήνης εἰς τὸ πέλαγος ἐκπλεύσασαν τριήρη (πρόβλ. κεφ. Σ', § 21), ὁ δὲ δέκατος Ἀρχέστρατος φονευθεὶς ἐν Μυτιλήνῃ εἶχεν ἀντικατασταθῆ ὑπὸ τοῦ Λυσίου (πρόβλ. κεφ. Σ', § 30).

ὅ τοῦ δήμου προεστηκὼς=ὅ ἀρχηγὸς τῶν δημοκρατικῶν.

ὅ ἐπιμελόμενος τῆς διωβελίας=ὅ φροντιζων περὶ τῆς τακτικῆς καταβολῆς εἰς ἔκαστον ἄποδον Ἀθηναϊὸν δύο δροῦλῶν ἐκ τῶν θεωρικῶν γρημάτων πρὸς ἀγορὰν εἰσιτηρίου τοῦ θεάτρου.

ἐπιβολὴ=πρόστιμον.

ὄντα τοῦ δήμου=ἐν ᾧ ταῦτα ἀνήκον εἰς τὸ δημόσιον.

ἔδοξε τῷ δικαστηρίῳ=ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πρόβλ. κεφ. Σ', § 35 «ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς».

δῆσαι=νὰ ὁμιλοῖσιν εἰς τὸ δεσμωτήριον, νὰ φυλακίσωσι τὸ ὁ. δέω-ῶ.

§ 3—7

Μέγεθος τοῦ χειμῶνος=σφραδόρτης τῆς τρικυμίας.

χρὴ παραδοθῆναι εἰς τὸν δῆμον=πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δήμου.

δεθέντας=ἐπειδάν δεθῶσιν πρόβλ. § 2 «δῆσαι».

δικαιόνυς εἶναι ὑποσχεῖν λόγον=κατηγόρουν τῶν στρατηγῶν λέγοντες δίκαιοιον εἶναι ὑποσχεῖν αὐτοὺς λόγον.

ὑπέχω λόγον=δίδω λόγον, ἀπολογοῦμαι.

διότι οὐκ ἀνείλοντο=διατί δὲν ἀνέσυραν ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ ὁ. ἀναιροῦμαι.

καθάπτομαι τινος=κατηγορῶ τινα.

ἐπιστολὴν ἐπεδείκνυματος μαρτύριον, διτ... =δ Θ. παρουσίαζεν ἐπιστολὴν πρὸς ἀπόδειξιν τούτου, διτ...

αἰτιῶματος τινος=τὴν αἰτίαν πράγματος τινος ἀποδίδω εἰς τινα, κατηγορῶ τινα πρόβλ. κεφ. Σ', § 12 «οἱ αἰτιαζόμενοι».

βραχέως=δι' ὀλίγων λέξεων, συντόμως.

οὐ προντέθη σφίσι λόγος=δὲν ἐπετράπη εἰς αὐτοὺς νὰ ἀγορεύσωσιν ἀπολογούμενοι.

ὅτι πλέοιεν καὶ προστάξαιεν=ὅτι ἔπλεον καὶ προσέταξαν· πρβλ. κεφ. 5',
§ 2 «ὅτι παραδιδοίη».

ἀναιρέσις· πρβλ.. § 4 «ἀνεῖλοντο».

ἐστρατηγηκόσιν=οἵτινες εἶχον χρηματίσει στρατηγοί.
καὶ εἴπερ γέ τινας δέοι (αἰτιάσασθαι)=καὶ ἐὰν ἔξ απαντος ἔπρεπε νὰ ἀπο-
δώσωσιν εῖς τινας τὴν αἰτίαν τῆς μὴ ἀναιρέσεως τῶν ναυαγῶν.

ἔχειν=δύνασθαι.

οἵς προσετάχθη (ή ἀναιρέσις)=εἰς τοὺς ὅποιους ἀνετέθη.
καὶ οὐ φευσόμεθα, ὅτι γε κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ἀλλὰ (λέγομεν) τὸ μέγε-
θος τοῦ χειμῶνος εἶναι...

παρέχομαι μάρτυρας=παρουσιάζω ἐμαυτῷ (=πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λό-
γων μου) μάρτυρας.

ἔπειθον=προσεπάθουν νὰ πείσωσι.

ἰδιῶται=οἱ ἀπλοὶ πολῖται, οἱ ἐκκλησιάζοντες Ἀθηναῖοι.

ἔγγυασθαι=νὰ ἐγγυήθωσιν, ὅπως μὴ οἱ στρατηγοὶ δεθῶσιν.

ἀναβαλέσθαι (τὴν ψηφοφορίαν).

ὁψὲ ἦν=βράδυ ἦτο.

τὰς χεῖρας οὐκ ἄν καθεώρων, (εἰς ἐψηφίζοντο)=δὲν θὰ διέκρινον καλῶς
τὰς χεῖρας τῶν ἐκκλησιαστῶν, ἂν ἡ περὶ ἐγγύησεως πρότασις ἐτίθετο
εἰς ψηφοφορίαν. Αἱ ἀποφάσεις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δῆμου τῶν Ἀθη-
ναίων ἐλαμβάνοντο διὰ τάσεως (ὑψώσεως) τῶν χειρῶν (χειροτονεῖν,
χειροτονία).

ἔδοξεν εἰσενεγκεῖν τὴν βουλὴν=ἀπεφασίσθη νὰ προτείνῃ ἡ βουλὴ (εἰς τὸν
δῆμον).

προθιουλεύσασαν=ἔπειθάν προθιουλεύση, ἀφ' οὗ ἐκδώσῃ προθιούλευμα,
ἀπόφασιν.

ὅτῳ τρόπῳ κρίνοιντο οἱ ἀνδρεῖς=κατὰ τὰς διατάξεις τίνος νόμου νὰ δικα-
σθῶσιν οἱ στρατηγοί.

§ 8-16

Ἐγίγνετο Ἀπατούρια=ἐτελοῦντο τὰ Ἀ., ἥτοι ἔορτὴ οἰκογενειακή, καθ'
ἥν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν αὐτὴν φρατοίαν (=γένος) συνεώρταζον καὶ οἱ
πατέρες ἐνέγραφον τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τοὺς πολίτας.

σύνεισι σφίσιν αὐτοῖς=συνέρχονται ἀλλήλοις, συνεορτάζουσι.

μέλανα ἴμάτια ἔχοντας=μελονειμονοῦντας, πενθηφοροῦντας.

ἐν χρῷ κεκαρμένους=σύρριζα, βαθειὰ κουρευμένους· ὁ χρὼς (τοῦ χρωτός,
τῷ χρωτὶ καὶ χρῷ)=τὸ δέρμα· κείρομαι, κέκαρμαι, ἐκάρην.

ώς δὴ ὄντες=διότι δῆθεν ἤσαν.

ἐντεῦθεν=μετὰ ταῦτα.

εἰσήγεικε τὴν γνώμην=εἰσήγαγεν, ἀνεκοίνωσε τὸ προθιούλευμα· πρβλ. §
7 «τὴν βουλὴν προθιουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν».

εἰπόντος *K.*=ἀφ' οὗ ὁ *K.* εἶπε, κατὰ πρότασιν τοῦ *K.*
 ἐπειδὴ (οἱ ἐκκλησιάζοντες) ἀκηκόασι τῶν κατηγορούντων κατὰ τῶν
 στρατηγῶν καὶ ἔκεινων (τῶν στρατηγῶν) ἀπολογουμένων.
 διαψηφίσασθαι (εἰσήνεγκε γνώμην ἡ βουλὴ)=διὰ ψηφοφορίας ν' ἀπο-
 φασίσωσι.

ὑδρία=κάλπη.

ἐφ' ἐκάστη τῇ φυλῇ=ἐπὶ τοῦ τόπου, ὅπου ἐκάστη φυλὴ ἐψήφιζεν.
 κηρύζειν ψηφίσασθαι εἰς τὴν προτέραν (ὑδρίαν τοῦτον), ὅτῳ...
 οὐκ ἀνελέμενοι=ὅτι οὐκ ἀνείλοντο· πρβλ.. § 4 «διότι οὐκ ἀνείλοντο τοὺς
 ναυαγούς».

ὅτῳ δὲ μὴ (δοκοῦσιν ἀδικεῖν).

θανάτῳ ζημιῶσαι=θανατῶσαι, νὰ καταδικάσωσιν εἰς θάνατον.
 οἱ ἕγδεκα ἥσαν αὐληροτοι ἀρχοντες ἐπιμελούμενοι τῆς ἐκτελέσεως τῶν θα-
 νατικῶν ποινῶν.

τὸ ἐπιδέκατον=τὸ δέκατον μέρος.

τῆς θεοῦ, τῆς πολιούχου Ἀθηνᾶς.

παρῆλθε=παρουσιάσθη.

τεῦχος ἀλφίτων=δοχείον ἀλεύρων (κριθίνων).

ἐπιστέλλειν δ' (ἔφη)=εἶπεν δ' ὅτι παρήγειλλον.

προσκαλοῦμαι τινα=καταγγέλλω τινὰ (εἰς τὸν δῆμον ἢ τὸ δικαστήριον).
 συγγεγραφέναι παράνομα=ὅτι εἴχε προτείνει πρότασιν παράνομον· τίς ἡ
 παρανομία;

ἔνιοι=τινές, μερικοί.

ἐπταινῶ=ἐπιδοκιμάζω.

εἰ μὴ τις ἔάσει=εἴαν τις δὲν ἀφήσῃ.

καὶ ἐπὶ τούτοις=καὶ πρὸς τούτοις (καὶ ως νὰ μὴ ἤρκουν ταῦτα, ἵτοι ὅτι δ

δῆμος ἐπήνεσε τὴν παράνομον πρότασιν τοῦ Καλλιξένου).

τούτους, ἵτοι Εὐρυπτόλεμον καὶ ἄλλους τινάς, § 12.

ἥπερ (ψήφῳ ἔκρινον) καὶ τοὺς στρατηγούς.

ἔαν μὴ ἀφῶσι τὴν αὐλῆσιν=εἴαν δὲν ἀποσύρωσι τὴν (κατὰ τοῦ *K.*) καταγ-
 γελίαν πρβλ.. § 12 «προσεκαλέσαντο».

ἐπιθορυβῶ=θορυβωδῶς ἐπιδοκιμάζω.

τινῶν δὲ τῶν προτάνεων φασκόντων οὐ προθήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ
 τὸν νόμον=ἐπειδὴ δέ τινες τῶν προτάνεων ἔλεγον ὅτι δὲν θὰ θέσωσιν
 εἰς ψηφοφορίαν (τὴν πρότασιν τοῦ *K.*), διότι αὐτῇ ἵτο παράνομος. Ἐκ
 τῶν 500 βουλευτῶν οἱ 59 ἐκάστης τῶν δέκα φυλῶν ἐπροτάνευσαν κατὰ
 35—36 ἡμέρας ἀποτελοῦντες τὸ καλούμενον σήμερον προεδρεῖον τῆς
 βουλῆς.

ἀναβάτας (εἰς τὸ βῆμα) κατηγόρει αὐτῶν (τῶν προτάνεων) τὰ αὐτὰ (τῷ αὐτῷ
 ψήφῳ κρίνεσθαι).

οἱ δὲ (ἐνκλησιάζοντες, τὸ πλῆθος) ἐβόων καλεῖν (=προσκαλεῖσθαι) τὸν
φάσκοντας οὐ (προσθήσειν τὴν διαψήφισιν).
οὐκ ἔφη (τοῦτο ποιήσειν) ἀλλ᾽ ἦ...

§ 16—33

Τὰ μέν... τὰ δέ... τὰ δέ...=πρῶτον μέν, δεύτερον δέ, τρίτον δέ.
κατηγορήσων... ὑπεραπολογησόμενος... συμβουλεύσων=ἴνα κατηγορήσω,
ἴνα ἀπολογηθῶ ὑπὲρ τῶν στρατηγῶν, ίνα συμβουλεύσω.

ὅντος μοι ἀναγκαίου καὶ ἐπιτηδείου=εἰ καὶ ἔστι μοι συγγενῆς καὶ φίλος.
κατηγορῶ, εἰδὼν τινᾶς λέγει τοῦτο.

μεταπείθω τινὰ=κάμινο τινὰ νὰ μεταβάλῃ γνώμην.
ἐπιτάσσω τινὶ=διατάσσω τινά.

εἶτα=καὶ ὅμως.

τὴν αἵτιαν ἔχοντι κοινὴν=κοινὴν αἵτιαζονται, ἀπὸ κοινοῦ κατηγοροῦνται.
ἔκεινων ἰδίᾳ ἀμαρτόντων=ἐν ᾧ ἔκεινοι ἰδιαιτέρως ἡμαρτον.
οὐκ (ἀπολοῦνται).

δίκαια τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, δσια τὰ πρὸς τοὺς θεούς.

καὶ (ποιοῦντες ταῦτα), δθεν πεύσεσθε τὰληθῆ=καὶ ἐπιτρέποντες εἰς
τοὺς στρατηγοὺς ν' ἀπολογηθῶσιν, ἐξ οὗ θὰ μάθητε τὴν ἀλήθειαν.

καὶ οὐχ εὑρήσετε σφᾶς αὐτοὺς ἡμαρτηκότας=καὶ δὲν θὰ εὕρητε ὅτι ὑμεῖς
αὐτοὶ ἔχετε διαπράξει ἀμαρτήματα.

μετανοήσαντες ὑστερον=ὅταν ὑστερον μετανοήσητε.

συμβουλεύω δ' ὑμῖν (ταῦτα ποιεῖν), ἐν οἷς...

ἔστιν=οἷόν τε ἔστιν, εἶναι δυνατόν.

κολάσεσθε ταύτη τῇ δίκῃ, ή ἂν βούλησθε κολάσαν αὐτούς.

ἄμα πάντας=συγχρόνως ὅλους μαζί.

εἰμὴ πλέον (δώσετε)=έὰν δὲν ἐπιτρέψητε περισσότερον (τῆς μιᾶς ἡμέρας).
ἄλλοις, ἥτοι τοῖς συκοφάνταις καὶ ἔχθροῖς τῶν στρατηγῶν.

τὸ ψήφισμα Καννωνοῦ=ό νόμος ὁ προταθεὶς ὑπὸ τοῦ Κ.

ἰσχυρότατον=έγκυρότατον, αὐστηρότατα ἐφαρμοζόμενον.

ἀποδικέω·δ=ὑπερασπίζω ἐμαυτὸν ἐν δικαστηρίῳ, ἀπολογοῦμαί.

καταγγώσκομαι=καταδικάζομαι.

βάραρθρον, βαθὺ χάσμα γῆς παρὰ τὸ σημερινὸν Ἀστεροσκοπεῖον, ὃπου ἐν
παλαιότεροις χρόνοις ἐρρίπτοντο οἱ καταδικάζόμενοι εἰς θάνατον.

προσήκων=συγγενῆς πρβλ. § 16 «ἀναγκαῖος».

περὶ πλείονος ποιοῦμαι τινα=περισσοτέραν ἀξίαν ἀποδίδω εἰς τινα, προ-
τιμῷ τινα.

δς ἔστιν ἐπὶ τοῖς ἱεροσύλοις=ὅστις ἔχει τεθῆ πρὸς τιμωρίαν τῶν ἱεροσύ-
λων, ἥτοι τῶν τὰ ἱερὰ συλώντων (πλεπτόντων).

δημόσια εἶναι=δημευθῆναι, ἣ περιουσία αὐτοῦ νὰ δημεύηται.

δπότερος=ὅποιος ἐν τῶν δύο.

κατὰ ἔνα ἔκαστον=εἰς ἔκαστος χωριστά.

τούτων γιγνομένων=ἐὰν ταῦτα γίγνηται.

τεύξονται τῆς τιμωρίας=θὰ τύχωσι τῆς τ., τιμωρηθήσονται.

εὐορκουντες=φυλάσσοντες τὸν δρόκον, (ὅν ὑμόσατε, ὅτι θὰ δικάσητε κατὰ τὸν νόμον).

τὸν ἀφελομένους ἐκείνους=οἵτινες ἐστέρησαν ἐκείνους, ἥτοι τοὺς Λαζ.

ἀπολλύντες τούτους=καταδικάζοντες εἰς θάνατον (τοὺς νικητὰς τῶν Λ. στρατηγούς) τούτους.

τί δὲ καὶ δεδιότες;=καὶ τί τέλος πάντων φοβούμενοι;

οὕτω σφόδρα=τόσον πολύ.

ἐπείγομαι=σπεύδω, βιάζομαι.

ἢ (δέδιτε) μὴ οὐκ...=ἢ φοβεῖσθε μήπως δέν...

ἄλλ' οὐ (δέδιτε), ἄν (κρίνητε) παρὰ τὸν νόμον τί ὀφεῖλοντι λοιπὸν νὰ φοβῶνται μᾶλλον οἱ Ἀθηναῖοι;

μιᾷ ψήφῳ (κρίνεσθαι τοὺς στρατηγούς).

ἄλλ' ἵσως ἀποκτείνατε ἄν τινα καὶ (=καίτερο) οὐκ ὄντα αἴτιον, (εἰ κρίνατε αὐτοὺς μιᾷ ψήφῳ).

ἀναμηνήσθητε ὡς ἀλγεινὸν. καὶ ἀνωφελὲς ἢδη ἐστὶ μεταμελῆσαι (ὑμῖν) ὅστερον=συλλογίσθητε πόσον λυπηρὸν καὶ μάταιον πλέον εἶναι νὰ μετανοήσητε κατόπιν.

πρὸς δ' ἔτι=προσέτι δέ, καὶ μάλιστα.

ἡμαρτηκότες περὶ θανάτου ἀνθρώπου=ἀφ' οὗ θὰ ἔχητε διαπράξει ἀμάρτημα συνεπαγόμενον θάνατον ἀνθρώπου.

δεινὰ δὲ ποιήσατε ἄν, εἰ... ἔδοτε μέν, ἀποστερήσετε δὲ=φοβερὸν δὲ πρᾶγμα θὺ πράξητε, ἀφ' οὗ ἐπετρέψατε εἰς τὸν Ἀ., ἐὰν ἀποστερήσητε τοὺς στρατηγούς...

Ἄριστάρχῳ καταλύοντι τὸν δῆμον=εἰς τὸν Ἀ., καίτερο καταλύοντα τὴν δημοκρατίαν.

προνθετε=παρέσχετε, ἐπετρέψατε.

μὴ ὑμεῖς γε (ποιήσητε ταῦτα).

ἄλλὰ φυλάττοντες τοὺς νόμους ὄντας ἔαντῶν (=ὑμῶν αὐτῶν).

ἐπανέλθετε (διὰ τῆς μνήμης)=ἀναμνήσθητε.

δοκοῦσι (τοῖς κατηγόροις)=δοξάζουσιν, νομίζουσιν οἱ κατήγοροι.

γεγενῆσθαι αἱ ἀμάρτιαι τοῖς στρατηγοῖς=ὅτι ἔχουσι γίνει τὰ σφάλματα

ὑπὸ τῶν στρατηγῶν.

κρατήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ=νικήσαντες ἐν τῇ ναυμαχίᾳ πρβλ. κεφ. 5', § 21 «κρατήσαντες μάχῃ».

ἀναχθέντας ἐπὶ κέρωσ=ἐπειδὴν ἀναχθῶσιν ἐπὶ κέρωσ, ἀφ' οὗ ἐκπλεύσωσιν εἰς μαραζάν γραμμήν, τοῦ ἐνὸς πλοίου τασσομένου ὅπισθεν τοῦ ἄλλου· τὸ ἀντίθετον ἐν μετώπῳ.

ναυάγια=τὰ λείψανα τῶν ναυαγησάντων πλοίων.

τὴν ταχίστην (όδον)=τάχιστα· πρβλ. Α', σ', 37 «ἀποπλεῖν εἰς Χίον τὴν ταχίστην».

ἔφη γενέσθαι ἂν ἀμφότερα=ἔφη ὅτι γένοιτο ἂν ἀμφότερα, εἴπεν ὅτι δύνανται νὰ γίνωσι καὶ τὰ δύο· πρβλ. κεφ. Σ', § 14 «ἔφη οὐδένα ἂν Ἐλλήνων ἀνδραποδισθῆναι».

αὐτοῦ· ποὺ;

δόξαν τοῦτο=ἐπει τοῦτο ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς.

καταλιπεῖν (ἔφη)=*ἐκέλευσε καταλιπεῖν.*

συμμορία=τμῆμα πλοίων (μοίρα) *ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐνὸς τῶν στρατηγῶν.* *τῶν ἀπολωλιῶν οὐσῶν δώδεκα=ἐκ τῶν βυθισθεισῶν, αἵτινες ἦσαν 12.*

Ἐν κεφ. Σ', § 34 ὁ συγγραφεὺς εἴπεν ὅτι «ἀπόλοντο τῶν Ἀθηναίων νῆες πέντε καὶ εἴκοσι»· φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐκ τούτων 12 ἐπέπλεον εἰσέτι, ἂν δ' ἐτύγχανον ἐγκαίρου βοηθείας, ἤδύναντο νὰ σωθῶσι τὰ πληρώματα αὐτῶν.

οὐκοῦν=λοιπόν.

τὰ μὲν πραχθέντα μὴ καλῶς πρὸς τὸν πολεμίους=ῶς πρὸς τὰ πραγμέντα κακῶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

ὑπέχειν λόγον=διδόναι λόγον, ἀπολογεῖσθαι· πρβλ. § 4 «λόγον ὑποσχεῖν».

τὸν δὲ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν (ταχθέντας) κρίνεσθαι (δίκαιόν ἐστι).

μὴ ποιήσαντας=ἐπειδὴ οὐκ ἐποίησαν.

διότι οὐκ ἀνείλοντο· πρβλ. § 4.

ἀμφοτέρων, Θηραμένους καὶ Θρασυβούλου.

ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου=τυχαίως.

ἐπὶ καταδύσης νεῶς=ἐπὶ πλοίου, ὅπερ ἐκινδύνευε νὰ βυθισθῇ πρβλ. κεφ. Σ', § 35 «ἐπὶ τὰς καταδευκυίας ναῦς».

ἀντὶ τῆς νίκης=ἐνώπιον τῆς νίκης.

τῶν ἐκ θεοῦ ἀναγκαίων=τῶν ἐξ ἀνωτέρας βίας (τοῦ χειρῶνος) προελθόντων.

ἀγνωμονῶ=ἀνοηταίνω (ῶστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ διακρίνω τί εἶναι κατορθωτὸν καὶ τί ἀκατόρθωτον).

καταγνόντες (τῶν στρατηγῶν) προδοσίαν=καταδικάζοντες τοὺς στρατηγοὺς ὡς προδότας· πρβλ. § 22 «ἄν καταγνωσθῇ».

γεραιόω=βραβεύω, τιμῶ.

§ 34—35

Γράφω γνώμην=καταθέτω γραπτὴν πρότασιν.

τούτων δὲ (τῶν γνωμῶν) διαχειροτονουμένων=ὅτε δὲ αἱ δύο αὗται γνῶμαι διὰ χειροτονίας ἐνρίνοντο (ποτέρα ὥφειλε νὰ γίνῃ δεκτή).

κρίνω=ἐγκρίνω, ἐπιδοκιμάζω.

ὑπομοσαμένου δὲ Μ.=ἐπειδὴ δὲ ὁ Μ. ἔκαμεν ὑπομοσίαν, ἵτοι προέβαλεν

ενορκον ἔνστασιν ἵσχυριζόμενος ὅτι θ' ἀποδεῖξῃ παράνομον τὴν πρότασιν τοῦ Εὐρυπτολέμου.

μετέμελε τοῖς Ἀ.=μετενόησαν οἱ Ἀ.: πρβλ. § 27 «μεταμελῆσαι δὲ (ὑμῖν) ὕστερον».

προβολὴ=καταγγελία (εἰς τὴν ἐπικλησίαν τοῦ δήμου).

καταστῆσαι ἐγγυητὰς (τοὺς προβαλλομένους)=νὰ δώσωσιν ἐγγυητὰς (ὅτι δὲν θὰ δραπετεύσωσι καθ' ὃν χρόνον θὰ εἶναι ὑπόδικοι) οἱ καταγγελλόμενοι.

ἐδέθησαν ὑπὸ τῶν ἐγγυησαμένων=έφυλακίσθησαν (πρβλ. § 3 «δῆσαι» παὶ § 4 «δεθέντας») ὑπὸ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν πιθανῶς μετανοησάντων. **ὕστερον**, τῷ 405 π. Χ., ὅτε μετὰ τὴν ἐν Αἰγαῖς ποταμοῖς συμφοράν τῶν Ἀθηναίων ἐπεκράτησαν οἱ δλιγαρχικοί.

στάσις=έμφύλιος ἔρις.

κατελθὼν ὅτε (κατῆλθον) **καὶ...**=έπανελθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅτε...

οἱ ἐκ Πειραιᾶς=οἱ μετὰ τοῦ Θρασυβούλου δημοκρατικοὶ οἱ καταλύσαντες τοὺς τριάκοντα.

λιμῷ ἀπέθανεν=έλιμοκτονήθη, ἐξ ἀστίας ἀπέθανεν, διότι οὐδεὶς μετέδιδε τούτῳ οὔτε ὕδατος οὔτε πυρός.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

§ 6—7

Μετὰ ταῦτα, ἥτοι μετὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις καταστροφὴν τοῦ Ηελοποννησίακοῦ στόλου, τὸν θάνατον τοῦ Καλλικρατίδου καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἀναρχίαν καὶ σύγχυσιν ἐν τοῖς συμμάχοις τῶν Λακεδαιμονίων, περὶ ὃν ἐγένετο λόγος ἐν τῷ Α΄ βιβλίῳ.

ἐβούλευσαντο περὶ τῶν ἐνεστηκότων πραγμάτων πέμπειν πρέσβεις= βούλευσάμενοι (συσκεψθέντες) περὶ τῆς ἐνεστώσης (παρούσης) καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἀπεφάσισαν νὰ στείλωσι πρέσβεις.

αἰτήσοντας=ἴνα (οἱ πρέσβεις) **αἰτήσωσι· πρβλ.** Α΄, 5, 5 «ἔροῦντα», § 9 «ἄξοντας» καὶ ζ', 16 «κατηγορήσων».

ἐπὶ τὰς ναῦς=ώς ναύαρχον πρβλ. Α΄, 5, 1 «ἔπειμψαν ἐπὶ τὰς ναῦς Καλλικρατίδαν.

εὖ φέρομαι παρά τινι=ἔχω καλὴν ὑπόληψιν, ἐκτιμῶμαι παρά τινος.
ἐπιστολεὺς=ὑποναύαρχος.

§ 10—12

Τῷ ἐπιόντι ἔτει, ἥτοι τῷ 405 π. Χ.

μεταπέμπομαι=στέλλω καὶ προσκαλῶ.

ὅτι ἀνηλωμένα εἴη=ὅτι ἀνήλωται (ἔχουσι δαπανηθῆ)· ὁ ἐνεστώς;

τὰ παρὰ βασιλέως=τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν (δεδομένα 500 τάλαντα).

δεικνύων ὅσα ἔκαστος ἔχοι=ἐπιδεικνύων (τὰς σημειώσεις ἔκείνων), ὅσα ἔκαστος εἶχε λάβει.

ἐπέστησε τριηράρχους ἐπὶ τὰς τριήρεις=διώρισε τριηράρχους εἰς τὰς τριήρεις (τὰς νεωστὶ ναυπηγηθεῖσας ἐν Ἀντάνδρῳ).

ἀποδίδωμι=καταβάλλω, πληρώνω.

παρεσκευάζοντο τὸ ναυτικὸν=παρεσκεύαζον τὸ ἔαυτῶν ναυτικόν.

οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοί, Κόνων, Ἀδείμαντος καὶ Φιλοκλῆς.

§ 15—19

Λύσανδρος δὲ ἀνήχθη εἰς τὸν κόλπον μισθὸν διαδοὺς τῇ στρατιᾷ, ἐπεὶ **Κῦρος** μετάπεμπτος ἀνέβαινε πρὸς τὸν πατέρα ἀρρωστοῦντα, παραδοὺς πάντα τὰ αὐτοῦ (τῷ Λυσάνδρῳ).

τὰ αὐτοῦ=τὰ ἔαυτοῦ χρήματα.

μετάπεμπτος=προσκληθείς· πρβλ. § 10 «μετεπέμψατο».

διαδίδωμι=διανέμω, διαμοιράζω.

ἀνάγομαι=ἀποτέλεσθαι πρβλ. Α', Σ', 16 «*κατιδὸν Κόνωνα ἀναγόμενον*».

προσβάλλω πόλει=κάμνω ἔφοδον κατὰ πόλεως· πρβλ. Α', Σ', 13 «*προσβάλλων αἴρει τὴν πόλιν*».

τῇ ὑστεραίᾳ=κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἔφοδου.

αἰρῶ κατὰ κράτος=κυριεύω ἐξ ἔφοδου· πρβλ. Α', Σ', 13 «*αἴρει τὴν πόλιν κατὰ κράτος*».

ἔξανδραποδίζω=πωλῶ τοὺς κατοίκους κυριευθείσης πόλεως ὡς δούλους·

πρβλ' Α', Σ', 14 «*ἀνδραποδισθῆναι*» καὶ § 15 «*τὰ ἀνδράποδα ἀπέδοτο*».

μειξοβάρβαροι=μιγάδες "Ελληνες καὶ βάρβαροι.

τὴν βασιλέως (γῆν, γώραν).

προσείλοντο=πρός τοῖς ὑπάρχουσιν εἶλοντο οἱ ἐν οἴκῳ Ἀθηναῖοι, ἐξέλεξαν προσέτιν ὁ ἐνεστώς;

πρὸς τὸν ἔκπλον τῶν πλοίων=ἴνα ἐπιτηρῇ τὰ ἔκπλέοντα φορτηγὰ πλοῖα (ἐκ τοῦ Εὔξείνου πόντου διὰ τοῦ Ἐλλησπόντου καὶ ἐποδίζῃ τὰντα νὰ κομίζωσι σῖτον εἰς τὴν Ἀττικήν, οὗτο δὲ στενοχωρῆσῃ διὰ τῆς πεύης τοὺς κατὰ γῆν ὑπὸ τοῦ Ἀγίδος ἀποκενλεισμένους Ἀθηναίους).

ἐπὶ τὰς ἀφεστηκυίας αὐτῶν πόλεις=ἐναντίον ἐκείνων τῶν πόλεων, ὅσαι εἶχον ἀποστατήσει ἀπ' αὐτῶν (πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μετὰ τὴν ἐν Ἀγινούσαις ναυμαχίᾳν, ἐν τῷ πρὸ αὐτῆς ἥσαν σύμμαχοι τῶν Λ.).

πελάγιοι=διὰ τοῦ πελάγους (καὶ οὐχὶ παραπλέοντες τὴν Ἀσιατικὴν παραλίαν, ὡς ὁ Λύσανδρος).

παρῆσαν=παραλλήλως ἐπορεύοντο· τὸ δὲ παρέοχομαι.

τὰ ἐλεύθερα σώματα=οἱ ἐλεύθεροι.

§ 20—26

Κατὶ πόδας (τῶν πολεμίων)=εὐθὺς κατόπιν τῶν πολεμίων, ἢτοι λίαν ταχέως.

δρμίζομαι=προσορμίζομαι, ἀγκυροβολῶ· πρβλ. Α', Σ', 18 «ἐν τῷ λιμένι δρμίσαμενος».

ἀγγέλλεται αὐτοῖς ἀριστοποιούμενοις=ἀγγέλλονται εἰς αὐτούς, ὅτε ἐγενέματιζον· πρβλ. Α', Σ', 21 «*τυχόντες ἀριστοποιούμενοι*».

ἐπιστίζομαι=προμηθεύομαι τρόφιμα.

διεῖχε δὲ ταύτη ὁ Ἐλλήσποντος=πλάτος δὲ εἶχεν ἐν τούτῳ τῷ μέρει ὁ Ἐλλ.

ώς πεντεκαίδεκα=περίπου δέκα πέντε.

δειπνοποιοῦμαι=τρώγω τὸ φαγητὸν τῆς ἐσπέρας, δειπνῶ· πρβλ. Α', Σ', 26

«*ἐδειπνοποιεῖτο*».

ἐσήμηνεν εἰσβαίνειν (τοὺς στρατιώτας) εἰς τὰς ναῦς=ἔδωκε διαταγὴν νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ πλοῖα οἱ στρατιῶται.

παραβλήματα=παραρρύματα· ίδε Α', Σ', 19.

προεῖπεν ὡς=προεκήρυξεν, ἵνα.
 ἄμα τῷ ἥλιῳ ἀνίσχοντι=κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἥλιου κατὰ τὴν δύσιν τοῦ
 ἥλιου;
 ἐπὶ τῷ λιμένι=ἔμπροσθεν τοῦ λιμένος· τίνος;
 ἐν μετώπῳ=κατὰ μέτωπον, εἰς εὐθεῖαν γραμμήν τὸ ἀντίθετον § 29 «ἀναγ-
 θέντας ἐπὶ κέρωσ·».
 ἀντανάγω (τὰς ναῦς)=ἀντεπεξέργομαι μὲ τὰ πλοῖα.
 κατιδόντας ὅτι ποιοῦσι=ἐπειδὰν κατίδωσιν (οἱ ἐν ταῖς ταχίσταις τῶν
 νεῶν) τί ποιοῦσιν (οἱ Ἀθ.).
 ἀποπλεῖν (=πλεῖν δόπισθ) καὶ ἔξαγγεῖλαι αὐτῷ (ἐκέλευσε Λ.).
 ἔξεβίβασε τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπολειφθέντων πλοίων στρατιώτας.
 ἥκω=ἔπιανέργομαι.
 ἐκ τῶν τειχῶν, τῶν ἑαυτοῦ παρὰ τὴν Σηστόν, εἰς ἀείχε καταφύγει μετὰ
 τὴν ἥπταν τῶν Ἀθηναίων παρὰ τὸ Νότιον καὶ τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ
 ἀπὸ τῆς ἀρχιστρατηγίας.
 κατιδὼν δρμοῦντας=ἰδὼν καλῶς ὅτι ὕδησον πρβλ. Α', Σ', 15 «κατιδὼν
 ἀναγόμενον».
 ἐν αἰγαλῷ δρμῶ=εἴμαι προσωριμισμένος ἐν παραλίᾳ ἀλιμένῳ, ἐν ἀνοι-
 κτῇ θαλάσσῃ.
 πρὸς οὐδεμιᾶ πόλει=πλησίον οὐδεμιᾶς πόλεως, μακρὰν πόλεως.
 μετιόντας τὰ ἐπιτήδεια=ὅτι μετῆσαν (=ἔστελλον καὶ ἐλάμβανον, ἐπρο-
 μηθεύοντο) τὰ τρόφιμα· τὸ δὲ μετέργομαι.
 ἔφη αὐτοὺς δρμεῖν ἐν οὐ καλῷ (δρμῷ).
 μεθοδιάζω=μεταφέρω τὰς ναῦς εἰς ἔτερον δρμον.
 οὐ δύτες=ὅπου ἔὰν εἰσθε, ἔνθα εὑρισκόμενοι.
 αὐτοὶ γὰρ νῦν στρατηγεῖν (εἶπον), οὐκ ἐκεῖνον (στρατηγεῖν).

§ 27—29

Δύσανδρος δέ... εἶπεν... ἀραι ἀσπίδα... ἀποπλέοντας.
 ἐπεὶ πέμπτη ἡμέρα ἦν τοῖς Ἀθ. ἐπιπλέοντιν=ὅτε ἦτο ἡ πέμπτη ἡμέρα,
 ἀφ' ἣς οἱ Ἀθ. ἤρχισαν νὰ πλέωσι κατ' αὐτοῦ εἰς Λάμψακον.
 τοῖς ἐπομένοις παρ' αὐτοῦ=εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας (τοὺς Ἀθ.) κατὰ δια-
 ταγήν του.
 ἐσκεδασμένος=διεσκορπισμένος· ὁ ἐνεστώς;
 ὠνούμενοι=διότι ἐωροῦντο, ἢτοι ἡγόραζον καὶ μετεκόμιζον.
 καὶ δὴ=καὶ μάλιστα.
 τοῦμπαλιν=τὸ ἔμπαλιν, εἰς τὰ δόπισθ.
 ἀραι ἀσπίδα=νὰ σηκώσωσιν, ὑψώσωσι μίαν ἀσπίδα· πρὸς ποῖον σκοπόν;
 συμπαρήσει=συγχρόνως ἐπορεύετο κατὰ τὴν παραλίαν· πρὸς ποῖον σκοπόν;
 ἰδὼν τὸν ἐπίπλοντν=ἐπεὶ εἶδεν ὅτι ἐπέπλεον οἱ Α.
 ἀνὰ κράτος=μὲ ὅλας τῶν τὰς δυνάμεις.

δίκιοτος ναῦς, ἡ ἔχουσα δύο μόνον σειράς κωπῶν (διήρης). **μονόκιοτος** δὲ
ἡ μίαν μόνην σειράν κωπῶν ἔχουσα.

Πάραλος καὶ **Σαλαμινία** ἵσαν αἱ ἵραι τῶν Ἀθηναίων, γρηγοροτοιού-
μεναι εἰς ὑπηρεσίας τῆς πόλεως.
ἔλαβε πρὸς τῇ γῆ=συνέλαβε πλησίον τῆς Ἑηρᾶς· πρβλ. § 25 «πρὸς οὐδε-
μιᾶ πόλει».

συνέλεξεν (ὡς πρόβατα, διεσπαρμένους ὄντας καὶ ἀνικάνους ν' ἀντι-
σταθῶσιν).

οἱ δὲ=δὲ λίγοι δέ.

τειχύδοια=τὰ μικρὰ τείχη (τῆς Σηστοῦ).

ἐπεὶ ἤγνω τὰ πράγματα διεφθαρμένα=ἐπειδὴ ἐνόησεν ὅτι εἶχε κατα-
στραφῆ ἡ δύναμις.

κατασχὼν=προσορμισθείς· ὁ ἐνεστώς;

ἄκρα· ἵδε Α', 5', 26.

τὰ μεγάλα ἴστια τῶν νεῶν=τὰ πανιά τῶν μεγάλων ἴστων τῶν πλοίων
(ἄτινα ὁ μὲν Λ. πατέλιτεν ἐν τῇ Ἑηρᾷ μέλλον νὰ ναυμαχήσῃ, ὅπως ὅσι
τὰ πλοιά του εὔκινητότερα, ὁ δὲ Κόνον ἔλαβεν αὐτά, ὅπως ἐλαττώσῃ
τὴν δύναμιν τῶν πλοίων τῶν Λ., ὅτε θα πατεδίωσον αὐτόν).

ἢ δὲ **Πάραλος** (ἀπέπλευσεν) **εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπαγγελοῦσσα=**ἢ δὲ Π. ἵνα
ἀναγγεῖλῃ· πρβλ. § 6 «εἰτήσοντας».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

§ 1—2

Κατεστήσατο=ἐτακτοποίησε (πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Λαζεδαιμονίων με-
ταβαλῶν τὸ πολιτευμα αὐτῆς εἰς δίλιγαρχικόν).

οἱ δὲ=οὗτοι δὲ (Βυζάντιοι καὶ Καλχηδόνιοι).

ἀφέντες ὑποσπόνδους=ἐπεὶ ἀφεῖσαν ὑπὸ σπονδάς, ἀφ' οὗ ἐπέτρεψαν εἰς
αὐτοὺς ν' ἀπέλθωσι συνθηκολογήσαντες μετ' αὐτῶν.

οἱ προδόντες... δὲ Ἀλκιβιάδης τῷ 409 π. Χ. πατέλαβε τὸ Βυζάντιον διὰ
προδοσίας.

ὑστερον, τῷ 403 π. Χ. ὅτε ἀποκατεστάθη ἡ δημοκρατία ἐν Ἀθήναις.

ἐγένοντο Ἀθηναῖοι=ἔλαβον τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν Ἀθ. (ὡς ἀμοι-
βὴν τῆς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πίστεως αὐτῶν).

διδοὺς ἀσφάλειαν (αὐτοῖς) **πλέουσιν ἐκεῖσε μόνον=**ἐγγυώμενος ὅτι θὰ
εἶναι ἀσφαλεῖς αὐτοί, ἐὰν ἔπλεον ἐκεῖ μόνον.

ἄλλοθι δὲ (πλέουσιν) **οὐν** (διδοὺς ἀσφάλειαν).

εἰδὼς=ἐπειδὴ ἤδει, διότι ἐγνώσθησεν.

ὅτι... ἐσεσθαι=ὅτι ἔσοιτο· ὁ ἐνεστώς;

ἄστυ=αἱ Ἀθῆναι.

ἔνδεια ἐπιτηδείων=ἔλλειψις τροφίμων.

ἀρμοστής ἐκαλεῖτο ὁ ἀποστελλόμενος ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ὃς διοικητὴς πόλεως ὑποτελοῦς εἰς αὐτούς.

§ 3—4

**En ταῖς Ἀθήναις ἐλέγετο ἡ συμφορὰ νυκτὸς ἀφικομένης τῆς Παράλου. οἷμωγὴ διῆκεν εἰς τὸ ἀστυ=θρῆνος διαδοθεῖς ἔφθανεν εἰς τὰς Ἀθήνας· τὸ ὁ. διήκω.*

μακρὰ τείχη ἥσαν τὰ ἔνοῦντα τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰς Ἀθήνας.

παραγγέλλων=διότι ἀνίγγειλε (τὸν συμφοράν).

πενθοῦντες=διότι ἐπένθουν (πάντες μὴ κοιμηθέντες).

ἄλλὰ πολὺ μᾶλλον (πενθοῦντες).

νομίζοντες πείσεσθαι=ἐπειδὴ ἐνόμιζον ὅτι πείσονται (=θὰ πάθωσι)· ὃ ἐνεστώς;

οἴα ἐποίησαν Μηλίους=τοιαῦτα, ὅποια ἐποίησαν εἰς τὸν Μ.

κρατήσαντες πολιορκίᾳ=ὅτε πολιορκοῦντες ἐνίκησαν αὐτούς· πρβλ. Α', Σ',

§ 21 «κρατήσαντες μάχῃ», ζ', 29 «κρατήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ».

τὸν λιμένας τοῦ Πειραιῶς, οἵτινες ἥσαν ὁ τῆς Ζέας, ὁ τῆς Μουνυγίας καὶ ὁ τοῦ Κανθάρου, ἀφῆκαν δὲ ἐλεύθερον τὸν νυρίως Πειραιϊκὸν λιμένα, ὅστις ἐκαλεῖτο **Εμπόριον* (=ἐμπορικὸς λιμήν).

ἀποχόω-ῶ=φράττω διὰ γόματος.

εὐτρεπίζω=ἐπισκευάζω.

ἀφίστημι φυλακὰς=τοποθετῶ φρουράς.

καὶ τάλλα=καὶ κατὰ ἄλλα.

εἰμὶ περὶ τι=ἀσχολοῦμαι εἰς τι.

§ 5—9

Κατεσκευάσατο=κατεστήσατο § 1.

τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία=τὰ ἐν τῇ Θ. φρούρια.

δέκα τριήρεις ἔχοντα=δέκα 10 τριήρεις=δέκα τριήρεσιν.

μετέστησε πρὸς Α.=ἐκαμενεὶς πάντα προσγράψωσι πρὸς τοὺς Α. (ἀποστατήσαντες ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων) τὸ ὁ. μεθίστημι.

ἀφειστήκει Ἀ.=εἶχεν ἀποστατήσει ἀπὸ τῶν Α· τὸ ὁ. ἀφίσταμαι.

γνώριμοι=οἱ ἀριστοκρατικοί.

ἐπεμψεν (ἄγγελον)=ῆγγειλεν.

προσπλεῖ=έτοιμάζεται νὰ πλεύσῃ πρὸς (τὸν Πειραιᾶ).

ἐξῆσαν πανδημεὶ=ἐξεστράτευσαν πανστρατιῷ· τὸ ὁ. ἐξέρχομαι.

παραγγείλαντος=ἐπειδὴ παρήγγειλεν, ἀφ' οὗ ἐξέδωκε διάταγμα.

ἀναλαβὼν αὐτοὺς Παυσανίας=ἀναλαβὼν τὴν ἀρχηγίαν αὐτῶν ὁ Π.

ἐστρατοπέδευσε πρὸς τὴν πόλιν=πρὸς τὸ μέρος τῆς πόλεως, ἢτοι πλησίον αὐτῆς.

ἐν Ἀκαδημείᾳ, ἀκριβέστερος προσδιορισμὸς τοῦ πρὸς τὴν πόλιν.

ἀποδίδωμι=δίδω δημόσιο.

ώς δ' αὔτως=ώσαύτως δὲ (ἀπέδωκε τὰς πόλεις).

τῆς αὐτῶν (πόλεως).

δηρώ-ῶ=λεηλατῶ.

πλοῖα τὰ φορτηγά, ὅσα ἐκόμιζον σίτου εἰς Ἀθήνας.

εἴργω=ἐμποδίζω.

§ 10—12

Πολιορκούμενοι ἡπόρουν=έπειδὴ ἐπολιορκοῦντο, εὑρίσκοντο ἐν ἀπορίᾳ, ἐν ἀμηχανίᾳ.

οὕτε νεῶν οὕτε συμμάχων αὐτοῖς; ὅντων οὕτε σίτου=διότι οὕτε νῆες οὕτε σύμμαχοι αὐτοῖς ἦσαν οὕτε τρόφιμα.

σωτηρία μὴ παθεῖν=μέσον σωτηρίας, ὥστε νὰ μὴ πάθωσι.

ἄ ἐποίησαν (ἀνθρώπους μικροπολίτας) *οὐ τιμωρούμενοι* (αὐτοὺς)=ὅσα (καὶ) ἐποίησαν εἰς κατοίκους μικρῶν πόλεων οὐχὶ διότι ἀδικούμενοι ὑπ' αὐτῶν ἐτιμώρουν αὐτούς.

ὑβρις=ἀλαζονεία.

οὐδ' ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ ἔτέρᾳ=ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ ἔτέρᾳ, δι' οὐδεμίαν ἄλλην αἰτίαν.

ἔκείνοις, τοῖς Λακεδαιμονίοις.

ἄτιμοι πολίται οἱ ἐστερημένοι τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, *ἐπίτιμοι* δὲ οἱ ἔχοντες αὐτά.

καρτερῶ=μετὰ καρτερίας ὑπομένω τι, ἀντέχω.

καὶ οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς=καὶ δὲν ἤρχοντο εἰς διαπραγματεύσεις (μετὰ τοῦ Λ.) περὶ εἰρήνης· πρβλ. Α', 5', 10 «Κῦρος ἀνεβάλλετο διαλεγθῆναι μοι».

ἀποθητικότων πολλῶν λιμῶ=εἰ καὶ ἀπέθητικον πολλοὶ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, καίτοι πολλοὶ ἐλπιοκτονοῦντο· πρβλ. Α', 5', 35 «λιμῷ ἀπέθανεν».

δ σῖτος ἐπιλείπει=αἱ τροφαὶ τελειώνουν.

παρ ^τ*Αγιν*=πρὸς τὸν ^τΑγίν (ἐν Δεκελείᾳ ὅντα ἐστάλησαν οἱ πρέσβεις, διότι ὁ Λύσανδρος μετὰ μοίρας τοῦ στόλου εἶχεν ἀποτλεύσει εἰς Σάμον, ὅπως πολιορκήσῃ αὐτήν).

ἐπὶ τούτοις=ἐπὶ τοῖς ὄροις τούτοις.

οὐ γὰρ εἴραι αὐτὸς κύριος (τοῦ ποιεῖσθαι συνθήκας, ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους ἔφη κυρίους είναι).

§ 13—15

Οι 5 ἔφοροι ἐν Σπάρτῃ εἶχον ἔξουσίαν ὑπερτέρων καὶ τῆς τῶν βασιλέων.

ἐπύθοντο αὐτῶν ἀ ἔλεγον=ἐπληροφορήθησαν, ἔμαθον τοὺς λόγους αὐτῶν.

ὅντα ολά περ καὶ πρὸς ^τ*Αγιν*=ὅτι ἦσαν τοιοῦτοι (οἱ λόγοι), ὅποιοι ἀκρι-

βῶς καὶ οἱ πρὸς τὸν ^τΑ. λεχθέντες.

ἀπιέναι αὐτόθεν=ν' ἀπέλθωσιν ἀπ' ἐκεῖ· ἀπὸ ποῦ;
ἥκειν βουλευσαμένους κάλλιον=ἐπανελθεῖν, ἐπειδὰν βουλεύσωνται κάλ-
λιον, νὰ ἐπανέλθωσιν (εἰς Σπάρτην), ἀφ' οὗ προιγουμένως σκεφθῶσι
καλύτερα.

φόντο ἀπολεῖσθαι πολλοὺς τῷ λιμῷ=φόντο ὅτι ἀπολοῦνται τῷ λιμῷ
πολλοί, ἐνόμιζον ὅτι πολλοὶ θ' ἀποθάνωσιν ἐκ πείνης· πρβλ. § 11 «ἀπο-
θνησόντων πολλῶν λιμῷ».

καθαίρεσις τῶν τειχῶν=ἡ καταρρίμνισις τῶν τειχῶν· ἵστημι τείχη—
καθαιρῶ τείχη.

κράτιστον=διφελικώτατον, συμφροδώτατον.

ἔφ' οἷς προυκαλοῦντο=ἐπὶ τούτοις, ἢ προυκαλοῦντο, μὲ τοὺς ὄφους, οὓς
προέτεινον.

ἔδειθη=έφυλακίσθη πρβλ. Α', ζ', § 3 «δῆσαι», § 4 «δεθέντας», § 35 «ἔδειθησαν».

ἔπι δέκα σταδίους=εἰς διάστημα 10 σταδίων, ἔκτασιν 10 σταδίων.

ἔγενετο ψήφισμα μὴ ἔξεῖναι=ἔψηφίσαντο μὴ εἶναι ἔξουσίαν, ἀπεφάσι-
σαν νὰ μὴ ἐπιτρέπηται.

§ 16—17

Τοιούτων ὅντων (τῶν πραγμάτων)=ότε ἡ κατάστασις τῶν ἐν Ἀθήναις
ἵτο τοιαύτη.

εἶπεν ὅτι ἥξει εἰδὼς=εἶπεν ὅτι ἥξει, ἐπειδὰν εἰδῇ.

ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν=ἐπιμένουσιν εἰς τὴν πρότασίν των περὶ κα-
θαιρέσεως τῶν τειχῶν.

ἢ ἔνεκα πίστεως=ἢ ἔνεκα ἀσφαλείας (ὅτι θὰ ἐπληρωθῶσιν οἱ ὄφοι τῆς
εἰρήνης).

ἐπιτηδῶν (τὸν καιρὸν)=καιροφυλακῶν.

ὅπότε ³Α. ἔμελλον δμολογήσειν=ὅτε οἱ ³Α. ἔμελλον νὰ παραδεχθῶσι.
ἄπαντα ὅ,τι τις λέγοι=πάντας τοὺς λόγους, πᾶσαν πρότασίν περὶ εἰρήνης,
διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν σῖτον=διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν πρβλ. §
11 «οἱ σῖτοι ἐπελελούπει».

ἀπήγγειλεν ὅτι Λ. αὐτὸν κατέχοι, κελεύοι=ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ Λ. αὐτὸν
κατεῖχεν (ἐνράτει πλησίον του), διέταπεν... πρβλ. Α', σ', 2 «ἔλεγεν ὅτι
παραδιδοί», § 4 «διαθροούντων ὅτι παραπίπτοιεν».

τέως μὲν—είτε δὲ=ἐπὶ τοσοῦτον μὲν χρόνον (ἴτοι 3 μῆνας), κατόπιν δέ.
(ἔφη) γὰρ οὐκ εἶναι κύριος τούτων, ἢ ἐρωτῶτο=διότι εἶπεν ὅτι δὲν εἰ-
γεν ἔξουσίαν νὰ διαπραγματευθῇ περὶ τούτων, ἀτινα ἡρωτάτο.

ἥρεθη=ἔξελέγη· ὁ ἐνεστώς;

αὐτοκράτωρ=έχων ἀπεριόριστον ἔξουσίαν νὰ συνάψῃ εἰρήνην μὲ οίουσ-
δήποτε ὄφους.

δέκατος αὐτὸς=αὐτὸς ὡς ἀρχηγὸς δεκαμελοῦς πρεσβείας.

§ 18—20

Λύσανδρος ἔπειμψεν Ἀ. ἀγγελοῦντα τοῖς ἐφόροις=ό Λ. ἔστειλε τὸν Ἀ., ἵνα ἀναγγείλῃ εἰς τοὺς ἐφόρους προβλ. Β', α', β' «αἰτήσοντας».

ἐπὶ τίνι λόγῳ ἥκοιεν=μὲ ποίαν πληρεζουσιότητα ἤλθον.

καλεῖν (εἰς Σπάρτην).

ἔπει δὲ ἥκον (οἱ πρόσθεις), ἐκκλησίαν ἐποίησαν (οἱ ἐφόροι).

ἀντέλεγον (*Δακεδαμονίους*) μὴ σπένδεσθαι=ἀντιλέγοντες τοῖς Λ. ἐλεγον μὴ ποιεῖσθαι σπονδὰς Ἀθηναίοις, νὰ μὴ συνθηκολογήσωσι μετὰ τῶν Ἀθ.

ἔξαιρεῖν (*Ἀθήνας*)=καθαιρεῖν, νὰ κατασκάψωσι τὰς Ἀθ.

ἔφασαν οὐκ ἀνδραποδεῖν=ἔλεγον ὅτι οὐκ ἀνδραποδοῦσι.

ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις=κατὰ τοὺς κινδυνώδεις ἀγῶνας, οἵτινες μέγιστοι ἐγένοντο· τίνας ἀγῶνας ἐννοεῖ;

ἐποιοῦντο εἰρήνην=ἔβούλοντο ποιεῖσθαι εἰρήνην.

ἔφ· φ... ἔπεισθαι=ἐπὶ τῷ δρόφ νὰ συνοδεύσωσι.

καθελόντας... παραδόντας... καὶ καθέντας=ἐπειδὰν καθέλωσι... παραδῶσι... καὶ καθῶσι=ἄφ' οὖ κατακρημνίσωσι, παραδώσωσι καὶ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐπάνοδον.

καθέντας τοῦ ὁ. καθίημι τινα=ἐπιτρέπω τινὶ κατιέραι=κατέγω τινά, ἐπαναφέρω τινὰ ἔξοριστον εἰς τὴν πατρίδα του.

τὸν αὐτὸν ἔχθρον (ὅν καὶ οἱ Λακεδ.) καὶ τὸν αὐτὸν φίλον (ὅν καὶ οἱ Λ.).

ὅποι ἄν ἡγῶνται (αὐτοῖς οἱ Λ.)=ὅπου ἂν ὁδηγῶσιν αὐτοὺς οἱ Λ.

§ 21—23

Ἐπανέφερον ταῦτα=ἀνέφερον ἔπειτα ταῦτα· ποῖα;

ὅχλος πολὺς περιεχεῖτο αὐτοὺς εἰσιόντας=λαὸς πολὺς περιεκύλωνεν αὐτούς, ὅτε εἰσήρχοντο.

μὴ ἥκοιεν ἀπρακτοί=μήπως ἐπανῆλθον οὐδὲν πράξαντες.

ἔγχωρεῖ μέλλειν=ἐπιτρέπεται νὰ ἀναβάλλωμεν.

ἔφ· οἵς ποιοῦντο τὴν εἰρήνην=ἐπὶ τίσιν ὅροις ἔβούλοντο ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην.

προηγόρει αὐτῶν=ἡγόρευεν ὑπὲρ αὐτῶν (τῶν πρέσβεων).

περιαιρεῖν=καθαιρεῖν.

ἀντειπόντων... συνεπαινεσάντων=ἐπεὶ ἀντέλεξαν... συνεπήνεσαν, ἐπειδούμασαν.

κατέπλει (ἐκ Σάμου).

κατῆσαν=κατήρχοντο, ἐπανήρχοντο ἐκ τῆς φυγῆς τὸ ὄχημα;

ὑπ' αὐλητροίδων=ὑπὸ τοὺς ἥζους τῶν αὐλῶν (καὶ ἄλλων μουσικῶν ὄργανων) τῶν αὐλητροίδων.

νομίζοντες ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας=διότι ἐνόμιζον ὅτι ἡτο ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

§ 1—3

Τῷ ἐπιόντι ἔτει, ἣ τοι τῷ 404—403 π. Χ.

ἔδοξε τῷ δήμῳ ἐλέσθαι=ἐψηφίσατο δῆμος ἐλέσθαι, ἀπεφάσισεν ὁ δῆμος νὰ ἐκλέξῃ πρβλ. § 4 «ἔδοξε (τῇ ἐκκλησίᾳ) ἀποχῶσαι».
οἱ συγγράψουσι=ἴνα οὐτοι συγγράψωσι, ἵνα συντάξωσι.

καθ' οὓς πολιτεύσονσι=ἴνα συμφώνως πρὸς τούτοις ζῶσιν ώς πολίται οἱ Αθηναῖοι.

κατὰ πόλεις ἐκάστους=ἐκάστους (τῶν συμμάχων) χωριστὰ εἰς τὰς πατρίδας των.

§ 11—14

Ἐπεὶ τάχιστα=εὐθὺς ώς.

ἐφ' ᾧ τε συγγράψαι πρβλ. B', β', 20 «ἐφ' ᾧ ἐπεσθαι».

καθ' οὕστινας πολιτεύσοιντο=§ 2 «καθ' οὓς πολιτεύσουσι».

ἔμελλον συγγράψειν=ἀνέβαλλον νὰ συντάξωσι πρβλ. B', β', 21 «οὐ γάρ ἐνεζώρει μέλλειν».

ἀποδείνυμι=δημοσιεύω.

καθίστημι ἀρχὰς=διορίζω ἀρχοντας.

ζῶ ἀπὸ συκοφαντίας=πορίζομαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἔχων ώς ἐπάγγελμα τὴν συκοφαντίαν.

καλοὶ καγαθοὶ=ἀριστοκρατικοί.

βαρύς=οχληρός, βαρετός.

ἕπαγω τινὰ θανάτου=καταγγέλλω τινά εἰς τὸ δικαστήριον ώς αἴτιον θανάτου.

καταψηφίζομαι τινος=καταδικάζω τινά, ἀποψηφίζομαι τινος=ἀθφώνω τινά.

ὅσοι συνήδεσαν ἕαντοῖς μὴ ὄντες τοιοῦτοι=ὅσοι εἶχον τὴν συνείδησιν ὅτι δὲν ἤσαν τοιοῦτοι ὅποιοι;

οὐδὲν ἄχθομαι=οὐδόλως λυποῦμαι.

ὅπως ἀν ἐξείη αὐτοῖς=πῶς ἐξέσται αὐτοῖς, πῶς θὰ δυνηθῶσιν αὐτοῖς.

χρῶμαι τῇ πόλει=κυβερνῶ τὴν πόλιν.

ἐκ τούτου (τοῦ χρόνου)=ἐκτοτε.

συμπράξαι ἐλθεῖν φρονδοὺς σφίσι=νὰ ἐνεργήσῃ, ὥστε νὰ σταλῶσι φρονδοὶ πρὸς αὐτούς.

ἔως δὴ καταστήσαιντο=ἔως ὅτου δῆθεν τακτοποιήσωσι πρβλ. B', β', 1 «ἐπεὶ τὰ ἐν Λαμψάκῳ κατεστήσατο».

ἐνποδὼν ποιοῦμαι τινα=ἐκδιώκω, ἐξαφανίζω τινά.

ἀρμοστής· ίδε B', β', 2.

θεραπεύω τινὰ=περιποιῶμαι τινά.

ώς ἐπαινοίη=ἴνα ἐπιδοκιμάζῃ.

συμπέμποντος τούτου αὐτοῖς τῶν φρουρῶν (τινας)=ἐπειδὴ ἀπέστελλεν
οὗτος εἰς αὐτοὺς φρουρούς τινας.

οὐκέτι=οὐχὶ πλέον (ώς ἐποίουν πρότερον).

οὓς ἐνόμιζον ἡκιστα ἀνέχεσθαι (ἄν) παρωθουμένους=ἔκείνους, οἱ ἡκι-
στα ἄν ἀνέχοντο, εἰ παρωθοῦντο, ὃς ἐνόμιζον οἱ τριάκοντα, ἔκείνους.
οἵτινες διόλου δὲν θὰ ἤνειχοντο, ἐὰν παρηγκωνίζοντο ὑπὸ τῶν τριά-
κοντα, ὃς ἐνόμιζον οἱ 30.

ἐπιχειροῦντας δὲ ἀντιπράττειν τι, λαμβάνειν ἀν πλείστους τοὺς συνεθέ-
λοντας (ἀντιπράττειν)=εἰ δ' ἐπιχειροῦν ἀντιπράττειν τι, (ἐνόμιζον οἱ
30 ὅτι οὗτοι) λαμβάνοιεν ἄν (=ἔχοιεν ἄν) πλείστους τοὺς ἐθέλοντας
σὺν (αὐτοῖς ἀντιπράττειν τοῖς 30)=ἄν δ' ἐπεχειροῦν ν' ἀντιπράττωσι
πρὸς τοὺς 30, θὰ εὑρισκον πλείστους προθύμους νὰ βοηθήσωσιν αὐτοὺς
εἰς τὴν ἀντίπραξιν ταύτην.

§ 15—19

Ομογνώμων=διμόφωνος, σύμφωνος.

προπετῆς=δομητικός, πρόδυμος.

ἄτε καὶ φυγῶν=διότι καὶ εἰς φυγὴν πατεδικάσθη, ἔξωρίσθη.

ἀντικόπτω=ἀντιπράττω, ἀντιλέγω.

εἰκός ἔστι θανατοῦν=εὔλογον εἶναι νὰ καταδικάζῃ τις εἰς θάνατον.

καλοὶ κάγαδοι: ίδε § 12.

ἔνεκα τοῦ ἀρέσκειν τῇ πόλει=ἴνα ἀρέσκωμεν εἰς τοὺς συμπολίτας.

οἰκείως χρῶμαί τινι=μετ' οἰκειότητος, φιλικῶς προσφέρομαι πρός τινα.

ἀντέλεγεν ὡς οὐκ ἐγχωροίη=ἀντιλέγων τῷ Θ. ἐλεγεν ὅτι οὐκ ἐγχωρεῖ
(=δὲν ἐπιτρέπεται) τοῖς βουλομένοις πλεονεκτεῖν (=εἰς τοὺς θέλοντας
νὰ εἶναι ὑπέρτεροι τῶν ἄλλων) μὴ οὐκ ἐκποδὼν ποιεῖσθαι (=νὰ μὴ ἐ-
ξαφανίζωσι) τοὺς ἴναντατάτους διακαλύνειν (αὐτοὺς πλεονεκτεῖν).

εἰ δὲ οἵτις χρῆναι ἐπιμελεῖσθαι (ἡμᾶς) ταύτης τῆς ἀρχῆς ἥττόν τι ἡ ὥσ-
περ (ἐπιμελοῦνται) τυραννίδος=έὰν δὲ νομίζῃς ὅτι πρέπει νὰ φροντί-
ζωμεν ήμεῖς περὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης κατά τι διλιγότερον ἢ ὅσον φροντί-
ζουσι περὶ τῆς τυραννίδος οἱ τύραννοι.

εὐήθης=μωρός, ἀνόντος.

ἐπεὶ δὲ πολλοὶ ἡσαν δῆλοι συνιστάμενοι καὶ θαυμάζοντες=ἐπειδὴ δὲ
πολλοὶ ἡσαν φρινεροὶ ὅτι συνίσταντο καὶ ἐθαύμαζον, ὅτι συνίζοντο
εἰς συσκέψεις καὶ ἡπόχουν.

τί ἔσοιτο ἡ πολιτεία=τί ἔσται ἡ πολιτεία, ποῦ θὰ καταντήσῃ τὸ πολι-
τεύμα (τοῦτο τῶν 30).

ἀποθηγμονόντων πολλῶν=διότι ἀπέθηγκον πολλοὶ (ὑπὸ τῶν 30).

ἐλεγεν ὅτι ἔσοιτο ἀδύνατον=ἔλεγεν ὅτι ἔσται ἀδύνατον.

εἰ μή τις λήψοιτο=εἰ μή τις λήψεται, έάν τις δὲν προσλάβῃ.

κοινωνὸς τῶν πραγμάτων=μέτοχος τῆς ἀρχῆς.

ἐκ τούτου μέντοι=μετὰ ταῦτα δ' ὅμως.

οὐχ ἡκιστα=μάλιστα, ποδὶ πάντων.

μὴ συρρεείησαν=μήπως συρρεύσωσι τοῦ ὁ. συρρέω.

καταλέγω=έγγραφο ἐν καταλόγῳ.

τοὺς μεθέξοντας δὴ τῶν πραγμάτων=ἴνα δῆθεν οὗτοι μετάσχωσι τῆς ἀρχῆς.

ἔλεγεν ὅτι δοκοίη ἔαυτῷ γε εἶναι ἄτοπον=ἔλεγεν ὅτι ἐδόκει ἔαυτῷ γε (εἰς αὐτὸν τούλάχιστον) ὅτι ἔστιν ἄτοπον.

πρῶτον μὲν τὸ καταλέξαι τρισιχιλίους=πρῶτον μὲν τοῦτο, ὅτι κατέγραψαν (οἱ 30) 3000 ἐν τῷ καταλόγῳ.

βούλομένους ποιήσασθαι τοὺς βελτίστους κοινωνοὺς (τῶν πραγμάτων)=

ἐν ᾧ ἥθελον νὰ καταστήσωσι μετόχους τῆς ἀρχῆς τοὺς ἀρίστους πολίτας. ὕσπειρο ἔχοντά τινα ἀνάγκην...=δις ἐὰν ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ κατ' ἀνάγκην περιελαμβάνοντο μόνον κρητοῖ πολίται καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν μήτε ἔξι τούτων (τῶν 3000) νὰ ὑπάρχωσι σπουδαῖοι πολίται μήτε ἐντὸς τούτων πονηροί.

ὅδῷ ἡμᾶς κατασκευαζομένους τὴν ἀρχὴν βιαίαν καὶ ἡτονα τῶν ἀρχομένων=βλέπω ὅτι ἡμεῖς προσπαθοῦμεν νὰ κάμιωμεν τὴν ἀρχὴν τυραννικὴν καὶ ἀσθενεστέραν τῶν ἀρχομένων (τ. ε. εὐνόλως δυναμένην νὰ καταλυθῇ ὑπὸ τῶν πολιτῶν).

§ 20—23

Ἐξέτασις=στρατιωτικὴ ἐπιθεώρησις.

κελεύσαντες (πάντας) ἀπιέναι=ἐπεὶ ἐκέλευσαν πάντας ἀπέρχεσθαι.

ἀποθεμένους τὰ ὅπλα=ἐπειδὰν ἀποθῶνται τὰ ὅπλα, ἀφ' οὗ καταθέσωσι τὰ ὅπλα ἐκεῖ, ὅπου ἔκαστοι ἐπεθεωρήθησαν.

παρείλοντο=ἀφείλοντο, παρέλαβον.

ἀνακομίζω τι=κομίζω τι ἄντο.

συνέθηκαν=ἔθηκαν δλα όμοῦ.

ἐν τῷ ναῷ, τῷ Παρθενῷ.

ῶς ἔξὸν ἥδη αὐτοῖς ποιεῖν δ', τι βούλοιντο=ἐπειδή, ὡς ἐπίστευον, ἔξην ἥδη αὐτοῖς ποιεῖν δ', τι ἐβούλοντο, ἐπειδὴ ἐνόμιζον ὅτι ἥδυναντο πλέον νὰ πράττωσι πᾶν δ', τι ἥθελον.

χρημάτων (ἔνεκα).

ἔδοξε δ' αὐτοῖς... λαβεῖν καὶ ἀποκτεῖναι μέν, ἀποσημήγασθαι δέ.

λαβεῖν=συùλαβεῖν.

μέτοικοι ἐκαλοῦντο οἱ ἐγκατεστημένοι ἐν Ἀθήναις ξένοι, οἵτινες ἐπλήρωντο ἴδιον φόρον, *μετοίκιον* καλούμενον (12 δραχμὰς κατ' ἔτος), ἵσαν δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πλούσιοι ἀσχολούμενοι εἰς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν.

ἀποσημαίνομαι τι=σφραγίζω, δημιεύω τι.

ὄντινα (τῶν μετοίκων).

ἄλλος οὐδεὶς μοι εἶναι καλὸν ποιεῖν ἡμᾶς (πράγματα) ἀδικώτερα τῶν συκοφαντῶν.

φάσκοντας βελτίστους εἶναι=οὕτινές φαμεν ὅτι ἐσμὲν βέλτιστοι.

ἐκείνοις εἴσων ζῆν (ἐκείνους), παρ' ᾧ λαμβάνοιεν χρήματα.

μηδὲν ἀδικοῦντας (ἀνθρώπους)=ἀνθρόπους καὶ ἐὰν οὗτοι μηδεμίαν ἀδικίαν πράττωσι.

τῷ παντὶ=παντελῶς.

νομίζοντες αὐτὸν εἶναι ἐμποδὼν=ἐπειδὴ ἐνόμιζον ὅτι αὐτὸς ἦτο ἐμπόδιον.

λυμαίνομαι=βλάπτω.

παραγγενέσθαι ἔχοντας ἔιφίδια ὑπὸ μάλης=νὰ ἔλθωσιν (εἰς τὴν βουλὴν) πρατοῦντες ἔιφίδια ὑπὸ τὴν μασχάλην.

§ 24—35

Πλείους τοῦ καιροῦ=περισσότεροι ἢ ὅσον ἀπαιτεῖ ἡ περίστασις αὗτη.

μεθίσταμαι=μεταβάλλομαι.

τοῖς μεθιστᾶσι (τὴν πολιτείαν) εἰς ὀλιγαρχίαν=εἰς τοὺς θέλοντας νὰ μεταβάλωσι τὸ πολίτευμα ἀπὸ δημοκρατικοῦ εἰς ὀλιγαρχικόν.

διὰ τὸ εἶναι τὴν πόλιν=διὰ τοῦτο, ὅτι ἡ πόλις ἐστί.

καὶ διὰ τὸ τεθράφθαι τὸν δῆμον=καὶ διὰ τοῦτο, ὅτι ὁ δῆμος τέθραπται, ἔχει ἀνατραφῆ, ἔχει ζῆσει.

ἡμεῖς δὲ γνόντες μὲν εἶναι τὴν δημοκρατίαν χαλεπὴν πολιτείαν τοῖς (τοιούτοις), οἷοι ἡμεῖς τέ ἐσμεν καὶ ὑμεῖς, γνόντες δὲ ὅτι ὁ μὲν δῆμος (=οἱ δημοκρατικοὶ) οὕποτε γένοιτο ἀν φίλος Λ. τοῖς περισσόσαυν ἡμᾶς, οἱ δὲ βέλτιστοι διατελοῦν ἀν πιστοὶ (αὐτοῖς).

ἡμῖν (τοῖς τριάκοντα) τε καὶ ὑμῖν (τοῖς βουλευταῖς).

οἱ βέλτιστοι=οἱ ὀλιγαρχικοί.

διατελοῦν ἀν=θὰ ἔξακολουθῶσι νὰ εἶναι.

ταύτη τῇ καταστάσει=ταύτην τὴν πολιτείαν (τῶν 30).

δίκην διδόναι=τιμωρεῖσθαι.

αἰσθανόμεθα Θ. ἀπολλύντα=αἰσθανόμεθα ὅτι Θ. πειρᾶται ἀπολλύνται, ἐννοοῦμεν ὅτι ὁ Θ. προσπαθεῖ νὰ καταστρέψῃ.

οἱ δύναται=τούτοις, ἀ δύναται, διὰ τῶν μέσων τούτων, τὰ ὅποια δύναται νὰ μεταχειρισθῆ.

ώς δὲ ταῦτα ἀληθῆ (ἐστι)=ὅτι δὲ ταῦτα εἶναι ἀληθῆ.

οὐδέντα εὑρόγετε οὔτε ψέγοντα τὰ παρόντα μᾶλλον Θ. τουτοῦ οὔτε ἐνατιούμενον.

ὅταν βουλώμεθα ποιήσασθαι ἐκποδῶν τινα τῷ δημαγωγῶν.

ταῦτα γιγνώσκω=ταύτην τὴν γνώμην ἔχω.

ἄρχω τῆς πίστεως=γίνομαι εἰσηγητής τῆς ἐμπιστοσύνης.

ἔξορμήσας ἡμᾶς δίκην ἐπιτιθέναι τοῖς ὑπαγομένοις πρώτοις εἰς ὑμᾶς—
ἐνῷ παρότουνεν ὑμᾶς νὰ τιμωρήσωμεν ἐκείνους, οἵτινες πρῶτοι κα-
τηγγέλλοντο εἰς ὑμᾶς.

αὐτὸν, ητοι ἐν τῇ πολιτικῇ μεταβολῇ.
ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθίσταμαι=ἐν ἀσφαλείᾳ καθίσταμαι, ἔξασφαλίζομαι.
δίδωμι δίκην τῶν πεπραγμένων=τιμωροῦμαι διὰ τὰ πεπραγμένα ὑπ’ ἐμοῦ
προβλ.. § 26 «δίκαιον δίκην διδόναι».

προσήκει αὐτῷ δίδην διδόναι=προσήκοντις ἐστιν αὐτὸν δίκην διδόναι,
ἀριμόζει αὐτὸς νὰ τιμωρηθῇ.

καίτοι=καὶ βεβαίως, καὶ ἀληθῶς.
φυλάττομαι τι=φυλάττω ἐμαυτὸν ἀπό τινος, προφυλάττομαι ἀπό τινος.
ἔχθιόν (ἐστιν ἡ προδοσία τοῦ πολέμου)=μισητότερον πρᾶγμα είναι.
ἄνθρωποι σπένδονται=οἱ ἄνθρωποι σπονδάς (=συνθήκας) ποιοῦνται
προβλ.. Β', β', 1 «ὑποσπόνδους ἀφέντες», Β', β', 19 «ἀντέλεγον μὴ σπέν-
δεσθαι Ἀθηναίοις».

πώποτε=οὐδέποτε ἔως τώρα.

φύσει=ἐκ φύσεως, φυσικὸν ἰδίωμα ἔχει.

ἀναμιμήσκω τινά τι=ύπενθυμίζω εἰς τινά τι.

τιμώμενος ἐξ ἀρχῆς=εἰ καὶ ἐτιμᾶτο ἀνέκαθεν.

κατὰ τὸν πατέρα=διμοίως πρὸς τὸν πατέρα, ὡς καὶ ὁ πατήρ του.

προπετέστατος=ἰδὲ § 15.

εἰς τοὺς τετρακοσίους=εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν τετρακοσίων, τῷ 411 π. Χ.
ἐπεὶ δ’ ἥσθετο συνιστάμενόν τι ἀντίπαλον τῇ δλιγαρχίᾳ=ὅτε δ’ ἐνόη-
σεν ὅτι ἐλάμβανε σύστασιν, ἐσχηματίζετο κόμιμα τι ἀντίπαλον εἰς τὴν
δλιγαρχίαν προβλ.. § 17 «δῆλοι ἦσαν συνιστάμενοι».

ἐπ’ ἔκείνους=κατ’ ἔκείνων.

ὅθεν δήπον=ἐκ τούτου δὲ βέβαια.

κόθιορνος, ὑπόδημα τῶν ὑποκριτῶν τοῦ θεάτρου ἀριμόζον εἰς ἀμφοτέρους
τοὺς πόδας.

δεῖ οὐ δεινὸν εἶναι τὸν ἄνδρα προάγειν τοὺς συνόντας εἰς πράγματα=
πρόπει νὰ μὴ εἶναι ἴκανός ὁ ἀνήρ νὰ διδηγῇ τοὺς φίλους εἰς ἐπικινδύνους
ἐπιχειρήσεις.

ἀντικόπτει τι=παρουσιάζεται ἐμπόδιον τι.

ἀλλὰ (δεῖ τὸν ἄνδρα τὸν ἄξιον τοῦ) διαπονεῖσθαι (οὗτος), ὥσπερ (διαπο-
νοῦνται οἱ πλέοντες) ἐν τη̄.

διαπονοῦμαι=κοπιάζω διαρκῶς, ἐπιμένω κοπιάζων.

καθίσταμαι εἰς οὖρον=εὔρισκω οὐραίον (εὐνοῦν) ἄνεμον.

εἰ δὲ μὴ (διαπονοῦντο οἱ πλέοντες).

εἰς τάναντία=εἰς τὰ δόπισμα.

θανατηφόροι=φέρονται, προξενοῦσι θανάτους.

διὰ τὸ εἶναι εὐμετάβολος=διὰ τοῦτο, ὅτι εἶ εὐμετάβολος, διότι εἴσαι ἄστα-
τος ἐν τῇ πολιτικῇ.
 μεταίτιος εἰς πλείστους ἀπολωλέναι ὑπὸ τοῦ δήμου=συναίτιος εἴσαι τῆς
 ἀπολείας πλείστων (ὁλιγαρχιῶν) ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν.
 ἐξ ὀλιγαρχίας=ἐν ταῖς ἐξ ὀλιγαρχίας εἰς δημοκρατίαν μεταβολαῖς.
 ἐκ δημοκρατίας=ἐν ταῖς ἐκ δημοκρατίας εἰς ὀλιγαρχίαν μεταβολαῖς.
 τοὶ=βεβαίως.
 ταχθεὶς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἀνελέσθαι=εἰ καὶ ἐτάχθη ὑπὸ τῶν στρα-
 τηγῶν, ὅπως ἀνέλοιτο· πρβλ. Α', Σ', 35 καὶ Ζ', 4, 5.
 τοὺς καταδύντας ἐν τῇ ναυμαχίᾳ=τοὺς καταβυθισθέντας κατὰ τὴν ναυ-
 μαχίαν· πρβλ. Α', Ζ', 4.
 οὐκ ἀνελόμενος=εἰ καὶ οὐκ ἀνείλετο.
 ἀπέκτεινεν αὐτοὺς=ἐγένετο αἴτιος, ὥστε νὰ καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον
 καὶ φονευθῶσιν αὐτοῖς.
 ὅστις γε μὴν=ἄλλος δῆμος ὅστις.
 τοῦ πλεονεκτεῖν=τοῦ πλέον ἔχειν, τοῦ ὑπερέχειν· πρβλ. § 16 «τοῖς πλεο-
 νεκτεῖν. βουλομένοις».
 τοῦ καλοῦ=τῆς τιμῆς.
 ἐντρέπομαι τινος=φροντίζω περὶ τινος.
 φείδομαι τινος=λυποῦμαι τινα.
 πῶς δὲ οὐ (χρὶ) φυλάξασθαι (τοῦτον)=πῶς δὲ δὲν πρέπει νὰ προφυλα-
 γθῶμεν ἀπὸ τούτου; πρβλ. § 29 «φυλάξασθαι τὸ ἀφανές».
 εἰδότας=ἐπειδὴ σμεν, ἀφ' οὗ γνωρίζομεν.
 ὡς μὴ δυνασθῆ=ἴνα μὴ δυνηθῇ.
 ὑπάγω τινὰ=καταγγέλλω τινά· πρβλ. § 28 «τοῖς ὑπαγομένοις εἰς ὑμᾶς».
 εἰκὸς=εὔλογον, ὁρθόν.
 δήποτε· ίδε § 30.
 τοῖς πλείστοις (τῶν ἐφόρων)=εἰς τὴν πλειονοψήν.
 οἵεσθε αὐτὸν οὐκ ἀν ἀξιωθῆναι=οἵεσθε ὅτι αὐτὸς οὐκ ἀξιωθείη,
 νομίζετε ὅτι αὐτὸς δὲν ἥθελε κριθῆ ἀξιος; πρβλ. Α', Σ', 14 «ἔφη οὐδένα
 ἄν· Ἐλλήνων ἀνδραποδισθῆναι».
 ὡς οὗτος ποιήσειν ἀν πολλοὺς μέγα φρονεῖν=διότι οὗτος θὰ κάμῃ
 πολλοὺς νὰ μεγαλοφρονῶσι.
 σωθεῖς=εἰ σωθείη, ἐὰν ἥθελε σωθῆ.
 τῶν γιγνωσκόντων ἐναντία ὑμῖν=ἐκ τῶν ἐχόντων γνώμην ἐναντίαν πρὸς
 ὑμᾶς, ἐκ τῶν ἀντιπάλων ὑμῶν· πρβλ. § 27 «εἰ ταῦτα ἐγίγνωσκε».
 ἀπολόμενος δὲ ὑποτέμοι ἀν τὰς ἐλπίδας πάντων=εἰ δ' ἀπόλοιτο, ὑποτέ-
 μοι ἀν τὰς ἐλπίδας πάντων.
 τῶν ἔξω (τῆς πόλεως)=τῶν φυγάδων.
 ὑποτέμνω=κόπτω σύρριζα, ματαιώνω, καταστρέφω.

§ 35—49

Μνησθήσομαι (ἐπείνου), δέ . . εἰπε=θὰ ἀναφέρω (καὶ θὰ ἔξετάσω) ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον εἴπε.

οὐκ ἥρχον λόγου=δὲν ἔκαμψα ἀρχὴν κατηγορίας.

ἔφασαν οὐκ ἀνελέσθαι (με) τοὺς δυστυχοῦντας=ἔφασαν ὅτι οὐκ ἀνειλόμην ἐγὼ τοὺς δυστυχοῦντας (καταδύντας).

προσταχθέν μοι ὑφ' ἔαυτῶν (ἀνελέσθαι αὐτοὺς)=εἰ καὶ προσετάχθη μοι.. . ὡς δυνατὸν ἦν οὐδὲ πλεῖν μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἄνθρας=ὅτι οὐδὲ νὰ πλέωμεν ἵτο δυνατόν, πολλῷ δὲ μᾶλλον (δὲν ἥτο δυνατόν) νὰ ἀνασύρωμεν τοὺς ἄνθρας.

τῇ πόλει=τοῖς πολίταις (ἐν τῇ ἐπικλησίᾳ).

φάσκοντες γὰρ οἶόν τε εἶναι=διότι, εἰ καὶ ἔφασαν δυνατὸν εἶναι, καίτοι ισχυρίζοντο ὅτι ἥδυναντο.

προέμενοι=ἀφήσαντες τοῦ ὁ. προΐεμαι.

ῳχοντο ἀποπλέοντες=ταχέως ἀπέπλευσαν,

τὸ παρακηκοέναι *Κριτίαν*=ὅτι ὁ Κ. ἔγει παρακούσει (τοὺς λόγους τῶν στρατηγῶν δικαζομένων).

ταῦτα=ἡ δίκη τῶν στρατηγῶν.

πιενέσται ἐν Θεσσαλίᾳ ἔκαλοῦντο οἱ ἀκτήμονες πολῖται (ἥς οἱ εἶλωτες τῆς Σπάρτης καὶ οἱ θῆτες τῶν Ἀθηγῶν).

μηδὲν γένοιτο ἐνθάδε (τούτων), ἢ οὗτος ἐπραττεν ἐκεῖ.

τάδε γε διολογῶ τούτῳ=ἥς πρὸς τὰ ἔξῆς βεβαίως συμφωνῶ μὲ τοῦτον. (διολογῶ) δίκαιον εἶναι τυγχάνειν τιμωρίας (αὐτόν), εἴ τις βούλεται μὲν . . ποιεῖ δέ.

ὅστις μέντοι ἐστὶν=τίς ὅμιος εἶναι.

οὕμαι ὑμᾶς κρίνειν ἢν κάλλιστα=οἴομαι ὅτι ὑμεῖς κρίνοιτε ἢν κάλλιστα· πρβλ. § 34 «οἰεσθε αὐτὸν οὐκ ἀξιωθῆναι ἢν τῆς μεγίστης τιμωρίας». καθίσταμαι εἰς τὴν βουλείαν=γίνομαι βουλευτής.

ἀποδείκνυνται ἀρχαὶ=διορίζονται ἀρχοντες.

διολογούμενως=πραγματικῶς, ἀληθῶς.

ταῦτα ἐγίγνωσκομεν=τὴν αὐτὴν γνώμην εἴχοιμεν πρβλ. § 34 «τῶν γιγνωσκόντων ἐναντία ὑμῖν» καὶ κατωτέρῳ «τάναντία γιγνώσκειν».

οὗτοι=οἱ τριάκοντα.

ἥδειν γὰρ ὅτι . . φοβήσοιτο, φοβούμενοι δέ, ὅτι ἔσοιντο=ἐγίγνωσκον

γὰρ ὅτι φοβήσονται, φοβούμενοι δέ, ὅτι ἔσονται.

ἀποθνήσκοντος *Δέοντος*=ὅτε ἀπέθηγσκεν (ύπὸ τῶν 30) ὁ Λ.

οὗτος καὶ δοκοῦντος=δς καὶ ἦν καὶ ἐδόκει (εἶναι).

τῆδε τῇ πολιτείᾳ (τῇ διλιγαρχιῇ τῶν 30).

δημοτικὸν=τῷ δήμῳ εὐάρεστον.

ἀπολλυμένου ὑφ' ἡμῶν=ἀποθνήσκοντος ὑφ' ἡμῶν.

ἐν τῷ πολέμῳ (τῷ Πελοποννησιακῷ).

παρέχομαι τι=ἰδίᾳ δατάνῃ παρέχω, προσφέρω τι.
ἡπιστάμην ὅτι πάντες ἔξοιεν ὑπόπτως ἡμῖν=ἔγιγνωσκον ὅτι πάντες ὑπο-
 πτεύσουσιν ἡμᾶς.

ὅτε ἔφασαν χρῆναι λαβεῖν ἔκαστον (τῶν τριάκοντα) ἔνα τῶν μετοίκων.
εὐδηλον=λίαν δῆλον, καταφανές.

τούτων ἀπολομένων=εἰ οὗτοι (οἱ 30 μέτοικοι) ἀπόλοιντο.

παραιροῦμαι=ἀφαιροῦμαι πρβλ. § 20 «τὰ ὅπλα πάντων παρεῖλοντο».

ἔξῆν γὰρ αὐτοῖς (τοῖς Λ.), εἰ ἐδέοντο τούτους (τοῦ γενέσθαι ὀλίγους ἡμᾶς),
 καὶ μηδέ τα (ἡμῶν) λιπεῖν, πιέσαντας ἡμᾶς τῷ λιμῷ ὀλίγον ἔτι χρό-
 νον=διότι ἡδύναντο οἱ Λ., ἐὰν ἥθελον νὰ δὲν γοστεύσωσιν ἡμᾶς, καὶ
 κανένα ἔξ ἡμῶν νὰ μη ἀφήσωσιν ἐν τῇ ζωῇ, πιέσαντες ἡμᾶς ὀλίγον
 ἀκόμη χρόνον διὰ τῆς πείνης.

οὐδέ γε συνήρεσκε μοι=οὐδὲ συνεπεδοκίμαζον, οὐδὲ συγκατένευον βεβαίως
 μισθοῦμαι φρουροὺς=λαμβάνω ἐπὶ μισθῷ φρουρούς.

ἔξὸν=ἐπεὶ ἔξῆν (ἡμῖν), διότι εἰχομεν τὴν δύναμιν.

προσλαμβάνειν=πρὸς τοῖς ὑπάρχονσι λαμβάνειν, προστιθέναι.

ἔραδίως κρατῶ=εὐκόλως ὑπερτερῶ, ὑπερισχύω.

ἥδειν γὰρ ὅτι...ἔσοιτο πρβλ. § 39 «ἥδειν γὰρ ὅτι φοβήσοιντο».

οὐτω=εἰ φυγαδεύομεν Θρασύβοντον, Ἀνυτον, Ἀλκιβιάδην.

τὸ ἀντίπαλον=οἱ ἀντίπαλοι.

εἰ προσγενήσοιντο=εἰ προστεθήσοιντο.

νουθετῶ=συμβούλευω.

οὐ ποιοῦσιν, ὡς Κριτία, τοὺς πολεμίους ἵσχυρούς οἱ κωλύοντες (τοὺς ἑαυ-
 τῶν φίλους) *ποιεῖσθαι ἔχθρούς πολλούς οὐδὲ οἱ διδάσκοντες* (αὐτούς,
 ἤτοι τοὺς φίλους) *κτᾶσθαι πλείστους συμμάχους*.

ἄλλως=κατ' ἄλλον τρόπον.

ῶδε=κατὰ τὸν ἔξῆς τρόπον.

ἐπισκοποῦμαι τι=ἔξετάζω, σκέπτομαι τι.

οἵεσθε Θρασύβοντον καὶ Ἀνυτον... βούλεσθαι ἀν γίγνεσθαι ἐνθάδε μᾶλ-
λον (ταῦτα), ἣ ἔγω λέγω ἢ ἡ οὗτοι πράττονται=νομίζετε ὅτι ὁ Θρ.
 καὶ ὁ Ἀ. καὶ οἱ ἄλλοι φυγάδες θὰ ἐπεθύμουν νὰ γίνωνται ἐδῶ μᾶλλον
 ταῦτα, τὰ ὅποια ἔγω λέγω (ὅτι πρέπει νὰ γίνωνται) ἢ ὅσα οὗτοι (οἱ τριά-
 κοντα) πράττουσιν;

οἷμαι νομίζειν αὐτοὺς=φρονῶ ὅτι αὐτοὶ (οἱ φυγάδες) νομίζουσι.

πάντα εἶναι μεστὰ συμμάχων=ὅτι πενταγοῦ εἶναι πλείστοι σύμμαχοι
 αὐτῶν.

τὸ κράτιστον τῆς πόλεως=οἱ ἀριστοι τῶν πολιτῶν (εἴτε δημοκρατικοὶ εἴτε
 ὀλιγαρχικοὶ).

οἷμαι ἡγεῖσθαι ἀν (τοὺς φυγάδας) *εἶναι χαλεπὸν*=οἷμαι ὅτι ἡγοῖντο ἄν,
 νομίζω ὅτι θὰ ἐθεώρουν οἱ φυγάδες ὅτι εἶναι δύσκολον.

καὶ τὸ ἐπιβαίνειν ποι τῆς χώρας=(οὐ μόνον τὸ νὰ ἀντιράπτωσιν ἡμῖν

ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πατῶσι τὸν πόδα των εἰς τι μέρος τῆς γόρας (τῆς Ἀττικῆς).

ἄ δ' αὐτὸν εἶπεν=ώς πρὸς ἐκεῖνα δὲ πάλιν, τὰ ὅποια εἶπεν.

οἷος=τοιοῦτος, ὥστε.

κατανοήσατε καὶ ταῦτα=ώδε ἐπισκέψασθε § 44.

διδασκόμενος ὡς οἱ Λ. πιστεύσειαν ἀν=ἐπειδὴ ἐδιδάσκετο ὅτι οἱ Λ. δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐμπιστοσύνην.

ἐκεῖνοι μὲν (οἱ Λακεδαιμόνιοι).

οὐδὲν ἀνίεσαν (πολεμοῦντες)=οὐδόλως ἡλάττουν τὰς καθ' ἡμῶν δραστηρίας πολεμικὰς ἐνεργείας των.

τειχίζοντες ἔρυμα ἐπὶ τῷ χώματι=ὅτι ἀνήγειρον τεῖχος (ώς φρούριον) ἐπὶ τοῦ προχώματος (ὅπερ ἦτο κατὰ τὴν εἰσόδον τοῦ λιμένος τοῦ Ηειραιῶς καλούμενον Ἡειρώνεια).

ὑφ' ἀντοῖς καὶ τοῖς ἑταίροις=ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν ἔαυτῶν καὶ τῶν φίλων των. τοῦτο ἐστὶ προδότην εἰναι τῷ φίλῳ=τοῦτο (ὅτι διεκόλυνσα) σημαίνει ὅτι εἴμαι προδότης τῶν φίλων μου;

ἀποκαλῶ τινα=ὑβριστικῶς, ὄνειδιστικῶς ἐπονομάζω τινά.

ὡς πειρώμενον=διότι κατὰ τὴν γνώμην του προσπαθῶ.

ἀρμόττειν ἀμφοτέροις=νὰ τὰ ἔχω καλὰ καὶ μὲ τοὺς δύο (δημοκρατικοὺς καὶ ὀλιγαρχικούς).

τί ποτε καὶ καλέσαι χρή=πῶς ἄρα γε πρέπει νὰ τὸν ἐπονομάσωμεν; ἀπορῶ πῶς πρέπει νὰ τὸν ἐπονομάσωμεν.

μισόδημος=ό μισῶν τὸν δῆμον, ἥτοι τοὺς δημοκρατικούς.

μισόχρηστος=ό μισῶν τοὺς χρηστούς, ἥτοι τοὺς ἀριστοκρατικούς· πρβλ. § 12 «οἱ καλοὶ κάγαθοί», § 25 «οἱ βέλτιστοι».

έγώ, ὦ Κριτία, ἀείποτε πολεμῶ ἐκείνοις (τοῖς δημοκρατικοῖς) τοῖς οἰλμένοις οὐκ ἀν εἶναι καλὴν δημοκρατίαν πρόσθεν, πρὶν μετέχοιεν αὐτῆς (τῆς πολιτείας) καὶ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ δι' ἀπορίαν ἀποδέμενοι ἀν τὴν πόλιν δραχμῆς=έγώ, ὦ Κ., ἀείποτε εἴμαι πολέμιος πρὸς ἐκείνους τοὺς δημοκρατικούς, οἵτινες νομίζουσιν ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ καλὴ δημοκρατία πρότερον, πρὶν μετάσχωσι τῆς πολιτείας καὶ (αὐτοὶ ἀκόμη) οἱ δοῦλοι καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες διὰ τὴν πτωχείαν των δύνανται νὰ πολέμησον τὴν πόλιν ἀντὶ δραχμῆς· ἥτοι πολεμῶ τοὺς ἀκρούς δημοκρατικούς, τοὺς σήμερον λεγομένους ὁιζοσπάστας.

ἐναντίος εἰμὶ=πολεμῶ.

οἱ οἰονται οὐκ ἀν ἐγγενέσθαι δημαρχίαν καλὴν=οἱ οἰονται ὅτι οὐκ ἀν γένεοιτο ἐν (τῇ πόλει) καλὴ δημαρχία.

πρὶν καταστήσειαν=πρὶν καταστήσωσι, περιαγάγωσι.

τὸ διατάττειν μέντοι τὴν πολιτείαν σὺν τοῖς δυναμένοις ὠφελεῖν (αὐτὴν καὶ μεθ' ἵππων καὶ μεθ' ἀσπίδων, (τοῦτο) ἥγονομην πρόσθεν εἰναι ἄριστον.

διατάττω=τακτοποιῶ, διευθετῶ, κοσμίως κυβερνῶ.

μεθ' ἕπτων καὶ μεθ' ἀσπίδων οἱ ἀγωνιζόμενοι μεθ' ἕπτων εἶναι οἱ ὅλι-
γαρχικοί, οἱ δὲ μεθ' ἀσπίδων οἱ δημοκρατικοί.

μεταβάλλομαι=μεταβάλλω ἐμαυτόν, ἀλλάσσω γνώμην.

ἔχω εἰπεῖν ὅπου...=δύναμαι ν' ἀναφέρω περίστασιν, καθ' ἣν...

ἐλέγχομαι=ἔξελέγχομαι, ἀποδεικνύομαι.

δομολογῶ ἀποθνήσκειν ἄν δικαιώσ=παραδέχομαι ὅτι δικαιώσ θὰ φονευθῶ.

παθῶν τὰ πάντων ἔσχατα=ἔπειδάν πάθω τὰ πάντων μέγιστα.

§ 50—51

***Ως δ' ἐπαύσατο** (τοῦ λόγου)=ὅτε δ' ἐπαυσε τὸν λόγον.

ἐπιθυρυθῆσθαι εὑμενῶς=εὐμενῶς διὰ θορύβου ἐπιδοκιμάζω (τοὺς λόγους τι-
νός)· πρβλ. Α', ζ', 13 «ἐπειθορύθησεν ὁ ὄχλος».

γνοὺς δὲ Κριτίας ὅτι ἀναφεύξοιτο **Θηραμένης**=ἔπειδὴ ἔγνω δὲ Κ. ὅτι
ἀναφεύξεται (=ἀθωωθήσεται) δὲ Θ.

διαψηφίζεσθαι· ίδε Α', ζ', 9, 14 καὶ 23.

οὐ βιωτὸν=οὐκ ἄξιον αὐτῷ βιῶνται, οὐκ ἀνασχετόν, ἀνυπόφορον.

ἐκέλευσε τοὺς ἔχοντας τὰ ἔγχειρίδια φυνερῶς ἐπιστῆναι τῇ βουλῇ=φα-
νερὰ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν βουλήν.

ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις=πλησίον τῶν κιγκλίδων, (αἵτινες ἐχώριζον τοὺς βου-
λευτὰς ἀπὸ τῶν ἀκροατῶν).

νομίζω εἶναι ἔργον προστάτου (τοιούτου), **οἶον δεῖ εἶναι** (τὸν προστάτην)=
ἔγὼ νομίζω ἀριστὸν προστάτην εἶναι τοῦτον, δις ἢν μὴ ἐπιτρέπῃ
(ἔξαπατᾶσθαι τοὺς φίλους).

προστάτης (τῆς πολιτείας)=πολιτικὸς ἀρχηγός.

ὅρῶν=ἔὰν ὅρᾳ.

οἱ ἐφεστηκότες (τοῖς δρυφάκτοις).

εἰ ἀνήνομεν=εἰ ἀπολύσουμεν, ἐὰν ἀθρώσωμεν τὸ δὲ ἀνίημι.

τὸν λυμαίνόμενον· ίδε § 26 «εἴ τις λυμαίνεται ταύτῃ τῇ καταστάσει».

ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις, οὓς οἱ τριάκοντα συνέγραψαν.

θανατοῦν=ἀποκτείνειν· ίδε § 15.

συνδοκοῦν ἄπασιν ἡμῖν=διότι συνδοκεῖ ἄπασιν ἡμῖν, τῇ συναινέσει ἀπάν-
των ἡμῶν (τῶν 30).

§ 52—53

***Ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν Ἔστίαν**=ἀναστὰς ἐπήδησεν ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς
Ἐστίας, (ὅστις ἡτο ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ ὅπου ὠρκίζοντο οἱ βουλευταί).

τὰ ἐννομάτατα πάντων=ἐννομιωτάτην (νομιμιωτάτην) ἴκεσίαν.

μὴ εἶναι ἐπὶ Κριτίᾳ=νὰ μὴ εἶναι εἰς τὴν ἔξουσίαν τοῦ Κ.

ἄλλ' εἶναι καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ τὴν κρίσιν=ἄλλὰ νὰ κρινώμεθα καὶ ὑμεῖς
καὶ ἐγώ.

κατὰ τοῦτον τὸν νόμον, ὃν οὗτοι (οἱ 30) ἔγραψαν περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ (τῶν τρισχιλίων).

ἀρκεῖ μοί τι=βοηθεῖ μέ τι.

ὑμῶν θαυμάζω=παραξενεύομαι μὲν ὑμᾶς.

*καὶ ταῦτα γιγνώσκοντες=καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ γνωρίζετε.
οὐδὲν εὐεξαλειπτότερον (ἐστι)=οὐδόλως εὐκολώτερον δύναται νὰ ἐξαλειφθῇ, ἅρα εἶναι δυσεξαλειπτότερον.*

§ 54=56

**Ἐκέλευσεν ἐπὶ τὸν Θ.=διέταξε νὰ βαδίσωσι κατὰ τοῦ Θ., νὰ συλλάβωσι τὸν Θ.*

τοὺς ἔνδεκα· ίδε Α', ζ', 10.

πράττετε τὰ ἐκ τούτων (ἐκεῖ), οὐδὲν (πράττειν)=πράττετε τὰ ἐπανόλουθα τῆς καταδίκης (ἢ τοι ἐκτελέσατε τὴν θανατικὴν ποινὴν ἐκεῖ), ὅπου πρέπει (νὰ ἐκτελέσητε αὐτήν).

δμοίους (ὄντας) Σατύρω· ἢ τοι;

πλῆρες (ὄν).

οὐκ ἀγνοοῦντες (οἱ βουλευταί)=οὐκ ἀγνοοῦσα (ή βουλή).

παρῆσαν (οἱ ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις).

ἀπήγαγον=βίᾳ ὠδήγησαν (εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐθανάτωσαν αὐτόν).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

§ 1

‘Ως ἔξδον αὐτοῖς τυραννεῖν=έπειδὴ ἔξῆν αὐτοῖς τυραννικῶς κυβερνᾶν,
έπειδὴ ἡδύναντο νὰ κυβερνῶσιν δις τύραννοι. Εντεῦθεν κατόπιν ἐπε-
καλοῦντο οἱ τριάκοντα τύραννοι.

ἡδη=μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Θηραμένου.

προεῖπον· ίδε Β', 1, 22 «προείπεν ώς μηδεὶς ζινήσοιτο».

τοῦ καταλόγου (τῶν τρισκιλίων) ίδε Β', 3, 18.

ῆγον=έξεδίωκον καὶ κατωτέρῳ «ἄγοντες».

φευγόντων=έπειδὴ δ' ἔφευγον (οἱ ἔξω τοῦ καταλόγου).

ἐνέπλησαν=ἐπλήρωσαν, ἐγέμισαν· ὁ ἐνεστώς;

τῶν ὑποχωρούντων=τῶν φυγάδων.

§ 2-4

Ορμῶμαι ἐκ Θηβῶν=έκκινω ἐκ τῶν Θ.

ῶς=περίπον.

χωρίον ἴσχυρὸν=φρούριον ὀχυρόν.

οὐσῆς καὶ μάλα εὐημερίας=ὅτε ἥτο καὶ πολὺ καλῇ ἥμέρᾳ.

θρασύρομαι=μετὰ θράσους προσφέρομαι.

προσέβαλον=προσβολὴν ἐποιήσαντο, ἔκαμαν ἔφοδον· πρβλ. Α', σ' 13
«προσβαλὼν αἰρεῖ τὴν πόλιν», Β', α', 15 «προσβαλὼν πόλει» καὶ 18
«προσβαλόντες τῇ πόλει».

ἀποτειχίζω τὸ χωρίον=έγείρων τεῖχος ἀποκλείω τὸ φρούριον.

ἐκπολιορκῶ τινα=πολιορκῶν τινα ἀναγκάζω αὐτὸν νὰ παραδοθῇ.

ἔφοδος=εἴσοδος.

ἐπιγίγνεται χιῶν=πίπτει χιών· πρβλ. Α', σ' 28 «ῦδωρ ἐπιγενόμενον».

οἱ δὲ (30) νιφόμενοι=ὑπὸ τῶν νιφάδων βαλλόμενοι, χιονίζόμενοι.

μάλα συχνοὺς ἀποβαλόντες=λίαν πολλούς, πλείστους ἀπολέσαντες.

γιγνώσκοντες δὲ ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν λεηλατήσοιεν=έπειδὴ δ' ἔγιγνω-
σκον (οἱ 30) ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν λεηλατήσουσιν (οἱ ἐκ τῆς Φυλῆς).

εἰ μὴ ἔσοιτο φυλακή τις=εἰ μὴ ἔσται φυλακή τις, ἐὰν δὲ ὑπάρξῃ ἀξιό-
λογος φρουρὰ (ἐν τοῖς ἀγροῖς).

διαπέμποντον=πέμποντιν ἀνὰ δλίγονς.

χωρίον λάσιον=τόπος δασώδης.

§ 5-7

Περὶ ἐπτακοσίους=περίπου ἐπτακοσίων.

καταβαίνει πόθεν;

τίθεμαι τὰ ὄπλα=στρατοπεδεύω.

φρουρῶν· ίδε § 4.

πρὸς ἡμέραν γίγνεται=πλησιάζει νὰ φανῇ ἡ ἡμέρα.
ἀνισταντο=ἀνιστάμενοι ἐπορεύοντο.

ὅποι εἰδεῖτο=έκει ὅπου είχεν ἀνάγκην (φυσικήν).
ἀπὸ τῶν ὅπλων=μακρὰν τοῦ στρατοπέδου.

ψήχω=ξυστρίζω.

ψόφος=θόρυβος, κρότος.

δρόμῳ προσπίπτω=δρομαίως ἐπιπίπτω.

ἔστιν οὖς=ἐνίους, τινάς.

κατέβαλον (ἐκ τῶν ἵππων).

καλὸς=ώραῖος.

ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς=ζοιψιμένους ἀκόμη.

ἐπαναχωρῶ=διπίσω χωρῶ, ἐπανέρχομαι.

τροπαῖον=σημείον τροπῆς τῶν πολεμίων ἵδε Α', σ', 35.

συσκευάζομαι ὅπλα=συναθροίζω ὅπλα.

ἐπὶ Φυλῆς πρβλ. Α', σ', 20 «ἐπὶ Ἐλλησπόντου» καὶ 38 «ἐπὶ Σάμου».

οἱ προσήκοντες ἵδε Α', ζ', 21 «Περικλέα τὸν ἔμοὶ προσήκοντα».

§ 8—10

Οὐκέτι ἀσφαλῆ σφίσι τὰ πράγματα (εἶναι)= ὅτι δὲν είναι πλέον ἀσφαλῆς ἡ ἀρχὴ αὐτῶν.

ἔξιδιόμαι·οῦμαι τι=κάμινο τι ὅλως διόλου ἰδικόν μου.

εἰ δεήσειεν (αὐτοῖς καταφυγῆς)=έὰν ηθελον ἀναγκασθῇ νὰ καταφύγωσιν ἐκεῖ.

παραγγίλαντες τοῖς ἵππεῦσιν (ἔλθεῖν).

ἔξέτασιν ποιήσαντες (τῶν Ἐλευσινίων) ἐν τοῖς ὅπλοις=διατάξαντες νὰ γίνῃ ἐπιθεώρησις τῶν Ἐ. ἐνόπλων πρβλ. Α', γ', 20 «ἔξέτασιν ποιήσαντες τῶν τρισχιλίων».

πόσοι εἶνεν καὶ πόσης φυλακῆς προσδεήσουντο (οἱ Ἐλ.)=πόσοι εἰσὶ καὶ πόσης φυλακῆς προσδεήσονται.

ἀπογράφομαι=έγγραφο τὸ ὄνομά μου ἐν καταλόγῳ.

ἀεὶ=έκαστοτε.

πυλὶς=μικρὰ πύλη (τοῦ φρουρίου τῆς Ἐλευσίνος).

ἔνθεν καὶ ἔνθεν=ἀπὸ τὸ ἐν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

συνέδουν=έδεσμευον τὸ ὁ. συνδέω-ῶ.

ἀναγαγόντα=έπειδὰν ἀγάγῃ ἄνω (εἰς τὸ ἄστυ).

παρακαλῶ=προσκαλῶ.

καὶ τοὺς ἄλλους ἵππεας=καὶ τοὺς ἄλλους, οἵτινες ἦσαν (εὐχὴ ὅπλιται, ἄλλα) ἵππεῖς.

οὐδὲν ἥττον=οὐδόλως ὀλιγώτερον, μᾶλλον.

ὑμῖν=χάριν ὑμῶν.

κατασκευάζομεν τὴν πολιτείαν=προσπαθοῦμεν νὰ ἐγκαθιδρύσω μεν τὸ
(ὅλιγαρχικὸν) πολίτευμα.

δεῖς ὑμᾶς μετέχειν τῶν κινδύνων οὕτως, ὡσπερ μεθέξετε καὶ τιμῶν.
καταψηφιστέον ἔστιν (ὑμῖν) τῶν συνειλημμένων Ἐλευσινίων=δεῖς ὑμᾶς
καταψηφίσασθαι τῶν Ἐ., οἵ συνειλημμένοι εἰσίν· πρβλ. Β', γ', 12
(ή βουλὴ ἡδέως αὐτῶν κατεψηφίζετο).

ἴνα θαρρῆτε ταῦτα ἡμῖν καὶ φοβῆσθε (ταῦτα ἡμῖν)=ἴνα ἔχητε τὸ αὐτὸ^ν
θάρρος (ἐλπίδα) καὶ τὸν αὐτὸν φόβον μὲν ἡμᾶς.

ἥν δὲ ταῦτα ἀρεστὰ καὶ (ἐκείνοις) τῶν πολιτῶν, οἵς ἔμελε μόνον τὸ πλεο-
νεκτεῖν.

μέλει μοί τι=φροντίζω περὶ τυνος.

§ 10—12

Περὶ χιλίους· πρβλ. § 55 «περὶ ἑπτακοσίους».

κατὰ τὴν ἀμαξιτὸν τὴν ἀναφέρουσαν εἰς τὸν Π.=κατὰ τὴν ἀμαξιτὸν ὁδόν,
ἥτις φέρει ἄνω εἰς τὸν Π.

ἔτι μὲν=ἐπί τινα μὲν χρόνον.

μὴ ἀνιέναι αὐτοὺς=μὴ ἐᾶν αὐτοὺς ἀνελθεῖν, νὰ μὴ ἀφήσωσιν αὐτοὺς ν'
ἀνέλθωσιν εἰς τὸν Π.

ὅ κύκλος=ό περίβολος (τὸ τεῖχος τὸ περιβάλλον κύκλῳ τὸν Πειραιᾶ).
ἔπει δὲ ὅ κύκλος, ὥν μέγας, ἐδόκει αὐτοῖς, οὕπω πολλοῖς οὖσιν, δεῖσθαι
πολλῆς φυλακῆς.

συσπειράομαι-ῶμαι=συγκεντρώνομαι.

συντάττομαι=παρατάττομαι.

ἐμπλῆσαι=πληρώσαι, νὰ γεμίσωσιν πρβλ. § 1 «ἐνέπλησαν τὰ Μέγαρα τῶν
ὑποχωρούντων».

καὶ ἐγένοντο βάθος=ἀπετέλεσαν βάθος (τῆς παρατεταγμένης φάλαγγος).
οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων=μετίζον τῶν 50 ἀσπιδοφόρων τὸ
σύνηθες βάθος τῆς φάλαγγος ἢ το 8 ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ στενότης
τοῦ χώρου ἡνάγκασε τοὺς ὅλιγαρχικοὺς ν' αὐξήσωσι τὸ βάθος καὶ ἔλα-
τώσωσι τὸ πλάτος αὐτῆς.

ἀντενέπλησαν=ἐνέπλησαν καὶ αὐτοί.

ἐπ' αὐτοῖς=δόπισθεν αὐτῶν πρβλ. Α', σ', 29 «ἐπὶ δὲ ταύταις».

πελτοφόροι ἢ πελτασταὶ οἱ φέροντες πέλτην, ἢτοι μικρὰν κυκλικὴν ἀσπίδα.
ψιλῷ ἀκοντισταὶ=ψιλοὶ φέροντες ἀκόντια.

πετροβόλοι=λιθοβόλοι.

συχνοὶ=πολλοί· πρβλ. § 3 «μάλα συχνούς».

αὐτόθεν, ἐκ τοῦ Πειραιῶς.

§ 12—17

Προσῆσαν=προσήρχοντο, ἐπλησίαζον· ὁ ἐνεστός;

θέσθαι τὰς ἀστίδας· ἵδε § 5 «Θέμενος τὰ ὅπλα».

τὰ ἄλλα ὅπλα, δόρυ καὶ ἔιφος.

πολίτης=συμπολίτης.

τοὺς μὲν ὑμῶν διδάξαι, τοὺς δὲ ὑμῶν ἀγαμνῆσαι βούλομαι.

ὅτι τῶν προσιόντων οἱ μὲν ἔχοντες τὸ δεξιὸν (κέρας) εἰσὶν (ἐκεῖνοι), οὓς
ὑμεῖς τρεψάμενοι ἡμέραν πέμπτην ἐδιώξατε· ἵδε § 6.

οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου (ὄντες) ἔσχατοι οἱ τριάκοντά (εἰσι).

οὐδὲν ἀδικοῦντας=εἰ καὶ οὐδεμίαν ἀδικίαν ἐπράττομεν.

ἀπεσημαίνοντο=καταδικάζοντες εἰς θάνατον ἐδίμενον τὴν περιουσίαν αὐτῶν πρβλ. Β', γ', 21 «τὰ δὲ γρήπτα αὐτῶν ἀποσημήνασθαι».

νῦν τοι=τώρα βέβαια.

οὐ οὔποτε φόντο (παραγενήσεσθαι)=ἔκει ὅπου οὐδέποτε ἐφαντάζοντο (ὅτι
θὰ φθάσω).

ηὐχόμεθα (αὐτοὺς παραγενέσθαι).

ἔχοντες ὅπλα=ώς ὅπλιται.

οἱ θεοί... νῦν φανερῶς ἡμῖν συμμαχοῦσιν, ὅτι (οἱ μὲν) συνελαμβανόμεθα,
οἱ δὲ ἐφυγαδενόμεθα.

δειπνοῦντες=καθ' ὅν χρόνον ἐδειπνοῦμεν.

ἀγοράζοντες=καθ' ὅν χρόνον διετρίβομεν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

οὐχ ὅπως ἀδικοῦντες=οὐ μόνον οὐκ ἀδικοῦντες.

ἐπιδημῶ=διατρίβω ἐν τῇ πατρίδι τὸ ἀντίθετον ἀποδημῶ.

εὐδία=καλὴ ἡμέρα: § 2 «καὶ μάλιστα εὐημερίας οὕσης».

ἔγχειρῶ (τινι)=προσβάλλω τινά.

οὗτοι τῶν πολεμίων πολλῶν=εἰ καὶ οἱ πολέμιοι εἰσὶ πολλοί.

διδόσιν (ἡμῖν) οὖσιν δλίγοις ἵστασθαι τροπαῖα· περὶ τῆς ἀληθείας τούτων ἵδε § 6 καὶ 7.

οὔτε βάλλειν δύναιντ' ἄν=οὔτε βέλη ἀφιέναι δυνήσονται.

ὑπέρ τῶν προτεταγμένων=ὑπεράνω τῶν ἐμπροσθεν αὐτῶν τεταγμένων.

διὰ τὸ ίέναι (αὐτοὺς) πρὸς ὅρθιον=διὰ τοῦτο, ὅτι αὐτοὶ βαδίζουσι πρὸς
μέρος ἀνηφορικόν.

εἰς τὸ κάταγτες=εἰς τὸν κατήφορον.

ἔξιξόμεθα αὐτῶν=θὰ φθάνωμεν αὐτούς: τοῦ δ. ἔξικνέομαι-οῦμαι.

κατατρώσομεν=θὰ καταπληγώσομεν ὁ ἐνεστώς;

καὶ φέτο μὲν ἄν τις δεήσειν (ἡμῖν) μάχεσθαι ἐκ τοῦ ισον τοῖς γε πρωτοστάταις=καὶ ἡδύνατο μέν τις νὰ νομίσῃ ὅτι θὰ ἀναγκασθῶμεν ἡμεῖς
νὰ μαχώμεθα ἐξ ισον τοὐλάχιστον κατὰ τῶν πρωτοστατῶν.

δεήσειν (ἡμῖν)=ὅτι δεήσει ἡμῖν, ὅτι θ' ἀναγκασθῶμεν ἡμεῖς: πρβλ. § 8
«εἰ δεήσειε».

πρωτοστάται=οἱ ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ μαχόμενοι.

ἐκ τοῦ ισον=νπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας.

ἄν ἀφιῆτε τὰ βέλη=ἄν βάλλητε: § 15 «βάλλειν».

οὐδεὶς (ὑμῶν) ἀμαρτήσεται τούτων, ὃν μεστὴ ἡ ὁδός (ἐστιν).

ἀμαρτάνω τινὸς=βάλλων ἀποτυγχάνω τινός.

φυλαττόμενοι δὲ δραπετεύσουσιν ἀεὶ ὑπὸ ταῖς ἀσπίδας των.

ἔξεσται (ἡμῖν) καὶ τύπτειν (αὐτούς), ὥσπερ τυφλοὺς καὶ ἀνατρέπειν (αὐτούς) ἐναλλομένους (ἡμᾶς).

ἐναλλομαι=πηδῶ εἰς τὸ μέσον.

ἄλλ' (ἴνα μὴ πλειώ λέγω).

ποιεῖν (ἡμᾶς).

ὅπως συνείσεται ἔκαστος τις ὡν=πῶς θὰ ἔχῃ τὴν συνείδησιν πᾶς τις ὅτι εἶναν πρβλ. Β', γ', 12 «ὅσοι συνήδεσαν ἑαυτοῖς μὴ ὄντες τοιοῦτοι»

δῆτα=ὄντως, ἀληθῶς.

οἱ ἄν ἐπίδωσι=ὅσοι ἄν ζήσωσι καὶ ἴδωσι.

μηνημέίον οὔτω (=τόσον) καλοῦ τεύξεται οὐδεὶς καὶ πλούσιος ὡν.

ἔξαρχω παιᾶνα=ἀρχίζω νὰ φάλλω τὸ πολεμικὸν ἐμβατήριον.

ἥνικα ἄν ἢ καιρὸς=ὅταν ἢ καιρός, κατάλληλος χρόνος.

παρακαλέσωμεν=προσκαλέσωμεν ὡς βοηθὸν (φωνάζοντες ἀλαλὰ ἢ ἐλελεῦ).

Ἐρυάλιος, ὁ πολεμικὸς θεός, ὁ Ἀρης.

ὅμοθυμαδὸν=μὲν μίαν ψυχήν, μὲ τὴν αὐτὴν προθυμίαν.

τιμωρώμεθα τοὺς ἄνδρας, ἀνθ' ὡν (άντι τούτων, ἀ) ὑβρίσθημεν=ἄς ἐκδικώμεθα τοὺς ἄνδρας διὰ τὰς ὑβριστικὰς πράξεις, τὰς ὁποίας ὑπ' αὐτῶν ἐπάθομεν.

§ 18—19

Μεταστρέφομαι πρός τινα=τρέφω ἐμαυτὸν ὅπιστο πρός τινα.

δι μάντις, ὅστις παρηκολούθει πάντοτε εἰς τὸν στρατόν.

πρὶν πέσοι ἢ τρωθείη τις τῶν σφετέρων=πρὶν φονευθῇ ἢ πληγωθῇ τις ἐκ τῶν ἰδικῶν των.

ἥγησόμεθα ἡμεῖς=ἥγήσομαι ἐγώ (οἱ μάντις).

ἐπομένοις=ἐὰν ἐπησθε.

οὐκ ἐψεύσατο=δὲν εἶπε ψεύματα.

τὰ ὅπλα=τὰς ἀσπίδας, ἂς είχον καταθέσει, ὡς εἴδομεν ἐν § 12.

ώσπερ ἀγόμενος ὑπὸ μοίρας τινὸς=ώς νὰ ὠδηγεῖτο ὑπὸ τῆς μοίρας του, ὡς νὰ ἥτο περιῳμένον αὐτῷ.

ἐκπηδήσας=ἐκτὸς τῆς ἑαυτοῦ γραιμῆς πηδήσας.

μέχρι τοῦ δμαλοῦ=μέχρι τῆς πεδιάδος (τῆς Φαληρικῆς).

δέκα ἀρχόντων, τῶν κατασταθέντων ὑπὸ τῶν τριάκοντα κατὰ τὰ λεγόμενα ἐν Β', γ', 11 «βουλὴν δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς κατέστησαν ὡς ἐδόκει αὐτοῖς».

σκυλεύω=ἀφαιρῶ φονευθέντος πολεμίου ὅπλα, ἐνδύματα καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀτινα καλοῦνται σκῦλα.

τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπεδίδοσαν πρβλ. Β', β', 1 «τοὺς φρουροὺς ὑποσπόνδους ἀφέντες».

§ 20—22

Ο κῆρυξ τῶν μυστῶν=ό κῆρυξ τῶν Ἐλευσινών μυστηρίων.

εὐφωνος=ό ἔχων ἴσχυράν φωνήν.

κατασιωπῶμαι=ἐπιβάλλω σιωπήν.

τί ἐξελαύνετε ἡμᾶς=διατί ἐκδιώκετε ἡμᾶς ἐκ τῆς πατρίδος;

μετεσχήκαμεν ὑμῖν=μαζὶ μὲ σᾶς ἔχομεν λάβει μέρος.

πολλὰ κεκινδυνεύκαμεν=πολλούς κινδύνους ἔχομεν ὑποστῆ.

συγγένεια=ή ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους καταγογή, κηδεστία=ή ἐκ γάμου συγγένεια, ἔταιρεία=φίλια.

ἔνεκα κερδέων=πρὸς πτῆσιν κερδῶν.

δλίγον δεῖν=σχεδόν.

ἐν δκτῷ μησὶ=ἐν διαστήματι 8 μηνῶν (ἴτοι ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 404 μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 403 π. Χ.).

δέκα ἔτη, ἔννοει τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, τὸν καλούμενον Δεκελεικὸν πόλεμον (413—404 π. Χ.).

ἔξον· ίδε § 1.

πόλεμον ἡμῖν πρός ἀλλήλους=ἐμφύλιον πόλεμον.

ἔστιν οὐς=τινάς· ίδε § 6.

πολλὰ κατεδακρύσαμεν=πολλὰ δάκρυα ἐγύσαμεν (θρηνοῦντες).

§ 22—23

Οι λοιποὶ ἄρχοντες, οἱ 27 ἐκ τῶν τριάκοντα καὶ οἱ 9 τῶν ἐν Πειραιεῖ δέκα. διὰ τὸ προσανούειν τὸν μεθ' ἑαυτῶν=διὰ τοῦτο, ὅτι (ἐκτὸς τῆς ἡττῆς τῶν) προσέτι ἥπουν οἱ ὀπαδοὶ αὐτῶν.

δὴ=ώς ήτο φυσικὸν (ώς ἡττηθέντες).

διαφέρομαι πρός τινα=ἔχω διάφορον γνώμην, διαφωνῶ πρός τινα.

βιαιότερον τῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιηθέντων.

ἔντόνως=ἰσχυρῶς, σφοδρῶς.

ἔλεγον ως οὐ χρείη=ἔλεγον ὅτι οὐ χρή.

καθυφίεμαι τινι=ὑποχωρῶ εἰς τινα.

οἱ ἐν Πειραιεῖ, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Θρασυβούλου οὕτως ἐκαλοῦντο, ἀφ' ὃτου κατέλαβον τὸν Πειραιᾶ, πρότερον δὲ οἱ ἀπὸ Φυλῆς.

ως οὐδὲν δέοιντο=ώς οὐδὲν δέονται.

τούτων τῶν κακῶν=τούτους τοῦ ἐμφύλιον πολέμου.

καὶ ἔφασαν οὐ χρῆναι πείθεσθαι τοῖς τριάκοντα οὐδ' ἐπιτρέπειν (αὐτοῖς).

καταπαῦσαι (τῆς ἀρχῆς).

ἔνα ἀπὸ φυλῆς=ἔνα ἐξ ἐκάστης φυλῆς.

§ 24—27

Οι τριάκοντα λέγονται, καίτοι τρεῖς μὲν εἰχον φονευθῆ, Θηραμένης, Κριτίας καὶ Ἰππόμαχος, ὁ δὲ Φείδων καὶ ὁ Ἐρατοσθένης ἔμενον ἐν τῇ πόλει ἀποχωρισθέντες τῶν λοιπῶν.

**Ἐλευσῖνά δε* ἵδε § 8.*

τῶν ἐν ἄστει (τῶν τρισκυλίων) ἐπεμέλοντο.

ἐκκαθεύδω=κοιμῶμαι ἐκτὸς τῆς οἰκίας, διανυκτερεύω.

δι = ἀπιστίαν=διὰ δυσπιστίαν, διότι οὗτοι δὲν ἥθελον νὰ προχωρήσωσιν αἱ διαπραγματεύσεις τῶν ἐν Ἀθήναις ὀλιγαρχικῶν μετὰ τῶν ἐν Πειραιεῖ δημιουρατικῶν.

ἐφοδεύω=περιπολῶ.

ἐπεισπίπτω=λάθρᾳ ἐφοριῶ.

οἱ δὲ ἐν Πειραιεῖ.

παντοδαποί=ἐκ πολλῶν τόπων.

ὅπλα=ἀσπίδας, ἂς εἰχον ἀφαιρέσει αὐτοὺς οἱ τριάκοντα· ἵδε Β', γ', 20.

οἰστίνα=ἔξι οἰσίας, ἥτοι λυγαριᾶς.

λευκοῦμαί τι=βάφω τι λευκόν.

πρὸν γενέσθαι δέκα ἡμέρας=πρὸν παρέλθωσι 10 ἡμέραι (ἀπὸ τῆς μάχης τῆς Μουνιγίας).

πιστὰ δόντες ἔσεσθαι ἰσοτέλειαν τούτοις, οἵτινες συμπολεμήσειαν.

πιστὰ δίδωμι=δίδω ἔνορκον ὑπόσχεσιν.

ἰσοτέλεια=ἰσοπολιτεία.

ἐξῆσαν (οἱ ἐν Πειραιεῖ)=ἐξόδους ἐποιοῦντο.

γυμνῆτες=ώς ψυλοί, ἥτοι ἄνευ ἀσπίδων.

ἐγένοντο αὐτοῖς=προσετέθησαν εἰς αὐτούς.

προνομὴ=ἔξοδος πρὸς συλλογὴν τροφίμων ἢ γόρτου.

διπώρα=διπωριά.

οὐδεὶς ἐξήγει ἐκ τοῦ ἀστεως διὰ δειλίαν.

ἔστιν ὅτε=ἐνίστε.

ληστὰς καλεῖ τοὺς ποιουμένους προνομὰς δημιουρατικούς.

χειροῦμαί τινα=ὑποχείριον ποιοῦμαί τινα, συλλαμβάνω τινά.

περιτυγχάνω τινί=συναντῶ τινα.

πολλὰ λιτανεύοντας=εἰ καὶ πολλὰ ἐλιτάνενον, πολὺ ἴκέτευον.

χαλεπῶς φέρω=ἀγανάκτω.

ἄνταποκτέίνω=ἐκδικούμενος φονεύω.

μέγα φρονῶ=ἐπαίρομαι, ὑπερηφανεύομαι, λαμβάνω θάρρος.

προσβάλλω=ἔφοδον κάμνω· πρβλ. Β', 4, «προσέβαλον πρὸς τὸ χωρίον».

§ 28—29.

Τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τρισκυλίων, οἵτινες εἰχον ἐνωθῆ μετὰ τῶν δέκα.

κελευόντων βοηθεῖν=παρακαλούντον, ἔξαιτουμένων βοήθειαν.

ως ἀφεστηκότος=διότι, ως αύτοι ἔλεγον, εἶχεν ἀποστατίσει.
 λογίζομαι=συλλογίζομαι, σκέπτομαι.
 ὅτι οἶόν τε εἴη=ὅτι δυνατὸν ἦτο.
 ἐκπολιορκεῖν ἵδε § 3.
 εἰ τῶν ἐπιτηδείων ἀποκλεισθείσαν=ἀποκλείσαντα τὰς ἐφόδους τῶν
 ἐπιτηδείων § 3.
 συνέπραξε (τοῖς πρόσβεσιν) προβλ. Β', γ', 13 «ἔπεισαν Λύσανδρον φρουροὺς
 σφίσι συμπρᾶξαι ἐλθεῖν».
 ἐξελθών πόθεν;
 αὐτοῖς τίσιν;
 ἀπορία=ἀπιηγανία.

§ 29—39

Προχωρούντων οὕτω (τῶν πραγμάτων).
 εἰ ἄμα μὲν εὐδοκιμήσοι, ἄμα δὲ ποιήσοιτο τὰς Ἀθήνας ἴδιας.
 ἄμα μέν, ἄμα δὲ=ἄφ' ἐνὸς μέν, ἄφ' ἑτέρου δέ.
 κατειργασμένος ταῦτα=ἐὰν ἥθελε κατορθώσει ταῦτα· τίνα;
 εὐδοκιμέω-ῶ=ἀποκτώ καλὴν φήμην.
 ἐξάγει φρουρᾶν=ἐκστρατεύει παραλαβόν στρατὸν Λακεδαιμονίων καὶ οὐχὶ
 μισθιφόρους.
 ἔλεγον ὅτι νομίζοιεν οὐκ εὔροκεῖν ἀν στρατευόμενοι=ἔλεγον ὅτι νομί-
 ζοιεν ὅτι οὐκ ἄν εὔροκοῖεν, εἰ στρατεύοντο, ἔλεγον ὅτι ἐφρόνουν ὅτι
 θὰ παρέβαντον τὸν ὄρον αὐτῶν, ἄν ἥθελον ἐκστρατεύει.
 παράσπονδον=παρὰ τὰς σπονδάς, τὰς συνθήκας, περὶ ὃν ἵδε Β', β', 19.
 *Ἀλίπεδον εἶναι ή πεδιάς, ἦν ἐν § 19 ὄντος σεν δμαλόν.
 πρὸς τῷ Πειραιεῖ=πλησίον τοῦ Η.
 ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἁντῶν=νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς οἰκίας των, νὰ διαλυθῶσιν.
 ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκεν=κατὰ τὸ φαινόμενον, πρὸς τὸ θεαθῆναι μόνον.
 οὐδὲν πράξας=ἀπρακτος.
 μόρα=ὑποδιαιρεσις τοῦ Σπαρτιατικοῦ στρατοῦ, ὅστις συνέκειτο ἐξ ἐξ μο-
 ρῶν, ἐκάστη δὲ τούτων κατὰ τὰς περιστάσεις περιείχε 400—900 ἄνδρας.
 σκοπῶν=ἐξετάζων, ἐρευνῶν.
 πῇ εἴη δ Πειραιεὺς εὐάποτειχιστότατος=ποῦ δ Η. ἡδύνατο εὔκολότατα
 ν' ἀποτειχισθῆ.
 προσέθεόν τινες=ἔθεον τινες (τῶν ἐκ Πειραιῶς) πρὸς αὐτόν, ἐτρέζον
 κατ' αὐτοῦ.
 πράγματα παρέχω τινὶ=ἔνοχλῶ τινα.
 ἀχθεσθείς· προβλ. Α', σ', 7 «ἀχθεσθείς τῇ ἀναβολῇ».
 παρήγγειλεν ἐλᾶν τοὺς ἵππεας εἰς αὐτοὺς=διέταξε νὰ οἴμωσιν ἐπέλασιν, οἱ
 ἵππεις, νὰ ἐφορμήσωσι κατ' αὐτῶν.
 ἐλῶ· μέλλων τοῦ ἐλαύνω.

ἐνέντας=ἐπειδὴν ἐνῶσι (τοὺς ὑππους), ἀφ' οὗ ἀφήσωσι τοὺς χαλινοὺς τῶν ἵππων τὸ ὁ. ἐνίημ.

τὰ δένα (ἔτη) ἀφ' ἥβης=οἱ ἔχοντες ἡλικίαν ἀπὸ 20–30 ἔτῶν.

ἔγγυς τριάκοντα=περίπου τριάκοντα.

Πειραιοῦ=ἐν Πειραιεῖ πρβλ. Φαληροῦ, Ἰσθμοῦ.

πελτασταὶ ἐνταῦθα γενικῶς οἱ ψιλοὶ ἢ γυμνῆτες.

ἔβαλλον· ίδε § 15 καὶ 16.

ἐπὶ πόδα=γωρὶς νὰ στραφῶσι πρὸς τὰ ὄπισθ, λοιπὸν ἔχοντες τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τοὺς πολεμίους.

ἐπίκειμαι=ἐπιτίθεμαι.

§ 34 – 36

Οἱ ἄλλοι δπλῖται, οἱ μετὰ τοῦ Θρασυβούλου ἐξ Φυλῆς κατελθόντες εἰς Πειραιᾶ.

ἐπ' ὀκτὼ=εἰς βάθος ὀκτὼ ἀνδρῶν πρβλ. § 11 «ἐγένοντο βάθος ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων».

ἐπιχωρεῖν=προσχωρεῖν, προσιέναι.

εἰς χεῖρας ἐδέξαντο (Παυσανίαν)=ἐδέξαντο Π. ὡστε εἰς χεῖρας ἰέναι, συνεπλάκησαν πρὸς τὸν Π.

ἐξεώσθησαν=ἐξισθέντες κατέφυγον τοῦ ὁ. ἐξωθοῦμαι.

ἐγκλίνω=ύποχωρῶ.

καὶ οὐδὲ ὡς=καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ἥτοι καίτοι οἱ ἐν Πειραιεῖ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτόν.

ἐδίδασκε τοὺς ἐν Π. πρέσβεις πέμπειν πρὸς ἑαυτὸν λέγοντας οἴα χρή.

διίστημι τινὰς=φέρω τινὰς εἰς διάστασιν, εἰς διχόνοιαν.

πρὸς σφᾶς=πρὸς τοὺς παρόντας ἐφόρους καὶ ἑαυτόν.

οὐδὲν δέονται=δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην, δὲν ἐπιθυμοῦσι πρβλ. B', β', 13 «εἴτι δέονται εἰρήνης».

διαλύομαι=διαλλάττομαι, συμφιλιώνομαι.

νομίζεται=νόμιος ἐστί.

ἔχοντας τὰς σπονδὰς=κοιμίζοντας, προτείνοντας τὰς συνθήκας.

ἰδιώτης=ἀπλοῦς πολίτης, οὐχὶ πρεσβευτής.

§ 37 – 38

Δὴ=ώς ἦτο ἐπόμενον.

οἱ ἀπὸ κοινοῦ, ἥτοι οἱ τρισκήλιοι μετὰ τῶν 10 ἀρχόντων.

ἐπεμπον (πρέσβεις) λέγοντας.

χρῆσθαι (αὐτοῖς) δ, τι βούλονται=nὰ τοὺς κάμωσιν ὅ, τι θέλουσι.

ἔφασαν δὲ ἀξιοῦν (οἱ ἐν ἀστει) παραδιδόναι τοὺς ἐν Π. τόν τε Π. καὶ τὴν Μ.

οἱ ἐκκληστοι=οἱ ἐκκλησιάζοντες Σπαρτιάται, ἢ ἐκκλησία.

ἐπέτεαξαν (αὐτοῖς) διαλλάξαι (τοὺς ἐν Πειραιεῖ καὶ τοὺς ἐν ἀστει).

ἐπιτάττω τινὶ=διατάττω τινά.

διαλλάττω τινὰ=συμφιλώνω τινά.

ὅπη δύναιντο κάλλιστα (διαλλάξαι αὐτοῖς)=ὅπως ἡδύναντο...

ἔπει τῷ τε ἔχειν μέν . . . ἀπιέναι δὲ=ἔπι τῷ ὅρῳ νὰ... πρβλ. Β', β', 20 «ἔφει τῷ τε ἔπεισθαι».

ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἔαυτῶν ίδε § 31 «ἐκέλευεν ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἔαυτῶν».

αὐτοῖς=τοῖς πεντεκαίδεκα καὶ τῷ Ηαυσανίᾳ.

§ 39—42

*Τούτων περανθέντων=ἔπει ταῦτα ἐπεράνθη, ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν ταῦτα.
διῆκε τὸ στράτευμα=διέλυσε τὸν στρατὸν (τὸν συμμαχιόν) τὸ δ. διάμητο.
κατέβησαν ἐκ τῆς Ἀζροπόλεως εἰς τὴν Ηνύζα, ὅπου συνήρχετο
ἡ ἑκκλησία.*

γνοίητε ἄν (ὑμᾶς αὐτούς).

*ἔπι τίνι μέγα φρονητέον ἐστὶν ὑμῖν=ἔπι τίνι δεῖ ὑμᾶς, μέγα φρονεῖν.
πρβλ. § 29 «μέγα ἐφρόνουν ἐπὶ Λυσάνδρῳ».*

ώστε ἐπιχειρεῖν (ὑμᾶς) ἀρχειν ἥμῶν.

πενέστερος ὑμῶν ὡν=εἰ καὶ πενέστερός ἐστιν ὑμῶν.

ἔνεκα χρημάτων=ὅπως λάβῃ χρήματα.

*οὐδὲν προσήκει ὑμῖν δικαιοσύνης=οὐδὲν μέτεστιν ὑμῖν δικαιοσύνης,
οὐδεμίαν σχέσιν ἔχετε μὲ τὴν δικαιοσύνην, δὲν γνωρίζετε τί ἔστι δι-
καιοσύνη.*

εἰ ἄρα=ἄν τυχόν, ἄν τισθες.

ώς=πῶς.

γνώμη=κατὰ τὴν σύνεσιν, φρόνησιν.

φαίητε ἄν προέχειν (ἥμῶν)=δύνασθε νὰ εἴπητε διὰ τούτους ἥμῶν.

*οὖ... περιείληφθε=ἥμετες, οἵτινες ἔχετε συλληφθῆ καὶ περικυκλωθῆ : ὁ
ἐνεστός;*

ἔχοντες=εἰ καὶ ἔχετε.

*πῶς (ἐπὶ Λ.), οὐ γε...=πῶς (ἥμπορεῖτε νὰ ἐπαίρησθε διὰ τοὺς Λ.), οἵτινες,
ώς γνωστόν...*

κλοιός=σιδηροῦς κρίκος.

*παραδιδόασιν (οἱ ἀνθρώποι πρὸς τιμωρίαν). Κατά τινα νόμιον τοῦ Σόλο-
νος οἱ δάκνοντες κύνες ἐτιμωροῦντο ὑπὸ τῆς πόλεως.*

οἰχονται ἀπιόντες πρβλ. Β', γ', 35 «φχοντο ἀπολέοντες».

ὦ ἄνδρες, ἀποτείνεται πρὸς τοὺς φίλους του.

*οὐκ ἀξιῶ ἐγὼ παραβῆναι ὑμᾶς οὐδὲν (τούτων), ἢ δύωμόκατε· φαίνεται
καὶ τὸν ὅτι μετὰ τὰς διαλλαγὰς ὠρκίσθησαν ἀμφότερα τὰ μέρη διὰ
τηρήσουν τοὺς ὄρους τῆς εἰργήνης.*

*πρὸς τοῖς ἄλλοις καλοῖς=ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀρετῶν, (Ἄς ἀπηρίθμησεν
ἄνωτέρω).*

καὶ (εἰπὼν) ὅτι οὐδὲν δέοι ταράττεσθαι=καὶ ἐπεὶ εἶπεν ὅτι οὐ δεῖ ταράττεσθαι αὐτούς.
τοῖς ἀρχαίοις, τοῖς δημοκρατικοῖς, οὓς εἴχον καταλύσει οἱ ὀλιγαρχικοί.
ἀνίστημι τὴν ἐκκλησίαν=διαλύω τὴν ἐκκλησίαν.

§ 43

Τότε=κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 403 π. Χ.

ξένοι=οἱ μισθοφόροι.

τοὺς Ἐλευσῖνες οἱ ἐν Ἑ. τριάκοντα καὶ οἱ φίλοι αὐτῶν ὀλιγαρχικοί.

ἐλθόντιας εἰς λόγους=οἵτινες ἥλθον εἰς προσωπικὴν συνέντευξιν μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν δημοκρατικῶν.

εἰσπέμψαντες τοῖς ἄλλοις=πέμψαντες πρὸς τοὺς ἄλλους.

ἀναγκαῖος· ἵδε Β', ζ', 16.

διμόσαντες δρκους=ἐπεὶ ὕμοσαν δρκους, ἀφ' οὗ ὁρκίσθησαν. Ὁ δρκος ἐκεῖνος ἔλεγεν «οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἔνδεκα, οὐδὲ τούτων ὃς ἂν ἐθέλῃ εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς, ἣς ἡρξεν».

ἡ μὴν μὴ μνησικακήσειν=ὅτι ἀληθῶς δὲν θὰ μνησικακήσωσιν, ἢτοι δὲν θὰ ἐνθυμᾶνται (καὶ ἐπομένως δὲν θὰ τιμωρήσωσι) τὰ γενόμενα κακὰ ὑπ' αὐτῶν ἐδόθη ἄρα ἀμνηστία εἰς τοὺς ὀλιγαρχικούς.

ἔτι καὶ νῦν=ἄκομη καὶ τορα, ἢτοι τῷ 390 π. Χ. ὅτε ἔγραφε ταῦτα ὁ Ξενοφῶν.

ἐμμένω τοῖς δρκοις=μένω πιστὸς εἰς τὸν δρκον μου, φυλάττω τὸν δρκον μου.

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

§ 1—2

‘Ο Κῦρος λέγεται γενέσθαι πατρὸς μὲν Καμβύσου, μητρὸς δὲ γενέσθαι
Μανδάνης ὁμολογεῖται.

γενέσθαι πατρὸς=ὅτι ἐγεννήθη ἐκ πατρός.

ὁμολογεῖται=ὑπὸ πάντων βεβαιοῦται.

λέγεται ὁ Κῦρος φῦναι=λέγεται ὅτι ὁ Κῦρος ἔφυ, λέγεται ὅτι ὁ Κ. ἐκ φύ-
σεως ὑπῆρξε.

λέγεται μὲν ἐν ταῖς διηγήσεσιν, ἄδεται δὲ ἐν τοῖς ἄσμασι τῶν Περσῶν.

εἶδος κάλλιστος=κατὰ τὴν μορφὴν ὀραιότατος.

ώστε ἀνατλῆναι=ῶστε νά ύποφέρῃ τὸ ὁ. ἀνέτλην.

πόνος=κόπος.

ἔνεκα τοῦ ἐπαινεῖσθαι=ἔνεκα τοῦ ἐπαίνου, ἵνα ἐπαινῆται ὑπὸ τῶν ἀν-
θρώπων.

φύσις=φυσικὰ προτερήματα.

διαμνημονεύεται ἔχων=ἀναμφέρεται ὅτι εἴκε.

§ 2—3

Ἐπαιδεύθη γε μὴν=ἀνετράφη δέ.

ἐν νόμοις=διὰ τῶν νόμων.

ἐπιμελόμενοι τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ=νά φροντίζωσι, νά λαμβάνωσι πρόνοιαν
περὶ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ, ἵτοι περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν.

ἄρχεσθαι οὐκ ἔνθεν περ ἄρχονται (ἐπιμελόμενοι) ἐν ταῖς πλείσταις πό-
λεσιν=ὅτι ἀρχίζουσιν οὐχὶ ἀπ' ἐκεῖ, ὅπόθεν, ὡς γνωστόν, ἀρχίζουσιν
ἐν ταῖς πλείσταις πολιτείαις.

ἀφεῖσαι=ἐπειδὰν ἀφῶσιν, ἀφ' οὗ ἐπιτρέψωσι.

καὶ (ἀφεῖσαι) τοὺς πρεσβυτέρους διάγειν.

διάγω (τὸν βίον)=περονῶ τὴν ζωήν, ζῶ.

κλέπτει τις κρυφίως, ἀρπάζει φανερό.

μὴ παριέναι=νά μὴ εἰσέρχωνται ὁ ἐνεστώς;

μὴ παίειν (ἐκεῖνον), δη μὴ δίκαιον (ἐστι παίειν).

παίω=κτυπῶ.

ζημία=τιμωρία.

ἐπέθεσαν=συνήθως ἐπιτιθέασιν, ἐπιβάλλουσι.

προλαβόντες ἐπιμέλονται=ἐκ τῶν προτέρων φροντίζουσιν, ἵτοι πρὸν γίνωσι τὰ κακὰ ὑπὸ τῶν πολιτῶν.

ὅπως μὴ ἔσονται τὴν ἀρχὴν=πῶς νὰ μὴ γίνωσιν ἐξ ἀρχῆς, δηλ.ώς διόλος. **οἵοι εἰσθαι**=ώστε ἐφίεσθαι, ώστε νὰ ἐπιθυμῶσι.

§ 3—5

"Εστιν αὐτοῖς ἀγορὰ=ὑπάρχει αὐτοῖς ἀγορά, ἔχουσιν αὐτοὶ ἀγοράν.

καλούμενη ἐλευθέρα=ἵτις καλεῖται ἐλευθέρα, (διότι εἰς αὐτὴν ἥρχοντο οἱ ἐλεύθεροι εὐγενεῖς Πέρσαι).

βασίλεια (δώματα)=τοῦ βασιλέως οἰκήματα, ἀνάκτορα.

ἀρχεῖα=ό τόπος τῆς διαιροῦσας τῶν ἀρχόντων, τὰ δημόσια οἰκήματα.

ῶντα=ὅσα ὠνοῦνται (ἀγοράζουσιν) οἱ ἄνθρωποι, τὰ ὄψινα.

οἱ ἀγοραῖοι=οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀγορᾶς, οἱ πωλοῦντες καὶ ἀγοράζοντες.

ἀπειροκαλία=ἀσχημία.

ἀπελήλανται=ἔχουσιν ἀπομακρυνθῆ, ἐκδιωχθῆ, τοῦ δ. ἀπελαύνομαι.

τύρβη=θόρυβος.

πεπαιδευμένος=καλῶς ἀνατεθματιμένος.

εὐκοσμία=φιλοκαλία· ἀντίθετον τοῦ ἀνωτέρῳ ἀπειροκαλία.

τέτταρα μέρη=εἰς 4 μέρη.

παισί·...=διὰ τοὺς παῖδας (ἀπὸ τοῦ 8—17 ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐφήβους ἀπὸ 18—28 ἔτους καὶ τελείους ἄνδρας ἀπὸ 29—53 ἔτους).

τοῖς γεγονόσιν ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη=διὰ τοὺς ὑπερβάντας τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, ἵτοι τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν πέρα τῶν 53 ἔτῶν.

νόμῳ=κατὰ νόμου.

χώρα=θέσις.

ἥνικα ἀν προχωρῇ ἐκάστῳ (παρεῖναι)=ὅταν εἴναι εὔκολον εἰς ἐκαστον νὰ παρευρίσκηται.

τεταγμένη ἡμέρα=ώρισμένη ἡμέρα.

γυμνητικὰ δόπλα=δόπλα τῶν γυμνήτων ἡ ψιλῶν (τόξον, κοπίς, γέρρον καὶ παλτά δύο· ἵδε § 9).

ἐφ ἐκάστῳ=ἐπάνω εἰς ἐκαστον, πρὸς διοίκησιν ἐκάστου.

αἱ φυλαὶ Περσῶν διήρηνται δώδεκα=οἱ Ι. ἔχουσι διαιρεθῆ εἰς 12 φυλάς.

ἐπὶ τοῖς παισὶ=πρὸς ἐπιτήρησιν, διοίκησιν τῶν παίδων.

ἥρημένοι εἰσὶν=ἥρηνται, εἴναι ἐκλεγμένοι.

ἀποδεικνύναι=ὅτι ἀποδεικνύουσι, καθιστῶσι.

παρέχειν=ἀποδεικνύναι.

παρέχειν αὐτοὺς ποιοῦντας μά λιστα=ὅτι παρουσιάζουσιν αὐτοὺς (τοὺς τελείους ἄνδρας) πράττοντας ἀκριβέστατα.

μεγίστη ἀρχὴ=οἱ ἀνώτατοι ἀρχοντες.

προστάτης=ό ἐπιμελητής.

ἀποτελῶ=ἐκτελῶ.

ώς γένηται μᾶλλον δῆλον=ἴνα γίνη φανερότερον.

ἡ=τίνι τρόπῳ.

ἐπιμέλονται τίνες;

δις εἰεν ἂν οἱ πολῖται βέλτιστοι = πῶς ἔσονται οἱ πολῖται βέλτιστοι, πῶς θὰ γίνωσιν οἱ πολῖται ἀριστοί.

§ 6—8

Διδασκαλεῖον=ό τόπος, ὅπου διδάσκονται οἱ παιδες, τὸ σχολεῖον.

διάγω μανθάνων=διέρχομαι τὸν χρόνον μανθάνον, διαρκῶ μανθάνω.

ἐπὶ τοῦτο=πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

ώσπερ παρ' ἡμῖν (οἱ παιδες λέγουσιν ὅτι ἔρχονται εἰς τὰ διδασκαλεῖα)
μαθησόμενοι γράμματα.

μαθησόμενοι=ἴνα μάθωσι.

διατελοῦσι δικάζοντες αὐτοῖς=ἀδιαλείπτως δικάζουσιν αὐτούς.

δὴ=ώς γνωστόν.

ἔγκλημα κλοπῆς=κατηγορία ἔνεκα κλοπῆς, καταγγελία ἐπὶ κλοπῇ.
οἵων δὴ εἰκός (ἐστι γίγνεσθαι ἔγκλήματα).

οὓς δὲ ἂν γνῶσιν ἀδικοῦντάς τι τούτων=ὅσους δὲ ἂν ξρίνωσιν ὅτι διέπρα-
ξάν τι ἐκ τῶν ἀδικημάτων τούτων.

δὺ ἂν εὑρίσκωσιν=ὅποιον ἀνακαλύψωσι.

ἔγκαλῶ=κατηγορῶ, καταγγέλλω· πρβλ. «ἔγκλημα».

ἥκιστα δικάζομαι=σπανιότατα καταφεύγω εἰς τὸ δικαστήριον.

ἰσχυρῶς=αύστηρῶς.

οἴονται τοὺς ἀγαρίστους ἔχειν ἂν ἀμελῶς=οἴονται ὅτι οἱ ἀχάριστοι
ἔχοιεν ἂν ἀμελῶς, νομίζουσιν ὅτι οἱ ἀχάριστοι θὰ είναι ἀμελεῖς, θὰ
περιφρονῶσι.

δοκεῖ (τοῖς Πέρσαις).

καὶ γὰρ=καὶ τῷ ὄντι.

αὕτη τίς;

ἡγεμὼν=όδηγός.

σωφροσύνη=έγκράτεια (περὶ λόγους καὶ πράξεις).

μέγα συμβάλλεται=πολὺ συντελεῖ.

ὅρῶστι τίνες;

διάγοντας=ὅτι διάγοντι, ζῶσι πρβλ. § 2 «ὅπως ἐθέλουσι διάγειν».

γαστὴρ=τροφή.

οὐ πρόσθεν ἀπιόντας (ἐκ τῆς ἀγορᾶς)=ὅτι οὐ πρόσθεν ἀπέρχονται.

παρὰ μητρὶ σιτοῦμαι=πλησίον τῆς μητρός μου τρώγω.

σημαίνω=δίδω σημα, διατάσσω.

φέρομαι οἴκοθεν=φέρω μετ' ἐμαυτοῦ, παραλαμβάνω ἐκ τῆς οἰκίας μου.

σιτον μὲν ἄρτον=ώς τροφήν μὲν ἄρτον.

ὅψον=προσφάγιον.

πιεῖν=ΐνα πίῃ.

κώθων=ποτήριον ἔχον μίαν λαβήν (μόνοντον).

ώς ἀρύσσασθαι=ΐνα ὀντλήσωσι.

ἀπὸ γενεᾶς=ἀπὸ τῆς γεννήσεως.

ἐκ τούτου (τοῦ χρόνου)=μετὰ ταῦτα.

ἔξερχονται εἰς τοὺς ἐφήβους=ἔξερχόμενοι ἐκ τῶν παιδῶν εἰσέρχονται εἰς τοὺς ἐφήβους.

§ 9—11

Δέκα ἔτη=έπι 10 ἔτη.

ἐκ παιδῶν=ἐκ τῆς τάξεως τῶν παιδῶν.

προειρήκαμεν=έχομεν προείπει.

καὶ ἔνεκα φυλακῆς τῆς πόλεως=καὶ ἵνα φυλάττωσι τὴν πόλιν.

καὶ (ἔνεκα) σωφροσύνης=καὶ ἵνα ζῶσι σωφρόνως.

μάλιστα (πασῶν τῶν ἀλλων ἡγιειῶν).

χρῆσθαι (αὐτοῖς, ἵτοι τοῖς ἐφήβοις).

ἢν δέωνται (οἱ ἀρχοντες χρῆσθαι) τι αὐτοῖς.

ὅταν δέη (μένεντι τοὺς ἐφήβους).

ὅταν εξίη=ὅταν ἔξερχηται.

φαρέτρα=βελοθήκη.

κολεός=ξιφοθήκη.

κοπίς=κυρτὴ μάχαιρα.

σάγαρις=πέλεκυς.

γέρρον=μικρὰ ἀσπίς τετράγωνος.

παλτὸν=ἀκόντιον μικρόν.

ἀφεῖναι=νὰ δύνῃ.

ἐκ χειρὸς χρῆσθαι=νὰ μεταχειρίζηται ἐκ τοῦ πλησίον κρατῶν αὐτὸ (καὶ μὴ βάλλων).

τοῦ θηρᾶν=τῆς θήρας.

μελέτη=ἄσκησις.

τῶν πρὸς τὸν πόλεμον=τῶν χρησίμων εἰς τὸν πόλεμον, τῶν πολεμικῶν.

ἐθίζει (ἡ μελέτη τοὺς μελετῶντας) ἀνίστασθαι πρῷ, νὰ ἐγείρωνται πρῶι.

θάλπος=ζέστη.

ἀνάγκη δέ (ἐστιν).

ὅπου ἂν παραπίπτῃ=ὅπου ἥθελε παρουσιασθῆ ἐμπρός των.

θήγομαι=ἀκονίζομαι, γίνομαι θαρραλέος.

ἄλκιμος=γενναῖος.

τὸ δύσσει γιγνόμενον=τὸ ἐρχόμενον εἰς συμπλοκὴν (θηρίον).

φυλάξασθαι δὲ τὸ ἐπιφερόμενον=νὰ προφυλάξῃ δὲ ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ κατόπιν ἐπιτιθέμενου, ἀπειλοῦντος θηρίου.

*οὐ δάδιόν (ἐστι)=χαλεπόν ἐστι.
ἄπεστι=εἶναι ἀπόν, ἔλλείπει.*

*ἄριστον=μεσημβρινὸν φαγητόν, ἀκράτισμα τὸ πρωΐνὸν καὶ δεῖπνον τὸ ἑσπερινόν· ἀλλ' ἐνταῦθα ἄριστον εἶναι ἀπλῶς τὸ φαγητὸν τῆς ἡμέρας.
ώς τὸ εἰκός (ἐστιν)=ώς εἶναι εὐλογόν.*

ταῦλλα=κατὰ τὰ ἄλλα, κατὰ τὴν ποιότητα.

θηρῶντες οὐκ ἀν ἄριστήσειαν=ὅταν πινηγῶσι, δὲν δύνανται νὰ φάγωσι.

ἐπικαταμένω=μένω περισσότερον χρόνον.

ἄλλως=δι' ἄλλον λόγον.

διατρίβω=χρονοτριβῶ.

ἄμφω τούτω τῷ ἡμέρᾳ=καὶ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας.

λογίζομαι=λογαριάζω.

ὅτι=διότι.

σῖτος=τροφή.

τοῦ ἐθίζεσθαι ἔνεκα· πρβλ. § 1 «τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἔνεκα».

οἱ τηλικοῦτοι=οἱ ἔχοντες ταύτην τὴν ἡλικίαν, ἢτοι οἱ ἔφηβοι.

ἔσθιω ἀηδῶς=τρώγω χωρὶς ὅρεξιν.

ἐπὶ τῷ σίτῳ=ἐπὶ τῷ τοῦ ἀρτου.

ἀναμιμνήσκομαι=ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην, ἐνθυμοῦμαι.

μᾶξα=ἄρτος κρίθινος.

ἡδύ ἐστι φαγεῖν τῷ πεινῶντι=εὐχάριστον (νόστιμον) φαγητὸν εἶναι εἰς τὸν πεινῶντα.

§ 12—14

Αἱ μένονσαι (περὶ τὰ ἀρχεῖα) φυλαὶ (τῶν ἐφήβων)=οἱ ἔφηβοι τῶν μενούσων φυλῶν.

διατρίβω (τὸν χρόνον)=διέρχομαι τὸν χρόνον.

διατελοῦσι διαγωνιζόμενοι πρβλ. § 6 «διατελοῦσι δικάζοντες».

ταῦτα=τούτους τοὺς ἀγῶνας.

τούτων, τῶν τε ἄλλων (ά παιδες ὄντες ἔμαθον) καὶ τοῦ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν.

ἀθλον=βραβεῖον.

προτίθεται=πρόκοπρύσσονται.

δαήμων=ἔμπειρος.

εὔπιστος=εὐπειθής, πειθαρχικός.

πολῖται=οἱ συμπολῖται.

ἄλλα καὶ (τοῦτον), δόστις.

ἥν τι δεήσῃ=ἄν παρουσιασθῇ ἀνάγκῃ τις.

ἔρευνῶ κακούργευσ=ἀναζητῶ ζημιωτάς.

ἡ ποδραμεῖν=νὰ καταδιώξωσι τοῦ ἡ. ὑποτρέχο.

δρᾶσαι=ποιῆσαι.

διατελῶ=συμπληρώνω, τελειώνω.

ἔξερχονται εἰς τὸν τελείους ἄνδρας· πρβλ. § 8 «εἰς τὸν ἐφύβους ἔξερχονται».

παρέχονται έαυτοὺς ταῖς ἀρχαῖς (=τοῖς ἀρχούσι) *χρῆσθαι* (αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις τούτοις), ὅσα ἔστιν ἔργα φρονούντων τε ἥδη καὶ ἔτι δυναμένων (ἀνδρῶν)=προσφέρονται έαυτοὺς εἰς τὸν ἄρχοντας νὰ τὸν μεταχειρίζωνται εἰς τὰ ἔργα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται ἄνδρας ὧδιμοις πλέον κατὰ τὸν νοῦν καὶ ἀκόμη δυνατοὺς κατὰ τὸ σῶμα.

ἀγχέμαχα ὅπλα=ὅπλα, δι' ὧν μάχονται ἐκ τοῦ πλησίον.

θώραξ=ὅπλον ἀμυντικὸν προφύλακτον τὸ ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῶν σκελῶν μέρος τοῦ σώματος.

οἶνον περ=καθὼς ἀκοιβῶς.

γράφονται=ζωγραφίζονται, ἐν ταῖς ζωγραφίαις παρίστανται.

καθίσταμαι=διορίζομαι.

εἴησαν ἂν γεγονότες=δύνανται νὰ εἶναι, εἶναι ἐπάνω κάτο.

τηγικαῦτα=τότε.

τῆς ἔαυτῶν (γόρας).

τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια=καὶ τὰς δημοσίας καὶ τὰς ἴδιωτικὰς δίκας.

κρίνονται θανάτου=δικάζονται περὶ θανάτου.

αἰροῦμαι=έκλέγω.

ἢν ἐλλίπη τι=έὰν φανῇ ἐλλιπής εἰς τι, έὰν δὲν ἐπληρώσῃ τι.

φαινω=ύποδεικνύω, καταγγέλλω.

οἱ φύλαρχοι ἔκαστοι=ἔκαστος τῶν φυλάρχων (καταγγέλλει τὸν ἐκ τῆς ἴδιας φυλῆς παρανομοῦντας).

ἐκκρίνω=ἀποχωρίζω, ἀποβάλλω.

ἄτμος=έστερημένος τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

διατελεῖ (ὕν)=εἶναι διαρκῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

§ 1-3

Ἡλιξ-ικος=ὁ ὅμηλιξ, ὁ συνηλικιώτης.

ἐφαίνετο διαφέρων=φανερός ἵτο ὅτι διέφερεν, ὑπερείχεν.

ἄ δεοι (μανθάνειν)=ἄ εδει μανθάνειν, ὅσα ὑφειλε νὰ μανθάνῃ.

μεταπέμπομαι=προσκάλλω παρ' ἐμαυτόν.

ἴδεῖν (τὸν Κῦρον).

ὅτι ἤκουεν εἶναι=διότι ἤκουεν ὅτι ἔστι.

καλὸς κάγαθὸς=κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν προστηκόντως μειορευμένος.

ώς τάχιστα=εὐθὺς ὥς.
 οὐδὲ δὴ ὡρ παιᾶς=ώσαν παιδὶ βέβαια ποῦ ἦτο.
 ἀσπάζομαι τινα=καταφιλῶ τινα.
 ὡσπερ ἂν εἴ τις ἀσπάζοιτο=ώς ἀκριβῶς ἥθελε καταφιλεῖ τις.
 πάλαι συντεθραμμένος καὶ πάλαι φιλῶν=εἰ πάλαι συντεθραμμένος εἴη
 (αὐτῷ) καὶ πάλαι φιλοί (αὐτὸν)=ἄν ἀπὸ πολλοῦ εἴχεν ἀνατραφῆ μετ'
 αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πολλοῦ ἥθελεν ἀγαπᾶ ἀντόν.
 καὶ δὴ δρῶν=καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ ἔβλεπεν.
 ὑπογραφὴ=βαφή, ἔντριψις χρώματος=ψιμύθιον, κόμη πρόσθετος=ξένα
 μαλλιά.
 νόμιμα=συνηθισμένα, ἐπιτετραμμένα.
 χιτών πορφυροῦ=ὑποκάμισον πόκκινον.
 κάνδυς-υος=πλατὺ ἐπανωφόριον μετὰ πλατειῶν γειοίδων.
 στρεπτὸς δ περὶ τῇ δέρη=περιδέραιον.
 φέλιον τὸ περὶ ταῖς χερσὶν=βραχιόλιον.
 τοῖς οἷκοι=τοῖς ἐν τῇ Περσίᾳ μένουσι.
 ἐσθῆτες πολὺ φαυλότεραι (εἰσι)=αἱ ἐνδυμασίαι πολὺ ταπεινότεραι, προ-
 στυχώτεραι.
 ἐμβλέπω τινὶ=βλέπω τινὰ κατὰ πρόσωπον.
 ὡς καλὸς=πόσον ὡραῖος.
 ἐρωτώσης τῆς μητρὸς αὐτὸν=ὅτε ἡρώτα ἡ μήτηρ αὐτόν.
 ἐπὶ ταῖς θύραις (τοῦ βασιλέως)=ἐν τοῖς ἀνακτόροις.
 ἀντασπάζομαι=ἀποδίδω τὴν φιλοφροσύνην.
 ἐξελαύνω=ἐξέρχομαι ἔφιπτος.
 περιάγω τινὰ=περιφέρω τινά, τοῦ κάτινο περίπατον.
 εἴωθα=συνηθίζω.
 ἄτε ὡν=ἐπειδὴ ἦτο.
 ἥδομαι τινι=αἰσθάνομαι εὐχαρίστησιν ἐκ τινος.
 ὑπερέχαιρε μαγθάνων=ὑπερβολικὰ ἔχαιρε, διότι ἐμάνθανε.
 διὰ τὸ εἶναι χαλεπὸν καὶ τὸ τρέφειν ὑππους καὶ τὸ ἵππεύειν.

§ 4

Δειπνῶν=ὅτε ἐδείπνει.
 βουλόμενος δειπνεῖν τὸν παιδα=ἐπειδὴ ἐβούλετο, ἵνα δειπνῇ ὁ παῖς.
 ὡς ἥδιστα=ὅσον τὸ δυνατὸν εὐχαριστότατα.
 παροφίς=κεκαρυκευμένον φαγητόν, μεζές.
 παντοδαπὸς=ποικίλος, πολλῶν εἰδῶν.
 ἐμβαμμα=σάλτσα.
 βρῶμα=πᾶν φαγητὸν γενικῶς.
 ὅσα πράγματα ἔχεις=πόσας φροντίδας, ἐνοχλήσεις ἔχεις.
 εἰ ἀνάγκη σοί (ἐστιν)=ἐπεὶ ἀνάγκη σοί ἐστιν, ἀφ' οὗ εἴσαι ἡναγκασμένος.

λεκάριον=μικρὰ λεκάνη, πιάτον.

διατείνω=έκτείνο, ἀπλόνο.

ἀπογεύομαι=δοκιμάζω τὴν γεῦσιν.

φάναι (φασὶ) *τὸν Ἀστυάγην*=λέγουσιν ὅτι εἰπεν ὁ Ἀ.

οὐ γὰρ δοκεῖ σοι=μήπως δὲν σοῦ φαίνεται, δὲν νομίζεις;

παρ' ἡμῖν=ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν, ἐν Περσίς.

ἐπὶ τὸ ἐμπλησθῆναι=εἰς τὸ νὰ χορτασθῶμεν· ὁ ἐνεστός;

εἰς τοῦτο, τὸ ἐμπλησθῆναι.

σπεύδετε εἰς τὸ αὐτὸν ἡμῖν=βαδίζετε εἰς τὸ ἴδιον (τέλος) μὲν ἡμᾶς, τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχομεν.

έλιγμὸς=στροφή.

μόλις ἀφικνεῖσθε (ἐκεῖσε), *ὅποι*=μετὰ δυσκολίας φθάνετε ἐκεῖ, ὅπου.

οὐ περιπλανώμεθα ταῦτα ὀχθόμενοι=δὲν κάμνομεν τὰς περιπλανήσεις ταύτας μετὰ δυσαρεσκείας.

μυσάττομαι τι=ἀποστρέφομαι τι, ἀηδιάζω τι.

ἐπερέσθαι (φασὶν)=λέγουσιν ὅτι ἐπήρετο, ὅτι κατόπιν ἡρώτησε.

τεκμαίρομαι τινι=εἰπάζω, συμπεραίνω ἐκ τινος (λόγου ἢ πράξεως).

ὅταν ἄψῃ=ὅταν ἐγγίσῃς· ὁ ἐνεστός;

ἀποψῶμαι τὴν χεῖρα=σπογγίζων καθαρίζω τὴν χεῖρα.

ὅταν θίγῃς=ὅταν ἄψῃ· ὁ ἐνεστός;

χειρόμακτρον=ἄφασμα, δι' οὗ ἀπομάσσομεν (ἀποκαθαίρομεν) τὰς χεῖρας, ἡ πετσέτα.

ώσ=διότι.

πλέα=πλήρης.

τοίνυν=λοιπόν.

εἰ γιγνώσκεις οὕτω=ἐὰν ἔχῃς τοιαύτην γνώμην.

ἄλλὰ κρέα γε εὐωχοῦ=τούλαχιστον κρέατα τρῶγε.

νεανίας=ὑγής καὶ εὔρωστος ὡς ἀριός εἰ νὰ είναι ὁ νέος.

ἄμα δὲ=συγχρόνως.

παραφέρειν (φασὶ) *αὐτῷ πολλά.*

παραφέρω τινὶ=φέρω ἔμπροσθέν τινος.

θήρεια (κρέα)=κρέατα κυνηγίου ἐξ ἀγρίων ζώων.

ἢ καὶ δίδως μοι=ἀλήθεια μοῦ ἐπιτρέπεις;

νὴ Δία=μὰ τὸν Δία, βεβαίως.

ἔγωγέ σοι (δίδωμι).

ἐνταῦθα δὴ=τότε λοιπόν.

(φασὶ) *τὸν Κύρον λαβόντα τῶν κρεῶν διαδιδόναι τοῖς θεραπευταῖς τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον.*

διαδίδωμι=διαμοιράζω.

θεραπευτὴς=θεράπων, ὑπηρέτης.

ἐπιλέγω τινὶ=προσφέρων τι εἰς τινα λέγω συγχρόνως αὐτῷ.

σοὶ μὲν τοῦτο (δίδωμι).

θεραπεύω=περιποιοῦμαι, ὑπηρετῶ πρβλ.. «θεραπευτής».

τιμὴν ἔχω=ἔχω ως ἀξίωμα.

προσάγω=παρουσιάζω.

προπετῶς=ἀσυστόλως, θρασέως.

μηδέπω ὑποπτήσων=ὅστις ἀκόμη δὲν ἥσθιαντο φόβον ἢ ἐντροπήν.

σκώπτω=περιπαῖς, κοροϊδεύω.

ἔγχεοντο (τὸν οἶνον ἐν τῷ ἔκποματι).

δροῦντες=ἔχοντες, κρατοῦντες.

ἔκπομα=ποτήριον.

εὐλήπτως=εὐπολόπιαστα.

ἴνα ἀνακτήσωμαι σε=ἴνα ἀνακτήσω τὴν ἀπολεσθεῖσαν εὔνοιάν σου.

ἔγχεας σοι κάγῳ καλῶς πιεῖν=ἐπειδὰν ἔγχεω σοι κάγῳ καλῶς, ίνα πίης.

ἢν δύνωμαι (ἀνακτήσασθαι σε).

καὶ (φασι) τὸν (τοῦτον, τὸν Ἀστυάγην) κελεῦσαι (τὸν Σάκαν) δοῦται (τῷ

Κύρῳ τῷ ἔκπομα).

οὕτω εὖ=τόσον καλά.

κλύζω=πλύνων καθαρίζω.

ώσπερ ἔώρα τὸν Σάκαν (κλύζοντα τὸ ἔκπομα).

ἴστημι τὸ πρόσωπον σπουδαῖως=λαμβάνω σοβαρὰν στάσιν.

ἔκγελῶ=ἐκσπῶ εἰς γέλωτα.

ἀπόλωλας=ἔγάθηκες· ὁ ἐνεστός;

τά τε ἄλλα=καὶ κατὰ τὰ ἄλλα.

οὐκ ἔκπιομαι αὐτὸς τὸν οἶνον=δὲν θὰ πίω μέρος ἐκ τοῦ οἴνου ἐγώ.

ἀρντῶ=ἀντλῶ.

κύαθος=μικρὸν ποτήριον, φλυτζάνι.

τοῦ μὴ λυσιτελεῖν δὴ αὐτοῖς=ἴνα βεβαίως μὴ ὡφελῇ αὐτούς, μὴ ἔξυπη-

ρετῇ τὸν σκοπὸν αὐτῶν.

εἰ ἔγχεοιν (τῷ οἴνῳ) φάρμακα=ἄντι ηθελον χύσει ἐντὸς τοῦ οἴνου δηλη-

τήρια.

τί δὴ οὐκ ἀπερρόφησας τοῦ οἴνου=διατί δὰ δὲν κατέπιες μέρος ἐκ τοῦ

οἴνου.

μιμούμενος τᾶλλα=ψφ' οὐ μιμεῖσαι κατὰ τὰ ἄλλα.

κρατῆρ=ἀγγείον μέγα καὶ εὐρύ, ἐν φόρον οἶνος ἐπιρραῦτο μετὰ τοῦ ὕδατος.

ἔστιω τινα=φιλοξενῶ τινα, κάμνοι τραπέζι εἰς τινα.

ἐν τοῖς γενεθλίοις=καθ' ἦν ἡμέραν ἔώρταζες τὰ γενέθλιά σου.

σαφῶς καταμανθάνω=έννοοῦ μετὰ βεβαιότητος.

σφάλλομαι=κλονοῦμαι, τρικλίζω.

ἔάω - ὡ=ἀφίνω, ἐπιτρέπω.

αὐτοὶ=σεῖς οἱ ἴδιοι.

ἄμα=συγχρόνως.

- οὐδὲν ἐμανθάνετε ἀλλήλων=οὐδόλως ἡδύνασθε νὰ συνεννοηθῆτε μεταξύ σας.
- ἥδετε=έτραγουδεῖτε.
- μάλα γελοίως=γελοιότατα.
- ῶμνυτε ἄδειν ἄριστα (τὸν ἄδοντα)=ώραιζεσθε ὅτι ὁ ἄδων ἥδεν ἄριστα.
- λέγω=έπαινο, ἐκθεάζω.
- δρχησόμενοι=ἴνα χορεύσητε.
- μὴ ὅπως δρχεῖσθαι ἐδύνασθε=όχι μόνον δὲν ἡδύνασθε νὰ δρχῆσθε.
- ἔνθμοδς=κανονική κίνησις.
- δρθοῦμαι=ἰσταμαι δρθός.
- ἐπελέλησθε=εὗχετε λησμονήσει τοῦ ὑ. ἐπιλαγθάνομαι.
- ἰσηγορία=ἰσότης ἐν τῷ λέγειν.
- γοῦν=τῇ ἀληθείᾳ.
- παύεται διψῶν=παύει ἀπὸ τοῦ νὰ διψᾷ, καταπαύει τὴν δύψαν του.
- μιαρὸς=ἄθλιος, ἔλεεινός.
- ἀποκωλύω=κωλύων ἀπομακρύνω.
- ἴκετεύω=πολὺ παρακαλῶ.
- πῶς ἄρξαις ἂν αὐτοῦ=πῶς ἄρξεις αὐτοῦ;
- δπότε βούλοιτο παριέναι ἐπ' ἄριστον=δσάκις θὰ ἥθελε νὰ εἰσέλθῃ διὰ φαγητόν.
- οὔπω δυνατόν (ἐστι)=δὲν εἶναι ἀκόμη δυνατόν.
- ἐντυγχάνω τινὶ=συναντῶ τινα.
- σπονδάξω=διμιλῶ περὶ σπονδαίων ὑποθέσεων.
- λοῦται=κάμινει λουτρόν τίς;
- εἰ σπονδάξοι πάνυ=ἄν ἥθελε σπεύδει, ἄν ἥθελεν ἔχει σφοδρὰν ἐπιθυμίαν.
- παρατείνω τινὰ=καταπονῶ, κατακουράζω, καταστενοχωρῶ τινα.
- αὐτοῖς· τίσιν;
- χαρίζομαι τινὶ=εὐχαριστῶ τινα, προξενῶ εὐχαρίστησιν εἰς τινα (λέγων ἥ ποιῶν τι αὐτῷ).

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

§ 1—5

Οὗτως=κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον (ὅν περιέγραψεν ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς προη-

γουμένοις βιβλίοις).

προκεχωρητός τοῦ αἰῶνος (τοῦ Κύρου)=ἀφ' οὗ εἶχε προχωρήσει ὁ

χρόνος τοῦ βίου τοῦ Κ.

πρεσβύτης δὴ μάλα=γέρων ἥδη πολὺ.

τὸ ἔβδομον ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς=ἔβδομην φορᾶν ἐπὶ τῆς βασιλείας του.

πάλαι δὴ=πολὺ πολλοῦ ἥδη.

τὰ νομιζόμενα ἵερα=τὰς συνηθισμένας θυσίας.

ἥγήσατο τοῦ χρονοῦ=έγένετο ἡγεμών τοῦ χρονοῦ, ἔσυρε τὸν χρόνον.

διέδωκε πρβλ. γ', 7 «διαδιδόναι».

ώσπερ εἰώθει (διαδιδόναι).

ἐν τῷ βασιλείῳ (οἰκῳ)=ἐν τῷ ἀνακτόρῳ.

ἀνθρωπόν τι ὄν, θείον τι ὄν.

συσκευάζομαι=παρασκευάζομαι διὰ ταξείδιον.

ἄπειται=θὰ ἀπέλθῃς ὁ ἐνεστώς;

ἔδοκει σχεδὸν εἰδέναι=ἔνομίζεις ὅτι σχεδὸν ἥτο βέβαιος.

ὅτι παρείη ἡ τελευτὴ τοῦ βίου=ὅτι πάρεστι τὸ τέλος τοῦ βίου, ὅτι εἶναι

παρὸν τὸ τέλος τοῦ βίου του.

τοὺς παιδας, τὸν Καμβύσην καὶ τὸν Ταναοξάρην.

ἥρχετο=ῆρχετε.

§ 6—9

***Ἐκ πολλῶν** (σημείων, τεκμηρίων).

χρὴ νῦν λέγειν καὶ ποιεῖν πάντα περὶ ἐμοῦ ὡς περὶ εὐδαιμονος.

καρποῦμαι=ἀπολαύω.

ἡβάω·ω=εἴμαι ἔφηβος.

σύν τε τῷ χρόνῳ προιόντι=καὶ μὲ τὴν πρόοδον τοῦ χρόνου.

ἔδοκονν ἐπιγιγνώσκειν ἀεὶ συναντανομένην καὶ τὴν ἐμὴν δύναμιν=ἐνό-
μιζον ὅτι κατελάμβανον πάντοτε ὅτι μαζὶ μὲ (τὰ ἔτη) ηὔξαντο καὶ ἡ
δύναμις μου.

οὐδεπώποτε=οὐδέποτε μέχρι τοῦτο.

οἰδά (τι), ὅτους ἡτύχησα=γνωρίζω τι, τὸ ὅποιον δὲν κατώρθωσα.

ἐπεῖδον=ἔτησα καὶ είδα.

ἰδιωτεύω=εἴμαι περιφρονημένος, ἄσημος.

προτιμῶμαι=τιμῶμαι περισσότερον τῶν ἄλλων.

*ἐκείνων τε ἀ ἐκτησάμην οὐδέν ἔστιν, δὲ οὐ διεσωσάμην=*καὶ ἐξ ἐκείνων,

τὰ ὅποια ἀπέτησα, οὐδὲν ὑπάρχει, τὸ ὅποιον μέχρι τοῦτο δὲν διέσωσα.
*συμπαρομαρτῶ=*συμπαρακολουθῶ.

*χαλεπὸν=*δυσάρεστον, ἀτύχημα.

*εἴα=*ἄφινεν, ἐπέτρεπεν· δὲ ἐνεστώς;

*ἐκπεπταμένως=*ὑπερβολικά.

*πῶς οὐ τυγχάνομαι ἀν μνήμης=*πῶς οὐ τεύξομαι μνήμης, πῶς δὲν θὰ μνῆμονεύματι;

*μακαριζόμενος=*μακάριος, εὐτυχῆς λογιζόμενος.

§ 9–12.

Δεῖ δέ με καταλιπεῖν ἥδη καὶ τὴν βασιλείαν σαφηνίσαντα (αὐτίν).

*σαφηνίζω τι=*σαφῶς ὁρίζω τι.

*ώς ἀν μὴ παράσκη=*ἴνα μὴ προξενήσῃ.

*ἀμφίλογος=*ἀμφισβητήσιμος, φιλονικουμένη.

*προβούλευειν=*προνοεῖν.

*ἥγεισθαι=*ἥγειμόνα, ἀρχηγὸν εἶναι.

*ἐφ ὅ, τι ἀν καιρὸς δοκῇ εἶναι=*εἰς ὅ, τι ἡ περίστασις φαίνεται ὅτι ἀπαιτεῖ.

*τῷ γενομένῳ προτέρῳ=*τῷ γεννηθέντι προτέρῳ, τῷ πρεσβυτέρῳ.

*τοῖς πρεσβυτέροις... δδῶν... ὑπείκειν=*χάριν τῶν πρεσβυτέρων νὰ ὑποχρωτᾶ ἐν ταῖς ὁδοῖς.

*θᾶκος=*κάθισμα.

*ὑπείκω=*ὑποχωρῶ, παραχωρῶ.

*ώς οὖν λέγοντος ἐμοῦ=*ἔχοντες λοιπὸν ὑπ' ὅψει ὅτι ἐγὼ λέγω.

*ἐννομον=*τὸ ἐντὸς τοῦ νόμου, τὸ νόμιμον.

*ἀποδέχομαι τι=*παραδέχομαι τι.

*θεῶν διδόντων (σοι αὐτήν)=*ἐπεὶ οἱ θεοὶ διδόσσι σοι αὐτήν.

*ὅσον ἐν ἐμοί (ἐστιν)=*ὅσον ἐγὼ δύναμαι.

*ἄλυπτος=*οὐ μὴ προξενῶν λύπας.

*ἐπιδεής=*ἐνδείς, ἐστερημένος.

*παρέσται σοι πάντα=*ἔξεις πάντα, θὰ ἔχῃς δῆλο.

*τὸ ἐρῆν δυσκαταπρακτοτέρων=*δέρως δ., ἡ ἐπιμυμία μᾶλλον δυσκατορθώτων πραγμάτων.

*κεντρίζομαι=*κεντοῦμαι, ἐρεθίζομαι.

*φιλονικία=*ἀμιλλα.

ἀνάγκη (ἐστι) συμπαρομαρτεῖν (=συμπαρακολουθεῖν) ταῦτα τῷ βασιλεύοντι μᾶλλον σοῦ (=ἢ σοί).

*σάφα ἵσθι=*σαφῶς ἵσθι, καλῶς γνώριζε.

*ἀσχολία=*κώλυμα, ἐμπόθιον.

§ 13—16

Σκῆπτρον=δάβδος βασιλική.**φύσει φύεσθαι**=ὅτι ἐκ φύσεως φύονται, γεννῶνται.**πᾶσι φαίνοντο ἄν οἱ αὐτοὶ** (ἄνθρωποι) **πιστοί**, (εἰ φύσει φύοντο πιστοί).**τὰ πεφυκότα**=τὰ φυσικὰ πράγματα.**ἔκαστον δεῖ τίθεσθαι πιστοὺς ἔαντῷ.****τίθεμαι**=ποιοῦμαι, παρασκευάζω.**ἀπὸ τοῦ δύμάθεν γενομένου**=ἀπὸ τοῦ ἐκ τῶν μάτῶν γονέων γεννηθέντος,

ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ.

πολῖται=συμπολῖται.**τοὶ**=βιαίοις.**καὶ σύσσιτοι ἀποσκήνων**=καὶ οἱ ἐν τῇ αὐτῇ σκηνῇ οἰκοῦντες καὶ συντρό-γοντες (οἰκειότεροι εἰσι) τῶν ἐν γωρισταῖς σκηναῖς οἰκοῦντων καὶ μὴ
συσιτούντων.**μὴν οὖν ποιήσητε ποτε μάταια τὰ ἀγαθά, ἢ οἱ θεοὶ ὑφήγηνται ἀδελφοῖς
εἰς οἰκειότητα.****ὑφηγοῦμαί τι τινι**=ὑποδειχνύω τι εἰς τίνα.**ἐπὶ ταῦτα**=ἐπάνω εἰς ταῦτα τίνα;**ἀνυπέρβλητος ἄλλοις**=ἀνίκητος ὑπὲρ ἄλλων.**κήδομαι**=προνοῶ, φροντίζω.**μέγας ὥν**=ἐὰν μέγας ἦ.**τιμήσεται**=τιμηθήσεται.**ἀδελφοῦ ὄντος μεγάλου**=ἐὰν ὁ ἀδελφὸς ἢ μέγας.**θᾶττον σοῦ**=ταχύτερον ἢ σύ, ὁ Ταναοξάρη.**τούτῳ, τῷ Καμβύσῃ.****παρέστω**=βοηθείτω.**τίνι χαρισάμενος**=τίνι εἰ χαρίσαιο, εἰς τίνα ἐὰν ἥθελες κάμει χάριν.**τυχεῖν ἄν**=τεύξεσθαι, ὅτι θὰ τύχῃς.**ἀντιλάβοις ἄν**=θὰ λάβῃς ὃς ἀντάλλαγμα.**ἔφικροῦμαι**=φυάνω, προσβάλλω.

§ 17—21.

Πρὸς θεῶν=ἐν ὀνόματι τῶν θεῶν.**εἰ μέλει τι ὑμῖν**=ἐὰν φροντίζητε κατά τι ὑμεῖς.**εἰ δὲ μὴ** (μέλει ὑμῖν τοῦ χαρίζεσθαι ἐμοὶ).**θεούς γε... φοβούμενοι**=τοὺς θεοὺς τούλάχιστον φοβούμενοι.**ἔφορῶ**=ἐπιβλέπω.**μέντοι**=δέ.**τὸ δέ εἰ ἐπιγιγνόμενον**=τὸ ἐξάστοτε κατόπιν ἐρχόμενον καὶ πάντοτε διαιτ-

νιζόμενον.

ἐμφανῆς=φανερός.

ἔξω τῶν ἀδίκων=μακρὰν τῆς ἀδικίας, ἥρα δίκαια.

εἰ φρονήσετε ἀδικόν τι εἰς ἀλλήλους=έὰν βάλητε ἐν ταῖς φρεσίν, έὰν δια-

νοηθῆτε ἀδικίαν τινὰ κατ' ἀλλήλων.

τὸ ἀξιόπιστοι εἶναι=τὴν ἀξιοπιστίαν.

οὐδὲ εἰ προσθυμοῖτο πάνυ=οὐδὲ ἐν ἡθελεν ἔχει μεγάλην προσθυμίαν (πι-

στεύειν ὑμῖν).

ἰδὼν=ἐπειδὰν ἵδη.

τὸν μάλιστα προσήκοντα φιλίᾳ=τὸν μάλιστα ἀριστοῦσαν εἰς τὴν ἀγάπην

ἥμων, ἥτοι τὸν ἀδελφόν.

§ 22

Εἰ μὲν ἐγὼ διδάσκω (εὖ ἔχει), εἰ δὲ μὴ (διδάσκω ἐγώ), μανθάνετε καὶ

παρὰ τῶν προγεγενημένων.

διαγεγένηται (ὄντες)=ἔχουσι διαιμείνει μέχρι τέλους τοῦ βίου.

ὅποτεροις συνενεγκόντα=ποίους ἐκ τῶν δύο ὅτι συνήνεγκαν, ὠφέλησαν.

αἰρούμενοι=εἰ αἱρούσθε, έὰν ἡθέλετε προτιμήσει.

§ 23 – 26

"Ἄλις (εστὶ) τούτων=ἀρκετὰ εἶναι ταῦτα.

ἀπόδοτε τῇ γῇ=δότε τῇ γῇ ὃς ὁφειλόμενον αὐτῇ.

δοκῶ μοι ἡδέως κοινωνῆσαι ἄν=ἡγοῦμαι ὅτι δικαίως κοινωνήσαιμι ἄν,

νομίζω ὅτι εὐχαρίστως θὰ μετάσχω.

ἄλλα (παύομαι τοῦ λόγου), φαίνεται μοι γὰρ ἡδη ἐκλείπειν ἡ ψυχὴ (ἐκεῖ-

θεν), ὅθεν περ ἄρχεται πᾶσι ἀπολείποντα.

ὅθεν περ=ἄπο όπου, ἥτοι ἐκ τῶν ἄκρων τοῦ σώματος.

ὅμμα τούμὸν ζῶντος=τὸ ὅμμα ἐμοῦ ζῶντος.

προσσίτω=προσελθέτω, ἂς πλησιάσῃ.

ἔγκαλύπτομαι=σκεπάζομαι.

αἴτοῦμαί τινα=παρακαλῶ τινα.

παρακαλῶ τινα=προσκαλῶ τινα.

συνησθηομένους ἐμοὶ=ἴνα συνησθῶσιν ἐμοί, ίνα χαρῶσι μετ' ἐμοῦ.

ὡς μηδὲν κακὸν παθεῖν ἄν ἔτι=ῶστε πανὲν κακὸν νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν

νὰ πάθω πλέον.

εὖ ποιῶ τινα=εὐεργετῶ, περιποιοῦμαι τινα.

ὅπόσα νομίζεται ἐπ' ἀνδρὶ=μὲν ὅσα συνηθίζονται νὰ γίνωνται πρὸς τιμὴν

ἀνδρός.

εὐεργετοῦντες=έὰν εὐεργετῆτε.

ἀπαγγέλλετε (χαιρεῖν).

ὡς παρ' ἐμοῦ=ἐκ μέρους μου.

δεξιοῦμαί τινα=προτείνω τὴν δεξιὰν εἰς τινα πρὸς ἀποχαιρετισμόν.

1

ΠΙΝΑΞ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Αβαργίς-ιδος ἡ, ἀκρωτήριον πρὸς βορρᾶν τῆς Λαριψάκου.

Αβυδος ἡ, ἀποκία Μιλησίου ἐν Τριάδι ἐν τῷ στενῷ τοῦ Ἑλλησπόντου.

Αγιας-ιδος ὁ, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.

Αγγων-φνος ὁ, πατέρος τοῦ Θηραμίνους.

Αίγινης οἱ, κάτοικοι τῆς νήσου Αἰγίνης ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ.

Αίγιδης ποταμοὶ οἱ, ποταμὸς καὶ πόλις παράλιος ἐν τῇ Θρακικῇ γερανίσῃ ἀπέναντι τῆς Λαριψάκου.

Αίξωνεις-έων οἱ, κάτοικοι τοῦ δήμου Αίξωνος ἀνήκοντος εἰς τὴν αὐλήν Κεκροπίδης τῆς Αττικῆς.

Αιδονίνης ὁ, εἰς τῶν Τριάκοντα ἐν Αθήναις.

Αιαδόνης ἡ, γυμνάσιον ἐν Αττικῇ δεξιὰ τῆς εἰς Ἑλευσίνα ἀγούσης δόδοι πρὸς Ν. τοῦ Ἰππείου Κολωνοῦ.

Αιδονίς οἱ, δήμος τῆς Αττικῆς πρὸς Ν. τοῦ Γρηγορίου.

Αιδίσπεδον τὸ, πεδιάς τῆς Αττικῆς ἐν τῷ Β. παραλίᾳ τοῦ Ηεραπόλεως.

Αιντανδρος ἡ, πόλις ἐν Αδραμυττικῷ κόλπῳ τῆς Τριάδος.

Αιντιζόν-δντος ὁ, 1) Αθηναγός σοφιστής φουευθείς ὥπο τῶν Τριάκοντα, 2) ἕρητωρ Αθηναγός ἐν τῷ δήμῳ Ραμνούντος κατηγορηθεὶς τῷ 411 π. Χ. ὥπο Θηραμίνους ἐπὶ προδοσίᾳ καὶ θνατωθείς.

Αινυτος ὁ, φίλος τοῦ Θραμυβούλου καὶ ἐπιφανῆς ἀρχηγὸς τῶν δημοκρατικῶν ἐν Αθήναις, ἔξοριθείς ὥπο τῶν Τριάκοντα καὶ εἰτα γενόμενος εἰς τῶν κατηγόρων τοῦ Σωκράτους.

Αιπατούρια τὰ, ἐστὶ τῶν Αθηναγίων τριήμερος κατὰ τὸν Ποικιλίδην καὶ ἀργακόν τοῦ φημιστώρου ἀγομένη, καθ' ἣν ἐνέγραψον τοὺς παιδεῖς εἰς τὸν φράγμα τοῦ φημιστώρου ἀγομένην, καθ' ἣν ἐνέγραψον τοὺς παιδεῖς εἰς τὸν φράγμα.

Αιρακος ὁ, ναύαρχος τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὴν ἐν Αιγάδῃ ποταμοῖς γενομένῃ.

Αιρινοῦδαι οἱ, τρία νησίδαια πρὸς Α. τῆς Λέσβου καίμενα.

Αιριταρχος ὁ, εἰς τῶν τετρακοσίων ὀλυμπιακῶν, οῖτινες κατέλιπσαν τῷ 411 π. Χ. τὴν δημοκρατίαν ἐν Αθήναις.

Αιριτογέννης-ους ὁ, Αθηναγός στρατηγός κατὰ τὸ 406 π. Χ.

Αιριτοκράτης-ους ὁ, εἰς τῶν τετρακοσίων ἐν Αθήναις καὶ εἰτα τῶν ἐν Αργινούσαις στρατηγῶν τῶν εἰς θάνατον καταδικασθέντων.

Ἄριστος-έθνης ὁ, εἰς τῶν ἐν Ἀθηναῖς Τριάκοντα.

Ἄργεδονος ὁ, ἀρχηγὸς τῶν δημοκρατικῶν ἐν Ἀθηναῖς καὶ κατήγορος τῶν ἐν Αργινούσαις ναυμαχησάντων στρατηγῶν.

Ἄργεδρατος ὁ, Ἀθηναῖος στρατηγὸς κατὰ τὸ 407 π. Χ.

Ἄρτυάγης-ους ὁ, βασιλεὺς τῶν Μήδων, πρὸς μητρός πάππας Κύρου τοῦ μεγάλου.

Βενδίδειον τὸ, ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Πειραιεῖ (Βένδης Θρακικὴ θεάτης).

Διομέδων-οντος ὁ, Ἀθηναῖος στρατηγὸς ἐν τῷ ἔπειρον μεταπομφής τῶν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχησάντων καὶ εἰς θάνατον καταδικασθέντων.

Ἐλευδίς-ινος ἡ, πόλις τῆς Ἀττικῆς ἐν τῷ ἔπειρον μεταπομφής τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Αργινούσαις ναυμαχησάντων.

Ἐραστινίδης ὁ, Ἀθηναῖος στρατηγὸς ἐν τῷ ἔπειρον μεταπομφής τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Αργινούσαις ναυμαχησάντων καὶ εἰς θάνατον καταδικασθέντων.

Ἐσμων-ωνος ὁ, Μεγαρέως, κυβερνήτης τῆς ναυαρχίδος τοῦ Καλλικρατίδος κατὰ τὴν ἐν Αργινούσαις ναυμαχίαν.

Ἐτεόνικος ὁ, Σπαρτιάτης ὄπαρχος τοῦ Καλλικρατίδος κατὰ τὴν ἐν Αργινούσαις ναυμαχίαν.

Εύαγρόδας ὁ, ἡγεμών τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνος, ὄποτε λήγε εἰς τοὺς Ηέρσας.

Ἐγρυπτόλεμος ὁ, Ἀθηναῖος, ἐξάδελφος τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὄπερ μαχίσει τῷ ἔπειρον μεταπομφής τῶν ἐν Αργινούσαις ναυμαχησάντων στρατηγῶν.

Θηραμένης-ους ὁ, ἐν τῇ γῆς τῷ Κέφῳ γεννηθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου Αγνωμος υἱοθετηθεὶς, ἔποχος εἰς πατεῖσαν καὶ ἥρητορικὴν δεινότητα, ὀστεοθήσεις ὃς ἐν τοῖς πολιτικοῖς φρονήμασιν, γενόμενος εἰς τῶν Τετρακοσίων, τριήραρχος εἰτε κατὰ τὴν ἐν Αργινούσαις ναυμαχίαν, κατόπιν δὲ εἰς τῶν Τριάκοντα, κατηγορίθη εἰτε ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν Κριτίου καὶ ἐθνακατόθη.

Θρασύβουλος ὁ, Ἀθηναῖος, τριήραρχος κατὰ τὴν ἐν Αργινούσαις ναυμαχίαν, ἔξωρίσθη ὡς δημοκρατικός ὑπὸ τῶν Τριάκοντα εἰς Θήβας, ὄποθεν ὁρμώμενος μετὰ τῶν φυγάδων δημοκρατικῶν κατέλαβε τὴν Φυλήν καὶ εἶτα τὸν Πειραιᾶ καὶ νικήσας τοὺς ὀλιγαρχικούς ἀπηλευθέρωσε τὰς Ἀθήνας καὶ ἀποκατέστησεν ἐν αὐταῖς τὴν δημοκρατίαν.

Θράσυλλος ὁ, ἑταῖρος τοῦ Θρασύβουλου, διοικητὸς 15 τριήρεις ἐν Αργινούσαις, κατηγορήθη εἰτε μετὰ τῶν λοιπῶν στρατηγῶν καὶ καταδικάσθη εἰς θάνατον.

Ἴππεινε-έως ὁ, ἀρχηγὸς τῶν Σκυρίων ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ στόλῳ τῷ ναυμαχήσαντι ἐν Αργινούσαις.

Ἴππόμαχος ὁ, εἰς τῶν Τριάκοντα.

Τίτιαιεῖς-έων οἱ, κάποιοι τῆς Τιταικας (Ωρεόν) ἐν τῇ Β. Εύβοιᾳ.

Καδούδιοι οἱ, φυλὴ βαρθαρικὴ οἰκουσσα ἐν τῇ Δ. ἀκτῇ τῆς Κασπίκης θαλάσσης.

Καλλιδιος ὁ, Σπαρτιάτης σταλεῖς τῷ 404 π. Χ. ἀριστής εἰς Ἀθήνας.

Καλλικρατίδας ὁ, Λακεδαιμόνιος γαύλαρχος κατὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν.

Καλλιξινος ὁ, Ἀθηναῖος, ἀρχηγὸς τῶν πατριγόρων τῶν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχησάντων στρατηγῶν.

Καλλιότροπος ὁ, Ἀθηναῖος φονευθεὶς τῷ 404 π.Χ. ὑπὸ τῶν ἐν Ηεραπολιτικοῖς.

Καλλινόδων-όνος ἡ, πόλις τῆς Βεθυνίας ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ ἀπέναντι τοῦ Βυζαντίου.

Καυβύδης ὁ, ἦγειρὸν τῆς Ηερσίας, ὑποτελῆς τῷ βασιλεῖ τῆς Μηδίας Ἀστυάραι, σὺ τὴν θυγατέρα Μανδάνην νυμφευθεὶς ἐγένηντος Κῆρον τὸν μέγαν.

Καννωδὸς ὁ, Ἀθηναῖος πολιτικός.

Κεδρεῖα αἱ, πόλις ἐν Καρίᾳ τῆς Μ. Ἀσίας.

Κεράμειος κόλπος ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ, μεταξὺ Ἀλικαρνασσοῦ καὶ τῆς χερσονήσου τῆς Κυίδου.

Κηφισόδοτος ὁ, Ἀθηναῖος στρατηγὸς κατὰ τὸ 405 π. Χ.

Κόνων-ωνος ὁ, Ἀθηναῖος στρατηγός, δοτις ἡττηθεὶς ὑπὸ τοῦ Καλλικρατίδου ἐν Μυτιλήνῃ μετέσχεν εἰτα τῆς ἐν Αἰγαῖς ποταμοῖς ναυμαχίας καὶ ἐκ ταύτης μόνος μετά 8 πλοίων σωθεὶς κατέφυγε πρὸς τὸν Εὔπερχον εἰς Κύπρον.

Κοιτίας ὁ, Ἀθηναῖος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους ἀρχηγὸς τῶν Τριάκοντα, πεσὼν ἐν τῇ κατὰ τῶν δημοκρατικῶν τοῦ Θρασυδόλου μάχῃ ἐν Ηεραπολεῖ.

Κύρος ὁ, 1) ὁ νεώτερος, υἱὸς Δαρείου τοῦ Νέθου, κάρανος Λυδίας, Φρυγίας καὶ Καππαδοκίας, φίλος τῶν Λακεδαιμονίων. 2) Κύρος ὁ πρεσβύτερος, ιδρυτὴς τοῦ Ηεραικοῦ Κράτους κατὰ τὸ 560 π. Χ.

Αάμψακος ἡ, ἀποικία Φωκαέων ἐν τοῖς βορείοις τοῦ Ἑλλησπόντου ἐν τῇ Μυσίᾳ.

Αεοντὶς-ίδος ἡ, μίx τῶν 10 φυλῶν ἐν Ἀθήναις.

Αέων-οντος ὁ, εἰς τῶν δέκα στρατηγῶν, οἵτινες διηρύθυνον τὸν Ἀθηναϊκὸν στόλον κατὰ τὴν ἐν Αἰγαῖς ποταμοῖς ναυμαχίαν, θυγατριθεὶς εἰτα ὑπὸ τῶν Τριάκοντα.

Αίδυν-υος ὁ, Σπαρτιάτης γαύλαρχος, ἀδελφὸς τοῦ Λυσανδροῦ.

Αύδανδος ὁ, Σπαρτιάτης γαύλαρχος, προκάτοχος τοῦ Καλλικρατίδου, δοτις ὁ ἐπιστολεὺς τοῦ γαύλαρχου Ἀράκου κατεναυμάχησε τοὺς Ἀθηναίους ἐν Αἰγαῖς ποταμοῖς καὶ πολιορκήσας εἰτα ἐκνείσεις τὰς Ἀθήνας.

Αυδίας ὁ, Ἀθηναῖος στρατηγὸς κατὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν.

Αυδίμαχος ὁ, Ἀθηναῖος ἐπαρχος ἐπὶ τῶν Τριάκοντα.

Μαρέα ἡ, ἀκρωτήριον Ν. Α. τῆς Λέσβου κατὰ τὴν εἰσόδον τοῦ λημένος τῆς Μυτιλήνης.

Μαγδάνη ἡ, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῶν Μήδων Ἀστυάγους, γυνὴ τοῦ ἥγεμονος τῶν Περσῶν Καρδύσου καὶ μήτηρ Κύρου τοῦ μεγάλου.

Μελάνθιος ὁ, Ἀθηναῖος, ὀπαδὸς τῶν Τετρακοσίων.

Μέλιππος ὁ, Ἀθηναῖος, τὸ πρῶτον τυφλὸν δρυγανον τῶν Τριάκοντα, εἰτε δ' ὀπαδὸς τῶν μετρίων ὀλιγαρχικῶν.

Μένανδρος ὁ, Ἀθηναῖος ἐκ τῶν ἄκρων ὀλιγαρχικῶν.

Μενεκλῆς-έους ὁ, Ἀθηναῖος ἔγιαγωγός, δστις μετὰ τὴν ἐν Ἀργινού-σαις γαυμαχίαν παρουσιάσθη σφοδρός κατήγορος τῶν στρατηγῶν.

Μίθυμνα ἡ, πόλις ἐν τῇ Β. ἀκτῇ τῆς Λέσβου.

Μίδιππος ἡ, ἐπιφανῆς πόλις Ἰωνική ἐπὶ τῇ Δ. παραλίᾳ τῆς Μ. Ἀσίας, πρὸς Ν. τῶν ἐκδιλῶν τοῦ Μαλάνθρου.

Μουνικία ἡ, λόφος ἐν τῇ Ηειρακηῇ χερσονήσῳ μεταξὺ τῶν θρησκών Ζέας καὶ Μουνιγίας.

Μυτιλάνη ἡ, ἡ μεγίστη τῶν πόλεων τῆς Λέσβου.

Νικήρατος ὁ, οἰός τοῦ Νικίου, γενόμενος θῦμος τῆς πλεονεξίας τῶν Τριάκοντα.

Οἰνόν ἡ, φρούριον ὄχυρὸν ἐν τοῖς μεθορίοις Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Παυδανίας ὁ, οἰός τοῦ Πλειστοάγακτος, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης (408—394 π. Χ.), ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας πρὸς ὑποστήριξιν τῶν Τριάκοντα.

Περικλῆς-έους ὁ, οἰός τοῦ μεγάλου Περικλέους, στρατηγός τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις γαυμαχίαν, καταδικασθεὶς εἰτα εἰς θάνατον.

Προουπθεύς-έως ὁ, πιθανῆς παρωνύμιον τοῦ τυράννου τῶν Φερῶν Ἰάσονος, πρὸς ὅν ὁ Κριτίας τῷ 406 π. Χ. φυγάς ὥν κατέφυγε.

Προωτόμαχος ὁ, Ἀθηναῖος στρατηγός κατὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις γαυμαχίαν, δστις δὲν ἐπανηλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ οὕτως ἐσώθη.

Σεωλαδία ἡ, ὄχυρὸν πόλις ἐν τοῖς βορείοις τῆς Ασκωνικῆς.

Σηδτὸς ἡ, πόλις τῆς Θρακικῆς χερσονήσου ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ἀπέναντι τῆς Ἀβύδου.

Σθενέλαος ὁ, Σπαρτιάτης ἀρμοστὴς ἐν Βυζαντίῳ.

Σκιωναῖοι οἱ, κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς πόλεως Σκιώνης ἐπὶ τῇ μεσημβρινῇ ἀκτῇ τῆς χερσονήσου Παλλήνης.

Σωκράτης-ούς ὁ, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, δστις ἰσχυρῶς ὑπερεμάχησεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου τῶν ἐν Ἀργινούσαις γαυμαχησάντων στρατηγῶν ὡς ἐπιειδήτης τῶν πρυτάνεων.

Σωφρονίδκος ὁ, Ἀθηναῖος γλύπτης, πατήρ τοῦ Σωκράτους.

Τορωνατοί οι, κατόπιν τῆς πόλεως Τορώνης, ἐπὶ τῆς χερσονήσου Σιθωνίας τῆς Χαλκιδικῆς.

Τυδεύης-έως ὁ, Αθηναῖος στρατηγός οπαδός τῶν ἀκρων ὀλιγαρχικῶν.

Φιλοκλεῖς-έους ὁ, Αθηναῖος στρατηγός οπαδός τῆς Ἀργινούσσαις ναυμαχίαν, συλληφθεὶς πλημμάλωτος ὑπὸ τοῦ Λισσάνδρου καὶ θανατωθεὶς ὑπὸ αὐτοῦ.

Φυλλὴ ἡ, φρούριον ἔχοντον τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ τῶν οἰκισθέντων τῆς Ηὔρυηθος παρὰ τὴν ὅδον τὴν ἄγονσαν ἐκ Θηρίου εἰς Αθήνας.

Φόκατα ἡ, Ποντικὴ πόλις τῆς Μ. Ασίας ἐν τῷ Ἐρμιτζῷ κόλπῳ.

Χαρούδης-ον ὁ, ἐξάδελφος τοῦ Κριτίου, εἰς τῶν ἐν Ηεράπετρᾳ 10 ἀρχόντων, δοτις ἔπεισε κατὰ τὴν πρότερον δημοκρατικούς μάχην.

Χρονίζον τὸ, οἰκοδόμημα ἐν Αθήναις ἰδρυθὲν ὑπὸ Ηερικλέους πρότερον τοῦ οἰκοδόμημας ἐπὶ τῶν νοτιοανατολικῶν οἰκισθέντων τῆς Ἀκροπόλεως.

$$4y + 4y + 4q + 4w = 0 \quad | \quad V + y + q + w = 0$$

$$4y - 3y + 4q - 4w = 11 \quad | \quad 6y + y + 6q = 11$$

$$6y + y + 3q = 11 \quad | \quad 5y + 5q = 10$$

$$7y + 9q + 9w = 0 \quad | \quad 7y + 9q + 7q = 10$$

$$3V - 9y + 3q - 9w = 10$$

$$5y + 5q = 10 \quad | \quad y = 1 + 11$$

$$3y + 3q + 3q + 3w = 0$$

$$4y - y + 4q - 3w = 12$$

$$7y + 9q + 7q = 12$$

$$5y + 5q = 10$$

$$\frac{5y = 10}{5} \quad | \quad 5(y+2) + 5q = 10$$

$$5q = 5y + 10 - 5(y+2)$$

$$5q = -5 + 10 = 5$$

$$5q = -25q + 50 - 15q = 50 - 40 = 10$$

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

<i>Ἐν σελίδι</i>	<i>ἀντὶ</i>	<i>γραπτέον</i>
8	κινδυνεύσειέν τι.....	κινδυνεύσειέν τέ τι.
9	ώτι	ώς
9	ναυμαχγῆσαι	ναυμαχγῆσαι
36	πρῶτος	πρῶτος,
74	ἀφίστημι	ἐφίστημι:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινοτίσμο Εκπαιδευτικής Πολιτικής